

2 400 40

MADE IN SPAIN

PROMPTVARIII
ICONVM PARS

SECUNDA INCIPIT

A CHRISTO NATO, PER-
petuam ducens seriem ad vsque Chri-
stianissimū Francorum Regem

HENRICVM hoc no-
mine secundum,
hodie feli-
citer
regnantem.

*Lex per Moysen data est: gratia & veritas per Iesum
Christum facta est. Ioan. cap. I.*

NOX PRAECCESSIT:

DIES SUCCESSIT.

CUM PRIVILEGIO CHRI-

*stianissimi Regis Henrici secundi, ad decem annos:
vt habetur secunda prima partis pagina.*

1762/1919

NATIVITAS D. NOSTRI

saluatoris IESV-CHRISTI planè est præ-
nuntiata, ac prædicta ab ipsis Prophetis,
è quibus nonnulla quæ sequun-
tur decerpimus.

*Non auferetur sceptrum de Iuda, nec Dux de femore eius,
donec veniat qui mittendus est: & ipse erit expectatio Gentium.
Gene. cap. 49.*

*Ecce Virgo concipiet, & pariet filium, & vocabitur nomen
eius Emanuel: quod est interpretatum, nobiscum Deus. Isa. cap. 7.
& Matthæi cap. 1.*

Parvulus natus est nobis, & filius datus est nobis. Isa. 9. cap.

*Exulta, & lauda habitatio Sion: quia magnus in medio tui
Sanctus Israël. Isa. cap. 12.*

*Et tu Beth-leem terra Iuda, nequaquam minima es in prin-
cipibus Iuda: ex te enim exiet Dux, qui regat populum meum
Israël. Micheæ cap. 5. & Matthæi 2.*

*Sic Deus dilexit mundum ut filium suum unigenitum daret:
ut omnis qui credit in eum non pereat, sed habeat vitam æter-
nam Ioan. cap. 3.*

*Lauda, & letare filia Sion: quia ecce ego venio, et habitabo in
medio tui, ait Dominus. Zachariæ cap. 2.*

SALVATOR noster IESVS Christus, verus atq; uni-
cus Dei filius secundum essentiam diuinam, natus est ex Maria
virgine, quemadmodū ei in Nazareth Angelus Gabriel prædi-
xerat, anno mundi 3962. imperij Augusti 42. ab vrbe Roma
condita, 752. Olympiade 194. anno regni Herodis Ascaloni-
tæ 35. Natus est autem cooperante Spiritu sancto, in Beth-leem,
ciuitate Iudææ. Porrò simulatq; natus est Christus, pannis eum
inuoluit virgo mater, & reclinauit in præsepio, quia non erat ei
locus in diuerforio. Et pastores erant in regione eadem vigilan-
tes, & custodientes vigilias noctis super gregem suum. Et ecce
Angelus Domini stetit iuxta illos, & claritas Dei circumfulsit
illos, & timuerunt timore magno: & dixit illis Angelus, nolite
timere: ecce enim euāgelizo vobis gaudium magnum, quod erit
omni populo: quia natus est vobis hodie Saluator qui est Chri-
stus Dominus, in ciuitate Dauid, & hoc vobis signū: Inuenietis
(inquit) infantē pānis inuolutū, & positum in præsepio. finita le-
gatione, subito facta est cum Angelo multitudo militiae cœlestis,
laudantium Deum & dicentium, *Gloria in altissimis Deo, & in terra
pax hominibus.* Porrò vt discesserūt ab eis Angeli in cœlum, pasto-
res locuti sunt adinuicem: *Transeamus vsq; Beth-leem & videamus
quæ nuntiata sunt:* statim itaq; profecti, inuenerūt puerum cum Ma-
ria matre positum in præsepio: & omnes qui hæc audierunt mi-
rati sunt. Maria autem conseruabat omnia verba hæc, conferens
in corde suo. Et reuersi sunt pastores glorificantes & laudantes
Deum. Luc. 1. & 2. cap. Hæc autem facta sunt anno 42. imperij
Octauij Augusti, vt prædictum à me est.

ARCHELAVS magni Herodis Ascalonitæ filius, successit patri in regno Iudæorum anno mundi 3964. post Christum natum 2. Augustus imperator Archelaum Idumææ, Iudææ, & Samariæ: Antipam, qui & Herodes, Galilææ: Philippum Gaultanitidis, Trachonitidis, Bathaniæ, & Paneados Tetrarchas ex testamento Herodis designavit. Hic Archelaus in ipsis regni auspiciis modestus admodum, noluit Rex appellari, donec confirmaretur ab Imperatore, apud quem ab Antipatro fratre accusatus, absoluitur. Confirmatus Tetracha, malè administravit. Accusatus iterum apud Imperatorem, exilio damnatur, & relegatur in Galilæam: postea Cyrenius ac post eum Pilatus Romanorum nomine Iudæam administrant. Iose. libr. Antiq. 17. ca. 10. vsq; ad finem 17. & lib. 2. de bel. Iuda. cap. 4. Regnavit Archelaus annis novem, & desit regnum Iudæorum: nam Iudæa in provinciam redacta, Syriæ tunc iuncta est. Iose. li. 17. Antiq. ca. 19.

GLAPHYRA Alexandri Cappadocum regis filia, nupsit primùm Alexandro fratri Archelai supradicti, deinde Iubæ Maurorum Regi, deinde ipsi etiam Archelao, qui contra legem Mariam priorem vxorem dimisit. præterea susceperat ex Glaphyra filios Alexandræ, huius Archelai frater: quare apparuit vxori in somnis exprobrans ei in hæc verba: nunc confirmas proverbum, fidem mulieribus non habendam: nonne mihi iureiurando constricta es, & iugali fœdere virgo sociata? post susceptos etiam filios (chara pignora) amoris nostri oblita es, iterum nubens, imò tertio, atq; cum meo fratre: nunquam tamen ego tui obliuiscar: quin liberabo te opprobriis, & efficiam vt mea, sicut fuisti, in perpetuum sis. ac post paucos dies hæc obiit. Iose. li. 17. ca. 19.

CL. TIBERIVS pater Tiberij Cæsaris, Quæstor sub C. Cæsare, Alexandrino bello classi præpositus, plurimum ad victoriam contulit: quare & pontifex in locum P. Scipionis substitutus, & ad deducendas in Galliâ colonias, in queis Narbona & Arelate erant, missus est. Cæsare occiso, cunctis barbarum metu abolitionem facti decernentibus, etiam de præmiis tyrannicidarum referendum censuit. Tandem indignè ferens nec statim se in conspectum Sexti Pompeij admissum, & fascium vsu prohibitum, ad M. Antonium traiecit in Achaiam: cum quo breui, reconciliata inter omnes pace, Romam rediit: vxoremq; Liviæ Drusillam, & tunc gravidam, & antè iam apud se Tiberium enixam, petenti Augusto concessit: nec multò post diem obiit, utroque liberorum superstitè, Tiberio, Drusòq; Neronibus. Sueton. in Tiber.

LIVIA Drusilla Cl. Tiberij supradicti vxor, Tiberij imperatoris mater fuit, de qua dictum à nobis est in fine prioris partis huius operis. hanc prægnantem abduxit Augustus: porrò qui conceptus erat, infans, immaturus est editus: is est Drusus Tiberij Imperatoris frater minor natus, ac Claudij Cæsaris, qui Caligulæ successit, pater: fuit alter Drusus Agrippinæ & Tibe. Impe. filius. Cæterum in osculis Liviæ, & in hac voce defecit Augustus, *Livia nostri coniugij memor vive, ac vale.*

CL. TIBERIVS Nero Imperator Romanorū tertius, succedēs Augusto, imperavit anno mūdi 3 977. post Christum natum, an. 15. Hic principatum diu recusavit impudētissimo animo, nunc adhortantes amicos increpans, vt ignaros quanta belua esset imperium: nunc precātem Senatū, & procumbētem sibi ad genua, ambiguis responsis, & callida cunctatione suspendens. Tandem quasi coactus, & querēs miseram & onerosam sibi iniungi seruitutem, habenas rerum suscepit: nec tamen aliter quā vt depositurū se quandoq; spem faceret. Ad Orientē exercitum duxit: regnum Armeniæ Tigrani restituit: signa quæ Crasso ademerant Parthi, recepit. Comatam Galliam anno ferè rexit: Rheticum, Vindelicum, Pāonicum ac Germanicum bellum gessit: Germanico bello 40000. deditiorum traiecit in Galliam, iuxtaq; ripam Rheni sedibus assignatis collocavit: quas ob res ouās Romæ antequam imperaret triumphavit. adulationes initio auerfatus est: huius quoque vox illa est, *bonus pastor pecus tondet, non deuorat*. Ipse demum ingenti socordia & tyrānide imperium administravit: quosdam Reges per blandicias euocatos, non remisit. Luxuriæ itaque ac cædibus vacans, Caligulæ nepotis astu periit, anno ætatis 78. imperij 23. huius imperij anno 18. Seruator noster Iesus Christus à Iudæis cruci affixus est. Sueton. in Tiber. Hic Christianorum persecutoribus periculum interminatus est.

AGRIPPINA M. Agrippæ filia, vxor fuit Tiberij Imperatoris, ex quo Drusum iuniorem peperit: hanc rursum grauidam dimittere coactus est, ac Iuliam Augusti vxorem filiam ducere, quāquam Agrippinam valde amaret Tiberius maritus, & Iuliæ mores improbaret. Sucto. in Tiber.

CAIPHAS, Iudæorum Pontifex fuit anno mundi 3 983. post Christū natū 21. Aiunt hunc cū Anna socero Pontificatum emisse, atq; eodem anno ambos rexisse: nam Cæsarum procuratores pro auaricia & libidine sacerdotium tunc conferebant. hūc Vitellius Syriæ præfectus post 17. annos sacerdotio priuauit. Hic est ille Caiphas qui scidit vestimenta sua ad responsionem Christi: in cuius etiam domo illusus, consputus & colaphis cæsus est D. noster: vbi etiam Petrus Dominum negauit, ab vna atque altera ancilla conterritus. Mat. 26. ca. Iose. lib. Antiq. 18. cap. 8. hic cū esset Pontifex, prophetauit, *expedire vt vnus homo moriatur pro populo, quā si tota gens pereat*. Ioan. 21.

PILATVS Iudææ præfuit an. 9. incipientes anno mundi 3 988. post Christum natum 26. Hic statuas Cæsarum Ierosolymis collocavit, mortem etiam cōminatus Iudæis nisi quieuisent: at illi mortem se potius subituros quā legis suæ constitutiones transgressum iri, profitebātur. Tū Pilatus demiratus Iudæorum in sua lege obfirmationē, imagines auferri præcipit. de Christiano dogmate ad Tiberiū retulit: & Tiberius ad Senatū: sed Christianos vrbe eliminādos Senatus statuit: & Tiberius edicto, mortem accusatoribus Christianorū interminatus est. Tert. in Apolog. cap. 5. Oro. li. 7. ca. 4. Corā Pilato Christus criminatus est à Iudæis quod populū auerteret, quod tributū Cæsarum prohiberet, quodq; se regem faceret: quem cū aliquoties interrogasset, cupit: hoc se iudicio eximere, & absolutum dimittere: verū vbi Iudaica rabies inualuit, importunitate ac minis fractus Pilatus, Christū illis ad arbitriū vt crucifigerēt tradidit: præfatus tamē loeis quoq; manibus, se innocētē esse à sanguine eius. Ios. li. ant. 18. c. 5. 6. 7. Vide etiā Euā. Hic tandē tēporibus Caligulæ sibi propria manu mortem consciiuit. Euse. li. 2. cap. 7. Pilatū scribit Phi. Berg. li. 7. è Lugduno ortū, vbi etiā exul seipsum interfecerit. a a 4

HERODES Antipas Tetrarcha Galilææ, superuixit fratri suo Archelao, de quo à nobis dictum est supra. Hic primùm vocabatur tantùm Antipas, sed mortuo fratre, nomen Herodis assumpsit. Hic Philippi fratris sui vxorem, fratre viuo, qui etiam ex ea liberos susceperat, abduxit, ac in matrimonium accepit: ex sapientibus Israelitis complures occidit. D. Ioannem Baptistam obtruncavit anno mundi 3993. post Christum natum 31. tum quòd eum flagitij coargueret, propter abductã fratris vxorem, tum quòd vereretur ne fortè doctrinæ eius persuasione, populi à suo regno deficeret: nam frequēs populus ad Ioannem confluebat. Hic etiam Christum Dominum nostrum spreuit, ac illudit, indutumque veste alba remisit ad Pilatum. Tandem accusatus Antipas coram C. Cæsare Caligula, Lugdunum in exilium agitur: eiusque tetrarchia Agrippæ regno adiicitur. Iose. li. Anti. 18. cap. 10. & 14. attamen idem Iose. lib. 2. de bel. Iuda. cap. 8. scribit hunc Herodem fugisse in Hispaniam, vbi etiam cum vxore ait decessisse.

HERODIAS filia Aristobuli, soror Agrippæ maioris, nupsit primùm Philippo Tetrarchæ patruo, cum quo diuortium fecit, adiunxitque se Herodi Antipæ, quem & in exiliũ secuta est: nec obstitit libertas sibi ab Imperatore cõcessa, quòd esset Agrippæ, quem Imp. diligebat, soror: hæc enim respõdit Imperatori, non æquum esse, vt quem in prospera fortuna secuta esset, in aduersa relinqueret: Lugduni itaque cum viro exul obiit: extatq; etiam nunc memorabile horum sepulturæ monimentum, pyramis lapidea, quam vulgus duorum amãtium Pyramidem vocat: Vide Comestorem, & 1. part. histo D. Antonini Archie. 10. 6. ca. 21. §. 4. huius filia saltauit coram Herode, quæ caput D. Ioannis petiit. Marci 6. cap.

IESVS Christus Dominus noster, verus Deus ac verus homo, natus ex muliere virgine, factus sub lege, vt eos qui sub lege erant redimeret, passus est, mortemque in cruce pro vita & salute nostra oppetiit anno suæ ætatis 33. anno mudi 3994. anno imperij Tiberij 18. ac post tres dies resurrexit, nempe vt qui mortem nostram moriendo destuxerat, vitam quoque resurgendo repararet: mortuus est enim propter peccata nostra, & resurrexit propter iustificationem nostram: vt nos peccatis mortui, iustitiæ viuamus, per bona opera certam facientes vocationem nostram. Quadragesimo autem die à morte ascendit in cœlum: quinquagesimo, misit spiritum sanctũ, quemadmodum suis fuerat pollicitus: & venturus est iudicare viuos & mortuos in consummatione seculi: beati serui illi quos paratos & vigilantes offendet. Euãgelia, epistolę D. Pauli, Petri, Ioannis, Iacobi proponunt nobis ob oculos isthæc omnia, Christi vitam, mortem, resurrectionem, ascensionem, spiritus sancti missionem, mundi conflagrationem extremam, extremum quoq; venturi eiusdem Christi iudicium, vitam æternam, & supplicium æternum.

C. CAESAR, Caligula cognominatus, Germanici filius, & Drusi, priuigni Augusti, & ipsius Tiberij nepos, Romæ imperauit anno mundi 4000. post Christum natum 38. Hic veneno Tiberium, cui successit, aggressus esse dicitur, quinetiã manu sua spirãtis adhuc fauces oppressisse liberto, qui ob atrocitatem facinoris exclamauerat, confestim in crucem acto. Initio imperij popularem se ostendit, dein monstrum se exhibuit, luxu, incontinẽtia, atrocitate. Dicitur de eo, nec meliorem ab initio principem, nec peiorem postea fuisse. vnam ceruicẽ populo Romano optauit, quo facilius vno ictu abscindi posset: dixitq; *oderint dum metuant.* cum omnibus sororibus suis stupri consuetudinem fecit: has etiam sæpe exoletis suis prostrauit: quò facilius eas condemnauit, quasi adulteras, & infidiarũ aduersus se conscias. Multos honesti ordinis, deformatos prius stigmatum notis, ad metalla & munitiones viarũ, aut ad bestias cõdemnauit: aut bestiarum more quadrupes cauea coercuit: aut medios serra difsecuit: nec omnes grauibus ex causis: verũ malè de munere suo opinatos, aut quòd nõquam per genium suum deierassent. Palam queri solebat nullis calamitatibus publicis tempora sua insigniri, tam flagitiosus ac funestus, vt etiam Tiberij dedecora purgauerit. Bellum contra Germanos suscepit: & ingressus Sueuiam, nihil strenuè gessit. Tandem cum aduersus cunctos ingenti auaricia, libidine, crudelitate sæuiret, interfectus est in palatio. Imperauit annos 4. vixit 29. Suet. in vita C. Cæ. Caligulæ. dictus est autẽ Caligula, vt inquit Aur. Victor, cognomentum calceamenti militaris, id est Caligulæ fortitus, quia natus in exercitu fuerat.

IVNIA Claudilla, M. Syllani nobilissimi viri filia, nupsit C. Cæsari Caligulæ, quam amisit ex partu, etiam antequam imperaret ipse, nempe viuo Tiberio, cui successit. Suet. in C. Cæs. Cali.

LIVIA Horestilla C. Pisoni cũ nuberet, iussa est ad C. Cæsarem Caligulam deduci. hanc Caligula intra paucos dies repudiavit, ac biennio post relegauit, quod repetiisse vsum prioris mariti tempore medio videbatur. Sueton. in Caligula.

LOLLIA Paulina, C. Memmij Consularis, ac exercitus Ducis vxor fuit. hanc quoq; facta mentione auix eius, vt quondam pulcherrimæ, subito ex prouincia euocauit C. Cæsar Caligula: ac perductam à marito iunxit sibi, breuique missam fecit, interdicto cuiusquam in perpetuum coitu. Vide vt supra.

CAESONIA neq; facie insigni, neq; etate integra, matérq; iam ex alio viro triũ filiarum, sed luxuriæ ac lasciuiæ perditæ, & ardentius & constantius amata est à C. Cæsare Caligula: quam sæpe chlamyde peltãq; & galea armatam, & iuxta adequitantem militibus ostendit, amicis verò etiam nudam: quam enixam vxorio nomine dignatus est, vno atq; eodem die professus & maritũ se eius, & patrem infantis ex ea natæ: nec vllò firmiore indicio sui seminis esse credebatur infantem hanc, quàm feritatis, quæ illi quoque tanta iam tunc erat, vt in festis digitis ora & oculos simul ludentium infantium inceseret. periit cum viro Cæsonia, gladio à Centurione confossa, cuius etiam filia parieti est illisa. Vide vt supra.

HERODES Agrippa Aristobuli filius, ac magni Herodis Afcalonitæ nepos ex filio, Romæ agēs, Tiberij nepotis curā fufcipit: verū ab Eutycho liberto accusatus, iuffu Tiberij in vincula coniiicitur: quo Imperatore defuncto, ftatim è vinculis liberatur, diademateq; regio à C. Caligula, cuius curam gesserat, donatur: nam Rex Tetrarchiæ Philippi ac Lyfanix designatur anno mūdi 4000. à Chrifto nato 38. Quinetiam Claudius, qui Caligulæ fuccesfit, Agrippæ huius regnum ratum habuit, omne Herodis quoq; Antipæ exulis Imperium addens: atq; Herodem fratrem (nam Antipas patruus erat) Chalcidis Regem creat. Hic eft Herodes ille qui Iacobum maiorem obtruncavit, ac D. Petrum in carcerem trufit, & ab Angelo percuffus, à vermibus post diem quintum erofus eft. Vide Acta Apoft. ca. 12. Sed vt ad Agrippam noftrum redeam, hic Herodiadem sororem, eiufq; virum Antipam, contra ipfum non nihil molientes, præuenit: exiliifq; eorum occafionē præbuit, miffio ad Caligulā Fortunato liberto cū literis. Vide Iofe. li. 18. cap. 12. 13. & 14. Variāt autores in hoc Agrippa & fratre prædicto, alij alia huic, alia illi tribuentes: funt & qui vnum tantūm ex his duobus faciant, quem Herodem Agrippam vocitant.

AGRIPPA iunior prædicti filius, feu nepos, defuncto Herode Chalcidis Rege prædicto, Chalcidis Rex designatur, à Cl. Tiberio, qui Caligulæ fuccesfit, nempe anno mundi 4011. à Chrifto nato 49. Fuit hic vltimus Iudææ Rex, prudens, Hebræa Latināq; lingua doctus. Hoc Rege Titus Hierufalem captā exufsit. 17. agebat annum, moriente patre, feu auo, cūm Romæ à Cæfare aleretur. Porrò Cæfar Cæfpium Fadum huius immaturi loco, Iudææ præfecit: cui fuccesfit Felix, & huic rurfus Portius Feflus. Vide Iofeph. Hebr. diu. def. li. 5. ca. 46.

DRVSVS, Claudij Cæfaris pater, olim Decimus, mox Nero prænomine, ex Liuia Drufilla natus eft, intra menfem tertium quām grauida abducta effet ab Augusto, ex contubernio ac matrimonio Tiberij patris Imperatoris: fuitq; fufpicio ex vitri co per adulterij confuetudinem procreatum Drufum. Is in Quefturæ Praturæque honore, dux Rhetici, deinde Germanici belli, Oceanum Septentrionalem primus Romanorum ducum nauigauit: tranfque Rhenum fossas noui & immenfi operis effecit, quæ Drufianæ vocatæ funt: hoftem frequenter cæsum in intimas folitudines egit. Inito confulatu, atq; expeditione repetita, obiit diem in æftiuis castris, quæ ex eo scelerata funt appellata. Hunc Augustus tantopere & viuum dilexit, vt cohæredem fēper filiis inftituerit: & defunctum ita pro concione laudauerit, vt deos precatus fit fimiles ei Cæfares fuos facerent: fibique tam honeftum quandoq; exitum darent quā illi dediffent. nec contentus elogiū tumulo eius, verfibus à fe compositis in fculpiffie, etiam vitæ memoriā pro fa oratione cōpofuit. Vide Suet. in C. Clau. Cæ.

ANTONIA minor, Drufi fupradicti vxor fuit, ex qua liberos complures fufcepit, verū tres omnino reliquit, nempe Germanicum, Liuillam, & Claudium, qui poftca imperauit. Hæc Antonia M. Antonio, & Octauia genita eft, quæ sororem habuit maiorem eiufdem nominis, Domitij Aenobarbi vxorem. Vide Plutar. in M. Antonio.

CLAVDIVS Drusi, Germanici ex minore Antonia filius, Liviæ & alterius Drusi frater, Romæ post Caligulam imperat anno mundi 4004. à Christo nato 42. Hic Lugduni natus est, quem mater portentum hominis dicitabat: auia Augusta pro despectis, semper habuit: soror Liviæ, cum audisset imperaturum, tam iniquam sortem pop. Ro. palam detestata est. Fortunæ ludibrio ad imperium, cum latitaret extrema pertimescens, interfecto Caligula, venit: quod non minore fœcordia quàm crudelitate per annos ferè 14. vexavit. Britannia bellum intulit, eamq; in deditioem accepit. Orcades insulas Ro. imperio addidit. Hic Messalina vxore sua vixdum supplicio affecta, quod C. Silius nupsisset, Agrippinam Germanici fratris filiam, nouo exemplo, liberis duobus nouercam superinduxit: cum paulò ante pro concione confirmasset, quatenus sibi malè cederet matrimonia, in cœlibatu se permanfurum, ac nisi permansisset, non recusaturum confodi manibus ipsorum. Præterea Britannico filio priuignum Neronem anteposuit: cuius insidiis, & Agrippinæ matris, veneno in boleto dato perit, anno ætatis 64. imperij 4. exortus crinitæ stellæ, tactumq; de cœlo monumentum Drusi patris, præfagia mortis eius præcipua fuere: & in vltima cognitione pro tribunali accessisse se ad vitæ terminum semel atq; iterum pronuntiauit. Vide Sueton. in Claud. Cæ.

AEMYLIA Lepida, Augusti proneptis, Pauli Aemilij Censoris filij, & Iuliæ, neptis Augusti, filia, prima omnium desponsata est Claudio: sed eam, quod parentes eius Augustum offenderant, virginem adhuc repudiauit. Sueton. in Clau.

LIVIA MEDVLLINA, cognomine Camilla, è genere antiquo Dictatoris M. Furij Camilli (cuius meminimus in priori huius operis parte pag. 125.) eo ipso die qui erat nuptiis Claudij Imp. atque huius Medullinæ destinatus, morbo perit. Vide Sueton. in Claud.

PLAVTIA HERCVLANILLA, triumphali patre nata, eidem Claud. Imp. nupsit, cum qua diuortium ille fecit, ob libidinum probra, & homicidij in virum suspicionem. ex hac Claudiam suscepit, & Drusum, quem puberem amisit, pyro per lusum in sublime iactato, & hiatu oris excepto strangulatum, cui & filiam Seiani desponderat. Vide vt supra. Cæterum de Seiano homine præpotente ac prædiuite, cui tandem fortuna nouercam se præstitit, vide Iuuenalem Satyra 10. nam huius exemplo nimias opes, potentiam ac fastum multis exitio esse ostendit Iuuenalis, his versibus:

*Quosdam præcipitat subiecta potentia magnæ
Inuidiæ, mergit longa, atque insignis honorum
Pagina, descendunt statuas, restemque sequuntur.
Ipsas deinde rotas bigarum impacta securis
Cedit, & immeritis franguntur crura caballis:
Iam stridunt ignes, iam follibus atque caminis
Ardet adoratum populo caput, & crepat ingens
Seianus, deinde ex facie toto orbe secunda,
Fiunt vrceoli, pelues, sartago, patellæ.
Pone domi lauros, duc in capitolia magnum
Cretatumque bouem, Seianus ducitur vncò
Spectandus: gaudent omnes. &c.*

AELIA Petina Cōsulari patre nata, mox, repudiata Plautia Herculaniilla, nupsit Claudio Imp. cum qua item diuortium fecit, ob leuiculas offensas. ex hac Antoniam suscepit quam Cneo Pompeio magno, deinde Fausto Syllæ collocavit, quorum alter à Pompeio magno, alter à Fausto Sylla, Syllæ Felicis filio originem trahebat. Vide Sueton. in Clau.

VALERIA MESSALINA Claud. quoque Imp. nupsit: hanc cum comperisset vir, super cætera flagitia atq; dedecora, se absente, Caio Silio, iuuetutis Romanæ pulcherrimo, etiam nupsisse, dote inter Auspices consignata, curauit interfici. Vide Cor. Taci. lib. II. ad calcem. De hac item sic scribit Iuue. Saty. 6.

-- dormire virum cum senserat vxor,
 Ausa palatino tegetem præferre cubili:
 Sumere nocturnos meretrix Augusta cucullos,
 Linquebat comite ancilla non amplius vna,
 Et nigrum flauo crinem abscondente galero,
 Intrauit calidum veteri centone lupanar,
 Et cellam vacuum, atque suam: tunc nuda papillis
 Constitit auratis, titulum mentita Lycifera
 Ostenditque tuum generose Britannice ventrem.
 Excepit blanda intrantes, atque æra poposcit:
 Et lassata viris, nondum satiata recessit:
 Obscuris que genis turpis, fumo que lucernæ
 Fæda lupanaris tulit ad puluinar odorem.

ex hac Messalina Clau. Octauiam, & quem primò Germanicum, mox Britannicum cognominavit, suscepit. Vide vt supra.

FELIX constitutus est ab Imperatore Claudio præses, siue procurator Iudææ, Samariæ quoque & Galilææ, & regionis quæ dicitur trans Iordanem, anno mundi 4015. post Christum natum 53. Tertullus coram hoc præside Paulum accusauit, Paulus vicissim pro se contra Tertullum causam dixit: quibus auditis distulit iudicium Felix in aduentum tribuni Lysæ. Hic Felix frequenter accersens Paulum, loquebatur cum eo, & audiuit ab eo fidem quæ est in Christum Iesum. Disputante autem Paulo de iudicio futuro, tremefactus Felix noluit ultra attendere, sed distulit in alium diem: simul sperabat quod pecunia ei daretur à Paulo. De huius auaritia, & factione cum Ventidio, qua gliscente pernicie, arsisset bello prouincia, ni Quadratus Syriæ rector subuenisset, vide Cor. Taci. li. Anna. 12. item quatenus ad alia, vide Act. 24. ca. Euse. li. 2. ca. 20. Iose. li. Antiq. 20. cap. 9.

DRVSILLA Agrippæ soror, Aziazi Emeforum siue Amazorum Regis vxor cum esset, & pulchritudine cæteris præstaret, Felix eam concupiuit: quare misso nuntio, eam in suam partem flexit: nam hæc sponte relicto priore marito, huius nuptias secuta est. Vide Iose. lib. Antiq. 20. cap. 9.

ANTONIA Marci Antonij & Octavię sororis Auguffi filia maior, Domitio Aenobarbo nupfit, ex quo matrimonio natus est Cneus Domitius Neronis pater, omni parte vitę detestabilis, vt inquit Suetonius, in Nerone Imperatore. Romanorum 6. de quo mox tractabimus.

LEPIDA DOMITIA Cnei Domitij Aenobarbi patris Neronis soror fuit. Consulito Caium Suetonium Tranquillum in Neronis Imperatoris 6. vita, si initium sumas à Caio Iulio Cęfare, quod vbiq; factitamus. Cęterum quod attinet ad Aenobarbi cognomentum, atque huius vocabuli (quod subobscurum est) rationem siue interpretationem, visum est quod scriptum reperire. Cüm, itaque, Castor & Pollux Helenę fratres, Domitio victoriam aliquando nuntiarent, ipsęque narrantibus minimę crederet, malas, barbámque manibus attrectarunt, atque eam contrectando (si credere dignum est) ex fusca flavam effecerunt: vnde à rutilo, æneóque barbę colore, Aenobarbi cognomen accepit Domitius, quod postea in familiam transiit, virisque ex ea ortis peculiare id nominis fuit. Vide Ludouicum Cęlium Rhodiginum, lib. antiquarum lectionum 29. cap. autem 8.

CNEVS Domitius Aenobarbus, Neronis pater, ex Antonia maiore, vt dictum est natus, omni parte vitę detestabilis, primum occidit libertum, quod potare quantum iubebatur recusarat: deinde in vię Appię vico, repente puerum citatis iumentis haud ignarus obtruiuit: & Romę medio foro cuidam equiti Ro. liberius iurganti oculum eruit. Perfidia atque auaritię maximę fuit: argentarios pretiis rerum coemptarum, aurigarios mercede palmarum fraudauit. Maieftatis quoque, & adulteriorum, incestique cum sorore Lepida sub excessu Tiberij reus, mutatione temporum euasit. Decefsit morbo aquę intercutis, suscepto, ex Agrippina Germanico genita, Nerone, malo ouo ex malo coruo. Suet. in Nerone.

AGRIPPINA Germanici filia, ac Neronis mater, quem ex Domitio suscepit, nupfit secundo Claudio Cęsari patruo suo, quem blanditiis illexit, quemque tandem boleto sustulit, vt viam filio Neroni ad imperium faceret. cęterum ipsa quoque ab eodem filio immisfis percussoribus occiditur, exclamans percussori, feri ventrem qui tam ferum monstrum tulit. Suet. in Nerone Cor. Tac. li. 14.

CLAV. DOMI. Nero, Domitio & Agrippina Germanico genita, genitus est. Hic adoptatus à Claudio Imperatore, successit ei in imperio, anno mundi 4017. à Christo nato 55. Orsus à pietatis ostentatione, ex Augusti praescripto imperatorum se professus est: liberalitatis, clementiae, comitatis exhibendae nullam omisit occasionem. grauiora vestigalia aut aboleuit, aut minuit. tandem Caligulae nepotem se praestitit, auunculo suo simillimus: meritòq; fax orbis altera cum Claudio dictus est. Bonam partem Senatus interfecit, & praecceptorem Senecam, bonis omnibus hostis. fratrem, vxorem, matrem denique interfecit, cuius etiam concubitus appetiisse dicitur. Primus Christianum sanguinem, Petro & Paulo interfectis, hausit. tanto se dedecore profuituit, vt saltaret & cantaret in scena. Romam incendit, vt spectaculi eius imaginem cerneret, quali olim Troia capta arserat. Hic Britanniam penè amisit. Armeniam Parthi sustulerunt. Duæ tamen prouinciæ sub eo factæ sunt, Pontus, & Alpes. In Achaia Isthmum perfodere aggressus, primus rastello humum effodit, & corbulæ congestam, humeris extulit. Tandem ab omnibus destitutus, & à Senatu hostis iudicatus, cum quæreretur ad poenam, è palatio fugit, nec fortiter perire potuit, adiutus alterius, adigendo ferro, manu: anno ætatis 32. imperij 14. Sueton. in Clau. Eutr. lib. 7. Eгна. lib. 1.

OCTAVIA, Claudij & Messalinæ filia, vxor fuit Neronis, cuius consuetudinem citò aspernatus est, occiditque eam sub crimine falso adulterij: cum antea sæpe frustra strangulare meditatus, dimisisset eam vt sterilem, respondissetque corripientibus amicis, sufficere ei debere vxoria ornamenta.

POPPEA Sabina, Tito Olio Quæstorio patre nata, Neronis vxor fuit, quam duodecimo die post diuortium Octauiae in matrimonium accepit. hanc dilexit vnice: & tamen ipsam quoque ictu calcis occidit, quòd se ex aurigatione serò reuersum grauida & ægra conuiciis inceserat. hæc antea nupserat Rufo Crispino Equiti Romano. huic Poppeæ omnia alia fuere præter honestum animum: sermo comis, nec absurdum ingenium: modestiam præferbat, & lasciuia tamen utebatur: famæ nunquam percipit, maritos & adulteros non distinguens. Vide Sueton. in Nerone. hæc luxu supramodum diffluebat, autore Plin. li. 34. cap. 11. in hæc verba: *Nostra ætate Poppea coniux Neronis principis, delicatioribus iumentis suis soleas ex auro quoque induere solebat.*

STATILIA Messalina (altera quidè à Valeria illa Messalina Claudij vxore, de qua à nobis dictum est supra) vxor quoque fuit Neronis: hac vt potiretur, virum eius Atticum Vestinū Consullem in honore ipso trucidauit. Hæc erat Statilij Tauri bis Consulis, ac triumphalis, abneptis. Taurus hic temporibus Augusti amphitheatrum Romæ extruxerat. fuit alter eiusdem nominis, huius, vt opinor, Messalinæ frater, qui ob opes & hortos egregios, quibus Agrippina inhiabat, accusatus, vim vitæ suæ attulit. Sueton. in Nerone.

S. P E T R V S inter Apostolos præcipuus, frater fuit Andree etiam Apostoli. Ambo ex vico Galilææ, Bethsaida, ambo à Christo simul vocati sunt, cum iacerent rete in mare, erant enim piscatores: quibus dixit, *Venite post me, & faciam vos fieri piscatores hominum, at illi continuo relictis retibus secuti sunt eum.* Matth. 4. huic Christus resurgens dixit, *Pasce oves meas.* Ioan 21. Antiochiæ præses fuit: euangelium dispersos Iudæos in Ponto, Galatia, Cappadocia, Asia & Bithynia docuit. Diony. Corynt. Episc. scripsit S. Petrum & Paulum eodem die Romæ iussu Neronis passos. Petrus capite ad terrâ verso, fertur crucifixus, asserens se indignum ut crucifigeretur sicut Dominus suus. epistolas complures scripsere, quas habes in nouo testamēto. vide item Euse. lib. 3. ca. 1. & 2. D. Iero. scripsit Petrum ad expugnandum Simonem Magum, Romæ perrexisse, ibique pontificatum 25. annis tenuisse, vsq; ad vltimum Neronis annum.

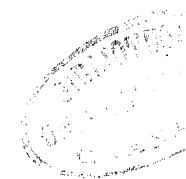
S. P A V L V S de tribu Benjamin, & oppido Iudææ Giscalis fuit, quo à Romanis capto, cum parentibus suis Tarsum Ciliciæ commigravit: à quibus ob studia legis missus Ierusalem, à Gamaliele eruditus est. Cum autem interfuisset neci D. Stephani, & acceptis à Pontifice tēpli epistolis, ad Christianos persequēdos, Damascū pergeret, reuelatione ad fidē, ac miraculo velut cōpulsus, vas electionis de persecutore factus est. Docuit gentes Euāgelium annos 21. duobus annis Cæsareæ, tantundemq; Romæ in carcere fuit: at Romæ è carcere exibat quò vellet, sub custodia tamē. hinc liberatus atq; absolutus, cum causam ipse suā coram Nerone egisset, liberè denuo docuit Euangelium decem annis. at, iterum in carcerem coniectus, capite truncatur, anno mundi 4030. à Christo nato 68.

S E R G I V S Galba, Galbæ Imperatoris pater, Romæ Consulatu functus, quāquam breui corpore, atque etiam gibber, modicæq; in dicēdo facultatis, causas tamen industriè acitavit. Hic uxores habuit Mummiam Achaïam, item Liuiam Ocellinam, ditē admodum & pulchram: à qua tamen nobilitatis causa appetitus vltro existimatur, & aliquanto enixius, postquàm subinde instanti, vitium corporis secretò posita veste detexit, ne quasi ignaram fallere videretur. Crati quoque Thebano idem cōtigit, cum Hipparche eum maritum optaret. Sucto. in Galba.

M V M M I A Achaïa neptis Catuli, proneptisque L. Mummij qui Corinthum excidit, vxor Sergij Galbæ fuit, ex qua Caium & Sergium procreavit: quorum maior Caius attritis facultatibus vrbe celsit, prohibitúsq; à Tiberio fortiri anno suo Proconsulatum, voluntaria morte obiit: Sergius verò post Neronem imperauit. Vide Sucto. in Galba.

bb 5

SERGIUS Sulpitius Galba, Romæ post Neronē imperat anno mundi 4030. à Christo nato 68. Hic nullo gradu Cæsares contingebat, nam horum familia, siue progenies in Nerone defecerat: nobilissimus tamen erat, magnâque & vetere prosapia. Antequàm imperaret mula fertur peperisse. Hic cum Prætor esset, elephantos funambulos edidit ludis Floralibus. Maiore ab initio fauore quàm læto successu, septimestre imperium tenuit annos natus circiter 80. privata eius vita insignis fuerat militaribus & ciuilibus rebus. Tandem auarum, sæuum, pigrum se præstitit: atque inuisus omnibus, in medio foro, insidiis Othonis iugulatur: nam cum subinde iactaret se legere militem, non emere consueffe, eo nomine omnes milites exacerbauit. sed maximè fremebat superioris Germaniæ exercitus fraudari se præmiis: quare statim legationem ad prætorianos cum mandatis destinant: displicere inquit Imperatorem in Hispania factum, eligerent ipsi quem cuncti exercitus probarent, quamobrem ascitus Otho eum trucidari curauit. Vide Sueton. in Galba, Eutro. lib. 7. Bap. Egna. li. i.

LEPIDA vxor fuit Galbæ Imperatoris, qua amissa, duobusq; ex ea filiis, remansit in cœlibatu: neque sollicitari vlla conditione amplius potuit, ne Agrippinæ quidem matris Neronis, viduatæ morte Domitij Aenobarbi, quæ maritum quoq; adhuc necdum cœlibem Galbam, ad eò omnibus sollicitauerat modis, vt in conuentu matronarum correpta iurgio, atq; etiam manu pulsata sit à matre Lepidæ. Sueton. in Gal.

L. OTHO, Imperatoris Othonis pater, materno genere præclaro, multarumque & magnarum propinquitatum, tam charus, tamque non absimilis facie Tiberio principi fuit, vt plerique procreatum ex eo crederent. Hic vrbanos honores, Proconsulatum Africæ, & extraordinaria imperia seuerissimè administravit. Senatus hunc honore rarissimo, statua in palatio posita, prosecutus est: & Claudius allectum inter Patricios collaudans hunc amplissimis verbis, hæc quoque adiecit: *Vir, quo meliores liberos habere ne opto quidem.* Sueton. in Othone.

ALBIA Terentia splendissima fœmina, L. Othonis vxor fuit, quæ peperit illi L. Titianum, siue Teretianum, & minorem Marcum, cognominem patri, Othonemque appellatum, qui post Galbam imperauit: peperit quoque filiam, quam nondum nubilem Druso Germanici filio despondit. Consulito Suetonium in Othone.

MARC. S. Otho octauus, Galbæ succedens, Romanis imperat anno mundi 4031. à Christo nato 69. A prima adoleſcētia prodigus, procax, & mollis extitit, Neroni etiam familiaris. die quem Nero necandæ matri deſtinarat, ad auertēdas ſuſpitiones cœnam vtrique exquisitiſſimè comitatis dedit. Speraue- rat fore vt adoptaretur à Galbæ: ſed Piſone prælato ad vim conuerſus eſt, inſtigante, ſuper animi dolorem, etiam magnitudine æris alieni. Neq; enim diſſimulabat, niſi principem ſe ſtare non poſſe, nihilque referre, ab hoſte in acie, an in foro ſub creditoribus caderet. Quare miſſis qui Galbæ, & Piſonem trucidarent, ea ipſa die qua Galbæ manè ſalutarat, oſculo etiam vt conſueuerat exceptus, Imperator ſalutatur. Ad conciliandos pollicitationibus animos nihil magis pro concione teſtatus eſt, quàm id demum ſe habiturum quod ſibi milites reliquiſſent. Dicitur noctu per quietem pauefactus, gemitus maximos edidiſſe, reper- tūſque à concurſantibus humi ante lectum iacens, à quo manes Galbæ eum deturbarant: quod fatebatur ipſemet vididiſſe. Hic leui prælio victus à Vitellij ducibus, ſiniſtram ſibi papillam pugione tranſfixit: cùm tamen complures adhuc copias haberet, & peten- tibus militibus ne tam citò de belli euentu deſperaret, dixiſſet, *ſe tanti non eſſe, vt propter eum ciuile bellum oriretur.* Vixit annos 38. imperauit menſes treis: adeò militibus charus vt multi ad eius exemplum, ante mortui pedes ſe interfecerint. Suet. in Othone.

L. VITELLIVS, A. Vitellij Imperatoris pater, Syriæ præpoſitus, Artabanum Parthorum Regem ſummis artibus non modò ad colloquium ſuum, ſed etiam ad veneranda legionum Signa pellexit. Mox cum Claudio principe duos in ſuper ordinarios Conſulatus, Cenſuramque geſſit. Curam quoque Imperij ſuſtinuit abſente eo, expeditione Britannica: vir innocens & induſtrius, ſed amore libertinæ perinſamis. Idem miri in adulando ingenij, primus C. Cæſarem Caligulam adorari vt Deum inſti- tuit, primūſque adorauit, non aliter adire auſus, quàm capite ve- lato circumuertens ſe, deinde procumbens. Hic à Valeria Meſſa- lina petiit vt ei pedes præberet excalceandos: detractūſq; ſoc- culum dextrum inter togam tunicamque geſtauit aſſiduè, non- nunquam oſculabundus, idque factitabat, vt nulla non via, at- que arte, principem vxori addictum demereretur. Deceſſit para- lyſi altero die quàm correptus eſt. Suet. in Vitellio.

SEXTILIA, probatiſſima, nec ignobilis ſcœmina, Lucij Vitellij prædicti vxor fuit, quæ ei peperit duos filios, quos eodem anno ambos Cõſules, cùm maiori minor in ſex mēſes ſucceſſiſſet, vterque parens vidit. Alter ex his filius, Aulus Vitellius, poſt Othonem imperauit: cuius genituram, ſiue natiuitatem, aut na- talis horæ inſpectionem, à Mathematicis prædictam ita exhor- ruerunt parētes, vt pater magnopere contenderit ne qua ei pro- uincia viuo ſe committeretur: mater & miſſum ad legiones, & appellatum Imperatorem, pro afflicto ſtatim lamentata ſit. Vide Suet. in Vitel. prædixerant Mathematici Aulum Vitellium fu- turum quidem Imperatorem: ſed in imperio per vim cruciabili- ter periturum.

A V L V S Vitellius, à Galba in inferiorem Germaniam missus est. Aduertantem, malè animatus erga principem exercitus, libens ac supinis manibus excipit, velut dono Deum oblatum III. Conf. filiū, atate integra, facili ac prodigo animo. hanc de se veterè persuasionē auxerat, tota ipse via milites obuios exoscultatus, pèrque diuersoria comis, manè singulos iamne iētassent sciscitatus, scēq; fecisse, ructu quoq; ostendens. nil cuiquā negauit, atq; etiam vltro reis sordes, damnatis supplicia dempsit: *Quare vixdū mense transacto, subito à militibus è cubiculo raptus, vt erat, in veste domestica, Imperator consalutatur anno mundi 4031. à Christo nato 69. Hic in iētacula, prādīa & cœnas, faciliè omnibus sufficiebat vomitandi consuetudine. Cœna ei data est aduētitia à fratre, in qua, super ceteros sumptus, 2000. lectissimorum piscium 7000. auium apposita sunt. hanc quoq; exuperauit ipse, dedicatione patinæ, quam clypeum Minerue dictitabat. Sæuus fuit, nam & eius hæc vox est, *optimè olere occisum hostē, & melius ciuem.* Vespasiano principe declarato, cœno simoq; iactatus, vestēque discissa in forum tractus, subiecto ad mentum gladio, tandem minutiss. iētibus excarnificatus, vncō trahitur in Tyberim. Suet. in Vitell. vixit an. 57. rexit menses 8.*

P E T R O N I A Consularis viri filia, Vitellij vxor prior, Petronianum altero captum oculo peperit, quem pater interemisse creditur, insimulatum parricidij, post matris obitum.

G A L E R I A Fundana, A. Vitellij vxor, Prætorio patre nata, liberos vtriusq; sexus tulit, sed marem titubantia oris prope mutum. Suet. in Vitell.

T. F L A. Sabinus, Vespasiani imperatoris pater, Tit. Flau. Petronio municipe Reatino natus est, eo, inquam, qui bello civili Pompeianarum partium Centurio fuit, ac ex acie Pharfalica domum se contulit, vbi venia, & missione impetrata, coactiones argentarias factitauit. Porrò Sabinus Vespasiani, vt dixi, pater (nam de auo Principis quæ prælibauimus, dicta sunt) expers militiæ (etsi quidam cum Primipilarem, nonnulli cum adhuc ordines duceret, sacramento solutum per causam valetudinis tradunt) publicanum quadrasimæ in Asia egit, fueruntque imagines à ciuitatibus ei sub hoc titulo posite, *Rectè vectigalia exigēti.* postea scenus apud Heluetios exercuit, ibique diem obiit, superstibus vxore Vespasia Polla, & duobus ex ea liberis. Sabino videlicet, altero ab illo priore Principis patre, & Vespasiano: horum maior Sabinus, Principis frater, ad præfecturam vrbs, minor verò Vespasianus, ad imperium euectus est. Vide Suetonium in Vespasiano Imp.

V E S P A S I A. Polla T. Flauij Sabini vxor, superstes fuit viro cum duobus ex eo liberis, quorum maior Sabinus ad præfecturam vrbs, minor Vespasianus ad principatum vsque processit. Hæc Polla Nursiæ honesto genere orta patrem habuit Vespasium Pollionem, ter Tribunum militum, præfectumque castrorum, fratremque Senatorem prætoris dignitatis. Sueton. in Vespasiano.

FLA. VESPASIANVS natus est in Sabinis ultra Reaten, vico modico, cui nomen est Phalacrine, quinquennio antiquam Augustus obiret. Claudio principe, legatus legionis in Germaniam missus est: inde in Britanniam translatus, tricies cum hoste confligit. Duas validiss. gentes, superque 20. oppida, & insulam Vecten, Britanniae proximam, in ditionem redegit. Missus ad comprimendos Iudaeos de Ierusalem cum filio triumphavit. Mortuo Othone hic à Mæsiaco exercitu Imperator creatur. posthæc qui erat Aegypti præfectus primus in verba Vespasiani legiones adegit, post paucos dies Iudaicus exercitus apud ipsum iuravit anno mundi 4032. à Christo nato 70. Misso itaq; exercitu aduersus Vitellium, in Alexandriam transiit, vt claustra Aegypti obtineret: statimque venere literæ fufas apud Cremonam Vitellij copias, ipsum in vrbe interfectum nuntiantes. Romam igitur reuersus Vespasianus, afflictam propè, nutantemq; rempublicam stabilivit primò, deinde ornauit. Cum adolescens vnguento fragrans pro impetrata præfectura gratias ei ageret, maluisse, inquit allium oboluisse, literasque reuocauit. Achaiam, Lyciam, Rhodum, Byzantium, Samum libertate adèpta, item Tracheam, Ciliciam, & Comagenen, ditionis regiae usq; ad id tempus, in prouinciarum formam redegit. Modestiam retinuit & comitatem: iustis suppliciis illachrymauit, offensarum minimè memor: ingenia & artes maximè fouit: Sola culpatur auaritia. Tandem septuagenarius ac stans obiit inter manus subleuantium, *Imperatorem dicens stantem mori oportere.* imperauit annos 10. Suet. in Vesp.

FLAVIA DOMICILLA Vespasiani vxor, peperit ei Titum, Domitianum & Domicillam: vxorem & natam priuatus adhuc amisit Vespasianus. Vide vt supra.

TITVS Vespasianus Romæ post patrem imperat anno mundi 4042. à Christo nato 80. Hic amor & deliciae humani generis dictus est: facidus, bellicosus, moderatus fuit, clemens ac liberalis: quas virtutes per totum principatum magis commendauit & vitæ anteaetæ licentia, & sub initia luxuriæ & auaritiæ suspicio, vt Neronis tyrannidem plerique augurarentur. Sed mutatus, adempto imperio, in melius, declarauit eiusdem esse ingenij & pessima & optima interdum ferre. Amicos elegit reip. necessarios: Berenicen statim ab vrbe dimisit, inuitus inuitam. nulli ciuium quicquam ademit: ac ne confestas quidem, ac solitas collationes recepit, nec tamen eum quisquam munificentia præuertit: recordatusque aliquando super cœnam, se nil in quenquam toto die contulisse, dixit: *Amici, diem perdidisti.* huius etiam & hæc vox est, *Neminem oportere à sermone principis tristem discedere.* Dedit nauale prælium, atque vno die 5000. omne genus ferarum exhibuit. Ad perdomandam Iudæam à patre relictus 12. propugnatores totidem sagittarum confecit ictibus, cepitque Ierusalem natali filiae suae, tanto militum gaudio, vt eum Imperatorem consalutarint. hic matres etiam filios in edulium pararunt. Fratrem insidiantem, nec occidit, nec relegauit: sed vt à primo imperij die, confortem successorumque testari perseuerauit. Ceterum obiit febre eadem qua pater villa, ætatis an. 41. imperij 2. Vide Suetonium.

ARRICIDIA, Tertullo patre Equite Romano nata, Titi vxor fuit.

MARTIA Fulvia splendidi generis, Tito quoque, mortua Arridia, nupsit: cum qua, suscepta filia, diuortium fecit. Suet. in Tito.

FLA. DOMITIANVS, post fratrem Titum Romæ imperat anno mundi 4044. à Christo nato 82. Adolescentiam cum infamia, & paupertate transegit. Expeditionem in Galliam & Germanias non necessariam inchoauit, tantum vt fratri se & operibus & dignatione adæquaret. Patre defuncto, iactare non dubitauit, relictum se principem imperij, sed fraudem testamento adhibitam. Initio principatus sui, secretum horarium quotidie sumebat, nec quicquam amplius quam muscas captabat, ac stylo præacuto configebat: vt nõ absurdè respõderit Vibius Crispus, *ne muscam quidem cum Cesare esse*. Varium se præstitit aliquandiu, mixtura quadam inæquabili virtutum ac vitiorum: donec virtutes quoq; in vitia deflexit, super ingenij naturã, inopia rapax, metu sæuus. De Cattis, Dacisq; post varia prælia duplicem triumphum egit: de Sarmatis lauream Capitolino Ioui retulit. Superbus hic, tandem Dominum & Deum se appellari coëgit: nullam sibi nisi auream & argenteam statuam poni passus est. crudelis etiam consobrinos, item nobiliss. ex Senatu interfecit. Per hæc terribilis cunctis & inuisus, multis vulneribus confoditur, suorum, vxoris quoque coniuratione, anno ætatis 45. imperij 15. Furnus eius per vespillones cum ingenti dedecore exportatur, & ignobiliter sepelitur: radendum eius nomen Senatus decernit, omniãq; eius acta rescindit. Sueton. in Domiti. Eutr. li. 7.

DOMITIA Longina Aelio Lamie nupta, à Domitiano abducitur, ante quàm imperaret. hanc Paridis histrionis amore deperditam, repudiauit: intrãque breue tempus impatiens dissidij, quasi efflagitante populo, reduxit.

COCCEIVS Nerva, Romæ post cædem Domitiani, Imperator designatur, anno mundi 4059. à Christo nato 97. Et hætenus Romæ seu per Italiam orti imperium rexere: hinc aduenæ. vnde compertum, urbem Romam externorum virtute creuisse: quod aurea gibba Domitiano post ceruicem in somnis enata, portendit. Hic quicquid antea pœnæ nomine, tributis accesserat, indulgit: afflictas ciuitates releuauit: puellas, puerosq; natos parentibus egenis, sumptu publico per Italiae oppida ali iussit. Quæ in aula reperta sunt, ex bonis quæ Domitianus per vim abstulerat, restitui curauit. Serui & libertorum plurimi, dominis atq; patronis insidias fecerant, hos ad vnum occidi imperauit. Ad sustentendam ciuium vitam plus 100000. aureorum erogauit, & quosdam Senatorij ordinis delegit qui agros emerent, eosq; egenis diuiderent. Pecuniæ inops factus, vestes primùm & vasa aurea & argentea, siue sua propria siue publica forent, auctioni subiecit: agros, item ingentes domos, & omnia demum præter admodum necessaria vendidit. Nihil vnquam de suo arbitrio statuit, sed primarios viros in consilium semper adhibuit. Cùm ob senectam contemptui esset, Traianum Hispanum, publicæ utilitati societatem sanguinis postponens, præteritis cognatis propriis, adoptauit. in coniuratores clemens fuit. obiit ferè septuagenarius, sudore correptus dum voce quàm maxima, contra quendam inclamaret suggerente ira, tunc Solis deliquium factum est. imperauit anno vno, & menses 4. Dion. Cas. Aurel. Vict. Bap. Egna. lib. 1. Eutro. li. 8.

M. VLP I V S Traianus Hispanus, optimus omnium princeps, externorum primus, Romæ imperat anno mundi 4060. à Christo nato 98. Hic Daciam prouiciam fecit, victo rege Decebalò: lapideum pontem in Istro fecit: Parthos superauit, superatis Regem dedit. Trans igitranas prouincias imperio adiecit: Armeniam atq; Arabiam peruastrauit: Amicitias, simplicia ac erudita ingenia coluit, ipse à literis & Musis non abhorrens. De hoc Cæsare scribit Iuuenalis Satyra 7.

Et spes, & ratio studiorum in Cæsare tantum:

Solus enim tristes hac tempestate Camœnas

Respexit. &c.

Hic Armeniam, Assyriam, Mesopotamiam, postea Arabiã prouincias fecit. in mari rubro classem instituit, vt per eam Indiæ fines vastaret. Gloriam tamen militarem ciuilitate & moderatone superauit: liberalis in omnes fuit: immunitates ciuitatibus tribuit. amicis culpantibus quòd nimis circa omnes comis esset, respondit, *Talem se Imperatorem esse priuatis, quales esse sibi Imperatores priuatus optasset.* in summa, Deo proximus habitus est. E Perfide rediens profluuiò ventris obiit anno ætatis 62. imperij ferè 20. Eutr. lib. 8. Aure. Viã. fuit paululum cibo, vinóque deditus.

PLOTINA Traiani vxor fuit, quæ tam modestè & sanctè in summa se potestate gessit, vt de ea nullus iure conqueri poterit. huius factione Tatianus Traiani Procurator, Adrianum Imperatorem declarauit, cum sine liberis excessisset Traianus, & hæc Adriani amore flagraret, qui vicinus & potens erat. Dion Cæsarius.

AE L I V S Adrianus, cognomento Afer, Adriani Imperatoris pater fuit, ac Traiani consobrinus: huius origo vetustior à Picentibus, posterior ab Hispanensibus manat: siquidem Adria ortos maiores suos, apud Italicam Scipionum temporibus residisse, in libris vitæ suæ Adrianus ipse commemorat. est autem Adria, seu Hadria, oppidum agri Piceni, quod etiam mari Adriatico nomen dedisse nonnulli censent: attamen huic refragatur opinioni Plin. li. 3. cap. 16. ab Atria Thuscorum oppido, Atriatum mare dictum censens, quod post mutatione vnus tantum literæ Adriaticum dici cœpit. Cæterum quatenus attinet ad Aelium Adrianum, vide Aelium Spartianum, & Sex. Aurelium Victorum. Sunt qui Hadrianum cum H, scribant: sunt qui sine H. Porrò quod ad Adriam attinet, vide Strabonem li. 5. & 7. Geographiæ, & Plinium lib. 3. cap. 16.

DOMITIA Paulina suprascripti Aelij Adriani vxor, Imperatorisque Adriani mater fuit. erat hæc Gadibus orta. Vide Aelium Spartianum.

AELIVS Adrianus Romæ post Traianum imperat anno mundi 4080. à Christo nato 118. hunc, quanquam cōsobrinæ filium, viuens noluerat adoptare Traianus, subindicarátq; se talem nolle successorem habere: attamen Plotinæ Traiani vxoris opera, Imperator est designatus: vti iam in Plotina dixi. hic velut Traiani gloriæ inuidēs, statim prouincias tres reliquit, quas Traianus addiderat, Assyriã, Mesopotamiã, & Armeniã: reuocauit exercitus, ac finē Imperij voluit esse Eufratem. Idem de Dacia facere conatū, amici deterruerunt, ne multi ciues Ro. barbaris traderentur: nã Traianus victa Dacia, eò infinitas Ro. copias transfulerat, ad agros & vrbes colendas. miserabili tandem fato consumptus est, vt in semetipsum sequi potuerit, si per domesticos licuisset. Imperauit annos 21. vixit 62. inuisum eum fecere viri illustres, non pauci sub eius exitum exilio aut morte multati. Eutro, li. 8. Egnat. lib. 1.

SABINA Adriani vxor fuit, quam si priuatus vixisset, vt morosam, & adulterij suspectam dimisisset: nec sine rumore dati ab eo veneni, obiit hæc. Vide Ael. Spartianum.

ANTINVS iuuenis formosiss. ex Cithynide quam Claudiopolim vocarunt, vrbe Bithyniæ, ortus, in Nilo periit: hūc Adrianus muliebriter fleuit, ac coluit: vrbe ad Nilum de nomine eius cōdidit: statuas ei per orbem terrarum erexit: templum quoque & sacerdotes ei apud Mantineam instituit. Hunc Græci volente Adriano consecrarunt, oracula per eum dari afferentes, quæ Adrianus ipse edidisse iactatur. Vide Aelium Spar. & Dionē Casium in Adriano: & Euse. li. 3. ca. 8.

AURELIVS Fuluius Antonini Pij Imperatoris pater, à Gallia Cisalpina fuit oriundus: Consulatum gessit, homo tristis & æger. huius pater Titus Aurel. Fuluius, Imperatoris auus, per honores diuersos ad secundum Consulatum, & Præfecturam vrbis peruenit. Iulius Capitolin. in Antonino Pio.

ARRIA Fadilla Aurelij Fuluij vxor, & Antonini Pij Imperatoris mater extitit. huius Arriæ pater fuit Arrius Antoninus bis Consul, homo sanctus, & qui Neruam miseratus esset, quod imperare cœpisset. Iulius Capitolinus in Antonino Pio.

M A R C. Antoninus Verus Philosophus, post Antoninum Pium imperat, anno mundi 4123. à Christo nato 161. Is fratrem & generum L. Anto. Verum ad Imperij partem nouo bene uolentiæ genere asciiuit: tū primū duo hi æquo iure Imperium administrarunt. M. Antoninum mirari facilius quis, quàm laudare possit: à principio vitæ tranquillissimus fuit, adeo vt in infantia quoque vultum nec ex gaudio, nec ex mœrore mutaret. hic vita, moribus, & eruditione Philosophus, tantæ admirationis fuit adhuc iuuenis, vt eum successorem parauerit Adrianus relinquere: adoptato tamen Antonino Pio, generum eidem Antonino idcirco hunc esse voluit, vt hoc ordine ad Imperium perueniret. Contra Germanos eo principe res feliciter gestæ sunt. Bellum ipse vnum gessit Marcomanicum, sed quantum nulla memoria fuit, adeo vt Punicis conferatur: quod eò grauius est factum, quod pestilentia, post victoriam Persicam, Italiam peruaserat, & maxima hominum pars, militum verò omnes ferè copię langore defecerant. Marcomannos igitur, & cum his Quados, Vandalos, Sarmatas, Sueuos fudit: multa millia interfecit. æratio exhausto pretiosam suam supellestilē hastæ subiecit: Pannonias Marcomannorum seruitio liberauit: Romæ cum filio triumphauit, periit morbo, anno ætatis 61. Imperij 19. Eutro. li. 8.

F A V S T I N A Antonini Pij & Faustinae filia, M. Anton. Philosophi vxor fuit, ex quo Commodum, qui postea imperat, suscepit, non sine magna adulterij suspitione, & Lucillam filiam. Iulius Capitolin.

L. CEIONIVS Commodus, qui & Aelius Verus, ab Adriano æuo iam ingrauescente, morbiq; tristioribus presso, adoptatus est, anno mundi 4098. à Christo nato 136. hic tantum Cæsar est appellatus, & ab Adriano in Aeliorum familiam ascitus, hoc est in Adriani transcriptus: Prætor factus est, & Pannoniis dux ac rector impositus, mox etiam Cōsul creatus. hic solus omnia quæ cuperet, vel per literas, impetrabat ab Adriano: cui (vt aiūt) acceptior forma quàm moribus fuit: attamen reip. nō omnino inutilis fuit, etsi delicatè vixerit. nam lectum mollem ac voluptarium extruxit, minuto reticulo vndiq; inclusum, eminentibus quatuor anacinteriis, eumq; foliis rosæ, quibus demprum esset album, replebat, iacensq; cum cōcubinis, velamine de liliis facto se tegebat, vnctus odoribus persicis: præterea accubationes ac mensas de rosis ac liliis, & quidem purgatis fecit, quæ etsi nō decora, non tamen ad publicam perniciem sunt. libros amorum Ouidij in lecto semper habuit: Martialem, Vergiliū suum dixit. Cursoribus suis exemplo Cupidinum, alas sæpe apposuit, vëtorumq; nominibus vocitauit, indefessè faciens eos cursitare. Vxoriconquerēti de extraneis voluptatibus, dixit: *Patere me per alias, exercere cupiditates meas, vxor enim dignitatis nomen est, non voluptatis.* hic tandem valetudinarius obiit, superstite etiam Adriano: sepultusque est imperatorio funere. Iuli. Capi. in Ceionio.

D O M I T I A Caluilla vxor L. Ceionij, peperit L. Annium Antonin. qui cum M. Antonin. Philosopho imperauit.

L. ANNIVS, Antoninus, Verus, aliàs etiam dictus L. Aelius Commodus, Verus, qui cum fratre & socero M. Anton. Philosopho, eiusdem fratris benignitate, imperavit, neque inter bonos, neq; inter malos principes ponitur. hic contra Parthos à fratre missus, qui tum primùm post victoriam Traiani rebellauerant, Antiochiæ & circa Armeniam agēs, multa per duces, & ingentia patrauit. Seleuciam Assyriæ urbem nobilissimam cum 500000. hominum cepit: Parthicum triumphum reuexit: cum fratre, eodémq; socero, triumphauit. Deinde cum fratre ad Marcomannicum bellum profectus, in itinere periit apoplexia, sedēs cum fratre in vehiculo. Ingenij fuit parum ciuile, reuerentia tamen fratris nihil vnquam atrox ausus. erat enim solus frater Imperator à Senatu dictus. obiit anno Imperij fratris, & sui, 11. tunc M. Antoninus solus tenuit Imperium: ij autem fratres dicuntur, non quòd sint iisdem parentibus prognati, sed, quatenus licet mihi ex autoribus historicis colligere, quòd M. Antoninus sorori huius primùm nupsit: tū etiam quòd ambos adoptarat Imperator Antoninus Pius: vel potius quòd ex eadem matre nati sint.

LVCILLA, filia M. Antonini Philosophi, nupsit L. Annio Antonino suprascripto: quanquam ex voluntate Imperatoris Adriani debebat hic L. Annius Anto. in vxorem accipere Faustina, Antonini Pij filiam: verùm cum minimè congrueret amborum atas, nupsit potius Faustina M. Antonino Philosopho. Iul. Capi. in vita Veri principis, qui vnus & idem est cum hoc L. An. Ant. Vero, cuius nunc meminimus: qui filius fuit L. Ceionij Commodi, de quo paulò ante tractauimus.

L. ANTONINVS, siue Aurelius Commodus, successit patri M. Antonino Philosopho: & quis talis Imperatoris filiū reiecisset: ipse verò etiam patri non satis probatus, statim Caligulae & Neronis simillimus euasit. coepit post patrem imperare anno mundi 4142. à Christo nato 180. in scena saepe aurigae habitu prodiit. ludis gladiatorijs & Dalmaticatus praefedit, & in amphitheatro gladiator dimicauit. athletarum etiam more publicè se exercuit. quae omnia actis inferenda publicis curauit. Cùm à patre decrepito moneretur, vt ne attritos iam barbaros sineret vires recipere, respondit: *Ab incolumi, quamuis paulatim, negotia perfici posse, à mortuo nihil.* In summa, nihil paternum cum referat, iure à multis nothus dicitur: nec caruit hac nota mater: adeò vt aliquando viro suo dictum sit, vt eam repudiaret, si non occideret: & dixisse fertur, *Si dimittimus, reddamus & dotem.* dotē intelligebat Imperium. Sed, vt ad Anto. Commodum reuertar, is tandem, autoribus Læto & concubina Martia, strangulatur, anno ætatis 32. Imperij 13. tanta omnium execratione, vt hostis humani generis etiam mortuus iudicaretur. Eutr. li. 8. Egna. Vic. Iul. Capi. Oro. li. 7. cap. 16.

CRISPINA huius suprascripti vxor fuit, cuius dolo Lucilla, Imperatoris soror, quam idem ille compresserat, periit. Aelius Lampri. in L. Antonino, siue Aurelio Commodò.

P. AELIVS, sive Helvius, Pertinax, Commodus successit, coactusque imperavit Lati opera, ac decreto Senatus, anno mundi 4155. à Christo nato 193. hic dum renuit Imperium suscipere, tale Pertinacis cognomen sortitus est: quâvis Capitolinus aliam huius nominis originem tradat. Libertino fuit genitus patre apud Ligures, genere quidem humili, virtute autem atque innocentia summa. Militia clarus Pertinax in ea ad summas dignitates euectus est, unde & *pila ludus est dictus*. Summam de se expectationem omnibus cum daret, Lati insidiis, qui imperium illi astruxerat, & militari factione, Iuliano, qui ei successit, non inscio, imò conscio, periit, anno ætatis 71. Imperavit vix menses tres: cuius caput ab urbe delatum est in castra. Nam cum omnia in pristinum statum reducere conatur, à prætorii cohortibus odio habitus, interimitur: acclamatum est ad usque, defectum, *Pertinace imperante securi viximus, neminem timuimus: patri pio, patri Senatus, patri omnium bonorum*. hic ex Senatusconsulto imperare iussus fuerat. Eutro. li. 8. Bap. Egna. li. 1. Sex. Aure. Viët. huius vitam vide fufius apud Iulium Capitolinum & Herodianum li. 2.

FLAVIA Titiana Aelij Pertinacis vxor fuit. hanc Senatus nomine Augustæ donavit: filiumque eius nomine Cæsaris, quos titulos etiam recusabat pater, tanta præditus erat modestia. porro Flavia palam cytharædum amavit: Pertinax vicissim, cum vxoris pudicitiam non vsque adeò curaret, Cornificiam perditè, & ad infamiam vsque deperisse dicitur. Iulius Capitolinus.

DIDIVS Iulianus, qui & Saluius dictus est, Mediolanensis, imperium quod per scelus, necis imperatoris conscius ipse, primus etiam licitatus esse dicitur, intra tertium mensem à nece Pertinacis, cum vita simul amisit. Nam Severo, ab exercitu Imperatore appellato, à Iuliano omnes defecerunt, qui ab eodem Severo victus, tandem in palatio etiam iussu Senatus interficitur. neque enim militi gratus erat, ob non integrum donativum datum: & populo etiam inuisus erat, ob perfidiam in principem optimum. fuit Didius factiosus, præceps, regni avidus, nobilis, iure peritissimus, neposque Saluij Iuliani, qui sub Adriano perpetuum cõposuit edictum. educatus est apud Domitiam Lucillam, Marci Anton. Philosophi matrem. Imperium illi iussu Senatus abrogatum est, paulò ante necem. Eutro. li. 8. Egna. li. 1. Aure. Viët. & Hero. li. 2. Vixit annos 56.

MALLIA Scantilla vxor, & Didia Clara filia Didij Iuliani fuit. ambæ edicto Senatus Augustæ appellatæ, & in Palatium à viro & patre vocatæ, trepidæ & quasi inuitæ introierunt, velut iam iam imminens exitium præfagirent. Filiam, potitus imperio pater, dato patrimonio emanciparat, quod ei cum Augustæ nomine obtruncato patre, statim sublatum est. Vide Aelium Spartianum in Didio Iuliano.

L. SEPTIMIUS Seuerus post Iulianum imperat anno mundi 4156. à Christo nato 194. Hic primus Afer ad imperij fastigiū euectus, ab Illyrico exercitu Imperator dicitur, hinc à Senatu: Pertinacem se appellari voluit in honorem eius qui à Iuliano fuerat occisus. Parcus fuit, sæuus, bellicosus. Pescenium Nigrum in Oriëte, Clodium Albinum apud Lugdunum deuicit: erant siquidem hi Imperatores ab exercitibus dicti. Orientem, Parthis, Arabibus, Adiabenis deuictis, Romano restituit imperio: Britanos tumultuantes compescuit, vallo à mari ad mare per 32000. passuū ducto: vbi etiam septuagenarius morbo articulari decessit, anno imperij 18. Philosophiæ ac dicendi studiis deditus, latronum vbiq; hostis, vitam suam priuatam, publicamque composuit ad fidem: solum tamen vitium crudelitatis excusauit. De hoc Senatus ita iudicauit, *aut non nasci debuisset, aut non mori.* Eutro. lib. 8. Eгна. lib. 1. Aur. Vict.

M A R T I A, L. Septimij Seueri vxor fuit, tum cum Tribunatum plebis, Marco Imperatore decernente, promeruit: de qua tacuit in historia vitæ priuatæ: ei tamen postea, cum imperaret ipse, statuas collocauit: ex hac Bassianum, qui postea imperat, suscepit. Deinde Iuliæ nupsit, quam, domi minus cautus, adulteriis famosam tenuit, etiam coniurationis consciam: ex Iulia Getam quoque filium suscepit. Aelius Spart. in Seuero.

M. A V R E L. Antoninus Bassianus, dictus Caracalla, Seueri patris succedit, imperatque anno mundi 4174. à Christo nato 212. hic Lugduni genitus est, dictusque Bassianus ex aui materni nomine: Caracalla autem, quod cum à Gallia vestem plurimam deuexisset, talarisque caracallas fecisset, coegerit plebem ad se salutandū talibus indutam caracallis. Antoninus porro dictus est in honorem M. Antonini Imperatoris. Hic simulatque imperauit, fratrem ex patre, Getam nomine, falso criminatum occidit ipse in gremio matris eius. Papinianum etiam Iuriconsultissimum occidi à militibus iussit, compluresque alios. In summa, nullo in pretio apud populum fuit, etiam si vestes dedisset, & thermas nominis sui, id est Antonianas, eximie fabricatas, extruxisset. fuit patre duro crudelior, in eumque contumax, cibi & vini auidus, præter milites prætorianos omnibus castris exosus, Alexandri Magni admirator, quem, collo in laeuum humerum detorto, reddere, & eius nomine vocari cuperet. Alexandrinorum dicacitatem vltus est ingenti eorum cæde: Persas dolo magis quam virtute fudit. Cum Carris iter faceret, apud Edessam secedens ad onus ventris leuandum, à milite, qui quasi ad custodiam sequebatur, occisus est anno imperij 6. ætatis 43. Herodian. lib. 4. Eгна. li. 1. Eutr. lib. 9. Aurel. Vict. Aelius Spart.

I V L I A, quæ erat Caracallæ nouerca, eiusdem etiam vxor fuit. nam cum esset pulcherrima, & quasi per negligentiam se maxima corporis parte nudasset, dixit Caracalla, *Vellem, si liceret: at respondit hæc, Si libet, licet: an nescis te Imperatorem esse, & leges dare, non accipere?* tunc nuptias celebrat, eique copulatur, in cuius gremio, eiusdemque filium nuper confoderat. Ael. Spartian.

OPILIUS Macrinus obscuris parentibus ortus, Maurusij generis, proditor, & necis Caracallæ cōscijs, imperat anno mundi 4180. à Christo nato 218. vnà cum Diadumeno filio formosissimo. hic Artabano Parthorum Regi grauiter necē suorum ciuium vindicanti, quos occiderat Caracalla, primò restitit. postea missis legatis petiit pacem, eam libenti animo, interfecto Caracalla Parthus concessit. Inde cum se Antiochiam: recepisset, ac luxuriæ operam daret, iustam causam necis suæ præbuit exercitui, ac Balsiani, vt putabatur, filium sequendi, id est Heliogabalum, fugiens itaq; cum filio in vico quodam Bithiniæ occiditur: caput eius ablatum ad Heliogabalum perfertur. Iul. Capito. Ael. Lam. vixit annos 50. imperauit menses 14. cuius caput amputatum ad Heliogabalum est perlatum.

M. A V R E. Anto. Balsianus Varius, Heliogabalus, victo Opi. Macrino imperat anno mundi 4181. à Christo nato 219. fuit hic impurus, superbus, crudelis: honores & dignitates contulit in aurigas, mimos, histriones. cùm omnia fordidè ageret, inreturque à viris, statim milites facti pœnituit: quare in Alexandrum, Heliogabali consobrinum inclinauere animos: tandèmq; Heliogabalum, cum matre & satellitibus, interficiunt, operam etiam dante Alexandri matre, quæ militibus clam pecunias dabat. tractum est cadauer per Circi spatia priusquam in Tiberim præcipitaretur. Ael. Lamp. in Helioga. Herodianus li. 5. vixit annos 18. imperauit 4.

A V R E L. Alexander Seuerus, ab Heliogabalo adoptatus, post eum imperauit anno mudi 4185. à natiui. Christi 223. à prima pueritia bonis artibus imbutus, pius, mansuetus & liberalis extitit: Christianis fauit: vetuit ne mulieres vulgato corpore matrē illius Mammeam salutarent. in pretio habuit Vlpianum, & tanquam tutorem. bonorum principum vitam versibus descripsit. Fures valde persecutus est, quos inimicos reipub. dicitabat. cum solus accumberet, librum ad mensam habebat: quando conuiuias habebat, aderat Vlpianus atq; aliquot alij, quorum doctis sermonibus ac disceptationibus recreabatur inter epulas. aduersus Parthos, quos vicit, exercitum duxit, habens milites tantæ grauitatis & modestiæ, vt quacunq; iter facerent, Senatores esse dicerentur, non milites. Ad Alexandri magni mores sese componebat, cùm eiusdem nominis esset, imò & exuperare satagebat, inquiens *multum interesse debere inter Romanum Alexandrum, & Macedonem.* clamabat saepe, atq; per præconē proclamari iubebat, cùm aliquem emendaret, *Quod tibi fieri non vis, alteri ne feceris.* Tandem factione militari vnà cum matre in tentorio necatur. vixit annos 29. imperauit 13. Ael. Lāpri. & Herodi. li. 6.

M A M M E A, mater Alexandri Seueri, à quibusdam dicitur Christiana fuisse, & ab Origene edocta. hæc filium eò coegerat, vt quæ mensæ superessent edulia, quamuis permodica, altera vice apponerentur. Aurel. Vict. Ab. V. sper. Euse. li. 6. cap. 16.

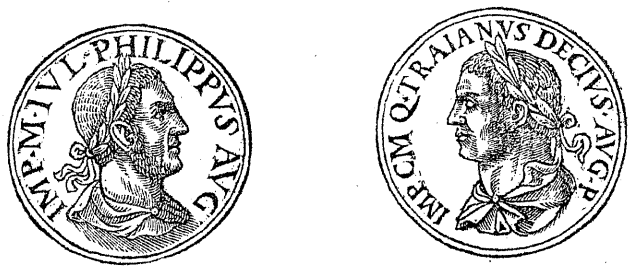
IVLIVS Maximinus Thrax, è militaribus imperavit cum filio eiusdem nominis, coactus à militibus, post Aurel. Alexandrū anno mundi 4198. à Christo nato 236. altus fuit pedes 8. & digitum: tam validus vt Hercules, Achilles, Ajax, Milo, Antaus vocitaretur: tam ferox vt Cyclops, Busiris, Sciron, Phalaris, Typhon, Gyges diceretur. hunc vsq; adeò reformidavit Senatus, vt vota in templis publicè fierēt ne vnquam urbem ingrederetur. erat ei persuasum nisi crudelitate imperium non teneri. simul verebatur ne propter humilitatem generis sperneretur (fuerat siquidem in prima pueritia pastor) quare ignobilitatis tegendę causa, omnes conscios generis interemit. Aduersus hunc Senatus Pupienum & Balbinū Imperatores declaravit. Hic verò in Italiam statim cum exercitu descendit: Aquileiãque frustra obseffa, à suis militibus penuria oppressis, cum filio discerpitur, conclamantibus cunctis militari ioco, *Ex pessimo genere ne catulum quidem habendum.* horum capita Romam perlata sunt. imperavit annos 3. vixit pater 50. filius 20. Herodi. li. 7. & 8. Iul. Cap. Aur. Viñt.

GORDIANVS senior ab exercitu Africano, ipse Proconsul Africę, Imperator factus vnà cum filio eiusdem nominis, à Senatu approbatus est: idque in odium Iulij Maximini anno mūdi 4200. à Christo nato 238. At Capelianus, Mauritanicę procurator, in gratiam Maximini bellum Gordiano mouet, vincit: occumbit Gordiani filius: pater laqueo se suspendit. imperarunt annum & sex menses, quo tempore etiam imperabat Iul. Maximinus. Vide Iulium Capit.

MAX. PVPPIENVS, & Clodius Balbinus, siue Albinus, à Senatu Imperatores creati sunt, & Gordians iunior Cęsar electus est: idq; aduersus Iulij Maximini innatam crudelitatem. anno mundi 4201. à Christo nato 239. Albinus in vrbe manet ad componendam rempublicam, Pupienus foris Iulium Maximinum vincit. tandem ambo Romę à militibus occiduntur, cum parum concordii inter se animo rempublicam administrarent: erant præterea odio militibus, quod à Senatu Imperatores facti essent. Imperarunt annum vnum ab obitu Maximini. Iulius Capit. Bab. Egn. li. 1.

GORDIANVS 13. annos natus Romę cum supradictis Imperatoribus, Maximo Pupieno, & Clodio Balbino, siue Albino, imperavit. hic Senatui, populo & militibus charus, tū ob claritatem generis, tum ob peculiare animi dotes, cum bellum aduersus insolescētes Persas per Misitheū confecisset, Philippi præfecti dolo interficitur. nec tamen fuit inulta optimi principis cædes: quicunque in eum coniurauerant, crudelibus afflictis suppliciis interierunt. huius successibus cum posset Persicum nomen deleri, Philippi insidię obstiterunt. fuit hic maioris Gordiani ex filia nepos. imperavit annos sex, quinque solus, vnum cum Pupieno & Balbino. dixit aliquando, *miserum esse Imperatorem, nempe apud quem vera ferè reticeantur.* Consulito Iul. Capit.

M. IVL. Philippus, occiso Gordiano iuniore, ab exercitu Imperator declaratus, ad Senatum scripsit de morte Gordiani (nempe graui eum morbo periisse) & de sua ipsius electione, postulans vt confirmaretur. Senatus, rem non planè intelligens, eum Imperatorem confirmat, anno mundi 4207. à Christo nato 245. fuit hic Arabs, humillimo ortus loco, patre nobiliss. latronum ductore. Misitheum primùm veneno sustulerat, Gordiani focerum, virum modestū ac frugi, cuius consilio Imperium augebatur: deinde Gordianum occidit. Huius tempore Scythæ descuerunt, contra quos Marinum misit, qui à militib. Imperator factus, ab eisdem occiditur: atq; iterum ab iis Decius Imperator creatur. Aduersus quem Philippus furens tendit, atq; à militibus occiditur Veronæ, medio capite supra ordines dentium perciso: filius annorum 12. Romæ necatur, qui à quinquennio nunquam risisse dicitur. Imperarunt annis 5. sunt qui hunc primum Imperatorem Christianum fuisse tradant, at perfidi mores obstant. Bap. Egn. Capi. in Gordiano iuniore.

DECIVS missus à Philippo ad comprimēdos motus Mœsias, vt primùm prouinciam attigit, Imperator omnium consensu dicitur anno mundi 4212. à Christo nato 250. Hic ciuiles in Gallia motus sedauit, prius quàm ad urbem rediret. Aduersus Scythas ad liberandas Thracias cum filio profectus, vnà cum filio perit, & loco, & fato aduersantibus, equo sedens, ne in manus hostium veniret, in paludem insiliit: nec cadauer vsquam inuentum est. imperauit annis duobus. vixit quinquaginta. inter optimos annumeraretur, si à cruciatibus Christianorum temperasset. Pompo. Lætus.

VIBIVS, seu Virius Gallus Hostilianus post Decium Imperator à militibus creatus est, anno mundi 4214. à Christo nato 252. hic cum Scythis foedus pepigit, non sine Romani nominis ignominia, tributum eis annum pedens. tunc primùm respublica Romana iugum Scythicæ seruitutis accepit. hinc Barbari insolentiores facti, nec tributo contenti, ingenti exercitu comparato, terra mariq; sæpius irrumpunt: & Dardaniam, Thraciam, Thessaliam, Macedoniam, & Helladam infestant. Scytharum exemplo alij hostes insurgunt: iam viscera Syriæ penetrant Parthi, & Armenias fugato rege Tyridate occupat. Interim perniciofa pestis orbem peruasit, quæ ex Aethiopia orta, per annos 15. terras propè omnes exhaustit. prouenisse ex infelicibus Galli auspiciis visa est, vt qui prodicione Imperium arripuisset, Christiani etiam dogmatis hostis erat. Ita Imperium Galli infaustum, rerum gestarum monumentis obscurum, clade generis humani memoriæ traditum est. Hic cum aduersus Aemilianum in Mœsia Imperatorem factum proficiscitur, prælio victus, à suis militibus vnà cum filio Volusiano occiditur, annos natus 47. imperauit annos 2. Pom. Læ. Bap. Egna. Eutro. Orosi. li. 7. cap. 21.

VOLVSIANVS, Galli filius, à patre Imperij confors factus, mortis item confors & socius fuit.

dd 4

AEMILIANVS Libycus, dux limiti Sarmatico in Mœsia à Decio præpositus est, nec à Gallo submotus. is itaq; cū Scythæ, solertissimum latrocinandi genus, contenti tributo non essent, id pro cōcione suis militibus pollicitus est, si hostes vicissēt. Præmio accensi vicerunt: reuersus in Mœsiam Aemilianus præmia perfoluit. Hoc successu ad eò gratus victori exercitui fuit, vt ab eo sit Imperator appellatus. ad hos motus opprimendos Gallus cum filio profectus non profecit. Aemilianus ad Senatū scribit se Imperatorem lectum, promittit se Mesopotamiam, & Armenias recuperaturum, depulsurum vndiq; hostes. At verò prius quàm opus aggredetur, qui in Alpibus erant milites Valerianum Imperatorem faciunt. tunc qui sub Aemiliano erant, ne civili bello, & cognato sanguine se inficerēt, eum ob humilitatem generis trucidant: Valeriano, ob generis nobilitatem, & laudatiss. mores, sese dedunt. vixit Aemilianus annos 40. imperauit menses 3. Pom. Læ. Eutro. li. 9. Bap. Egn. Aur. Viçt.

VALERIANVS, maioris spei quàm fortunæ, imperauit anno mundi 4216. à Christo nato 254. hic duplici nomine calamitosissimus extitit: tū quòd à Sapore Persarum Rege victus acie (siue dolo suorum, siue eius imprudentia id acciderit) in captiuitate consenuit: tum quòd Gallienum filium reliquit, qui Caligulæ ac Viteliis simillimus, Imperium contaminauit. Vixit Valerianus annos 70. imperauit 4. ante captiuitatem suam vnà cum filio. Quandiu captiuus vixit, Rex Sapor incuruato eo, pedem ceruici eius imponens, equum ascendere solitus est. Aurel. Viçt.

GALLIENVS Romæ à Senatu Augustus creatus est, quādo & pater Valerianus ab exercitu in Rhetia. Ab initio Imperiū nō infeliciter administravit: at postea in luxū & socordiā lapsus, mirum in modum afflixit: externis hostibus ad eò insultantibus vt fœminæ Imperium in eius contemptum occuparint, & tyranni 30. ex ipso & in ipsum quoq; insurrexerint Imperium. Græcia, Macedonia, Pontus, Asia vastata est à Gothis: Pannonia à Sarmatis, Quadiq; depopulata est. Germani vsq; ad Hispanias penetrarunt, & ciuitatem nobilem Tarraconem expugnauerūt, opulentissimam, vt inquit Pomponius Mela. Parthi Mesopotamia occupata, Syriam sibi cœperunt vendicare. Dacia, quæ à Traiano vltra Danubium fuerat adiecta, tum amissa est: quòd si Posthumus in Occidente, Odenatus in Oriente Imperium non sustentassent, actum de Rom. Imperio esset. Gallienus nouissimè aduersus Aureolum profectus, à militibus suis, commento Aureoli, ad Mediolanum obsessi, vnà cum fratre Valeriano occiditur. Annos vixit 50. imperauit 15. tam cum patre quàm solus. Eutro. lib. 9. Aurel. Viçt. Bap. Egn. lib. 1. Pom. Le. Trebel. Pol.

SALONINA natione, & Pipa nomine, siue Pipara, Marcomannorum Regis filia fuit, quam per pactiōem concessa parte superioris Pannoniæ, matrimoniij specie accepit Gallienus: ex hac Salonianum alterum filium suscepit, quem in locum defuncti Cornelij filij sui, qui fuerat Cæsar creatus, subrogauit. Consulito Trebellium Pollionem, & Sextum Aurelium Viçto.

S EQUUNTUR triginta tyrannorum imagines, subiectis illorum vitis per compendium, ex Trebellio Pollione illis ferè contemporaneo. hi siquidem tyranni Imperium inuaserunt partim vi, partim dolo, temporibus Valeriani & Gallieni Imperatorum: quare & tyranni dicuntur, non quòd tyrannicè, hoc est iniquè, se gesserint, (nam nonnulli etiam inter eos optimi innocentem vitam duxerunt) sed quòd Imperium usurparint, nonnulli etiam coacti, seque Cæsares & Augustos appellari passi sint. Porro, dubium est magisne Ro. Imperium labefactarint, an asseruerint: ne, diffluente luxu & lasciuia Gallieno, ac patre eius Valeriano, bello Persico occupato, quinetiam à Persis victo & capto, omnino illa ipsa misera Ro. resp. pessum iret: dum vndiquaque ab ingruentibus hostibus premeretur. Caterum Titus & Censorinus, qui in hac tyrannorum serie ultimi duo habentur, extiterunt, alter Iulio Maximo, alter verò Fl. Claudio imperante, qui Gallieno successit. Fuerunt alij vulgati 30. Athenis Tyranni, Lysandri temporibus, qui paulo post arreptam Tyrannidem à Thrasybulo victi sunt, & popularis status tunc restitutus est: sicuti diximus in priori huius operis parte, pagina 122. Porro eadem phrasi, imò ipsdem pene verbis usus sum, quibus autor meus Trebellius Pollio: qui si haud ita pure latinè loquatur, ipse viderit: institutum meum fuit eius orationem ac mètem persequi: quemadmodum & aliorum quorum ego in hoc opere cito autoritates.

CYRIADES primus è 30. Tyrannorum numero fuit: eorum inquã qui temporibus Valeriani & Gallieni Imperatorum imperarunt. hic dum luxuria sua & moribus perditis sanctum senem eiusdem nominis patrem grauaret, direpta magna parte auri & argenti, Persas adiit: atq; Sapori regi coniunctus, hortator belli Romanis inferendi fuit. Antiochia capta & Cæsarea, Cæsarianum nomen accepit: atq; inde vocatus Augustus, cum omnem Orientem vel virium audacia, vel terrore quateret, patrem etiam interemit: ipse quoq; per insidias suorum, cum Valerianus iam ad bellum Persicum iret, interemptus est. Consulito Trebellium Pollionem, in horum 30. Tyrannorum vitis, vt semel te candide lector, commonefaciam.

POSTHVMVS vir fuit bello fortissimus, atque in pace constantissimus, in omni quoque vita grauis, vsque adeo vt Saloninum filium suum eidem Gallienus in Gallia positum crederet, quasi custodi vitæ, morum, & actuum Imperialium institutori. Sed vt plerique asserunt (quod eius non conuenit moribus) postea fidem fregit, & occiso Salonino sumpsit Imperium. Vt autem verius plerique tradiderunt, cum Galli vehementissimè Gallienum odissent, puerum autem apud se imperare ferre nõ possent, eum qui commissam regebat Prouinciam, Imperatorem appellarunt, missisque militibus adolescentem interfecerunt. Sic omnibus Gallis acceptissimus, Gallias per annos septem instaurauit, submotis omnibus Germanicis gentibus. Sed cum se grauissimè gereret, Lolliani opera interemptus est.

POSTHVMVS iunior, supradicti Posthumi filius, à patre appellatus est Cæsar, ac deinceps in eius honorem Augustus. Hic cum patre dicitur interemptus, tum cū Lollianus in locum Posthumi subrogatus, delatū sibi à Gallis sumpisset Imperium. fuit ita in declamando disertus, vt eius controuersię inter Quintiliani declamationes dicantur insertæ.

LOLLIANVS fuit quidem vir fortissimus, sed rebellionis gratia minorem apud Gallos autoritatem de suis viribus tenuit. attamen non nihil reip. profuit: nam pleraq; Galliæ ciuitates, nonnulla etiam castra Posthumus per septem annos in solo barbarico ædificauerat, quæ ipso interfecto Posthumo, subita irruptione Germanorum, & direpta fuerant, & incensa: hæc Lollianus instaurauit, deinde à suis militibus, quòd in labore nimius esset, occisus est: idq; factione Victorini, Victorinæ, seu Victorinæ, filij, quæ postea Mater castrorum appellata est, & Augustæ nomine affecta, cū ipsa per se fugiens tanti ponderis molem, primū in Marium, deinde in Tetricum atq; eius filium contulisset imperia. Ita Gallieno perdente rempub. in Gallia primū Posthumus, deinde Lollianus, Victorinus deinceps, postremò Tetricus affectatores Romani nominis extiterūt. Lolliani autē vita in multis obscura est, vt & ipsius Posthumi: sed priuata virtute clari, non nobilitatis autoritate vixerunt. Vide Trebe. Pol.

VICTORINVS militaris industriæ vir à Posthumo seniore in partem vocatus est Imperij, & cum eodem contra Gallicenū confligit: cūq; adhibitis non paucis Germanorum auxiliis, diu bella traxissent, victi sunt. Tunc, interfecto etiam Lolliano, solus Victorinus in Imperio remansit: qui & ipse, quòd matrimonij militum & militarium corrupendis operam daret, à quodam actuario, cuius vxorem stuprauerat, factione Agrippinæ, percussus est, Victorino filio Cæsare appellato, ab ipsa auia Victorina, seu Victoria, quæ Mater castrorum dicta est: hic autem Victorinus filius, adhuc puerulus, statim est interemptus, cū apud Agrippinam pater eius esset occisus. De hoc Victorino Iulius Aterianus sic scriptum reliquit, *Victorino qui Gallias post iuniorem Posthumum rexit, neminem existimo preferendum: Non in virtute Traianum, non Antoninum in clemētia, non in grauitate Neruam, non in gubernando ærario Vespasianum, non in censura totius vitæ, ac seueritate militari Pertinacem, vel Seuerum. Sed omnia hæc, libido in muliere infana sic obliterauit, vt nemo audeat virtutes eius literis mandare, quem constat omnium iudicio condignas voluptatis pœnas luisse.*

VICTORINVS iunior, Victorinæ nepos, Victorini supradicti filius fuit: hic & à patre & ab auia, sub eadem hora qua ipse pater Victorinus interemptus est, Cæsar est nuncupatus, ac statim à militibus occisus. diceres iram diuinam de paternis flagitiis etiam in hoc puero supplicium ac vindictam sumpsisse.

MARIVS, interemptis Victorino, Lolliano & Posthumo, triduo tantum imperavit: vir quidem strenuus, ac militari-
bus vsq; ad Imperium gradibus euectus. Antea opifex fuerat fer-
rarius, cuius manus vel ad feriendum, vel ad impellendum robu-
stissimæ fuerunt: nam fortissimos quosq; vno digito sic afflixit,
vt quasi ligni vel ferri ictu percussi dolerent. Huius concio pri-
ma fuit, *Scio, commilitones, posse mihi obijci artem pristinam, cuius omnes
testes estis: sed dicat quisque quod vult, vtinam semper ferrum exerceam:
Non vino, non floribus, non mulierculis, non popinis, vt facit Gallienus, indi-
gnus patre suo, & sui generis nobilitate, depereã. Ars mihi obiiciatur fer-
raria, dum me exter. gentes ferrum attrectasse suis cladibus recognoscãt.*
Occisus est à quodam milite, quem dedignari ac spernere vide-
batur, cum tamen eius quondam miles ille operarius in fabrili
officina fuisset, dixissq; fertur inter occidendum, *hic est gladius
quem ipse cudisti.*

INGENVVS, qui Pannonias regebat, à Mœsiacis legio-
nibus Imperator dictus est: neq; in quoquam melius consultum
reip. à militibus videbatur, quàm quod instatibus Sarmatis crea-
tus est Imperator, qui fessis rebus mederi sua virtute posset. Sed
Gallienus (vt erat nequam & perditus, ita etiam, vbi necessitas
coëgisset, velox, fortis, vehemens & crudelis) Ingenuum bello
vicit: eòq; occiso in omnes Mœsiacos tam milites quàm ciues,
ita sæuiit, vt in plerisq; ciuitatibus viros è medio tolleret. fertur
Ingenuus expugnata à Gallieno ciuitate, ne in tyranni veniret
potestatem, domum intrasse, in qua se pugione transfodit.

REGILLIANVS Illyrico Præfectus, militari ioco ad
imperium vocatus est, autoribus Mœsiacis legionibus. Nã cum
milites cum eo quidam cœnarent, agitata est quæstio, vnde Re-
gilliani nomen? cui responsum est, credimus quòd à regno. Tum
aliquis cœpit quasi grammaticaliter inflectere, rex, regis, regi, Re-
gillianus. Milites itaque (vt est hominum genus pronum ad ea
quæ cogitant) hoc omine sumpto, postridie ipsum vt Imperato-
rem salutarunt. Fuit vir in re militari semper probatus, & Gal-
lieno iam ante suspectus, quòd dignus videretur imperio: nec à
Gallieno promotus erat, sed à patre eius Valeriano, quemadmo-
dum & Claudius, Macrianus, Ingenuus, Posthumus & Aureo-
lus, qui omnes in imperio interempti sunt, cum mererentur im-
perium. Mirum sanè fuit in Valeriano, quòd omnes quoscuq;
duces fecit, postea militum testimonio ad Imperiũ peruenerunt.
sed fortuna cum Valeriano & bonos principes tulit, & Gallie-
num diutius quàm oportebat, reip. referuauit. Cæterum Regil-
lianus cum multa fortiter contra Sarmatas gessisset, autoribus
Roxolanis, consentientibusque militibus, & timore prouincia-
lium, ne iterum Gallienus grauiora faceret, interemptus est.

AUREOLVS quoque Illyricianos exercitus regens, in-
cõtemptum Gallieni, vt omnes eo tempore, coactus à militibus,
sumpsit Imperium: cumq; Gallienus frustra tentasset eum expu-
gnare, pacem cum eo, contra Posthumũ pugnaturus, fecit. Hunc
Claudius, interfecto iam Gallieno, conflictu habito, apud eum
pontem interemit qui inde pons Aureoli dictus est. Rebel. Pol.

MACRIANVS, Gallieno & Aureolo vsurpate imperiū, factus est Imperator, cum duobus filiis suis, Macriano & Quietō: idque consilio & opera ducis Balistæ, ac omnium militum assensu. Hic cum statim cōtra Gallienū veniret, ac 45000. militum secum duceret, in Illyrico, vel Thraciarum finibus, congressus cum Aureolo, victus & cum Macriano filio interemptus est: triginta deniq; milia militum in Aureoli potestate concessere. Domitianus autem eum vicit, dux Aureoli fortissimus, & vehementissimus, qui se originem diceret à Domitiano Imperatore trahere, atque à Domicilla. De hoc sic scripsit Valerianus ad senatum è Persidis finibus: *Ego P.C. bellum Persicū gerens Macriano totam rē-pub. credidi, quod à parte militari ille vobis fidelis, ille mihi deuotus, illum & amat & timet miles: nec noua vel inopinata nobis sunt: pueri eius virtus in Italia, adolescētis in Gallia, iuuenis in Thracia, senescentis denique in Illyrico & Dalmatia comprobata est, cum in diuersis praelijs ad exemplū fortiter faceret: huc accedit quod habet iuuenes filios Romano dignos collegio, nostra dignos amicitia.*

MACRIANVS iunior vnà cum patre factus est Imperator, vnà item cum patre cuius merito imperare cōperat, à Domitiano victus, triginta, vt superius dictum est, milibus militum spoliatus est. De hoc multa dicuntur quæ ad fortitudinem pertinent iuuenilis ætatis. fuit matre nobili, patre tantum forti & militia claro. Trebel. Pol.

QUIETVS cum patre & fratre, Balistæ iudicio, Imperator est factus. Sed vbi comperit Odenatus, qui olim iam Orientem tenebat, ab Aureolo Macrianum patrem, Quietū & eius fratrem Macrianum victos, militesque Macriani, in Aureoli potestate concessisse, quasi Gallieni partes vindicaret, adolescentem Quietū cum Balista, præfeto dudum, interemit. Idem quoque adolescens, Ro. dignus Imperio fuit, vt vera Macriani proles. Porrò Macrianorum familia speciale semper habuit, vt viri in auro & argento, mulieres in reticulis & dextrocheriis, & in anulis, & in omni ornamentorum genere Alexandri magni effigiem gestarent. Trebel. Pollio.

ODENATVS, princeps Palmyrenorum, capto Valeriano, fessis reipub. viribus, nisi sumpsisset Imperium, in Oriente res perditæ essent. Nam hic collecto exercitu cōtra Persas profectus est, cum vxore Zenobia & filio maiore, cui nomen erat Herodes. Nisibin primū & Oriētis pleraq; cum omni Mesopotamia in potestatem recepit: deinde ipsum Regem, victum fugere cōegit, Saporem & eius liberos bello lacepsuit, captis concubinis, capta etiam magna præda. Macriano interempto, filium eius Quietum, interfecit. Composito itaq; magna ex parte Oriētis statu, à consobrino suo Mæonio, qui & ipse Imperium sumpserat, interemptus est, cum filio suo Herode, qui & ipse post reditum è Perside cum patre Imperator est appellatus. fuit Odenatus bellicosus: præterea capiendis leonibus, pardis & vrsis à prima ætate assuefactus, iniuriarum cœli pertolerantiss. cuius etiam vxor non minus viro fortis extitisse perhibetur: huius vxoris postea meminerimus pagina 75.

HERODES, non Zenobiamatre, sed priore Odenati uxore genitus, cum patre accepit Imperium, homo omnium delicatissimus, ac prorsus Orientalis, & græcæ luxuriæ, cui erant sigillata tentoria, & aurati papiliones, & omnia Persica. Denique ingenio eius vsus Odenatus, regias Saporis concubinas, & quas-cunque gemmas ac diuitias cepit, huic filio suo Herodi tradidit paterna motus indulgentia. Oderat illum Zenobia nouercali animo, quare commendabiliorem eum patri fecerat. Consulito Trebellium Pollionem.

MAEONIVS Odenati consobrinus inuidia extimulatus Imperatorem optimum, eundemque consobrinum suum interemit, cum ei nihil aliud obiiceretur, præter filij Herodis delicias. Dicitur autem primùm cum Zenobia conspirasse, quæ ferre non poterat vt priuignus suus Herodes princeps diceretur atque autoritate præiret eius filios, Herennianum & Timolaum. Hic spurcissimus fuit, quare Imperator appellatus per errorem, breui à militibus pro suæ luxuriæ meritis interemptus est. Videto vt supra.

BALISTA vtrum imperarit ambigitur: sunt qui dicant Quietum per Odenatum occiso, Balistæ veniam datam: attamen eum imperasse, quòd nec Gallieno, nec Aureolo, nec Odenato se crederet. Alij asserunt priuatum in agro suo interemptum. Multi & sumpsisse illum purpuram, & more Romano imperasse, ac exercitum duxisse. Fuit vir quidem insignis, valuit consilio: expeditionibus & prouisione annonaria singularis. Gratias egit Balistæ Valerianus per epistolam, in qua docet sibi præcepta gubernandæ reipub. ab hoc data, gaudens quòd eius consilio nullum adscriptitium, id est vacantem haberet, & Tribunum nullum stiptatorem qui non verè pugnaret. Hic nihilominus in tentorio suo cubans, à quodam gregario milite Odenati, in Gallieni gratiam dicitur interemptus. Vide Treb. Pol.

VALENS, militaris vir, simul etiam ciuiliū virtutū gloria pollens, Proconsulatum Achaiæ, dato à Gallieno tunc honore administrabat: quem Macrianus vehementer reformidans, misso Pisone interfici præcepit. At Valēs sibi diligentissimè cauens, nec aliter sibi posse subueniri existimās, sumpsit Imperium, & breui à militibus interemptus est. Fuit & alter Valens, huius auunculus, sed par in ambobus fuit fortuna: nam & ille cum paucis diebus Illyrico imperasset, occisus est. Vide vt supra.

P I S O ad interficiendum Valentem missus, ubi eum prouidum futurorū imperare cognouit, in Thessaliam cōcessit, atque illic paucis sibi cōsentientibus sumpsit Imperium, Thessalicusq; appellatus, interemptus est, vir frugi, & summæ sanctitatis, dictus ducere originē ab illa Pisonum familia, cui se Cicero nobilitandi causa sociauerat. Ipse quoque Valens, qui ad eum percussores misisse perhibetur, dixisse fertur, *Non sibi apud Deos inferos constare rationem, quod quamuis hostem suum, Pisonem tamen iussisset occidi, virum cui similem Romana respublica non haberet.*

A E M I L I A N V S coactus sumpsit Imperium, cum alioquin videret ob seditionem obortam vndecunque sibi pereundum. Consenserunt ei Aegyptiacus exercitus, maximè in Gallieni odium. Nec ei ad regēdam rempublicam animus defuit. Nam Thebaidem, totāque Aegyptum peragravit: & quatenus potuit, barbarorum gentes armis ac autoritate submouit. Denique Alexander, vel Alexandrinus, virtutum merito vocatus est. At cum contra Indos pararet expeditionem, misso Theodoto duce, Gallieno iubente, dedit pœnas: siquidem strangulatus in carcere, captiuorum veterum more, perhibetur.

S A T V R N I N V S, optimus ducum, à Valeriano dilectus fuit. hic cum dissolutionem Gallieni pernoctantis in publico, ferre non posset, & milites non Imperatoris exemplo, sed suo reget, ab exercitibus Imperator designatur: vir sanè prudens, grauis, omnibus gratus, atq; adeò victoriarum barbararū insignis. qua die à militibus peplo Imperatorio est amictus, concione adhibita, dixisse fertur: *Commilitones bonum ducem perdidistis, & malum Imperatorem creastis.* Cum multa strenuè in Imperio gessisset, tandem quod esset seuerior, & grauior militibus, ab iis ipsis à quibus creatus Imperator fuerat, interemptus est. Vide Trebel. Pollio.

T E T R I C V S, senior, pop. Rom. Senator, cum praeses in Gallia esset, ad capeffendum Imperium instigatus est à Victoria, siue Victorina. Augustum itaque eum appellari fecit, filiumque eius Caesarem nuncupauit, mortuo Victorino eiusque filio. Tandem cum multa feliciter gessisset, diuque imperasset, ab Aureliano victus, militum suorum impudentiam & procacitatem vix ferens, grauisimo principi, simul ac seuerissimo volens se dedit, Aureliano inquam: cui & statim scripsisse fertur,

Eripe me his inuicte malis.

Sed tamen seuerus ille Aurelianus hunc virum Senatorem, Consularem, Galliarum praesidem, in triumphum duxit, quo tempore & Zenobiam, pudore deinde victus, eum quem triumphauerat toti Italiae praefecit, nec solum viuere, sed etiam in summa dignitate esse passus est, saepe collegam, nonnunquam commilitonem, aliquando etiam Imperatorem eum nuncupans. Vide vt supra.

TETRICVS iunior, superioris Tetrici filius, appellatus est Cæsar (vt dixi) à Victoria, cum illa Mater castrorum ab exercitu nuncupata esset. hic vnà cum patre in triumpho ductus postea omnibus Senatoriis honoribus functus est illibato patrimonio, quod quidem ad suos posteros transmisit. Narrabat auus Trebellij Pollionis hunc sibi familiarem fuisse, neq; quenquam illi ab Aureliano, aut postea ab aliis principibus esse prælatum. Vide Trebel. Pollionem.

TREBELLIANVS factus est in Isauria princeps, ipsis Isauris sibi ducem quærentibus: quem cum alij archipiratam vocassent, ipse se Imperatorem appellauit: monetam etiã cudi iussit: in intima Isaurorum loca se contulit: munitusq; locorum difficultatibus & montibus, aliquandiu apud Cilicas regnauit: sed per Gallieni ducem Causiuleum, natione Aegyptium, fratrem Theodoti, qui Aemilianum ceperat, in campum deductus, victus & occisus est. Neq; tamen postea Isauri, timore ne in eos Gallienus sæuiret, ad obseruantiam, ac præstandam fidem quavis principum humanitate allici vnquam potuerunt. Denique post Trebellianum pro barbaris habentur. Non sunt statura decori, non virtute graues, non instructi armis, non consiliis valentes, sed hoc solo securi, quòd in editis positi, adiri nequeunt. Vide vt supra.

HERENNIANVS, & Timolaüs, Odenato patre nati sunt, quos moriens superstites reliquit pater. horum nomine Zenobia mater vsurpauit Imperium, ac rempub. administrauit diutius quàm fœminam decuit: paruulos Ro. Imperatorio habitu ostendit purpuratos, eosdẽmque adhibuit concionibus quas illa quasi vir sæpe ad populum habuit, Didonem, Semiramidem, & Cleopatram sui generis principem inter cætera prædicãs. De horum exitu incertum est: aiunt nonnulli ab Aureliano interemptos, alij morte sua extinctos: nã & Zenobiæ posteri etiam Romæ inter nobiles agebant tempore Trebellij Pollionis, qui horum vitas descripsit.

TIMOLAVS, supradicti Herenniani frater, breui Græmaticam consecutus esse dicitur: fratri fuit haud absimilis, eum tamen ingenio longè anteuertit, nam potuisse Timolaüum summum etiam Latini sermonis Rhetorem instituere tradunt. Consulito quem supra citauimus autorem.

CELSVS peplo deæ cœlestis ornatus, appellatus est Imperator ab Afris, autore Vibio Palsieno Proconsule Africae, & Fabio Pomponiano duce limitis Libyci. Hic priuatus ex Tribunis, in Africa positus, in agris suis degebat: sed ea iustitia & corporis magnitudine, vt dignus videretur Imperio. At verò per quendam mulierem Gallienam nomine, cōsobrinam Gallieni, 7. Imperij die interemptus, atq; adeò etiã inter obscuros principes vix relatus est. corpus eius à canibus lañiatum est: nouòque iniuriæ genere imago eius in crucem sublata est, persultãte populo quasi patibulo ipse Celsus videretur affixus.

VICTORIA, seu Victorina, vbi filium ac nepotem ex filio Victorinos, inquam, à militibus vidit occisos, ac Posthumũ, deinde Lollianum, Marium etiam, quem principem milites nũcuparãt, interfectos, Tetricũ, cuius supra meminĩ, ad Imperium adhortata est, vt virile semper facinus tentare auderet. insignita est præterea hoc titulo, castrorum mater, sicq; ab exercitu vocitabatur. Cusi sunt eius nummi ærei, aurei, & argentei. Non diu vixit: nam Tetrico imperante, vt pleriq; aiunt, occisa, vt alij afferunt, fato suo extincta est. Itaq; dum Gallienus popinatur, ac inter lenones & meretrices degit, partes Gallicanæ, orientales itẽ, Ponti, Thraciarum & Illyrici occupantur: mulieres deniq; imperant, nempe Zenobia & Victoria: de Zenobia meminimus statim, quam cum Aureliano collocauimus: nam illam vicit, ac triumphauit.

TITVS Tribunus Maurorum, qui à Maximino inter priuatos relictus fuerat, inuitus, atq; à militibus coactus, imperauit: atq; intra paucos dies, post vindicatam defectionem, quam Magnus, vir consularis, Maximino parauerat, à suis militibus interemptus est. imperauit menses 6. domi forisq; fortunatus, sed Imperio parum felix. huic fuit vxor Calphurnia nomine, sancta & venerabilis fœmina, de genere Cenforinorum, id est Pisonũ. Hæc vniones Cleopatraz habuisse perhibetur, & lancem 100. librarum argenti, cuius pleriq; poëtaz meminerunt, in qua maiorum eius expressa visebatur historia.

CENSORINVS, vir planè militaris, atq; antiquæ in curia autoritatis, cùm post omnes honores (nã multis functus fuerat) in agro suo degeret senex (atq; vno pede claudicans, eo vulnere quod bello Persico Valeriani temporibus acceperat) factus est Imperator, & scurrarum ioco Claudius quasi claudicans appellatus est. Hic cùm se grauissimè gereret, neq; à militibus ob disciplinam censoriam ferri posset, ab his ipsis à quibus Imperator fuerat designatus, interemptus est. extabat tempore Trebellij eius sepulchrum, in quo grandiusculis literis iuxta Bononiam incisi erant omnes eius honores, vltimo tamen versu adscripto,

Felix ad omnia, infelicissimus Imperator.

Hactenus de iis qui Imperiũ vsurparunt à Gallieno ad Fla. Claudium: de quo mox tractabimus, persequentes ipsorum Rom. Imperatorum seriem.

FLA. CLAVDIVS post Gallienum imperavit anno mundi 4231. à natiuitate Christi 269. Hic Sarmatas, Getas, Scythas, & Quados deuicit: Daciam recuperavit: Aureolum vicit, ac Imperio exiit. Alemannorum tam multa millia cecidit, vt vix media pars exercitus eorum superesset. Imperator optimus remp. bene administravit. Senatus auream illi statuam in Capitolio posuit. A plerisque Gordiani, cuius supra meminimus, filius existimatus est. Hic Gallieni morientis sententia Imperator designatus est, ad quem etiam regia misit ornamenta. biënum imperavit: & Diuus est appellatus: moriens Aurelianum commendavit, quasi suffragium ferens, vt post se ille imperaret. Consulto. Aur. Viët. Pomp. Læ. Bap. Egna. lib. 1. atq; Eutro. lib. 9.

AVRELIVS Quintillus Flauij Claudij frater fuit: hunc Senatus, nuntiata Claudij morte, Cæsarem Augustum appellavit: at exercitus interea Aurelianum Imperatorem lègit. Postquam nuntium ad urbem peruënit, illius conatibus se imparem cum videt, venas sibi soluit, & pòst paulò decessit, 17. Imperij die. fuit hic ante Imperium Italici præsidij dux. Videto Pomponium Lætum, in Claudio.

VALE. AVRELIANVS imperavit post Quintillum anno mundi 4233. à Christo nato 271. Hic quanquam patre colono inter Daciam & Macedoniam genitus, haud dissimilis fuit Magno Alexandro, nam Ro. urbem triennio ab inuasoribus recepit, cum Alexander annis 13. ad Indiam peruenerit. Hic Sueuos & Sarmatas vicit: Marcomannos, qui Mediolanum vastarant, attriuit: Imperium ad antiquos fines perduxit: validioribus muris urbem sepfit. Sæuus ac sanguinarius hic, etiam sororis filium interfecit: ipse itidem fraude serui, inter Constantinopolim & Heracleam occisus est. imperavit an. 5. menses 6. primus apud Ro. diadema capiti innexuit, gemmisque & aurata veste vsus est. Vide Aure. Viët. Bap. Egna. lib. 1. & Eutro. lib. 9.

ZENOBIÀ, bellicosa mulier, quæ se de Cleopatrarum Ptolemæorumque gente iactabat, nomine filiorum an. 8. imperavit, vixque tandem ab Aureliano victa & triumphata, concessit iniura Romana. Cum illam Aurelianus cepisset, interrogavit exprobens, *Quid, ò Zenobia, ausa es insultare Romanis Imperatoribus?* at respondit hæc, *Imperatorem te esse agnosco, qui vincis.* fuit castis. vocem habuit claram & virilem, oculos nigros ac vigentes: dentes tam cãdidos vt plerique margaritas putarent: ingenium diuinum. venusta fuit, seuera, atque etiam clemens vbi oportuit: in triumphum ducta, sub gemmarum pondere anhelãs sæpe restitit, alioqui fortissima: collum, manus, pedes aureis vinculis ac catenis, irretiebantur. huic agrum dedit Aurelianus: vixitque hæc more matronæ Ro. Vide Trebel. Pollio.

AN. TACITVS post Aurelianum imperavit anno à mundo condito 4 2 3 8. à Christo nato 2 7 6. Siquidem Aureliano interempto, 7. menses vacavit Imperium: interim milites ad Senatum, Senatus ad milites Imperatoris eligendi prerogativam deferebant. Tandem Senatus huc Senatorij ordinis Augustum dixit. Quam verò amplissimi ordinis iudicium à militari tumultu distet, Taciti electio ostendit, cum in curia testatum sit, *neminem aut iustius quam gravem virum, aut prudentius quam doctum imperare posse.* Verum hic tantus vir sexto imperij sui mense obiit. Vide Orof. lib. 7. cap. 2 4. Hic ducentesimo Imperij die, ut inquit Aurelius Victor, apud Tarsum febre periit: at 6. mense postquam imperare coeperat, militari scelere periisse scribit Bap. Egn. lib. 1.

FLORIANVS, Taciti frater, cum suo iudicio ad tantam velut hereditatem mortuo fratre properaret, Imperium & inuasit, & arripuit. Itaque cum vix duobus mensibus praefuisset, quasi per ludum Imperio usus, & ad ludibrium fortunæ euectus esset, à militibus occisus est, aut ad Probi imperantis nuntium, solutis sibi venis, expiravit. Consulito autores quos supra.

AVRE. PROBVS, verè probus, mortuo Tacito, ac Floriano fratre, ex alio patre, imperavit anno mundi 4 2 3 9. à Christo nato 2 7 7. patrem habuit agrestem Dalmatici sanguinis: sed nec genus humile, nec qui precesserat Florianus obstitit quominus omnium consensu Imperator diceretur, vir omnium amatiss. pacis, bellique artibus clarissimus. Hic Gallias à barbaris occupatas, ingenti praeliorum felicitate asseruit: ita se & in toga & in militia gessit, ut res ipsa nomen sequeretur. Saturninum in Oriente, Proculum & Bonosum Agrippinae Imperium vsurpantes oppressit: Sarmatas contudit: tyrannos omnes sustulit: pacem orbi restituit. Pace terra marique parta, dicere solebat *militis minime necessarios fore, cum desunt hostes, quos nusquam virtute sua futuros, mox sibi promittebat:* quæ vox invidiam sibi apud milites conflavit. In Smirnesi agro, natali suo dum moram trahit, tumultu militari occisus est, anno Imperij 6. Pompo. Læ. Eutro. lib. 9. Egna. li. 1.

CARVS Narbonæ genitus, ab exercitu Imperator dictus est anno mundi 4 2 4 5. à Christo nato 2 8 3. filios suos, Carinum & Numerianum, Cæsares dixit. Hic dum bellum Sarmaticum gerit, nuntiato Persarum tumultu, ad Orientem profectus est cum filio Numeriano Cæsare, doctiss. iuvene: bellum itaq; Persicum, quod Probus parauerat, aggressus, Mesopotamiam cepit, Ctesiphontem vsque peruenit. quod si fulmine ictus non fuisset, dum ad Tigridem fluvium castrametaretur, regnum Persicum subvertisset. Aure. Vict. Oro. lib. 6. cap. 2 4. imperarunt hic, & duo proximè sequentes, annos duos.

CARINVS, Cæsar à patre dictus, omnibus se sceleribus inquinavit: plurimos innoxios fictis criminibus occidit: matrimonia nobilium corrupit. Ad extemum trucidatur, eius præcipuè tribuni opera, & dextera, cuius dicebatur coniugem polluisse. Consulito Aur. Vict. Eutr. li. 9. imperavit annos duos.

NVMERIANVS Cæsar Carini frater, Carino tamen longè absimilis fuit. hic nempe adolescens tum probitatis, tum eruditionis eximiæ, maximè verò ad poëticen natus erat, atque etiam ad arma. hic itaque miles, orator, poëta, dum oculis æger in occlusa lectica ferretur, cōfecto bello Persico, vnà cum patre, ab Apro socero, Imperium inuadere cupiēte occiditur. Nec eius mors inulta est, cōcionātem Aprum Diocletianus manu propria confodit. Imperarunt hi tres, Carus, Carinus & Numerianus, annis duobus. Pomp. Lætus.

DIOCLETIANVS Dalmata, Amilini Senatoris Libertinus, matre atq; oppido nomine Dioclea, vnde & Diocles dictus, imperavit anno mūdi 4 2 4 7 à nat. Christi 2 8 5. hic Carinū omnibus odiosū prælio vicit: at 2. Imperij an. cūm tātā molem grauiorem animaduerneret quàm vt vnus esse vniuersæ par posset, Maximianum Herculium Augustum creat, ac in confortem Imperij legit. anno 6. Constantium Chlorum, & Galerium Maximianū siue Maximum, cognomento Armētarium, Cæsares creat in Aegypto: Alexandriam 8. mensibus obsessam cepit: Achilleum Alexādiæ imperium affectantem feris obiecit. anno Imperij 2 2. principatu se abdicat Nicomediæ, & Herculius Maximianus Mediolani eodem die: cūmque in propriis agris cōsensescens, ab Herculio atq; Galerio ad recipiendum Imperium rogaretur, tanquam pestem aliquam detestans, respondit: *Vtinam Salonæ possetis visere olera nostris manibus insita, profectò nunquam istud tentandum iudicaretis:* sicq; per decem annos priuatus, & Imperij mole exoneratus vixit. At tamen adorari aliquando voluit: Christianos etiam affixit. vixit annos 7 8. imperavit 2 2. obiit vel alienatione mentis, vel hausto veneno, dum veretur Licinium ac Constantinum. Aure. Vict. Eutr. li. 9. & Bap. Egna. li. 1.

MAXIMIANVS Herculius in cōfortē Imperij à Diocletiano ascitus, tanquam filius patri obtemperavit: in Gallia & Africa exortos tumultus, armis repressit: Romæ cum Diocletiano triumphauit: Dein à Diocletiano persuasus, se Imperio abdicauit: rem miram, vt sponte, nec grauante senectæ, vel rerum mole (nam pacatus erat orbis) vterq; in ordinem se redegerit. At verò Imperium iterum affectans Maximianus, dum insidias Constantino, genero suo ex Fausta, parat, Massiliæ captus, strangulatur. regnavit annos 2 1. vnà cum Diocletiano. Pom. Eutro. lib. 9.

CONSTANTIUS Chlorus & Galerius Maximinus siue Maximianus, ambo à Diocletiano & Maximiano Herculo, priusquam se imperio abdicarent, Cæsares facti ac adoptati sunt, propter varia bella in diuersis locis pullulantia. Constantius natus patre Eutropio, qui genus ab Aenea deducebat, & matre Claudia, Claudij Augusti filia, Galliis, Hispaniis, Italiae & Africae præfuit: Galerius Illyrico, Græciæ & Orienti. At verò hac diuisione Imperij facta, Constantius naturamitis, & diuitiarum spretor, Italiae & Africae Imperium recusat, quòd putaret ab vno tantù pondus minimè sustineri posse: in Galliis & Hispaniis tantùm regnat, propèsus ad promerendam Gallorum gratiam, nec à vera pietate abhorrens. Vxores habuit duas, prior fuit Helena, ex qua Constantinum magnum suscepit: posterior fuit Theodora, priuigna Maximiani Herculij: quam dimissa Helena, coactus est ducere. obiit Constantius Eboraci, quod est oppidum in Britannia, anno 2. postquam Imperio se Diocletianus abdicauit: nam longè antea Cæsar factus, & à Diocletiano adoptatus fuerat. duos igitur veti Imperij annos Constantio tribuo, ab ipsa abdicatione Imperij à Diocletiano, quæ facta est an. mun. 4269. à Christo nato 307. hoc regnante nulli motus in suis ditionibus extitere, hostes populi Rom. ab armis cessauere. Dicitur est Chlorus, à colore, quasi virens. Vide Pom. Læ. Egna. li. i.

HELENA, prior vxor Constãtij, ac magni Constantini mater, annos nata 80. diuinitus monita, Ierusalem perrexit: crucem in qua Christus pependit, non sine labore reperit: Romæ diem obiit, superstite filio, Deo hominibusque gratissima, anno mundi 4286. à Christo nato 324. Vide Euse. lib. 10. cap. 7. & Supple. Chro.

SEVERVS à Galerio Maximiano, siue Maximino, adoptatus est, postquam Constantius Italiam & Africam reliquit: adoptatum Italiae & Africae postea præfecit. Romæ autem prætoriani Imperatorem fecere Maxentium, non abnuente Senatu. Aberat tunc ab vrbe Seuerus, qui citò rediit: sed Maxentij vires statim creuerant: quare impar viribus Seuerus, fugit, cupiens adire Maximianum qui in Illyriis erat: at verò interim Rauennæ captus occisusque est. Vide Pom. Læ. in Constantio.

MAXENTIVS Romæ à prætorianis Imperator factus, vt tyrannus imperauit. Porrò Maximianus sororis Galerij filius, relicto in Illyriis Licinio, quem adoptauit, mortuo Severo, Romam proficiscitur, pugnaturus contra Maxentiũ: in itinere certior fit de futura suorum militum defectione, si in prælium descenderet: quare in Illyriã reuertitur. Interea bona pars nobilium Romanorum nuntium clam mittunt ad Constantinum, qui apud Gallos imperabat: exorant vti Romam, Imperij caput, tyrannide Maxentij liberet: tandem horum precibus cedens, Maxentium vincit: qui vnà cum equo in Tiberim insiluit, submersusque est, nec vsquam inuentus. periit anno mudi 4276. à nato Christo 315. imperauit an. 6. Cõstãtino imperãte: hic haud fuit absimilis Maximiano Herculo, Domitiano, & Cõmodo: plerisque claros viros occidit, bona eorum diripuit, noua vectigalia excogitauit ac exegit: in occidendo & exigendo inexorabilis fuit, libidine item inexplebilis. Vide Pompo. Læ. in Constantio & Galerio.

LICINIUS in Dacia natus, mortuo Seuero, confors Imperij factus est à Maximiano Galerio, anno mundi 4270. à Christo nato 308. idque ob virtutem rei militaris. Prius Illyriis, post Orienti præfuit: parentes habuit agricolas, ipse rusticus & barbarus rusticis & agrariis æquus, at crudelis etiam in Galerij liberos. literarum hostis fuit infensissimus, quas venenum ac pestem appellabat: quippe qui harum rudis ac expers adeo esset, vt ne nomen quidem suum decretis subscribere posset. Christianis aduersabatur, nec destitit, sæpius rogatus ab Constantino: quare Constantinus contra illum vires Gallicanas & Italicas iure expertus est. primis congressibus in Pannonia victus, concessit in Macedoniam Licinius: vbi vires reparantem, Constantinus iterum adoritur, fugat in Asiam. Tandem navalibus & terrestribus præliis victus, mittitur Theffalonicen, vt priuatus cum vxore degat. Sed cum rebelles adhuc animos homo ille vecors retineret, interfici iubetur. vixit an. 60. imperauit 14. Constantino imperante. laudatur quod aulicorum insolentiam mirè comperuerit, tineas foricèsq; palatinos eos appellans. Pomp. Lat.

CONSTANTIA, vxor fuit Licinij, ac soror Constantini, quæ (vt fertur) fratrem adiit, pro Imperio mariti rogauit, deinde pro titulo tantùm, nec impetrauit: tandem pro salute rogans, impetrauit. Vide Pom. Lat. hæc Licinium iuniorem peperit, quem Constantinus Magnus Cæsarem creauit.

CONSTANTINVS Magnus, Constantij & S. Helenæ filius, cæteris fratribus patris etiam testamento, prælatus est. A Galerio Maximiano adhuc adolescens missus aduersus Sarmatas, præter opinionem hostes profligauit: Ducem catenatum ad Galerium duxit. veritus ex ea laude gliscentem Galerij inuidiam, Roma ad patrem in Angliam transfugit, qui paulò post moritur. Tum cunctis qui aderat annitëtibus, sed præcipuè Eroco, Alemannorum Rege, imperat Constantinus, anno mundi 4271. à Christo nato. 309. Regnũ Galliarum Hispaniarumq; & Alpium Cottiarum testamēto relictum accepit. veteranis militibus agros assignatos, vt ad filios suos transfirent, primus instituit. Accersitus in Italiam ab iis qui Maxentij tyrannidem ferre non poterant, biennio totam Italiam urbemque Romam pristinae maiestati asseruit. hæc laurus Italiam ei adiecit & Africam: fuissetq; his contëtus nisi Licinius qui Orientem regebat, vltimi belli ciuilis causam præbuisset, quem vicit. Tuncq; cognomē assumpsit Magni, quod antea soli Alexander & Pompeius acceperant. ita insolens factus, plurimorum se nobiliũ, suorumq; etiam cæde polluit. Attamen Christum amplexus est, bonaq; quàmplurima in Ecclesiam cõtulit: Nicenam synodum 322. prælatorum, multis disidentibus, indixit: literis impensè studuit, easq; fouit. Bizantium instaurauit, imperatoriãq; urbem, & nouã Romam appellauit. vixit annos 66. imperauit 31. Pomp. Lat. obiit Nicomediæ in qua baptizatus fuerat ab Euse. episc. huius mortem denuntiauit crinita stella. Eutro. lib. 10: veneno aiunt periisse à domesticis parato, cum ille in Persas bellum pararet.

FAVSTA, Herculij filia, & Constantini vxor, peperit ei Constantinum, Constantem & Constantium, Helenãque & Constantiam. Faustam occidit Constantinus vir. Pomp. Lat.

CONSTANTINVS, natus maximus filiorum Constantini Magni, patre mortuo, anno mundi 4301. à Christo nato 338. imperat vnà cum fratribus Constante & Cōstantio. hi, siue ex testamento patris, siue ex propria eorum voluntate, Imperium ita partiti sunt, vt Constantinus Gallias, Hispanias, Britanniamq; insulam obtineret: Constans Italiã cum Illyrico & Græciam: Cōstantius Byzantium cum Oriente, qui Dalmatium patriuelem Imperij socium haberet, quem postea militari factione oppressit. Nec durat diu fratrum concordia: nam Constantinus Gallico exercitu fretus, Constanti bellum infert: quod dum cupidius quàm cautius gerit, exceptus insidiis, vulneribusque confossus perit, ad Aquileiam, anno ætatis suæ 25. Imperij 3. Consulito Pomp. Læt. & Bap. Egna.

LICINIUS, iunior, Constantini Magni ex forore Constantia nepos, creatus est Cæsar vnà cum Crispo, eiusdem Constantini ex Mineruina concubina filio, anno mundi 4278. à Christo nato 316. verùm hi factione infaustæ Faustæ interficiuntur. Aur. Vict. Pomponius Læt. hic Crispus à Lactantio fuit eruditus.

CONSTANS, deuicto fratre Constantino, omni conatu superatis Alpibus Galliam intrat, variòq; euentu biennio pugnas, partem fratris in potestatem redigit. Primum agit bonum principem, mox siue aduersa valetudine, siue rerum prosperitate mutatus, ingratus omnibus esse cœpit, donec & ipse Magnentij dolo, quem etiam seruauerat, dormiens intra tentorium, non longè ab Hispaniis, ad Helenam oppidum, opprimitur, anno ætatis 30. Imperij 13. Consulito Pomp. Læt. & Bap. Egna.

CONSTANTIUS, eadem fratris Constantis vlturus, magno exercitu aduersus Magnentium comparato, ingenti illum prælio, & memorabili, ad Murtium, siue Mursam, vicit: quo Romani vires Imperij penè concidère, 53. millibus vtrinque desideratis. Mox cum Magnentius bellum reparasset, & ad Lugdunum iterum victus esset, gladio sibi latus aperuit. Cæterùm Constantius, iterum in Persas contendens, dum agrè fert Iulianum à militibus Augustum esse dictum, iuxta Tauri montis radices æstuantissima febre correptus, moritur, anno ætatis 40. Imperij 24. Hic orbis dominum se vocauit: Iulianum adoptauit. Consulito autores quos supra.

MAGNENTIVS, Comes duorum ordinum Augustæ (vrbs est Germaniæ) conuiuium militibus exhibuit à mane ad vesperam, more gentis. inde in cubiculum ingressus, statim egressus est, indutus purpura, ac multis satellitibus cinctus: qui conscij non erant, coacti sunt assentiri: donatium dedit, posuitq; custodes ne quis rem aperiret. deinde cum lectissimis Gaissonem mittit, qui Constantem in tentorio occidit, anno mundi 4312. à Christo nato 351. Hic Cæsarem facit Decetium fratrem, mittitque cum exercitu vt Gallias tueatur iamq; tota Italia: & Africa Magnentijerant. Constantius tunc in Oriente aduersam fortunam contra Persas experiebatur: ad quem legatos misit cum literis, vti Oriente & Thraciis contentus esset: qui nihil respõdet, sed Gallum patrualem Cæsarem faciēs, eum in Oriēte relinquit: ipse Hesperios adit, vlturus fratris cædem. attamen ne sua Roma bello vexaretur ciuili Galliam Magnentio permittit, si arma deponat: Tyrannus sperans vincere, non paruit. pugnatur ad Mursum, magnis vtrinq; viribus vincitur Magnentius: bellum reparat: victus iterum, tandem gladio occultè prouiso mortem sibi consciscit. Pom. Læt. in Constante. Aurel. Victo. Hic Desiderium fratrem per furorem vulneravit, & quosdam ex amicis occidit, paulò ante quàm seipsum occideret.

DECENTIVS qui Gallias tuebatur, audito fratris sui Magnentij casu, laqueo apud Senonas vitam finiuit, sibi metuens. horum frater Desiderius Constantium adiit, à quo humanissimè exceptus est anno mundi 4316. à Christo nato 354. Pom. Læt. Aurel. Vict.

FL. CL. IULIANVS natus Constantinopoli, patre Constantio, Constantini Magni fratre, matre Basolina, forma liberali fuit, ingenio callido, ad literas & ad arma apto. Hunc Cōstātius patruelis, Magni filius Constantini, adoptauit, Cæsarem fecit, ad Gallias tuendas misit. hostes hinc profligat, Gallias Alemannorū incursum vastatas, sub primū accessum, præter omnium spem asserit, regemq; Germanorū capit. Agrippinam (quæ nunc Colonia dicitur) recipit. Deinde assensu totius exercitus Parisii Imperator & Augustus vocatur an. mun. 4325. à Christo nato 363. Ad Constantium literas mittit exorans vt qui licet repugnans, Imperator sit à militibus appellatus, in confortiū Imperij admittatur: renuit Constantius. Ad bellum ciuile parat se Iulianus, item & Constantius, qui nihilominus febre correptus, cum deficeret successorem statuit Iulianum. Adepto itaq; Imperio, solus rerū summa potitus Iulianus, Persis bellum mouet: verum à transfuga quodam Persa in insidias deductus, cum eum hinc inde Parthi vrgerent, ab vno ex hostibus, & quidem fugiente, cõto percutitur: & cum Philosophis de immortalitate animæ tractās, paulò post moritur, anno ætatis 31. Imperij, mensibus 19. à morte Constantini patruelis. Hic aduersus fidem Christianam libros edidit. Egna. lib. i. Pomp. Læt. Aure. Vict.

IUVIANVS, seu Iouianus, è Pannonia, mortuo Iuliano electus est princeps, & statim Antesignani Iuianum clamauerunt: tūc qui in medio, quiq; postremi erāt milites, opinati Iulianū reuixisse, ingenti lætitia effusi, choreas ducebāt. Hic cū Persis foedus icit, Transfigritanas prouincias quinq; reddidit: atq; Arfaci Armeniæ regi, Ro. socio, & amico, opem ferre vetitus est. At è Perside rediens hyeme aspera, ingressus cubiculum noui tectorij, positus etiā ibi prunis, ex cruditate in super stomachi periit, anno ætatis 33. Imperij mensibus 7. Vide vt supra. ff 4

V A L E N T I N I A N V S Gratiani filius, è Pannonia ortus, quemadmodum & Iuuianus, apud Niceam, quæ vrbs est Bithyniæ, Imperator à militibus post excessum Iuuiani creatur, anno mudi 4328. à Christo nato 366. huic resistenti Imperium aggeritur: deinde Valentem fratrem consortem imperij facit. Hi Procopium imperium inuadentem Constantinopoli oppresere. Inde Gothi, ac barbaræ nationes à Valentiniano Thracia exturbatæ: Septentriõque omnis cum Saxonibus ad officium, eiusdem opera redacti sunt. Parthi è Syria per legatos eiekti. Inquietata Germania sub eo pacata est, Theodosij maioris auspiciis. Ipse dum Quadorum legationem latrocinia excusantem audit, subita accensus ira incidit in morbum, quo arefcẽtibz venis, cum nihil sanguinis emitti posset, obiit anno ætatis 55. Imperij 11. Pomp. Lat. Bar. Egna. alij scribunt eum subita sanguinis eruptione, voce amissa, sensu integro expirasse: idque ob intemperantiam ciborum, quibus artus suos diffuderat, Aurel. Victor.

S E V E R A, vxor fuit Valentiniani, ex qua suscepit ille filium nomine Gratianum, quem Augustum creauit pater Valentinianus. vnà cum Seuera, quinetiam ipsa operam dante, in vxorem accepit Iustinam, ex qua suscepit Valentinianum filium alterum ac filias tres, Iustam, Gratam, & Gallam: lata, priusquam secundò nuberet, lege, vt qui vellet, duas impunè vxores assumeret: sic populosas fore gentes prædicabat. Eutrop. auctus li. 12.

V A L E N S, Valentiniani frater, qui cum eo, eiusdemque gratia & benignitate, imperauit in Oriente, mortuo fratre cum Gratiano fratris filio imperat, anno mundi 4339. à Christo nato 377. hic post prædicti fratris obitum infelicitè cum Hunnis, Tartaris, Scythis & Gothis pugnavit: qui olim à regione trans Tanaim venerat, & superato nuper Istro (qui limes regionis erat) vagi Pannonias, Epirumque & Thessaliam, direptis & incensis aliquot vrbibus, depopulabantur. Valens itaque propter ex Antiochia accitus, tantam pestem auertere nõ potuit, sed magna clade victus, terga dedit, & in fuga vulneratus decidit ex equo: deportatusque in vile tugurium, ibidẽ, ab hostibus septus, concrematur anno Imperij ferè 14. post fratris mortem tertio. sic miserè interit, qui paulò ante terror Orientis fuerat: sed enim Christianos post mortem fratris afflixit, Arrianæ factionis fautor: monachos pugnare coëgit, repugnantes occidit. Pomp. Lat. Egna. Abbas Vrspergensis, Paulus Diaconus li. 1.

D O M I N I C A, Valentis vxor fuit, quæ Constantinopolim obsidione liberavit, magna vi pecuniæ data Hunnis, Alanisque & Gothis, qui victricibus signis, superato Valẽtio, eam obsidebant. Pompon. Lætus. in Fla. Val. Valentiniano. Claruerunt hoc tẽpore Basilius magnus, Cyrillus, Ambrosius, Epiphanius, Gregorius Nazianzenus, Theologi.

GRATIANVS, Valentiniani filius, à patre factus Augu-
stus, cum eo imperauit annos 8. cum patruo Valente 3. cū Theo-
dosio 6. attamen post patrum Valentem tunc demum ipse impe-
rat annos 6. auspicaturque anno mundi 4342. à Christo nato
380. Hic pietate in suos egregius, Valetianum fratrem ex pa-
tre, Iustinæ filium, adhuc puerum, Augustū dixit, patre patruq;
extinctis. Mox Theodosium Hispanum in consortem Imperij
assumit (ad exemplum Neruæ, qui Traianum ex Hispania ascieue-
rat) eiq; Orientem committit vt esset velut vallum quoddam ad-
uersus Gothos, & Hunnos, qui Thraciam & Daciam, tanquam
naturale solum, occupabant. Gratianus admodū iuuenis, bellum
apud Argentoratum formidolosissimum ingenti felicitate con-
fecit: nam plusquam 30000. Alemannorum interfecit. At verò
dum tandem tantū spicula & arcus meditat, & paucos ex A-
lanis, quos ingenti auro ad se vocarat, veteri ac Rom. militi præ-
fert, Maximus qui apud Britanniam tyrannidem arripuerat, in
Galliam traiciens, ab insensis Gratiano legionibus excipitur.
Gratianum Parisiis fundit, & Lugduni ex improviso adortum,
& in Italiam transire properantem, dolo circumuenit, & occidit.
Eutro. auctus li. 12. Pō. Lat. Aure. Vict. Egn. li. 1. Oro. li. 7. cap. 33.

VALENTINIANVS Gratiani supradicti frater, à Ma-
ximo ex Italia pulsus ad Theodosiū, qui Oriēti præerat, vnà cum
Iustina matre adiit: à quo benignè susceptus, & particeps Impe-
rij factus, cum eo 7. annos imperauit. tādē in occidētis regnum
restitutus, dum Viennæ negligentius moratur, fraude Eugenij
& Arbogastis, à cubiculariis noctu strāgulatur, vt voluntariam
sibi mortem consciuisse putaretur. Pomp. Lat. Eutro. lib. 13.

THEODOSIVS, patre Honorio & matre Therman-
tia genitus, genere Hispanus, originem à Traiano principe tra-
hens, accitus ex Hispania à Gratiano, Imperij confors lectus, ac
Orienti præfectus est, eodem certè anno quo solus imperat Gra-
tianus. à cuius obitu ipsum merum Theodosij imperium incepit,
anno mundi 4348. à Christo nato 386. Hic Hunnos & Go-
thos diuersis præliis vicit. cum Persis quoq; pacem pepigit. Ma-
ximum, tyrannum, qui Gratianum interfecerat, & sibi Gallias
vendicabat, vnà cum Andragatio præfecto, subito incurſu vicit,
ac prostrauit. Valentiniano Imperium asseruit. Eugenium tyran-
num atq; Arbogastem, in Valentiniani vltionē sustulit, non sine
manifesto numinis auxilio, vt exclamat Claudian. his versibus:

*O nimium dilecte Deo, cui fundit ab antris
Æolus armatas hyemes, cui militat æther,
Et coniurati veniunt ad classica venti.*

Aquileiam per inuias alpeis cū raptim contendisset, delectis ad-
uersariorum multis millibus, insignem reportauit victoriam.
Quantum veterum scripta & picturæ docent, Traiano fuit simi-
lis corpore, & moribus: nisi quòd vinolentiam, & triumphandi
cupiditatem ita detestatus est, vt bella non mouerit, sed inuenerit,
prohibueritque lege, ministeria lasciuia, psaltriàsque comessa-
tionibus adhiberi: & consobrinarum, tanquam sororum, nuptias
vetuerit: tantum pudori & continentiæ tribuebat. obiit Medio-
lani, atatis anno 50. Imperij 17. nam 6. cum Gratiano, & 11. post
Gratianum imperat. fuit pius, sagax, nec à literis alienus. Aurel.
Vict. Pomp. Lat. Bap. Egna. li. 1. Pau. Diac. li. 12.

FLACILLA, Theodosij vxor, Arcadium & Honorium,
qui etiam cum patre imperarunt, peperit. Vide Pomp. Latum.

ARCADIUS & Honorius, Imperatoris Theodosij filij, imperarunt cum eo 3. annos: attamen post mortem patris ipsissimi eorum Imperium incipit, anno mundi 4359. à Christo nato 397. Arcadius Constantinopoli imperat, Honorius Romæ: sed cum per ætatem tantæ rerû moli impares essent, tres Imperij tutores testamento sanxit pater: Arcadio Rufinû, Honorio Stiliconem commédavit: Africæ verò Gildonem præesse voluit. Quis autem animorû recessus intueri possit? sanctissimum legatium cupidò regnâdi violat. Rufinus, clam misis muneribus, Alarico Gothorum regi capere arma contra Arcadium, persuadet, vt eo metu imperium ipse ab Arcadio extorqueat. Re intellecta, à militibus Italicis, perniciosus tutor obrûcatur. caput cum dextra ante Constantinopoli portas pendens, spectâtibus ludibrio fit. Caianus Rufini sceleris æmulus, eundem vitæ exitum habet. Imperavit Arcadius an. 13. obiit Cõstantinopoli. Pom. Lat. Bap. Egn. lib. 1.

HONORIVS imperat, Romæ eodẽ anno quo Arcadius Constantinopoli. post annos 3. Gildo, Africam sibi vendicat: Mascezelis fratris filios enecat, à quo superatus, strâgulatur. Mascezelem insolescentem vicit Honorius. Stilico Honorij focer regnum filio suo affectans, Sueuos, Vandalos, Alemannos magna prædæ spe sollicitat: illi properant cum 200000. & Rege Kadagaso, qui in Italiam irrumpens capitur, & in carcere strangulatur: in cuius locum hostes Alaricum Regem creant, qui Romam capit anno mundi 4373. à Christo nato 411. Tandem fraude cognita Stilico Vandalus vnà cum filio sublati sunt. imperat Honorius annos 31. cum patre 2. cum fratre 3. cum fratris filio 16. obiit Romæ. Pau. Diaco. lib. 4. Pomp. Læt. Bap. Egn. lib. 2.

THEODOSIVS iunior Arcadij filius, Orientale Imperium post patrem tenuit anno mundi 4372. à Christo nato 410. hunc puerum admodum, moriens pater reliquit sub tutela Isdigerdis Persarum Regis: quod bene celsit: nam barbarus Rex tutelam summa fide gessit, & pacem cum Romanis quoad vixit habuit. Honorio patruo defuncto Valentinianum Constantio & Placidia natum, Cæsarem facit, & per opportunè Romã mittit: nam Ioannem factione Castini Imperatorem factum, atque etiam Africam sibi vendicantem, nouus princeps oppressit. Gensericus, Vandalorum Rex, post insignè victoriam & magnam stragem, Carthaginem occupat. Ad Aquilonem Bleda & Attila, fratres, Hunnorum Reges, Illyricum & Thraciam Thermopylas vsque deprædantur: attamen omnia Theodosius magna gloria tutatus est. Vide Pom. Læ. & Bap. Egn. vixit, imperauitq; annos 48. cum Honorio 21. postea 27. obiit morbo apud Constantinopolim. Vide Pau. Diac. li. 4. Hoc principe Venetiæ felicibus auspiciis in aquis habitari cœpere. Nestorius cum hæresi nominis sui, & cum Pelagianis, synodo Ephesina damnatur: & Pharamundus apud Francos primus regnat.

EVDOKIA, Leonis Atheniensis Philosophi filia, Theodosij vxor fuit, quæ præter egregiam formam, singularémq; pudicitiam, etiam literis excelluit: hæc filiam eiusdem nominis peperit, quæ Valentiniano nupsit, quo Romæ occiso, vt viri mortem vlcisceretur Gensericum ex Africa vocauit: qui Romam venit, ac rediens Eudoxiam viduam abduxit.

GENSERICVS, Alanorum, Vandalorumque Rex ab Hispaniis euocatus à Bonifacio Africæ præfecto, in Libyam in-
tromittitur, vt eidem Bonifacio aduersus Sigisuldum siue Suul-
dum opem ferat, nam Bonifacius ille Africam vsurpare conaba-
tur. Genfericus itaque cum suis Alanis & Vandalis totam penè
Africam ferro, flamma, rapinis crudelissimè deuastrans, catholi-
cam insuper fidem Arriana impietate subuertit: anno mundi
4390. à Christo nato 428. post treis annos Hipponen ob-
sedir: mense 3. obsedionis D. Augustinus, in illa ipsa vrbe cuius
erat Episcopus, obiit annos natus 76, nec vrbis suæ ruinam vidit.
Pom. Lat. Paul. Diac. li. 14. Ab. Vrsper.

ATTILA Hunnorum Rex omniumq; Septentrionalium
penè nationum, fratrem suum occidit, eiusque subditos sibi parere
compulit. Hic Imperium Occidentale ambiens, ac Visigothis
inuidès, exercitum 500000. hominum comparauit: in Galliam
irrupit: cum Actio, Imperatoris vicem gerente, & cum Theodori-
co Visigothorum Rege, in campis Catalaunicis grauissimo præ-
lio pugnauit: caesa sunt 180000. (alij scribunt 200000.) vtrinque
hominum, inter quos Theodoricus: tantumq; sanguinis effusum
est, vt paruulus qui ibi labebatur riuulus, immodicus subito tor-
rens effectus, cadauera secum traheret preceptorum. commissum
est id prælium anno mundi 4414. post Christum natum 452.
nullus pedem retulit, nullus retro vulnus accepit: tanta conten-
tione pugnatum est. At superatus Attila, tandemq; resipiens, Ita-
liam peruasit furibundus, actumque esset de ea, ni Papa supplex
illum adiens, totius Italiæ salutem reportasset. Vxorem exinde
duxit Imperatoris Valentiniani filiam, aliàs minitatus Impera-
tori: dein alteram duxit, cumque nuptiarum die nimio se vino
ingurgitasset, expirauit. Pau. Diac. li. 15. Ab. Vrsper.

FARAMVNDVS, primus Francorum Rex incepit a-
pud eos imperare anno mundi 4383. à Christo nato 421. fuit
hic Marcomiri Francorum Ducis filius, sed vt paulò altius rem
repetam, Franci Troia oriundi (qua capta, Duce primùm Fran-
cione, ad Mœotim paludem se contulerant, nec procul ab ea vr-
bem condiderant, quam ad Valentinianum vsque Valentiani fi-
lium ac Gratiani fratrem incoluerant) Duce Marcomiro, Fara-
mundi patre, in eam Germaniæ regionem, quæ nunc Franco-
niadicitur, concesserant tum cum ad vestigal pensitandum re-
uocati, Imperium, circa paludem Mœotidem agentes, detrecta-
sent. Sub Faramundo primùm vsi sunt legibus Frâci: tunc enim
quatuor ex primoribus qui controuersias dirimeret, elegerunt:
tunc etiam lex Saliqua condita. Regnat Faramundus apud Fran-
cos annos 11. Robertus Gaguin. li. 1. Paul. item Aemyl. li. 1.

CLODIO, secundus Francorum Rex Faramundo patri
succedit, anno mundi 4394. à Christo nato 432. Hic Thuringos
subegit: Cameracum cepit: Romanos ad Rhenum prostra-
uit: traiecto flumine, Tornacum etiã cepit, in Galliã traiecit, finiti-
mos Reges vicit: Burgundiam, Tholosam, totamq; Aquitaniam
in potestatem redegit: comatos voluit esse Frâcos, libertatis in-
dicium, comatus ipse dictus. Rexit annos 18. Vide vt supra.

MEROVEVS tertius Francorum Rex, succedit Clodion anno mundi 4412. à Christo nato 450. siquidem occisus à Bonifacio in Africa pueris Valentiniani Cæsaris, aduersus eum à matre Placidia missis, ad tantæ cladis famam Franci, velut nouo classico exciti, hoc Rege in Galliam regressi sunt. Cogitur Aëtius, exercitus Romani dux, cū pristinis hostibus Francis, Burgundionibúsq; fœdus ferire: cui etiam opem tulerunt aduersus Attilam in campis Catalaunicis, vbi prostratæ sunt vtrinq; 200000. armatorum: tūc rediit Attila in suam Hongriam. Porrò Aëtius Francos cum eximiis laudibus dimittit. Franci longius spe promoti, Senonum etiam, Parisiorumque ac Aurelianensium ciuitates occupauere. Quicquid in Gallia Meroueus Rex cum suis possedit, Francia dici cœpit. Expectatione autem magnorum nouorumque motuum consilio rumque, Meroueus obiit, anno regni 10. Vide Paul. Aemyl. li. 1. Gag. li. 1.

CHILDERICVS, Merouei filius, vir bello clarissimus, pacis artibus minus nobilis, successit patri anno mundi 4422. à nat. Christi 460. Hic cum pudicitiam illustrium foeminarum attentare diceretur, ob coniurationem procerum, sibi fuga consulere coactus, in Thuringiam ad paternos amicos se contulit, expectaturus fortunam aliquam redeundi: datis prius occultis mandatis amico Vidomaro, acerrimi ingenij viro: nummumque aureum cum in duas partes Childericus diuisisset, alteram sibi retinuit, alteram illi dedit, vt nulli nūtio fides haberetur, nisi qui partem nummi deferret. Sic itaque bello nil opus fuit ad recuperandum regnum: plus amicitiae necessitudo, quam vlla arma, valuit. Rexit annos 26. Vide vt supra.

VALENTINIANVS tertius, Constantio & Placidia genitus, ab Honorio cum matre pulsus, in orientem proficiscitur, à Theodosio iuniore suscipitur: subinde mortuo ipso Honorio, Eudoxia Theodosij filia in vxorem accepta, Romam opportunè missus, Ioannem tyrannum obterit: à Theodosio Augustus appellatur, Romæque Imperat, anno mundi 4329. à Christo nato 427. cum Genserico statim fœdus in parte Africæ, vt videri voluit, cōtento: & aduersus Attilam Aëtij ductu, feliciter conflixit: quæ Aëtium postea iussit occidi: à cuius militibus, in vltionem, ipse Imperator paulò post occiditur. Hoc principe Franci Gallias, Angli & Scoti Britanniam occupant. Vandali Africam populantur. Hunni Europam vexant & Italiam: tunc imperium Romanum funditus est collapsum ad Carolum magnum vsque: nihilominus tamen interea Constantinopolitani Imperatores, Romanos se quoque Imperatores nuncupabant. imperauit annos 30. Pomp. Læ. Egna. Pau. Diac. lib. 5.

MARTIANVS humili loco natus, militia tamen clarus, Pulcheriæ Archadij filia opera, Constantinopoli, post Theodosium primū admodū senex imperauit. Cum Vandalis fœdus percussit: arma nunquam nisi prouocatus mouit: dicere solitus, *Non decere principē arma sumere, dum licet ei in pace viuere.* Is Talianū Iuliumque (ambo fratres erāt, qui cum olim agrum hospitio susceperant, & aquilæ superuolantis eius caput, auspiciū retexerāt, viaticoque 200. aureorum in opem & agrum recrearant) statim vt princeps est dictus, illum Constantinopoli, hunc Illyrico præfecit. Imperauit Martianus annis septem, auspiciatus anno mundi 4413. à Christo nato 451. Vide vt supra.

FLA. Vale. Leo, primus Græcanici sanguinis, Asparis Patri-
cij factione, post Martianū Constantinopoli imperat anno mun-
di 4420. à Christo nato 458. Aspar conuenerat cum Leone,
vt factus Imperator, Ardaburium eius filiū adoptaret: quod Leo
præstitit: populus, vbi hæc nouit, Ardaburium cum patre inte-
remit: vel vt alij sentiūt, insidiarum in se autores occidit: Anthe-
mium Cæsarem fecit Leo, Romamque misit: deinde Olybrium
misit qui Anthemium regno pelleret: at factione Richomeri iam
iam fuerat Seuerus Lucanus Rauennæ Imperator electus. Leo
Basiliscū Patritium aduersus Gensericum misit, qui eum propul-
savit, cum iterum in Italiam irrumperere tentaret. Cum Ostrogo-
this foedus pepigit, (nam Illyrium vastabant) eisque Pannoniã,
acceptis obsidibus, incolendam cõcessit. Hic Leo paulò ante obi-
tum Leonem, Ariadnæ filiæ suæ filium, consortem imperij fecit.
Byzantium magna ex parte conflagrauit: præterquam quòd Ita-
lia in perpetuo motu fuit. Imperauit annos 17. Pom. Lat. Egna.
lib. 2. Pau. Diac. lib. 16.

LEO iunior, puer ab auo relictus, cum annū præfuisset, Ze-
noni patri, aut saltem vitrico, manibus suis diadema imposuit, pa-
trémque pro se deinceps imperare iussit. Egna. lib. 2.

ZENO Constantinopoli imperat anno mundi 4437. à
Christo nato 475. fuit ex Isauris Ciliciæ, obscuri sanguinis, fa-
cie deformis, moribus tyrānus, vt Isaurum agnoscas. Hic Theo-
doricum Ostrogothorum Regem cum vnice diligeret, Consulē
fecit, ac in Italiam aduersus Odoacrem misit: occurrētem Odo-
acrem Theodoricus prælio vicit, fugauit: fugiens Odoacer, intra
mœnia vrbs non admissus, citissimè Rauennā contendit. trien-
nium ibi obsessus, tandēque à Theodorico in fidem receptus,
contra fidem truculenter excarnificatur. Pellitur regno à
Basilisco, factione vxoris Augustæ, cum in Isauriam concessisset
maritus Imperator: non multò post reuersus Zeno Basiliscū ex-
pulit, quem vnà cum filio inedia mori coëgit. Sunt qui viuū ad-
huc inclusum ab vxore sepulchro tradant. Hoc principe incen-
dium adeò graue fuit, vt præter maximam vrbs partem conflagratam, centum & viginti librorum millia combusta sint: inter
quæ & Homeri poëma, intestino draconis 120. pedū, aureis li-
teris descriptum. Pom. Lat. Pau. Diac. lib. 6. Egna. lib. 2.

ARIADNA, supradicti Zenonis vxor, fratrem Basiliscū
Imperatorem fecit, filiūque eius Cæsarem, absente quidem vi-
ro suo, qui rediēs supplicium de patre & filio sumpsit, vt iam di-
ctum est. Bap. Egna. lib. 2. Romanorum Principum.

F L A. Vale. Anastasius, Constantinopoli post Zenonem, Ariadnæ opera, imperat, anno mundi 4454. à Christo nato 492. Hic à Græcis cognominatus est Dicoros, à discoloribus oculorum pupillis, quarum dextra nigricās, sinistra cœrulea fuit. inter bonos principes referendus veniret, quanquam humili loco ad imperium sit euectus, nisi postea mutatus. Eutychianæ hæresi adhæssisset: vnde illi aduersus orthodoxos graue dissidium conflatum. Legatos Indorum cum muneribus venientes, placidissimè audiuit. à mari ad Selymbriam lōgum murum duxit, ne incursiones Myforum, Bulgarorum, & Scytharū obesse possent. Athenodorus Tyrānus in Cilicia pœnas luit: & Longinus tanquam fera dilaniatus est. Hunni, non cōtenti Armenorum spoliis, Cappadociam vastauerūt, & vsque ad Lycaoniam vrbes diripuerunt. Ad Aquilonem Vitalianus rebellauit: vt quiesceret nongenta pondo auri ab Imperatore accepit. Getæ Macedoniā, Thessaliam, Epirum diripuerunt: quibus, pro captiuis redimendis aurum cum misisset Anastasius, nec sufficeret hostium votis, Barbari captiuos aut in domibus suffocarunt, aut pro mœnibus in conspectu multitudinis trucidarunt. obiit octuagenario maior, subita morte, vel fulmine tactus, ob heresim vt aiunt, imperij anno 28. Pom. Læ. Egna. lib. 2.

I V S T I N V S Thrax, dolo imperium adeptus est: nā mortuo Anastasio, accepta ab Amatio eunucho pecunia vt militi pro Theocritiano eligendo distribueret, in se cautè Thrax suffragia vertit. fuit primùm suūm custos, deinde boum, post lignarij cuiusdam minister, postea miles, deinde princeps ordinis, hinc Comes, dein Imperator: annis 9. optimè præfuit, & feliciter. Vide vt supra.

A M A L A S I V N T H A Theodorici filia Athalaricique Gothorum Regis mater fuit, cum qua imperauit ipse filius octo annos, auspicatus anno mundi 4488. à Christo nato 526. hæc mortuo filio Athalarico Theodatum cognatum in confortem imperij legit: verum ingratus hic, ac perfidus, eā paulò post relegauit, tandem etiam obtruncari iussit: nec ita diu postea imperauit: quinetiam ipsum Optaris occidit: quare Gothi Vitigem Regem crearunt: quem captū Belisarius Rauenna potitus, Constantinopolim duxit. Blondus lib. 3. Deca. 1. Pau. Diac. lib. 7. Ab. Vrsper. Pom. Læ. in Iustiniano. Pau. Emy. lib. 1. de re. Franc.

A T H A L A R I C V S Gothorum Rex, Theodorico auo materno, (qui Gothorum primus in Italia imperauit 34. annis) iuuenis admodum, nempe octo annorum, successit: huius immaturam ætatem mater rexit, erudiendamque ciuilibus, priusquam bellicis artibus curauit: nam pater Eutharicus obierat. hic ætatis anno 16. imperij 8. decessit. Vide vt supra.

CLODOVEVS hoc nomine primus, Francorum Rex quintus, Francicæ utique religionis conditor, successit patri Childerico anno mundi 4448. à Christo nato 486. Hic vxorẽ duxit Christianam Clotildem Burgundionem. Syagrius, Egidij Romani filius (eius qui, expulso Childerico, Frâcis præfuerat) à Suefsionibus expulsus, Tolosam cõfugit ad Alaricũ Visigothorum Regẽ: à quo proditus, & Clodoueo redditus, securi percutitur. Sic desiere expulsi & cæsi in Galliis imperium habere Romani. Deinde Clodoueus Turingiã debellat: à Rheno ad Sequanã regnum ampliat: ad Ligerim vsque fines suos extendit. In bello quod ad Tolbiacũ gessit, periculi magnitudine, idolorũque diffidentia, repentẽ vouit se Christianũ fore: voto facto Germanos hostes vicit, subegit, tributa imposuit: à D. Remigio Remẽsi Epifcopo cũ Frâcis omnibus baptizatur. Post hæc Gundebaldũ Burgundiæ Regẽ regno & patria cedere coëgit: Alaricũ Regẽ cum suis Visigothis fudit. Mœnia Engolismẽ ruinosa in cõspectu Clodouei vrbe aggressuri ruunt: illinc Burdegalã vsque hostes insecutus, iterũ vicit. Omnes tum ferè Gallias, & vniuersam Germaniã Rex sub ditione tenuit: ab Anastasio Imper. dona recepit, Patritiatus & Cõsulatus titulũ, & insignia, coronã in super auream, multis vnionibus distinctã, quã postea Romã D. Petro offerẽdã remisit. rexit an. 30. Hic Lutetiẽ sepultus est in eade quã D. Petro & Paulo erexerat: hodie Fanũ D. Genouefes vocatur. Acm. li. i.

CHILDEBERTVS patri Clodoueo successit ann. mudi 4478. à Christo nato 516. Hic Almaricum fundit, occidit: Hispanias populatur: sororem, quod ab Arriana hæresi abhorret, à viro Almarico Alarici filio durè tractatam, reducit. Tandẽ obiit sine liberis anno regni 45. Sepelitur in aede D. Germani ad Parisios ab eo crecta, & dicata D. Vincentio.

IUSTINIANVS, Iustini ex sorore nepos, ab auunculo, paulò ante obitum successor instituitur, imperatque anno mudi 4491. à Christo nato 529. Hic Romani imperij gloriam plurimum ampliauit. Primum Persas, Belisarij opera, intra suos fines continuit, fudit, fugauit, trans Eufratem abire coëgit: iura imperij toto Oriẽti posuit: Belisarium cum victoria redeuntem, & aureo curru triumphantem Iustinianus magno plausu excepit. Inde eodem duce Roman à Gothorum seruitute afferuit: Africa quoque recuperata, Gelimerem, Vandalorum Regem, catenis victum Constantinopolim misit Belisarius: triumphus maior Persico fuit. Narsete duce, occupato aliunde Belisario, tãdem Gothos deleuit Iustinian. Leges, fusiisimè antea dispersas, opera Triboniani contraxit: Institutionum libros quatuor edidit: Codicem inuulgauit. Maximus sanè princeps, nisi auariciã, & delirij Eutychiani reus fuisset. Serici vsus è Persis ad Græcos hoc tempore transiit, iam pridẽ desitus. Moritur morbo, & mente captus, anno ætatis 82. imperij 38. Pom. Læ. Pau. Diaco. lib. 7. & 8. Egna. lib. 2. Eutr. auctus lib. 16. autor est, Iustinianum morte præuentũ cùm edictum vbique à pietate alienũ transmisset.

THEODORA vxor fuit Iustiniani, ex quo matrem Iustinæ suscepit Iustinianus. Hæc fraudem molita est in Syluerium Papam, quem Belisarius falsis testibus conuictum in exilium misit, vbi etiam mortuus est. consulito Eutropium auctum lib. 16.

CLOTARIVS Francorum Rex septimus, atque huius nominis primus, succedit fratri Childeberto, imperatque Francis anno mundi 4522. à Christo nato 560. Hic tertiam redituum ecclesie partem sibi dari iussit: cui dationi Turonum Archiepiscopus liberè & fortiter se opposuit, vaticinatus regno spoliatum iri Regem, si pauperum bona imminueret aut eriperet. Cranum filium bello subactum, cum vxore, liberis, & vniuersa familia exurendum curauit. is enim patri non obsecundans, multa Gallie dāna intulerat, primū à Childeberto patruo instigatus, deinde focero Aquitaniae duce eius causam defendēte. Conabus Britannus eum excepit, ac tutatus est. Socerum illum Rex ferè perdiderat. Britannum autem paulò ante filij necem interemerat. Rex Cōpendij obiit anno regni quinto. Pau. Emyl. lib. 1. Robertus Gaguinus lib. 2.

CHEREBERTVS, qui & Aribertus, patri Clotario succedit anno mundi 4527. à Christo nato 565. nam ei, diuisa inter fratres hæreditate paterna, Parisij sorte obuenerat: Chilperico Suefsionum regnum, Guntrano Aurelianensium, Sigiberto Metensium. Fertur Cherebertus paucos annos vixisse, muliere quauis corruptior, scortationi & luxui addictissimus: computantur tamè in chronicis anni nouem administrationis huius Childeberti. Pau. Aemy. lib. 1. Ro. Ga. lib. 2.

IUSTINVS Iunior, filius filie Iustiniani Imperatoris, post auum imperat Constantinopoli anno mundi 4529. à Christo nato 567. Hic æmulus Iustini, atque perinde ac filius à Iustiniano in regia semper enutritus, facili admodum ingenio fuit, atque ad promerendam, ex liberalitate, hominum gratiam accommodato. Cum Persis foedus pepigit, tributo, quod Romani annum his penderent, sublato. Porro Narses cum post Gothicam victoriam Italiae præfesset, accusatur apud Iustinum, male administrationis: hic per literas se purgat. Sophia Iustini vxor, scripsit ad Narsetem vt ad pensa muliebria rediret, eunuchus enim erat Narses, quare eum oderat. tunc Longobardi, Germanica gens, qui in Pannonia erant, à Narsete indignato vocati, in Italiam irrumpunt, quam ab Alboino Rege ad Desiderium, per 204. annos in principatus diuisam tenuere: responderat vtique Sophiae Narses, se talem texturum telam, quam ipsa discutere & diuellere nequiret: obiit graui pedum dolore Iustinus anno imperij 11. Pomp. Lat. Egna. lib. 2. Longinus, primus Rauennæ exarcha fuit anno mundi 4533. à Christo nato 571.

TIBERIVS Constantinus adoptatus à Iustino, rem per septennium satis feliciter administrat, Persas sæpe profligatos, intra suos fines compellit, recepta Mesopotamia. Longobardi rupto foedere urbem Romam graui obsidione premunt: sed eos iniuria decidentium imbrium depellit: nihil hoc principe fortunatius, si res vt in Oriente, ita in Occidente successisset. vixit summa cum pietatis & liberalitatis opinione. Pomp. Lat. Egna. lib. 2. Diac. lib. 8.

MAVRICIVS, Cappadox, Tiberij Constantini gener fuit: à Socero successor declaratur, imperatque ann. mun. 4547. à Christo nato 585. Hic imperium sub initia Persis victis, Scythis afflictis, Longobardis repressis, ac Hunnis è patrio solo in solitudines pulsis, feliciter administravit. Mox tamen cum præ avaricia, stipendia aut nulla aut rara daret, coniuratur in eum ab exercitu cui præerat Phocas imminens Sarmatiæ. Tandem cum frustra Phocæ insidias, somnio etiam admonitus præcauet, cumque miles stipendio fraudatus, seditiosus agit, ab eodem Phoca imperio & vita priuatur Mauricius anno ætatis 66. imperij 20. vxor, liberi, omnisque eius profapia cum eo sublata est. Turcicum nomen tunc primùm Asiæ auditum. Pomp. Læ. Egna. lib. 2. Hic Mauricius Childeberto Francorum Regi summam argenti misit vt Longobardos Italia exturbaret. Pau. Diac. lib. 8. mirū est sanè in hoc Imperatore opum cumularum cupiditatem eius oculos ita excēcasse, cum præsertim notarius primùm fuisset, deinde miles, postea præfectus vigilum, deinde Imperatoris gener, postea Augustus. Discant itaque Principes avaritiam nō tantum illos dedecere, sed & damno & exitio interim illis esse: (exemplo sint Imperatores Pertinax & Mauricius) contra verò maximum esse Principis ornamentum liberalitatem.

CONSTANTINA, Tiberij Imperatoris filia, Mauricij vxor fuit, ex quo liberos suscepit, qui vnà cū patre & matre cęsi sunt, yti dictum est. Vide autores quos supra.

CHILPERICVS, post fratrem Cherebertū apud Francos imperat anno mundi 4536. à Christo nato 574. Initio Chilpericus neque omnia tenebat, neque fortior erat. Inter fratres de regno lis est. Sigiberto in Germania trās Rhenū occupato, Remorum oppidū quod ditionis Sigiberti erat, nonnullaque in Campania loca Chilpericus adoritur: paratque bellum quantum potest maximum cum filio Theodeberto. Sigibertus redit: Suefionum deditioe facta, Theodebertum capit, quem statim ad Chilpericum remittit, iureiurando tamen prius astrictū, vt ne vnquam bellū aduersus eum susciperet. Attamen iussu patris, violato iureiurando, contra patruū dimicans occiditur Theodebertus. Rebus accisis Chilpericus Tornacū se recipit. Sigibertus magna pompa cum vxore Brunehilde Parisios ingreditur: atque post paucos dies cum statuisset fratri ne vitam quidem saluā iri, à duobus percussoribus, quos Fredegūda Chilperici vxor immiserat, trucidatur: Hæc tandem etiam cum adultero Landrico, virum, regē, noctu à venatione redeuntem, cædi curauit: ad Calam Parisiorum vicum. huius item imperio nouercæ, puer regius Clodoueus, natu postremus, iam ante necatus fuerat. rexit annis 14. Sepultus est in æde D. Germani à Pratis, iuxta Lutetiam. Amy. lib. 1. Gaguin lib. 2.

CLOTARIVS, huius nominis secundus, Francorū Rex 10. Chilperico patri puer admodū successit, anno mundi 4549. à Christo nato 587. Tutor à Guntrano patruo ei datur Landricus: apud matrem Fredegundam educatur. Cruentam de Saxonibus victoriam reportat Clotarius: rexit annos 44. in æde D. Germani sepultus est. Vide vt supra.

PHOCAS in eius Imperatoris, & Domini sui, locum succedit, quem nuper imperio & vita priuarat: nec tamē ipse ab auaricie vicio temperauit, cum causam ei auaricia Mauricij præbuisset coniurandi in caput illius: quin longē studiosus corradendę pecunię incubuit: & omnia ex Persicę seruitutis instituto egit. Hic Romanum Pontificem primarium omnium declarauit sollicitatus à Bonifacio 3. Cætera adeò socors & ignauus, & frequentibus adulteriis infamis, vt cum Ro. imperium vndique barbari vastarent, statētque solūm eius nominis vmbra, conspiratum sit in illum ab Heracliona, Heraclio & Prisco, qui captum inertissimum hominem prius interfecere quàm ferre ei suppetias eius milites potuerint, omnēmque stirpem impurissimi principis sustulēre. cœpit imperare anno mundi 4567. à Christo nato 605. imperatque annis 8. Eгна. lib. 2.

HERACLIVS, qui in Phocam coniurarat, à militibus primūm Imperator pronunciat: populus dein & Senatus ingenti acclamatione probant: accepto itaque diademate à Sergio Constantinopolitano patriarcha, Persicum bellum parat, legatis antea missis pro induciis impetrandis. Ludibrio habitus à Persis, adeò excanduit vt differre non potuerit: respondebant enim impij hostes non prius se Romanis pacem duros, quàm Christum abnegasset Imperator. Perside igitur omni, in vltionē, igni ferrōque vastata, lignum salutiferę crucis recepit. Celebris adhuc est nobis dies festus, argumentum victorię insignis: Tigris factus est inter vtrosque limes: nouo tandem morbi genere obiit Heraclius, anno imperij 30. Pomp. Lat. Eгна. lib. 2. Tunc Mahomethes insanus emerfit.

MAHOMETVS ex stirpe Ismaëlis oriundus, in Arabia humili loco natus, inops, ac orphanus, captus est ac vēditus mercatori cuidam diuiti, qui eum mercimoniis præposuit. hero mortuo vxor eius vidua ac vetus nupsit Mahometo robusto iuueni: qui à Sergio monacho hæretico praua imbutus opinione, diuinitatem quandam inde sibi adstruxit, quam leuissimo hominū generi facilē persuasit: cumque epilepsia laboraret, conspectum se Angeli Gabrielis minime ferre posse cōminiscebatur: sunt etiā qui prodant assuefactam columbam ei ad aurem aduolasse, grana in aure captaturam, mentitūmque eum hanc esse spiritum sanctum. hic vinū lege prohibuit: plures vxores permisit: paradisum etiam voluptarium constituit: legem suam armis tutari sanxit. Hic itaque rerum successu elatus, Syriam vastat, Damascum expugnat: in Persas mouet: à quibus victus Scenitas Arabes, Romanę assuetos militię, ab Heraclio, ob negata stipendia deficientes, adiungit. Sic stabilito paulatim imperio, an. ætatis 40. veneno, vt aiunt, à cognatis ad quos vxoris hæreditas spectabat, inter epulas immixto, interiit spurcissimus ille: cuius tandē superstitio Romanorum principum ignauia, eò creuit, vt iam non Asiam solum, & Africam, sed bonam Europe partem infecerit. Vide Eгна. lib. 2. Pom. Læ. Blon. lib. 9. Deca. 1. Chro. Antonini. titu. 13. ca. 5. hunc Turci vocant Mehemet, alij autem Muhamet.

CADIGA, seu Tadiga Mahometi hera, cū vidua esset quinquagenaria, ac diues nupsit seruo suo Mahometo, à Sergio monacho, vti censet Pom. Læ. persuasa. hic Mahometus primò Cadigę camelis ad negotiandū utebatur: cumque veniret in Palestina cū Iudæis & Christianis versatus, religionēque eorū edoctus, ex his duabus doctrinis mixtis, vnam quandā tertiam ac nouā confinxit circa ann. mun. 4586. à Christo nato 624. Vide Ab. Vrsper. in Heraclio Imper. & Volater. lib. Geographiæ 12.

HERACLIVS, qui & Constantinus iunior, & novus Constantinus dictus est, Heraclij ex Fabia Eudoxia filius fuit: admodum adolescens erat tum cum à patre imperiali diademate donatus est. Hic veræ pietatis cultor, cum nondum annum imperasset, Martinæ nouercæ insidiis, quæ Heraclionæ filio imperiû astrueret, veneno sublatus est. Vide Baptistam Egna. lib. 2. Pom. Læt. Succedit Heraclionas Heraclio anno mundi 4604. à Christo nato 542.

HERACLION, siue Heraclionas, imperauit Constanti-nopoli cum Martina matre, quæ imperium inuaserat venefica: hæc cum esset filia fratris Heraclij prioris Imperatoris, fuit item illi Heraclio vxor, suscepitque ex eo hunc Heraclionam siue Heraclionam. Cum imperium male partum vix biennio tenuissent mater, & filius decennis, in exilium à Senatu in Cappadociam mittitur: mulieri lingua præciditur, ne oratione, qua plurimum valebat, populos commoueret: puero nasus abscinditur, ne decor aut gratia vultus in miserationem populum flecteret. Senatus tunc sine militibus Imperatorem Cōstantem fecit, quod raro contigit, vel ante vel post Tacitum. Pomponius Lætus, in progenie Heraclij.

DAGOBERTVS huius nominis primus, ac Francorum Rex vndecimus succedit patri Clotario, huius nominis secundo, anno mundi 4593. à Christo nato 631. Hic viuo adhuc patre; pædagoogo barbam vulsit, virgisque eum cædi iussit: pro miraculo habetur, patris iram vitare potuisse. Fratri Ariberto Aquitaniæ regnum in partem hæreditariam dedit: Sclauos adhuc idolo latras debellauit. Effœminatus Dagobertus, scortorum & pellicum agmen secum traxit: & variis in locis formosarû collegia instituit, quæ vt Reginae adornarentur: D. Amandus, id flagitij corripiens, in exilium mittitur. Rex Iudæos omnes qui Christum amplecti nollent, edicto expulit. Templum D. Dionysij, ad Parisios, à fundamentis erexit: ex aliis vnde quaque corrasit, quò id vnum ditaret: nec quisquam ante eû patrimonij redditus annuos templis tam profusè donauit. Vascones rebelles in fidem recepit. Tandem profluuiio ventris obiit anno regni 14. Pau. Emyk. libro 1. Gag. lib. 3.

CLODOVEVS, huius nominis secundus, Francorum Rex duodecimus, succedit patri Dagoberto anno mun. 4607. à Christo nato 645. cum Sigibertus natu maior Austrasia contentus esset. Clodoueus & Ludouicus idem nomen est Germanicè. Sigibertus, nulla prole suscepta, Ildebertum filiû Grimoaldi adoptat: verum mox nascitur illi filius Dagobertus: quem Grimoaldus valde puerum, & tonsurum, & monachum in Scotiã mittit, patre Sigiberto defuncto: & eundem Ildebertum Austrasiæ Regem creat. Clodoueus hanc perfidiam minimè fert. Ildeberto in bello occiso, Grimoaldus captus, Parisijs in carcere vitam miserè finiit. Fames maxima Galliam inuadit: cui vt succurrat Clodoueus, thesauros & opes, quibus ædem D. Dionysij Dagobertus pater ornarat, aufert, obiitque anno regni 17.

CONSTANS, qui & Constantinus, Heraclij Constantini supradicti ex Gregoria, filia Nicetæ Patricij, filius, imperio potitur adnitente Senatu, vti dictū à me est, qui Martinæ scelus exercebatur. Hic dicitur etiam Constantinus tertius, qui valde dilectus ab auo Heraclio, Phocæ successore, magnisque honoribus functus, auitæ tandem impietatis hæres, Martinum Ro. Pontificem sibi aduersantem comprehendere iubet, in exiliūque mori cogit. A Saracenis victus aufugit. Biennij ab eisdem induciis impetratis, Italiam petit, vt eam à Longobardis liberet: à quibus etiā victus, in suos conuertit irā, laminas argenteas, quibus Pantheon tegebatur, & alia quedam pretiosa, reliquias hostilium prædarū atque incendiorum aufert: plūsq̄ ornamentorum intra quintū diem vrbi detrahit, quā barbari per tot annos: quicquid Romę antiqui operis, signorumue fuit, in Siciliam secum asportat: vbi cum sextum annum agit, & auarè ac crudeliter tributum exigit, in balneis, à ministris, autore Mazese, interficitur, anno imperij 27. cœpit anno mundi 4605. à Christo nato, 643. Pom. Lat. Diaco. lib. 8. Egna. lib. 2.

CONSTANTINVS, natus maximus Constantis prædicti, post patrem imperat. Hic in Siciliam venit, vltusque Mizzium, siue Mazesen, tyrannum, & cædis paternæ conscios, bellū in Saracenos annos septem terra marique feliciter gessit: vnico congressu 3000. cecidit: tributarios fecit. Ignis sub aqua ardet, Callinici inuentum: quo valde terrentur hostes Arabes. Bulgari trans Danubium derepente bellum ostentant: inhonesta pace, Mysia ad inhabitandum datur, cum annuo tributo. imperat annis 17. Pogonatus dicitur, id est barbatus, quod barbatus è Sicilia rediisset. Egn. lib. 2. Dia. li. 8. hic è palatio præcipitatus interiit.

CLOTARIVS, huius nominis tertius, Francorum Rex decimus tertius, succedit patri Clodoueo secundo, tanquam maximus natus filius, anno mundi 4624. à Christo nato 662. Hic egregij nihil præstitit. Theodoricus huius frater Childerico minor, post hunc, Ebroini Magistri equitum opera regnat: sed ob incontinentiam & scelera regno pellitur: & cum suo Ebroino in cœnobium truditur Theodoricus. Childericus frater, qui in Austrasia imperabat accersitus, Rex creatur. Tūc inertes Reges toti se Magistris equitum permittebāt, in deliciis clam voluntabantur: tantum in publicum prodibant Calendis Maij, cū pompa & regio apparatu. Ferè Parisij & Neustrię regnum erant vniuersæ eorum ditiones: reliquū Galliæ in controuersia erat, quā plurimis ab eorum imperio deficientibus, dum penes Magistros equitum summa rerum esset, apud quos stetit ad Pipinū vsque, id est annis ferè centum: vixit, ex quo patri in regno successit Clotarius ann. 4. regio magis ornatus nomine, quā Regem agens, sicuti nec qui ad Pipinum vsque ferè sunt. Amy. lib. 1. Gag. lib. 3. obiit nullis relictis liberis.

CHILDERICVS, huius nominis secundus, accersitus ex Austrasia, vti dictum est, creatur Rex, in locum Theodorici prædicti anno mundi 4629. à Christo nato 667. Crudelis hic in suos, insignem virum Bodillum, palo alligatum flagris cædi iubet. Bodillus in vindictam inter venandum Regem adortus cum occidit 12. regnantem annum, atque vnà cum eo Reginam Blitildem, vterum ferentem. Sepultus est ad fanum D. Germani à pratis. Consulito autores quos supra.

THEODORICVS, huius nominis primus, ac Francorum Rex decimusquintus, qui iam post Clotarium tertium ferè annum regnarat, & ob scelera in monasterium detrusus fuerat, perempto Childerico, è monastica vita reuocatus, à Frâcis in folium reponitur, anno mundi 4641. à Christo nato 679. Lendefius, Ercembaldi filius, Magister equitum creatur. Ebroinus, eadem relicto monachatu, ingenti sceleratorum manu collecta, inopinantes hostes magna celeritate opprimit. Gaza capta, Rex ægrè effugit initid: mórque se Ebroino cõmittit, Magistro equitum ab se dicto, & periculorum socio: medio in colloquio trucidatur Lendefius ab Ebroino. Ita sublato aduersario, Ebroinus vnus rebus, Regique præest: sequitque in eos quos sibi in calamitate insultasse sentit, nec dignitati, nec sanctitati cuiusquam parcit. Pipini dein, & Martini, fratrum, Austrasianorum Ducú acies fundit Ebroinus, cõtrâque fidem datam Martinum occidit. tandemque occiditur ipse, ab Ermenfredo in Martini vltionē. Moritur Rex anno regni 14. qui à Pipino victus, fugatusque fuerat ante paucos annos: tum Pipinus Palatij curam suscipiens, multû res Francorum auxit. Vide Gag. lib. 3. Aemy. lib. 1. Rex Atrebatibus sepelitur in D. Vedasti æde.

CLODOVEVS, huius nominis tertius, Francorum Rex 16. succedit patri Theodorico anno mundi 4655. à Christo nato 693. Hic breuis æui, moriens post annos quatuor, fratrem suum Childeburtum regni successorem habuit. Claret venerabilis Beda. Frisij, Rabodo eorum Duce superato, in Christianismum à Pipino inducuntur: apud quos Vuillibrotus, quem nonnulli Clementem Papam vocant, frequentes de Christi verbo conciones habuit, eosque instituit. Vide Chro. Reg. Fran.

IUSTINIANVS huius nominis secundus, qui etiã Iustinus quartus dicitur, Heraclianæ stirpis vltimus, imperat post patrem anno mundi 4648. à Christo nato 686. hunc pater Constantinus 4. imperij heredem reliquerat, & fratribus minoribus, ne ad imperium aspirarent, nares absciderat. Praui hic ingenij, synodum aduersus sextam à patre celebratam indixit: aduersantem Papam comprehendere iussit, quod hanc synodum minimè probaret. Bellum in Arabas & Bulgaros cõtra fœdus mouit, vtrunque infelicitè gessit. Ammirathus Saracenorum Rex cum eo fœdus icit, Africamque restituit. Tum crudelitate in suos inuisior factus, imperio deturbatur anno imperij 10. & relegatur Chersonam, nare prius abscissa: opera Bulgarorum post annos sex restitutus in hostes sauit: Tiberium qui Leocio successerat, fugat; Callinicum exoculat: ac quoties truncas nares mungit, vnũ aliquem ex iis qui Leontio fauerant trucidat. Post annos sex restitutionis, Chersonam euertere studens, à Philippico, quem exilio dāauerat cum Tiberio filio, bello superatur, & occiditur. Egn. lib. 2. Pau. Diac. lib. 8. Ab. Vrsper.

LEONTIVS, qui & Leo secundus, adnitente Callinico Patriarcha Constantinopolitano, Iustinianum imperio deturbat, imperiumque inuadit, anno mundi 4658. à Christo nato 696. itaque ab Heraclio, qui Phocam occidit, in vna gente imperatum est annis plus 80. quod vix vlli priorum contigit: fuit Iustinianus sextus continua serie ab Heraclio Imperator, traditumque est imperium velut per manus Heraclianæ stirpi, quæ defecit in hoc Iustiniano. Porro Leontius itidem cum infecta re ab expeditione Africana rediret imperio pellitur à Tiberio Abimario, post annos tres, nasoque mutilatur, & in carcerem truditur. Egn. lib. 2. Diac. lib. 8.

ABSIMARVS, qui & Tiberius tertius, ab exercitu Imperator eligitur, cum Leontius ingenti classe parata aduersus Arabas Africam occupantes, infecta re rediret, anno mundi 4661. à Christo nato 699. Hic Arabas, opera fratris, represit. Philippicum nobilitatis præcipuæ Cherfonam relegauit, quod aquila caput obumbrasse videbatur Philippico dormienti. Cæterum septimo post anno, reuerso tandem Iustiniano, qui pulsus fuerat, ab eoque captus, vnà cum Leontio interimitur: calcato prius eorum collo, à Iustiniano in solio sedente, vniuersaque plebe clamante: *Super aspidem & basiliscum ambulasti, & leonem, draconemque conculcasti.* id etiam fecit Papa Friderico primo, vt infra dicitur. Vide Ab. Vrsper. Egna. lib. 2. Diac. lib. 8.

PHILIPPICVS, cognomento Bardanes, quem acriter infectatus fuerat Iustinianus, quemque relegarat Absimarvs, vita & imperio Iustinianum, secundò imperantem priuat, prius à se victum: ab exercitu etiam Iustiniani Imperator dicitur, anno mundi 4674. à Christo nato 712. Hic sextæ synodi decreta, altera synodo infirmare contendit, gratificaturus monacho, qui imperaturum illum prædixerat, id prædictionis præmium petenti. Huic cum sermonis multum, sapientiæ parum inesset, opesque imperij iam pridem congestas dissiparet, passus etiam Bulgaros Thraciam deprædari, post annos ferè duos, ab Anastasio in ordinem redigitur, oculisque pridie Pentecostes priuatur, & sequenti die Arthemius Imperator designatur. Vide Pau. Diaco. lib. 8. Egna. lib. 2.

CHILDEBERTVS huius nominis secundus Francorum Rex 17. fratri Clodoueo tertio succedit anno mudi 4659. à Christo nato 697. De huius gestis, quasi nil commendatione vel memoria dignum gefisset, nil scriptum reperi. Pipinus regnum administrans, D. Lambertum Traiectentium Episcopum, ab Ebroino, virtutum hoste, sede pulsum, in pristinum locum restituit: qui cum non dubitat Pipinum adulterij arguere, à Dodone pellicis fratre interficitur. percussor & conscij intra annum pereunt. Obiit Pipinus crassus 27. Magisterij anno, cum iam instituisset Austrasiorum ducem Carolum, à viribus Martii cognomèto Martellum, ex Alpaide concubina natum: quem Plectrudis Pipini viua in carcerem coniecit, speras cum Theobaldo nepote summa rerum potiri. Anni regni huius Childeberti numeratur 18. Sepultus est apud D. Stephanum in oppido Canciaco. Vide Guag. li. 3.

DAGOBERTVS, huius nominis secundus, qui & Clodoueus à Sigiberto dicitur, succedit patri Childeberto ann. mudi 4677. à Christo nato 715. In Fræcia tunc maxima fuit rerum perturbatio, quousque genus hoc regum extingueretur, & regni administratio ad Martelli familiam deuolueretur. Theobaldus Magister equitum Dagoberti, & Ramanfredus Magister equitum Chilperici preliantur acerrimè ad syluam Cociam. i. heobaldus multis suorum millibus prostratis effugit. Interea obiit Dagobertus anno regni sui quarto: quo mortuo, à victoribus Rex salutatur Chilpericus, quem Austrasiani dicebant Danielem vocatum monachum, in cœnobio adolescentiam egisse. Pau. Aemy. li. 1.

ARTEMIVS, qui & Anastasius secundus, ab exercitu Imperator creatus, in Philippicum, vti dictum est, insurrexit, regno oculisque eum priuavit, nec tamen occidit. Hic imperium adeptus est anno mundi 4676. à Christo nato 714. Cum optime quæ ad pietatem attinent instituisset, classem ingentem aduersus Arabes in Alexandriam misit. Verùm classiarum quidam cõtumacius agentes, qui illum oderant, domum reuersi, Theodosium ignobilem alioqui virum Imperatorem creant: captaque Cõstantinopoli, monasterio Anastasiũ includunt, annos tres imperantem. Vide Pau. Diac. lib. 8. Egn. lib. 2. Ab. Vrsper.

THEODOSIVS Atramitenus coactus à militibus sumpsit imperium: anno mundi 4679. à Christo nato 717. Hic ad Niceam graui prælio Artemium vicit: obscuro licet loco natus, non poenitentem Imperatorem egisset, si diutius illi per Leonẽ & Cononem, Oriẽtis præfectos, imperare licuisset. Verùm cum Leonem exercitus Imperatorem dixisset, pertectus belli ciuilibus Theodosius, celsit imperio, monasticam vitam amplexatus. Vide Diac. lib. 8. Egn. lib. 2. Ab. Vrsper. hic annum imperat.

LEO Isaurus sceleratus, imperat post Theodosiũ. huius temporibus Saraceni triennali obsidione terra marique Constantinopolim obsident: verùm peste famẽque confecti, à Bulgaris etiam sæpe victi, classe magna ex parte igne sub aquis ardente consumpta, numinis iram sensere: nec minori interim clade in vrbe sæuitum, trecenta & amplius ciuium millia peste famẽque cõsumpta sunt. Hic, in gratiam duorum Iudæorum, imagines sanctorũ deiecit atque incendit. imperauit annis 24. Vide Diaco. lib. 8. Egn. lib. 2.

CLOTARIVS, huius nominis quartus, Francorum Rex 19. extitit. Nã cũ Carolus Martellus è custodia nouercę Plectrudis elapsus esset, Chilpericum Danielem, Regem à morte Dagoberti statim creatum, persequitur, & magna tandem clade castigat ad Viniacum Samarobrinensium: iterumque eundem cum Eudone Aquitaniæ duce, quem in auxilium aduocat Chilpericus, fugat: & Ramanfredum Andegavi assequitur. Tunc Martellus Regem salutatur Clotarium quendam (nonnulli scribunt fuisse Dagoberti secundi fratrem, alij autem auunculum aut patruũ) qui annos duos regnat: sepultus Canciaci cum Childeberto & Dagoberto.

CHILPERICVS huius nominis secundus, Francorum Rex vicesimus, qui antea & Daniel vocatus & monachus fuisse dicitur, siue vera Clodouei magni soboles, siue falsa, mortuo Clotario, ex Vasconia à Martello reuocatur: quem reddidit Eudo cum parte gaze. Vt venit Chilpericus, Regem sibi facit eum Martellus anno mundi 4683. à Christo nato 721. regnat Chilpericus hic, qui & Daniel, annos quinque, deinde moritur, & sepelitur Nouioduni. Vide Chro. Regum Francorum.

hh 4

CAROLVS Martellus, gloriæ suæ augendæ, opibûsque Francorû tutandis incûbês, Saxones, arma parâtes, finitimôsque sollicitantes, antequâ maius exoriretur bellû, ad officiû redire cogit, Bavaros debellat. Alemanis vi armorû perterritis recipit, reducitq; Plectrudê vnâ cum Sonichilde eius nepte, quæ profugerât illuc, sibi à Martello metuêtes. Interea Eudo Aquitaniæ Dux multa hostilia in Frâcos ausus est. Celerius omniû opinione reuersus Martellus, primûm omniû conuentû vniuersæ Frâciæ habuit: ab eoq; iam non Magister equitû, sed altiore fastigio princeps Francorû salutatus est, an. mun. 4686. à Christo nato 724. Tum noua nominis nobilitate inclytus, Aquitanicû bellû suscipit, aduersus Eudonê qui Saracenos ex Africa exciuerat: quo in bello ad 370000. barbarorû cecidere: ex Frâcis 1500. tantûm. exteri rerû scriptores de nobis hoc literis prodiderunt, cum magna læticiæ significatione quòd gens legis ac religionis tam impiæ, penè occidione occiderit. Obiit Martellus Carisiaci ad Ifaram: conditus in Mausoleo Dionysiaco in ordine Regum. Clotarium quartum vt dixi, Martellus Regem creauit, deinde Daniele Chilpericum vocatum, postea Theodoricum secundum. Vide Aemy. lib. 2. Gag. lib. 3.

THEODORICVS secûdus, Dagoberti itê secûdi filius, post Chilpericû qui & Daniel dictus est, apud Francos imperat ann. mun. 4688. à Christo nato 726. Huic fuit cognomêtû Calala, qui in cœnobio, educatus fuit: imperauit Martelli opera, nec præter nomê, regiû quicquâ habuit, cû summa rerû, penes vnicû principê Martellû esset: qui, hoc rege, Abdiramâ, atque Athinû, Saraccnorû Reges, variis præliis strenuè debellauit. Obiit Theodoricus hic, anno regni 15. (eodem anno etiam obiit Martellus.) atque in æde D. Dionysij sepultus est. Vide vt supra.

CHILDERICVS, huius nominis tertius, dictus stupidus, ob ignauîâ, fratri suo Theodorico secundo supradictô, succedit in regno Franciæ anno mundi 4703. à Christo nato 741. hoc principe, Gripho hæreditate Martelli patris priuatus, Laudunum arcem belli occupauerat, mox fratribus in fidem se permittere cogitur. Carolomanus eius frater Roma rediens, abiectis omnibus fortunis, in cœnobium secessit: deinde in montê Casinum migravit, tôsû, habitûque monachi. Childericus anno regni nono, cum regio nomine indignus ac solij dehonestamentû videretur, opera Pipini consiliôque Zachariæ, Pontificis, regno pellitur: conuentu præterea habito, mira procerum consensione Pipinus ipse salutatur Rex: Childericus fit monachus. Vide Aemy. lib. 2. Chroni. Reg. Franc. Gag. lib. 3. defecit primûm in hoc Childerico masculea Regum Francorum progenies.

PIPINVS Breuis, Francorum Rex dicitur anno mundi 4712. à Christo nato 750. In hoc defecit prima Francorum Regum masculea proles. Pipini præfidiû contra Aistulfum Longobardorum Regem Papa implorat: conscripto exercitu Pipinus Italiam intrat: Aistulfum Papiæ obsidet, atque ad deditiorem cogit. Papæ exarchatum Rauennatem dono dat, monitis etiâ Constantini Copronymi Imperatoris neglectis. Vide Blon. lib. 1. Dec. 2. Aemy. li. 2. Aistulfus Longobardorû Rex inter venandum obiit. Rex Pipinus Parlamêtum in Frâcia instituit: Parisiis obiit anno regni 18. relictis filiis Regibus, Carolo Magno & Carolomano: succedit ei in Franciæ regno Carolus Magnus anno mundi 4730. à Christo nato 768. qui imperat Romæ anno mundi 4763. de quo, vt Imperatore, suo loco meminerimus: à Pharamundo ad Pipinûm sunt anni 331. à Meroueo 302. à Clodoueo Christiano 252.

CONSTANTINVS huius nominis quintus Leonis Isauri filius, impio patri scelestissima proles succedit, imperatq; Constantinopoli anno mundi 4704. à Christo nato 742. Hic dictus est Copronymus, quòd infans dum baptizatur, ventrem purgat. Sanctorum imagines non tantum, sed & reliquias aut contemnit, aut comburit: nobilissimum quenque è medio tollit. Constantinopolitanos antistites duos grauiter excruciatos capite plectit. Bulgaricum, variante fortuna, bellum, terra marique gerit. Artabaldum Imperatorem creatum oculorum vsu cum liberis priuat. Grauisimam hyemen, vti Pontus, Bosphorusque Thracius perglaciauerit expertus, post infinita flagitia exquisitissimo cruciatu, nempe lepra consumptus, obiit anno imperij 35. Consulito Egna. lib. 2.

LEO quartus, succedit patri Constantino Copronymo anno mundi 4739. à Christo nato 777. Hic paterni sceleris atque imperij hæres extitit, idque minimè assentiente matre, pia quidem ac proba muliere. Coronam à Mauricio principe Deo dicatam, nefario capiti imponens, captus gemmarum & auri splendore, breui pœnas luit. In Saracenos, Syriam inhabitantes, impetum fecit. Imperauit annos quinque, relinquens ex Irene coniuge, proba, & speciosa, filium Constantinum, qui post patrem imperat. Vide Egna. lib. 2.

CONSTANTINVS, huius nominis sextus, succedit patri, Leoni quarto, imperatque cum matre apud Constantinopolim, anno mundi 4744. à Christo nato 782. Hic & mater eius, persuasi consilio Therasij Patriarchæ Constantinopolitani, septimam synodum in Nicea vrbe 350. Episcoporum celebrarunt, in qua sanctorum imagines templis restitutæ sunt. Nec multo post tamen, Constantinus iam adultus, matrem haud amplius passus imperare, imperio deiecit, eiectamque in ordinem redigit. Nicephorum, in quem suffragia multorum tacitè inclinabant, oculorum & linguæ vsu priuat. Et ne quid sceleris deesset, Maria vxore monasterio obtrusa, quæ filia erat Caroli magni, Theodoram concubinam superinducit: idque etiam matris consilio, vt filium inuisum omnibus faceret: vnde mox rerum sola potita, filium in potestatem redactum excecat. Consulito Blondum & Baptistam Egna. lib. 2.

IRENE, Attici sanguinis mulier, Leonis quarti vxor, atque huius Constantini mater, imperauit cum filio puero admodum, annis nouem: deinde à filio deiecit. Verum exacto circiter anno deiectionis septimo, iterum, sed sola, quatuor annos imperat. Postea à Nicephoro pulsa, in Lesbum insulam relegatur. Hac principe, Carolus Magnus à Leone tertio huius nominis Romano Pontifice, Imperij Romani corona donatur, virtutis ac pietatis gratia. Vide Egna. lib. 2.

NICEPHORVS Patricius, relegata Irene, Cōstantinopolitanum imperiū inuadit anno mundi 4764. à Christo nato 802. Hic fœdus cum Carolo magno icit. Nemo maiore opinione hominū ad imperium venit, dum singulos aut muliebris impotentia, aut flagitiosi principis tēdet: nemo tamen auarius aut crudelius administravit: quorum scelerum mox pœnas meritas luit. A Bulgaris enim paulò ante à se victis, improviso noctis assaultu oppressus, ipse cum toto exercitu ad internecionē cæditur. Stauracius filius saucius euadit, qui cum patre imperarat, & post patrem Imperator ab amicis salutatus, nō multò pōst à Michaële Curoplate, qui sororem eius in vxorem duxerat, imperio deturbatur, & monasterio includitur. Vide Blon. lib. 2. Egn. li. 2. Stauracius in hac Imperatorum serie minimè à nobis inferitur, quòd paucis diebus post Nicephorum patrem imperitarit.

MICHAEL Curoplates, Rangabe cognomēto, imperat, qua dixi via, Constantinopoli anno mundi 4773. à Christo nato 811. hic melior pacis artibus & pietate, quàm bellicis rebus administrandis, ad vnam aduersam cum Bulgaris pugnam, ita deiecit animum, vt accepto nuntio de Leonis imperio, qui post eum Cōstantinopoli imperat, monasterio sese abdiderit: habenas imperij facillè relinquens post annum alterum imperij. Hic quēadmodum Nicephorus, legatis ad Carolum magnum missis pacē fecit, hac conditione vt Veneti suis legibus ac iure viuerent: immunitate his seruata, quam ad eam diem retinuerant. Egn. li. 2.

LEO Armenius, huius nominis Constantinopolis Imperator quintus, ac post Carolum magnū Romanorum Imperatorē, quartus à Nicephoro, dum in oriente Michaëlis supradicti Imperatoris Ducem agit, ad imperium aspirans seditionem in exercitu excitat, factusque est à militibus Imperator ann. mun. 4775. à Christo nato 813. hic vbi regiam ingressus est, Michaëlis filiū abscessis genitalibus in exilium misit. victoriam de Bulgaris retulit, Thraciam recuperavit, quàm plurimos hostes cepit, repressitque eorum audaces conatus, qui iam Adrianopoli potiti, in Constantinopolim arma meditabantur. Diuorum imagines quas sustulerat ipse, cum nollet restituere, noctu per insidias dum sacris operatur, in ipso templo ab imaginum cultoribus capite truncatur, ac multis confoditur vulneribus, anno imperij octauo: vxor in monasterium truditur, filij in exilium pelluntur. Vide Egn. li. 2. ac Cosmographiam Munsteri lib. 4. & Blond.

MICHAEL Balbus prauissimis moribus imbutus, quique Leonē prædictum confederat, imperat Constantinopoli anno mundi 4783. à Christo nato 821. Hic humili ac sordido loco natus, Thomam virum quidem obscurum, qui tyrannidem inuaserat, vario primū rerum euentu aggressus, tandem oppressit: cum prius eò desperationis deductus esset, vt ex arce Constātini ad Peram, oppidulum, ferream catenam produxisset. Itaque traditum sibi Thomam, qui Adrianopolim se receperat, manibus pedibusque truncavit, multisque cruciatibus affectum, tandē iugulauit. Saraceni hoc principe Cretam occupant, totamque ferè in ditionem redigunt, Græcos duplici vincunt prælio. Obiit Michaël ventris profluuio anno imperij nono. Vetus oraculum innotuit, tum rem Romanam ruiturā, cum & Balbus & auarissimus princeps imperaret. Vide vt supra.

CAROLVS-MAGNVS, Francorum Rex, vicesimus quartus, scito Romani populi, clerique rogatu, Romanorū Imperator dicitur, ob egregia in Christianum nomen, & Romanā sedem merita: inunctusque cum Pipino filio à Papa Leone tertio Augustus consecratur, anno mundi 4762. à Christo nato 800. acclamatusque est ter à populo Romano: *Carolo Augusto à Deo coronato, Magno, & pacifico, vita & victoria.* Hic Pipini filius fuit (eius qui huius nominis primus Frācorum Rex, primus item Christianissimus vocatus est) filiūque Pipinum alterum suscepit ex Hildegrande. Carolus & Nicephorus diuiserunt imperiū: hic Orientis, ille Occidentis Imperator est dictus: sub regni initia bello defunctus Aquitanico, Longobardorum regnum, capto eorum Rege, Francico nomini subegit. Saxones sæpe rebellantes, tricēnali tandē bello vicit: & vera pietate imbuit, Saracenos, Hispaniam ferè omnem vastantes, intra Beticæ angulum cōpulit. Sclauos, Danos, & Boiarios tumultuantes, in ditionem suam redegit. Hunnicum bellum octauo post anno feliciter confecit. Moritur anno ætatis 71. regni 46. imperij 13. obiit febre, atque Aquisgrani sepultus est: vocatus est Magnus à magnanimitate, sicut & ante eum Pompeius & Alexander hoc nomine, magni, donati sunt. Parisiense gymnasium & Papiense viris vndique doctis accersitis, instituit: templa diuis erexit: iniurias illatas civili animo tulit: in hostes rarè acerbè sæuiit. His meritis ad hæc usque tempora à multis vt cœlitum vnus colitur. Aemy. lib. 2. Egn. lib. 3. Ab. Vrsper. lib. 4. Hic synodos quinque pro statu ecclesiastico celebravit.

HILDEGRANDIS Sueuæ nobilitatis princeps, Caroli-Magni vxor secunda fuit, ex qua Carolum, Pipinum, & Lo-
doicum sustulit.

LVDOVICVS Pius, patri Carolo Magno succedit, imperatque Romæ & Franciæ anno mundi 4776. à Christo nato 814. à pietate, cognominatus est Pius. Dacicum bellum conficit: nec multò post Bernardum Pipini fratris filium, in Italia res nouas molientem, capite plectit. Cōiurarunt in eum filij eius, & optimates, maximè verò prælati, in quos non alia animaduersione vsus est, quàm quòd in monasteria eos intrusit. Synodū habuit in qua vanitates vestium, luxūque gemmarū, & auri & argēti nimia pompa ecclesiasticis sunt interdicta. A filiis tribus imperio præter spem deturbatur, & in cœnobium truditur, imperiūque eiurare cogitur, tanquam in Carolum natu minimum propensior esset, sed tumultuante optimo quoque, eodem anno restituitur. Lotarius filius in Italiam pedem refert: data fide ad patrem redit, reconciliatur: eique pater imperij dignitatē, regni que tribuit coronam. Obiit Ludouicus Maguntia anno ætatis 64. imperij 25. in Mediomatricibus sepultus est. Vide Gaguin. lib. 4. Egn. lib. 3.

IVDITH Comitissæ Altorf filia, & Ludouici Pij vxor, suscepit ex eo Carolum Caluum: hanc Ludouicus Pius maritus repudiavit, ac postea recepit: inde concitati prioris vxoris filij, odium in patrem aluerunt: eūque in monasterium intruserunt. Vide Chronica Regum Francicorum.

THEOPHILVS Michaëlis Balbi filius, post patrē imperat Cōstantinopoli anno mundi 4792. à Christo nato 830. Hic erga subditos iustum ac æquum se præstitit, diuorum autem imagines execratus est, eorūque cultores acriter puniuit, patrē imitatus. Cum Saracenis Asiæ prouincias vastantibus, bis congressus, bis victus est, castrisque exutus. Amorium, vnde illi genus, ab iis obsessum, ac proditione captum, direptum est. inde ob animi mœrorem ab omni cibo ille abstinens, solāque aquam frigidam potans, in dysenteriam incidit, qua periit post annum imperij decimumquintum. Vide vt supra, in huius Imperatoris patre.

MICHAEL Theophili filius, successit patri adhuc infans, & sub tutela matris Theodoræ, quæ pro filio imperium administravit Constantinopolitanum anno mundi 4807. à Christo nato 845. Michaël autem adolescentiam vbi attigit, regni negotia tractare cœpit, celsitque ei mater. Hic auo quàm patri simi lior, per ignauiam ac prodigalitatē rem afflixit: irruētibus subinde multis bellis, à cursu equorum in quem omne studium collocat, auocari non potuit. Circensibus itaque ludis dum plus nimio indulget, Basilium Macedonem Barda interfecto, cōsortem imperij asciiuit: à quo mox occisus est, cum imperasset annis tredecim. Vide Blondum lib. 2. Deca. 2. Baptist. Eгна. lib. Ro. principum. 2. & Cosmog. Mun. lib. 4.

LOTARIVS post patrem Ludouicum Pium Romę imperat anno mundi 4802. à Christo nato 840. hic paterna diuisione inter filios minimè contentus, omnia sibi, tanquā natu maximo, & Imperatori à patre declarato, vendicabat. bellum inter fratres vtrinque atrox & cruentum die paschæ, dum vterque alteri insidias parat, committitur ad Fontoniacum in Altisiodorensibus: tot hominum millia vtrinque cecidere, vt cōuulsa prope sint imperij vires: victus tamen est Lotarius à Carolo caluo: qui cum bellum iterum repararent, iterum fusi, pacē petiere: quadraginta vtrinque dictis arbitris, fœdus in eū: imperij titulo, Lotario Italia, cum Prouincia, & Lotaringia, ab se sic dicta, celsit: Ludouico Germania, Carolo Francia, quæ Britannicum Oceanum & Mosam terminos haberet. Huic Carolo Francici nominis primo, separatim contigit quod veræ Franciæ regnum nunc dicitur: nam Carolus Magnus, & qui præcesserant, Germanicū quiddam referebant. Lotarius Ludouicum filium in consortem imperij assumpsit: & post aliquot annos imperio se abdicans, monasticam vitam vixit, tædio (vt opinantur) rerum aduersarū. Imperat Lotarius annos 15. Vide Blond. Aemy. lib. 3. Eгна. lib. 3.

LVDOVICVS Lotarij filius, post patrem Romę imperat: inter eum, & Carolum Caluum patrum, minimè conueniebat, propter Austrasiam quę Lotarij fuerat, quam tamen sibi Caluus vendicabat, sed compositis rebus, cum imperasset annos 21. moritur, superstitē filio Ludouico. Vide Egn. lib. 3.

BASILIVS Macedo, qui Michaëlem occiderat, eiusdem imperium occupavit Constantinopolitanum, anno mundi 483. à Christo nato 869. Hic in pueritia captivus inter venales Constantinopolim adductus fuerat: præfuit tamen, & eo rerum successu, ut ad eius nepotes imperij maiestas transferret. A deo imperio, Michaëlis largitiones ita reuocavit, ut dimidium eorum quæ quisque acceperat, æratio inferret. Treis liberos imperij hæredes instituit: deinde plurima cum Saracenis gessit bella, victoria plerunque potitus: multos Iudæos ac Scythas ad Christum perduxit. Anno imperij 17. à ceruo in venatione cornu ictus, mox periit, vir frugi, & quem principem non contempnas. Vide Liut. lib. 1. Egna. lib. 2. Cosmog. Mun. lib. 4.

LEO Basilij filius, huius nominis Imperator sextus, Constantinopoli imperat anno mundi 4848. à Christo nato 886. Bulgarios desciscentes, Turcarum auxilio primò vicit: postea ab his per inanes inducias delusus, magna ipse clade affectus est: inde in Saracenos classe comparata, Nicetæ ductu insignem adeptus est victoriam. Philosophus fuit, literarum omnium, Astrologiæ in primis studiosus, qua etiam filium Constantinum imperaturum prædixit, ac diuinavit: in rep. moderanda, ac vrbe custodienda sollicitum ac solertem se præstitit: huius providentiam ac vigilantiam pro Reipub. salute, describit Liuthprandus, qui à Basilio Imperatore ad Nicephorum Phocam, historiam rerum per Europam conscripsit. Hic Leo ut vigillum siue custodiarum urbis fidem experiretur, noctu solus è regia mutato habitu sese proripuit: à primis custodibus numerata se liberat pecunia, ab aliis verò, pugnis, flagrisque cæsus, in carcerem truditur: hos postea muneribus donat, illos autem bonis exutos expellit. Vide ut supra.

CAROLVS Calvus Ludouici Pij filius, Francorum Rex vigesimus sextus, mortuo Ludouico secundo huius nominis, Imperatore, Lotarij filio, Italiam petit: à Ioanne Pontifice huius nominis octavo, corona imperij donatur, anno mundi 4838. à Christo nato 876. Hic antea cum Britonibus & Normanis varia fortuna dimicauerat: nã Normani Danis finitimi, qui à Carolo magno debellati fuerant, ditionem Caroli Calvi infestarunt, & piraticam exercentes, Nannetes vsque peruolarunt molestis incursionibus: contra quos Carolus annis ferè decem pugnavit. tandem fortiter apud Andegauum, quod ceperant, obsessi, pecunia se redimunt. Carolus in Saracenos mouens, facile conatus eorum repressit: inde in Galliam reuersus, breui Italiam repetit: aduersus quem dum Ludouici Imperatoris filij bellum parant, ipse curis confectus, & Mantuæ morbo correptus, veneno à Sedechia, medico Iudaici sanguinis, dato, moritur anno regni sui Francici tricesimo octavo, imperij verò, secundo. Nec tradunt autores quo sollicitatore, corruptoreque id sceleris perpetravit Hebræus ille: neque an sequitum in eum sit, ut domesticis magis insidiis quam externis petitus videatur Calvus: qui impotentia, superbiaque à suis insimulabatur: & quod contemptis patriis moribus, cultu in externos ritus degenerasset: ita dum oculis hominum augustiorem se facit, pectoribus inuisus fuit. Paul. Aemyl. de rebus Francorum lib. 3. Bap. Egna. Ro. prin. lib. 3.

LVDVICVS Balbus Caroli Calui filius, à Papa Ioanne huius nominis octauo, qui in Galliam se contulerat, coronam imperij accipit anno mūdi 4840. à Christo nato 878. Hic Papa præter Italiæ multorum principum voluntatem solus titulū imperij Balbo asseruit: nam è custodia fugiēs, cui Romani illum incluserant, & in Galliam contendens, ratum Balbo imperium suo assensu fecit: quod tamen valetudinarius princeps biēnio vix obtinuit. Hic paruam expeditionē in Cenomanos fecit, ac Gothofredi Cenomanensium comitis filios præfractos quidem, ac patri, ipsi denique Imperatori minus obsecundantes ad obseruantiam compulit: interminatus nisi ad officium redirēt, vltima passuros. Obiit Compendij, quo die Christus passus est: vxorem reliquit grauidam, quæ Simplicē peperit: cui Odo Roberti Andium Ducis filius, in spem ventris, fuit à patre tutor designatus. Aemy. lib. 3. Egna. lib. 3. Chro. Reg. Fran.

LVDVICVS Carolomanusque fratres, Balbi expellere filij, Franciæ regnum obtinent anno mundi 4842. à Christo nato 880. Hi duo nothi initio feliciter rem gerunt aduersus Normanos & Danos, qui numeroſo exercitu, igni ferrōque Galliam per quinquennium vastabant. Carolomanus in equo ludibundus dum refugientem domum puellam insequitur, impetu equi intra humile ostium illatus, corporis compagem soluit. Ludouicus aprum venabulo premens, intorto aliundè telo tranſſigitur: hic anno regni quarto, ille quinto: Porrò Carolomanus, quòd natu maior esset, Rex præ altero censetur. Consulito Aemy. lib. 3.

LVDVICVS nihili, mortuo patre Carolomano coronam regni Franciæ suscipit, anno mundi 4846. à Christo nato 884. hunc non annumerat Paulus Aemylius in serie regū Franciæ, vel quòd eundem hunc putet cum Carolo Simplice, Balbi posthumo, cuius simplicitas hic, sub nomine Ludouici nihili, interposita sit: (nam etiam hic attentioribus turbata & confusa videtur historia) vel quòd huius Ludouici loco (si quidem alter sit ab illo Simplice) ob ignauiam quasi reiecti, censetur potius Carolus Crassus, qui Romæ tunc imperabat, Franciæ quoque Rex: nam & is Carolus regnum etiā optimè dicitur administrasse, ab Italia euocatus, vt statim dicitur. Fertur Ludouicus hic pulsus fuisse regno, anno quinto: cuius regni annos quinque in Carolū Crassum, ob eam quam diximus causam, transferimus. Gag. li. 5.

CAROLVS cognomento grossus, siue crassus, Ludouici 2. Germaniæ regis filius, Romæ imperat post Balbū, anno mundi 4842. à Christo nato 880. hic cum subsidio opus esset Italis contra Saracenos, à Papa Ioanne octauo, necessitate compulso, è Germania accersitus, profligatis Saracenis, imperialem coronā accipit. Accersitus à Francis aduersus Normanos, Franciæ Rex appellatur. Neustrij publicè detrectabant imperium: pacem cum eis composuit: idque Neustriæ, quod nunc Normania est, nomine à nouis incolis indito, incolendum eis dedit. Exin qui iuuenis mira indole fuerat, adeo degenerauit ab illa Caroli Magni stirpe, vt quòd rebus suis, publicisque superesse non posset, curator ei daretur, nouo exemplo fratris filius patruo: is est Arnulphus. Aemy. Egna. lib. 3. imperat annis 10.

ODO, Roberti Andium Ducis filius, alienus à genere Caroli Magni, tutorque Caroli Simplicis, iussus regnat apud Fracos post Carolū Crassum, anno mundi 485 2. à Christo nato 890. nec obstitit Arnulphus Crafsi curator, & Augustus Imperator salutat, qui regnum occupare satagebat. Is Odo aduersus Normanos præclare se gessit. Franci biennio postquam Odonē Regem salutarunt, in Aquitania omnino eum regnare iubēt, assumpto Rege, ante tempus, Simplicem adolefcētulo: id emulatione factum putarim: multi enim pro vno tutores exorti sunt, atque armis in Odonem actum ac decertatum est: aduersus quem Arnulphus Augustus accersitus est: virtute tamen, opibus, fortunâque superior Odo euasit. Odo in Galliam attulit nobile illud signum in numeris sparsum liliis, quod ad Caroli sexti tempora durauit. numerantur anni regni huius nouem. Vide Aemy. lib. 3. & Gag. Chro. li. 5. moriens Odo pupillo Simplici regnum restitui iussit.

CAROLVS Simplex, Balbi filius, post Odonem tunc demum dicitur regnasse apud Fracos, nempe anno mundi 486 1. à Christo nato 899. huic pupillo coram proceribus regnū iubet restitui Odo animam agens. hoc Rege finitum est bellū Normanicum: Rhollo primus Normaniæ Dux factus est. Tot rerū fluctus in Gallia extitere à Balbo ad Simplicem, vt vix certò sciri possit quis potissimum regnarit. Robertus Odonis frater, regni emulus, aduersus Simplicem pugnās occiditur. Herbertus, cuius forem in vxorem duxerat Robertus, Simplicem ad se in speciem rei componendæ accersit, & in carcerem Peronæ cōiicit: vbi post annos tres moritur, ac Peronæ sepelitur. Aemy. lib. 3. regnat annis 27. fuitque iuxta nostram supputationem 32. Francorum Rex.

ARNVLPHVS, Carlomani filius, patruo Carolo crasso, cui curator datus fuerat (nempe nouo ac inusitato modo nepos patruo) succedit in imperio Romano anno mundi 485 2. à Christo nato 890. eodem nempe anno quo Odo apud Francos regnat. Hic Normanos strenuè superat: mox in rapinas conuersus, iusta numinum ira plectitur: nam pediculari morbo cōfectus obiit, anno imperij 12. Vltimus hic è Caroli Magni profapia imperat Romæ: in eoque imperij maiestas deficit ad Germanos, quæ per centum annos apud Francos steterat: sub quorum principatu Francorum, adeò floruit, vt vetera tempora nō desideres. imperat annis duodecim. Vide Baptistam Egn. libro Romanorum principum sexto.

LVDOVICVS à Gallis & Germanis successor Arnulpho patri creatur, anno mundi 486 4. à Christo nato 902. imperat annis decem in Germania & Galliis, puta Lotaringiæ. aduersus Berengarium bellum mouit, quē primò vicit: deinde Veronæ victus, luminibus priuatur. Imperat annis decem. Hic grauius prostrauit Hungaros Germaniam vastantes. Sed ab illis postea vicissim victus est, coronam accepisse nusquam legitur. Vide Chro. Imperatorum, & Carionem lib. 3.

BERENGARIVS hoc nomine primus, Foroiulij Princeps, ex genere Longobardorum, Arnulpho successor in imperio ab Italis creatur, eodem anno quo Ludouicus, de quo proxime, à Gallis & Germanis. Itali siquidem assiduis barbarorum incursionibus vexati, ius antiquum, & veterè imperij gloriã amittere nolentes, hunc sibi præfecerunt: fuit ingenio & re bellica potens. Guidonem Spoletinum Ducẽ interfecit. imperat annos ferè quinque. Videto Chro. Impe. Scribit Ioannes Carion li. 3. hũc Berengarium collectis ingentibus copiis aduersus Hungaros quanquã infeliciter pugnasser, a tamen ex ea expeditione tantam nominis existimationem consecutum esse, vt postea Cæsare se voluerit nominari. Chronica Phry. referunt hunc Berengariũ ad Arnolphi Imperatoris Romani tempora. Ceterũ imperij Romani maiestas in Arnulpho defecit, quæ tanta indole à Carolo magno quæsita fuerat, & ad Germanos translata est. terra certè Itala sub Gallorum principatu adeò floruit, vt vetera Romanorum principum tempora minimè desiderares, sed & anni sexaginta vsque ad Othonem primum Saxonum Regem, quibus nullum non calamitatis genus sensit Rom. imperium, ac terra Itala, effecere vt Gallicum nomen desiderabilius foret. Vide Egn. li. 3.

BERENGARIVS secundus priori succedit anno mundi 4868. à Christo nato 906. Hic post tertium aut quartũ annum à Rudolpho Burgundo Rege pellitur. Vide vt supra.

ALEXANDER Leonis supradicti Imperatoris frater, eidẽ in imperio Cõstantinopolitano successit, anno mun. 4866. à Christo nato 904. Hic & Basilio patri, & Leoni fratri dissimilis, luxu & delitiis perditus, annum & mensem imperauit: turpissimum quẽque rebus præfecit: erumpente tandẽ è naribus & pudendis toto die sanguine, ob crapulam ac ludum pilæ intempestiuum, obiit. Vide vt supra, vbi de patre ac fratre huius memini.

CONSTANTINVS Leonis supradicti filius, septennis à patre sub matris tutela relictus est. imperauit Constantino poli post patrum Alexandrum prædictum anno mundi 4867. à Christo nato 905. Huic Romanus quidam Lecapenus insidias tetendit, vtq; eum omnino imperio deturbaret, nullum non lapidem mouit: frustratus tamen spe sua, à propriis filiis captus, ac in monasterium trusus est, qui antea matrem Constantini Zoem, in monasterium truserat. Cũ autem hi Romani Lecapeni filij idẽ Constantino facere tentarẽt, capti ipsimet, & ronsi in monasteriũ detrusi sunt. Constantinus itaque qui à Romano vitrico multis annis oppressus fuerat, monarchiam sic recuperat, solusq; prudenter satis administrat, tyrannis quibusdam oppressis, Turcarũque principibus aliquot, Christianam amplectentibus pietatem. Hic literas penè extinctas ab interitu vindicauit. Librũ filio Romano, qui alter est à Romano Lecapeno, reliquit: in quo totius imperij summam, sociorum fœdera, hostium vires, rationes, & consilia aperuit, quem Veneti in bibliotheca vt thesaurum adseruãt: nam & multa de Venetorum rebus differit liber ille. Vide vt supra. Imperauit Constantinus hic, tam solus, quàm cum Romano Lecapeno annos 55.

CUNRADVS Ludouici, Arnulphi filij, ex fratre nepos, vltimus ex nobilissima posteritate Caroli Magni, Germaniæ Rex, Cæsar designatur anno mundi 4873. à Christo nato 911. nec tamen à Pontifice coronatur. Hic Hungaros, quos instigarat Berengarius (qui Imperatoris sibi nomē in Italia vsurpabat) vt iterum Germaniam depopularentur, superauit, Othonis Saxonis ducis præsidio: cuius filius Henricus à Cunrado morturo, Imperator declaratur. Consulito Chro.

HENRICVS Saxonum Dux, supradicti Othonis filius, in Germanorū imperio succedit, defuncto Cunrado anno mundi 4881. à Christo nato 919. tunc imperium à Caroli magni posteris ad Saxones trāsflatum est. Hic Hungaros vicit, Sclauos subegit, Dalmatas tributarios fecit: Bohemos imperij legibus subiecit, quadraginta millia Hungarorum apud Meresburgum prostrauit: Brandeburgum cepit: Vandalos subegit ad mare vsque (hi Christianam religionem tunc amplexi sunt) toti Germaniæ summam tranquillitatem peperit: hic cognomento auceps, iam morti proximus successorem imperij instituit Othonem filium suum, cum ipse imperasset annos octodecim. Vide Luithp. lib. 2. ca. 9. Vuitich. lib. 1.

BERENGARIVS tertius, in Italiam accersitus anno mundi 4872. à Christo nato 910. vnà cum filio Adalberto Italiae regnum administravit. Sed cum tyrannum verius quam principem ageret, accersitur à Romanis Otho, cuius tunc nomen ac pietas celebris erat, qui Berengariū cum filio Italia expulit. Vide Bapt. Egna. lib. 3. & Carionem lib. item tertio.

OTHO Henrici supradicti Saxonum Ducis filius, in Italiā accersitus, cum quinquaginta millibus armatorū venit: Berengarium, eiusque filiū ad obsequiū retrahit: quos, data venia, magna Gallia Cispalina parte donat. Romam inde profectus, à populo Imperator & Augustus salutatur, à Pontifice coronatur anno mundi 4923. à Christo nato 961. iamque annos 25. Rex Germaniæ extiterat, succedens Henrico patri. Hic Otho conscripto exercitu Franciam intrauit, cuius Regem Ludouicum à Normaniis proditum, & in carcerem coniectum, libertati regnoque restituit. Berengarium cum filio res novas iterum molientes, facile vicit: captosque alterum Bizantij, alterum in Auftriam relegauit. Huic, cum administrasset annos 36. successit eiusdem nominis filius, quem etiam pater Romam vocatum, Imperatorē designarat. Vide Egn. lib. 3. Aemy. lib. 3. Vuit. lib. 2. Luithpr. lib. 6. ca. 6.

ROMANVS Lecapenus obscuro genere natus, insidias Constantino parauit, imperiique Constantinopolitani focius ac particeps ab eodē necessariō adscitus est, eodem quo regnare cepit Constantinus anno, uti supra videre est: Helenamq; Constantini filiam, pulsa matre Zoë uxorem habuit. Nec tamen iusiurandum sanctissimum quod præstiterat Lecapenus, nec gener Constantinus obstetit, quo minus imperium & sibi & Christophoro filio idem Lecapenus assereret. Cum autem aduersus Bulgaros, Simeonemque eorum ducem, infeliciter congressus esset, à Stephano & Constantino, filiis suis captus, imperio exiit, & in vicinam insulam in monasterium ad Philosophandum relegatur. At cum iidem ipsi aduersus Constantinum Leonis filium idē molirentur, in laqueum quod tetenderant incidunt, nam & ipsimet, Lecapeni inquam filij, monasterio mancipantur. Imperauit Romanus Lecapenus annos 39. Vide Liuthprandum lib. 5. ca. 9. 10. & 11. Egna. lib. 2. Cosm. Mun. lib. 4.

ROMANVS Constantini, Leonis filij, filius iunior, post patrem imperium suscepit Constantinopolitanum, quod tamē alieno rexit arbitrio, nēpe Nicephori Phocæ, de quo statim meminimus, ubi & annorum supputationem inseram, nō hīc, ne bis id faciam. Fuit Romanus hīc foris aduersus Saracenos Cretam occupantes, & Turcas Asiam vastātes, Nicephori ductu felix: domi in matrem ac sorores impius, ut regia eiectē, ob mœrorem quod regio essent exutæ vestitu, quæstum fecerint meretricium: ipse ludis ac crapulæ deditus, anno imperij decimo, veneno potionatur. Vide ut supra.

RODVLPHVS post Carolum Simplicem Franciæ trigessimus tertius Rex imperat, anno mundi 4888. à Christo nato 926. Nam dū anceps fertur Carolus Simplex in potestātē Herberti Viromandui, Peronam profectus, præsidio custodibusque circumfusis, adducitur, & velut cogitur ut regni iure cedere se in procerum concilio profiteatur, illudque dono dare huic Rodolpho Burgundiæ Regi, Richardi filio, post Ludouicum in Italia captum, luminibusque orbatū. Hic imperij veluti vagi ac in medio positi spem affectans, in Italiam transcendit, Berengarioque victo, rerum illarum magna ex parte triennium potitur. At verō mortuo in custodia Simplicis, cum Italos iam eius poeniteret, in Galliam rediit. Continuo Hugo Arelatensium Rex, in Italiam tanquam vacuam possessionē, spe imperij se contulit: quod Proinciæ Regibus Italiam deberi diceret, Gallis, Germanisque ac Italis de imperio decertantibus. Regnat in Francia Rudolphus Burgundio, annos duos: alij dicunt 12. Ad fanum D. Columbæ apud Senonas sepultus est. Vide Chro. Reg. Franc.

LVDVICVS, huius nominis quartus, Simplicis filius, ex Anglia, quo se ad auunculum Regem cum Ogenia seu Ogenia matre post comprehensum ab Herberto patrem, contulerat, reuocatur: inde huic Transmarino cognomen est: regnatque apud Francos anno mundi 4890. à Christo nato 928. De regno fuit inter ipsum & Rodolphum cōtrouersia: Rodolphus moritur anno regni huius nono. Rex aduersus Othonem Cæsarem, in Lotaringiā bellum mouet: Gerberga Gisleberti vidua Othonis soror nubit Regi. Hugo Roberti filius, Regi facessit negocium: cuius opera quidā aiūt Regē à Normanis captū, & Laudunum in carcerē ductū, vnde eum liberat Otho. Regnat Ludouicus annis 27. Apud Remos sepultus est. Vide ut supra.

LOTARIVS, Ludouici transmarini filius, post patrem apud Francos regnat anno mundi 4917. à Christo nato 955. Hic Imperatorem Othonem huius nominis secundū, bello adortus, penè opprimit: is vicissim ab octobre ad decembrem Regem persecutus, præter templa, resque sacras nihil non funditus evertit Lutetiam vsque: sed pedem cum suis referre coactus, eruptione ciuium ac præsidij, fortissimos suorum, & nobilissimos amisit. Mox ad colloquium congressis Rege & Cæsare, in possessione Lotaringiæ Carolus Regis frater perseuerauit, sed angustioribus finibus descripta quàm ante fuisset. Mortuo Othone secundo, imperij anno decimo, successit Otho tertius: Tunc Francus repetito Lotaringico bello, Viriduum, eiusque oppidi Comitem Gothofredum capit: sed supremis suis diebus Cæsari Comitem, Comiti opes restituit. regnat Lotarius hic annos 31. Obiit, sepultusque est Remis. Vide Aemy. li. 3. & chro. Reg. Francicorum.

LVDOVICVS, huius nominis quartus, supradicti Lotarij filius, mortuo patre, apud Fracos regnat anno mun. 4948. à Christo nato 986. vltimus hic ex agnatione Caroli magni regnat: nã cum is annum omnino regnasset, veneno periit, Compendiisque sepultus est, cui Capetus subrogatur. Ita tertiū stemma in solio locatur, haudquaquam Francis pœnitendum: nempe Pipini, Martelli, & Capeti. Vide Aemy. lib. 3. huius Capeti agnatio ad hæc vsque nostra tempora feliciter perdurat. Cæterum à Faramūdo ad vsque Hugonem Capetum anni sunt 568. à Clodouco Christiano 487. à Pipino 237. Vide vt supra.

NICEPHORVS Phocas Constantinopoli imperat anno mundi 4922. à Christo nato 960. Cum Saracenis saepe ac feliciter congressus est, qui Calabriam, Siciliam, Candiam, Ciliciam & Cyprum occupant: in Sicilia res haud ita bene per duces acta est: ipse Ciliciam, & bonam Asiæ partem letis recepit auspiciis: mox Antiochiam noctu aggressus, pulsus Saracenis imperio eam adiecit. Inuisus omnibus fuit, quòd bellorum prætextu nouis tributis & exactionibus populum expilaret, numismata adulteraret, ac pondus imminueret: quare odiosus ciuibus, facile à Ioanne Zimisce, noctu dormiens in cubili occiditur: intromittente etiam sicarios, Theophania Nicephori vxore: imperat annos decem. Vide Egnat. Ro. prin. lib. 2. & Cosmograp. Mun. de Græcia lib. 4.

IOANNES Zimisces occisus, vt dixi, Nicephoro, post eum imperat Cōstātinopoli, an. mun. 4932. à Christo nato 970. Hic clarus antea militari laude, in Roxolanos feliciter mouet, Bulgariamque totam, quam sibi Roxolani vendicabāt, imperio subiicit, Sphendoslauro eorum Rege ad deditiōnem coacto. Basiliū & Constantinum fratres, Romani secundi supradicti filios, Cæsares facit, ac imperij consortes creat: Nicephoro deditos è medio tollit: & damnatos exilio ab eodem, reducit. At mox parta de Roxolanis victoria, cum triumphantis specie Constantinopolim ingressus esset, veneno potatur, post annum imperij sextum. Vide vt supra.

OTHO junior, siue Otho huius nominis secundus, superioris Othonis filius, patri Romanorum Imperatori succedit anno mundi 4935. à Christo nato 973. attamē à patre iam ante sex annos fuerat Imperator creatus: cuius etiam opera Saracenos, Græcōsque Calabria expulerat. Hic mortuo patre Henricum Bauiariæ Ducem nouis rebus studentem, debellauit: atque aduersus Lotarium Francorum Regem, qui sibi Lotaringiam afferebat, Galliam ingressus, fœdis populationibus eam vastauit. At dum reuertitur, in Axonē fluuij transitu graui incommodo à Francis afficitur, quibusdam ex suis militibus vorticibus absorptis, pluribus ab insequente hoste interfectis. Dum in Italiam festinat ad famam Græcorum principum, qui Saraceno etiam milite instructi Italiam sibi vendicabant, vincitur: ac scapha conscensa, à piratis captus, in Siciliam ducitur: liberatus, omnem in Beneuentanos iram, quod signa deseruissent, effundit: ciuitatem capit, spoliatur, incendit. Tandem fato concessit, cum imperasset solus post patrem annos decem. Consulito Blond. lib. 3. Deca. 2. Egna. lib. 3. Ab. Vrsper.

THEOPHANIA vxor huius Othonis secūdi filia fuit, Nicephori Græcorum Imperatoris, quem regno pulsum, restituit, & confirmauit Otho. Vide Sup. Chro. lib. 12.

BASILIVS & Constantinus fratres, Romani iunioris filij, post Ioannē Zimisken Constantinopoli imperant anno mundi 4938. à Christo nato 976. nullique diuturnius imperarūt, nam annos 53. præfuerunt: ille 50. hic treis etiam solus, post fratrem: & ne sine ciuili bello rem transigerent Bardæ Scleri ambitio effecit, quem imperium inuadentem, victum ad Persas fugarunt, postea Phocam, egrè ferentem se contēni post rem in Sclerum se duce egregiè nauatam, in acie cæsum, ac tyrannidem vsurpantem superarunt. Inde Bulgari victi sunt præliis aliquot: horū 15. milibus captis oculos eruit Basilius, vno tantū incolumi, qui ad Samuelem eorum Ducem præiret: idque ad compescendam eorum perfidiam, qui Thraciam, Macedoniam & Græciam flammis & ferro vastarant. Tunc demum Bulgaria tota subditur imperio Constantinopolitano, quæ in illum vsque diem semper rebellat: mœrore ob id confectus Samuel, nō ita diu vixit. Obiit autem septuagenario maior Basilius, cui per treis annos successit Constantinus frater, qui cum eo dignitatis potius quàm potētie particeps fuerat: hic totus deliciis diffuens, gulæ, veneri ac ludis operam dedit. Vide Egna. lib. 2. Cosmo. Mun. lib. 4.

ROMANVS Argyropylus Constantini, de quo hîc meminimus, gener, eidē vitrico successit in imperio, anno mundi 4991. à Christo nato 1029. hic sub initia, liberalis fuit: verū cum parum ex sententia illi celsisset in Saracenos expeditio, statim ignauia ac pecunia corradendæ se totum tradidit. Zoæ vxoris salacissimæ ac sterilis infidiis, & Michaelis Paphlagonis adulteri, dolo intra balneas immerfus obiit, anno imperij sexto. Vide vt supra.

OTHO tertius, secundi Othonis supradicti filius, post patrem imperat anno mundi 4945. à Christo nato 983. ætate puer erat vixdum annum duodecimum egressus, cū moreretur pater: quare Henricus Bauariæ Dux, cognatus eius, seruandum eum Romæ curauit, & iterum cœpit imperij dignitatē sibi vsurpare. Itali plerique Crescentium declarandū Cæsarem censebāt, vt ad Italos imperij maiestas rediret: sed fideles erga dominum suum Germani, hunc Othonem Cæsarem creant: hic iam natus annos 28. eo fuit ingenio præditus, vt mirabilia mundi vocaretur. hic Brunonem Saxonem cognatum suum, Gregorium quintum appellatum, Pontificem creat, qui à populo Romano minis & maledictis ex vrbe pellitur. Crescentius Numentanus Consul se Romanum titulo præferens, vrbis dominium ante cœperat: Romā itaque ingētibus copiis accinctus aduolat Otho. Papa Ioannes 18. quē Romani designarant, cum Crescentio fugit. Crescentius captus interficitur, prius naso & auribus truncis retrorsum asino impositus. Ioannes Papa exoculatur: fedi Gregorius pristina restituitur: qui statim sanctionē eam tulit, quæ in hunc vsque diem durat, in hæc verba: *Imperatorum nullus hæreditariam dignitatem vëdicato. Principes sex. sacri ordinis tres, profani totidem eum deligunt: hi si discordes fuerint, Bohemia Regem coaptant.* Egn. lib. 3. Blon. lib. 3. decade 2. Imperauit hic Otho tertius, annos 19. vixit 30. missoque per insidias à Crescentij vxore veneno, necatus est, ac Augustæ sepultus.

MARIA, Regis Arragonum filia, vxor fuit huius Othonis tertij, intemperans quidem mulier, vt i autorum scripta testatur.

HUGO Capetus Parisiorum Comes, mortuo sine liberis Ludouico huius nominis quinto Francorum Rege, Lotaringiæ Ducem ac Lotarij Regis fratrem, Franciæ regno inhiantem, repræsentat, atque ex insidiis cepit: deinde vi & militum fauore, Hugo primū Nouioduni Rex salutatur, mox Remis cōsecratur, anno mundi 4949. à Christo nato 987. Hic cū annum solus regnasset, Robertum filium, liberalioribus literis institutū, Aureliani coronandū curauit. Nā ipse Hugo neque diademate, neque regiis insignibus vnquam, sed tantum vi & armis vsus est. Regnat, tam solus quàm cum filio Roberto, annis nouem. Vide Aemy. lib. 3. Chron. Reg. Franc. Sabaudię domus apud Allobrogas, hoc Rege in Comitatum primū erigitur.

ROBERTVS, Hugonis Capeti filius, succedit patri, & solus apud Francos regnat anno mundi 4958. à Christo nato 996. Henricus Dux Burgundiæ, quod liberos nullos suscepisset, Ducatum suum Regi testamento legat: quem confestim Rex Hugonis filio, eiusdem nominis Roberti, tradit: eumque mittit aduersus Landricum Niuernensem Comitem Burgundionibus acceptissimum. Senonū vrbs ob Comitum Reginaldi scelus, Regis patrimonio adiicitur. Rex cū Ricardo Normaniæ Duce Valentianas proficiscitur, opem laturus Balduino Flandriæ Comiti, quas is contra Henricum Imperatorem occupauerat. Aduentu Francorum Cæsar soluere obsidionem cogitur: sequitur exinde incredibilis fames & pestis. Pace terris, veniæque à numine redita, Henricus Cæsar, Robertusque Rex, ad Charum fluium conueniunt, ac pacem firmant. Regnat annis 34. Vide Aem. li. 3.

HENRICVS huius nominis secundus, Bauarus, dictus Claudus Othonis primi vel filius, vel ex filio nepos (nam id ambigitur) designatus est Imperator Romanus, anno à mūdo condito 4964. à Christo nato 1002. Romæ post aliquot annos coronatur. Principio Bohemos & Vandalos bello fatigatos tributarios ac subditos fecit: Metas & Gandauum obsedit: Lotaringiam ac Flandriam debellauit: post hæc accepta Romæ imperiali corona, in Capuam mouit: Saracenos ex Italia expulit. Constantinopolitani Imperatoris Ducem Buhaganum, Saracenis fauentem, bello insecutus est acerrimo. Troiam in Apuliæ finibus, vbi olim Annibalis castra fuere, à Græcis ædificatam obsedit, & per deditioem accepit. Hic Episcopatus Bambergensis fundator, Bambergæ sepultus est. Hungaros debellatos ad fidem Christianam pertraxit, data sorore Hungarorum Regi in matrimoniū. Cunradum Francum, hoc nomine secundum, Cæsarem creauit, addito legitimo Electorum suffragio. Hunc cum vxore Cune-gunda virginitatem perpetuam obseruasse sunt qui scribant, ac post mortem miraculis claruisse. Primus Electorum principum suffragiis Cæsar, iuxta Gregorij formulam designatur: imperat- que annis 22. Vide Blon. lib. 3. deca. 2. Egnalib. 3.

CUNEGUNDA Henrici secundi suprascripti Imperato- ris vxor fuit: quam castissimam fuisse, quinimo virginitatē per- petuam vnà cum viro obseruasse, memoriæ proditum est. Vide autores quos supra.

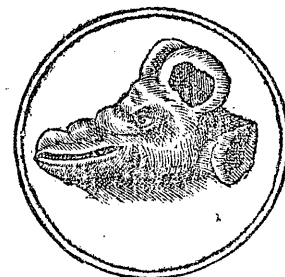
CONRADVS Francus, huius nominis secundus, succes- sit Henrico proximè suprascripto, Imperatorque designatus est, anno mundi 4986. à Christo nato 1024. Hic sub initium im- perij, cum videret turbati passim omnia, effecit vt in consortium imperij filius suus eligeretur. Catulos Sueuos, cum Ernesto Sue- uiæ Duce, compefcuit: ad domandos Hungaros, Hungariam cū exercitu intrauit: res composuit. Burgundi ad eū defecerunt: vn- de Burgūdia diuisa, altera quæ Campaniam attingit Francis, al- tera quæ Bisantinos spectat, Imperatori fuit subiecta. Lugdunū, & regnum Arelatenſe cepit, & subiectum suo imperio admini- strauit. Mediolanum obsedit, cūque exitium vrbi minaretur, deterritus oraculo recessit. Inde Romam veniens, à Pontifice co- ronam accepit: insurgunt Romani, quos reprimat. Ernestus Sue- uiæ Dux, novos iterum motus concitans, à Cōrado, in regressū, fugatur, & confoditur: Ducatum donat Hermannō, Ernesti fra- tri. Imperauit Conradus annos quindecim: dicitur fuisse Otho- nis ex filia nepos, eius inquam qui Henrico Imperatori successit. Gag. lib. 5. sub finem. Aemyl. lib. 3. Hic magnis sumptibus extru- xit Basilicam Spirensē, in qua cum vxore sua Gisela, seu Gisla sepultus est. Vide Carionis Chro. lib. 3.

GISLA, siue Gisela, Regina fuit Burgundica, ex posteritate Caroli, de qua magnæ laudes feruntur, maritum primò hæc ha- buit Ernestum Sueuiæ Ducem, ex quo duos suscepit filios, Erne- stum, qui pulsus est, & Hermannum: postea in matrimoniū acce- pit Conradum. Vide autores quos supra.

HENRICVS huius nominis primus, Roberti Frācorum Regis filius, succedit patri, regnatque apud Francos anno mūdi 4992. à Christo nato 1030. Contendit Henricus hic (minor natu, vt aiunt, sed à patre hæres nuncupatus) cum Roberto fratre, cuius partes Odo Campaniæ, & Balduinus Flandriæ Comites sequuntur: Henrici verò partes Robertus Normania Dux sequitur: priores ab Hérico vincuntur: frater Robertus Ducatu Burgundiæ contentatur. Rodolphus Translurenſis Burgundiæ Rex, regnum Imperatori Conrado dat: Odo Campanus suū iure censeat, armisque inuadit: tūc in Comitatum qui ad imperij ditionem, & in Ducatū, qui ad regiam pertineret ditionem, diuiditur Burgundia. Henricus Philippum filium Regem creādum, coronandūque Remis curat: moriens Balduinū Flandriæ Comitem filiis suis tutorem dat. Vide Aemyl. lib. 3. Gag. lib. 5. Regnat Henricus annos triginta, & sepelitur in æde Diui Dionysij ad Parisios.

PHILIPPVS Henrici supradicti filius adulescens, succedit patri in regno Franciæ anno mundi 5022. à Christo nato 1060. Balduinus Regis tutor, simulat in Saracenos bellū, quo audaces nobiliū animos reprimat. Hoc Rege è Galliis duæ illustres prodire familiæ, quæ apud exteros duo potentissima regnauerunt. Gulielmus nothus, Normanorum Dux, Angliā Rege cæso occupat: Gothofredus Bullionius terram sanctam, & Ierusalem postea obtinet 39. obsidionis die, anno mundi 5060. à Christo nato 1098. Obiit Philippus Meleduni, anno regni sui 49. Ad ædem Benedicti prope Ligerim sepelitur. Vide Gauguin. libr. 6.

MELV SINA, quæ olim apud Mellam & Lusignanum dominabatur (vnde fortè Mellusine nomē accepit) Comitum cuiusdam Pictauiensis soror, aut (vt alij volunt) filia fuit: hæc Raymondus, Comitum cuiusdam filio, seu nepoti, nupsit, ex quo Gotfridum Magni dentis suscepit, atque alios fortissimos milites: idque circiter annum à mundo condito 5040. à Christo nato 1078. regnante apud Frācos Philippo huius nominis primo, Roberti, Capeti filij, aut (vt alij censent) Henrici, Roberti filij, filio: non autem regnante Philippo illo secundo, qui Ludouici filius, fuit: vt malè quidem, Aquitaniæ Annales ferunt. Quod autē fingitur fuisse Mellusina semiserpens, id fortasse non absurdum fuerit fortilegio tribuere, cuius peritissima esset, sicuti etiam tūc temporis ars magica erat vulgatissima: vel quòd pro insigni tale etiam monstrum ipsa gestaret. Vide Annales Aquitaniæ.

GOTFRIDVS Magni dentis, Mellusina supradictæ filius, vnà cum fratre, Gotfridum Bolionium, siue Bilonensem, in expeditione Ierosolymitana secutus est, vbi strenuum se militē præstitit. Ab hoc Gotfrido Magni dentis originem traxere Cypri insulæ Reges complures, cognominis Lusignani. Videto Annalium Aquitaniæ, partem tertiam: nam in partes quatuor digestus est liber 15.

MICHAEL Paphlago, Zoës adulter, quique eius virum Romanum Argyropylum intra balneas immerferat, ab eadem Imperatrice Zoë Imperator instituitur Constantinopoli, anno mundi 4996. à Christo nato 1034. Fuit hic mancipium barbarum, nulla re nisi forma commendatum, mente etiam commotum, labén sique ad singula momenta, spuma insuper oris fœda. Quis non effrenem in quinquagenaria muliere Zoë libidinem, amorémque fœdissimum excretur, aut fortunæ aleã in hoc principe non admiretur? asciiuit primùm illa omnem sibi potestatem, Michaële velut ministro vsa, sed non diu duravit hæc obseruantia: nã Michaël imperij habenas retinuit, nec malè rexit. Tricennales inducias cum Aegyptio Rege percussit: Edeffam obsidione liberavit: domi in suos facilis, vni Zoë, propter expertam libidinem, parum æquus fuit. Intercutis morbo laborãs, Michaëlem Calaphaten hæredem imperij dixit. imperauit annos ferè septē. Vide Egna. lib. 2. Cosimo. Mun. lib. 4.

MICHAEL Calaphates à Zoë adoptatus, eius pedibus aduolutus iurat se titulo tenus imperaturū, potestatē penes eam mansurū: his blanditiis ad imperiū euehitur Constantinopolitanum, anno mundi 5004. à Christo nato 1042. paulò pôst in Zoën machinatur, fingens ab ea sibi structas vitæ insidias, ac venenum positum, à quibus innocēs erat: relegat itaque eam in insulam, detōdet, ac monacham facit: interim genio ipse indulget. Id iniq; ferens plebs, Theodorã Zoës sororē, Imperatricē creat: Zoën reuocant: Michaëlem fugientē, capiunt, exoculant, vnà cū fratre: quæ familiaris Græcis pœna est. Sic præter sordes parentum, qui naues apud Paphlagonas pice oblinerent, vnde Calaphates etiam dictus, auarè, perfidè, ac crudeliter imperat Michaël hic, menses quatuor. Vide vt supra.

HENRICVS, huius nominis tertius, dictus Niger, post Conradum 2. Romæ imperat anno mundi 5001. à Christo nato 1039. Hic Conradi Franci filius siue gener, primùm Bohemos bello inuasit, sed ab his Hungarorum præsidio adiutus, vincitur: sequente anno adeò illos bello fatigat, vt Regem eorum tributarium fecerit. Lotaringiæ Ducem parère imperio cōpulit: apud Capuam Saracenos vicit. Cæterum pertesus eorum quæ Romæ circa Põtifices per summum scelus agerentur, Romam contendens, abdicatis adulterinis Pontificibus aliquot, Clementem secundum Pontificiæ sedi præfecit: & vt caueret in posterum Pontificum securitati, iureiurando Romanos adegit, neminem creationi eorum interfuturum sine eius permissu. Petrum Regem ab Hungaris eiectum, regno restituit: Capuam aduersus Saracenos nouo præsidio firmavit. Héricum filium annos quinque natum, Cæsarem eligi, & Aquisgrani coronari curauit: qui sub matris Agnetis tutela aliquãdiu fuit. Imperat Henricus Niger ann. 17.

AGNES, Gulielmi Aquitaniæ principis filia, nata in Pictorum Comitatu in Gallia, vxor fuit huius Hérici tertij, quæ suscepit ex eo Henricum quartum huius nominis Imperatorem: hæc non sine laude imperio præfuit annos quinque, dum adolesceret filius: sed Coloniensis Episcopus Otho, clam abducto puero, imperio eam deturbar. Vide Chron.

ZOE, ab exilio & monasterio assentiente vniuersa plebe (vti dictū à me est) reuocata, & Michael Calaphate exoculato, imperij fasces suscipit Constantinopolitani, vnà cum sorore Theodora. anno mundi eodē quo Michael Calaphates quatuor menses imperauit: itaque flagitia Imperatorum effecere vt muliebri æquius videretur imperium. At verò, cū sit *varium, ac mutabile semper Foemina*, vt inquit poeta, Zoe sexagenaria, ardens tamen adhuc libidine, Cōstantinum Monomachum ab exilio reuocat, sibi que eum maritum adiungit: curatque vt sceptrum imperij illi tradatur, cū fceminarum vix treis menses durasset imperium. Vide Egna. lib. 2. Cosmog. Munst. lib. 4.

CONSTANTINVS Monomachus, imperatorij quidem & ipse stemmatis, quem sibi in virum asciiuit Zoe, Constantinopoli imperat anno mūdi 5005. à Christo nato 1043. Hic ignauus, & luxu totus diffluens, concubinā, egregia alioqui forma, iustæ vxoris loco habuit, quam efflictim deperiit. Sustinuit tamen duo grauissima bella ciuilia, alterum à Maniace Georgio, alterum à Leone Tornicio, illata: & multa externa. Turcarum arma tunc primum per Asiam latius sunt euagata: victi tamen Roxolani, & Patzinacæ, Scythicum genus hominum. Zoe vxore septuagenaria fato mox functa, & ipse tandem podagricus, & pleuritide correptus obiit, anno imperij ferè 13. Vide vt supra.

THEODORA, Zoës foror, quæ iam etiam cum ea menses circiter treis imperium tenuerat Constantinopolitanum (vti in Zoë dixi) nunc denuo, sed sola, post Cōstantinum Monomachum imperat, anno mundi 5017. à Christo nato 1055. Nec verò est quòd pudeat hanc in ordine ac serie Imperatorum inferere, cū non muliebriter se gesserit: quinimo tāta domi, forisque hac imperante quies & ocium fuit, tāta rerum omnium vbertas, vt foeminei imperij neminem pœniteret. Verū ingrauescente cum ætate morbo, illecebris Eunuchorum adducta, Michaëlem iam senem imperij ac euræ participem fecit: nec ita diu superuixit: annos propè duos imperauit. Vide Egna. lib. 2. Rom. prin. & Cosmog. Munst. vbi de Græcia tractat, libro quarto.

MICHAEL senior, post Theodoram supradictā, qua dixi via, Constantinopoli imperat, anno mundi 5019. à Christi natiuitate 1057. Fuit quidem hic Michaël genere & opibus clarus: cetera minus ad imperij fasces ac administrationē suscipiendam, aut exequendam, idoneus, vel propter ætatem decrepitā & prægrauantem. Quare cū vix etiam annum imperitasset, Isaacij Comneni factio eum imperio deturbauit, & in ordinem redegit: priuatus itaque factus, paulò pòst fatis ac naturæ concessit. Videto vt supra.

HENRICVS quartus (tertium facit Egnatius) Henrici Nigri filius, Romanus Imperator patri Romanorum Imperatori succedit anno mundi 5018. à Christo nato 1056. Hic dicitur M. Marcellum & Iulium Cæsarem supergressus, bis & sexages pugnasse. In hoc huius generis Imperatorum virtus defecit: & totius Germaniæ imperium ad eò corruiere cœpit, vt postea in veterem statum redigi nūquam potuerit. Tragœdiæ huius autor Papa Hildebrandus fuit: qui statuit Pontificatus confirmationē à Cæsare non esse petendam, contra sanctionem Henrici Nigri, quam patris constitutionē ratam haberi voluit: quamobrem nō tantum à Papa excommunicatur, sed & principibus potentioribus mādāt Papa, vt Imperatorem alterū creent: Rudolphus creatur, aduersus quem mouet Henricus, & multis prœliis tandē vincit. Deinde Romam venit, & vrbe per vim capta, Papam cepit. Obiit Henricus Leodij, carcere detentus à filio, ab Episcopis sollicitato, quem etiam Imperatorē delegerat pater: imperat Henricus quartus annos 50. Rodulfo misit Hildebrandus coronam cum hac inscriptione,

Petra dedit Petro, Petrus diadema Rodulfo.

HENRICVS quintus, Henrici quarti filius, qui patrem bello & carcere est infectatus, post eum imperat ann. mun. 5068. à Christo nato 1106. Recusat eum coronare Papa, nisi prius statuat Pontificem & Episcopos sine Cæsaris consensu creandos, Romam & Papam capit, coronam extorquet, & inuestituram. Tertio Italiam intrās Gelasium Papam vrbe pepulit. Obiit nullis relictis liberis anno imperij 20. Vide Chron.

ISAACIVS Comnenus post Michaëlem seniorempreerat Constantinopoli, anno mundi 5020. à Christo nato 1058. Hic Michaëlem Seniorempre in ordinē redegit: fuit tamen vir alioqui strenuus, pace ac bello clarus, ac infractus, moribúsque arrogantioribus. Cooperate Patriarcha Imperium sumpsit, in quē tamē postea ingratus, ac velut collati beneficij immemor, ipsum cum suis in exilium misit. Comnena hic gēte nobili ortus, in negocijs obeundis expeditus fuit. Cæterum lateris morbo interuenandum subito correptus, cum de salute desperat, cucullam induit, atque imperio se abdicat. Constantinus Ducas de Senatus populique consensu ei successor declaratur. Tanta continentia fuisse perhibetur Isaacius, vti nec vxorem cognoscere vellet post prolem semel ex ea susceptam, cum tamen ad morbi subleuationem medici in primis consulerent vt coitu vteretur frequentiore. Imperauit annos 4. Vide Egnalib. 2.

CONSTANTINVS Ducas Constantinopoli imperat post Isaacium, anno mundi 5024. à Christo nato 1062. hunc conspiratio sub initia grauis excepit, quam non sine discrimine compressit: pietatem coluit, equitatem obseruauit: sed auaricię supra modum operam dedit, hinc suis odiosus, hostibus etiā ludibrio, res imperij vndique vexantibus, fuit. Ad externa mala familiaris Constantinopoli clades accessit, nempe grauis terræ motus, quo templa, ædēque multæ pessum iere. Obiit sexagenarius, anno imperij sexto, Eudociæ vxori & liberis tribus imperiū tradens. Vide vt supra & Chro. Phry.

EUDOCIA cū filiis imperat Constantinopoli post Constantinum Ducam, anno mundi 5031. à Christo nato 1069. Poterat muliebri fortasse prudentia hæc, si foris cessassent bella, imperium domi administrare: sed laessentibus vndique imperium barbaris, vicit eorum sententia, qui rebus præficiendum virum appositum ac idoneum contendebant. Quare iurisiurandi oblita, quo marito Ducæ, morienti, se obstrinxerat, nō superinducturam se virum, etiam si coacta esset, Romanum cognomine Diogenem, post menses imperij septem, in virum Eudocia assumit, qui rem publ. prudentia ac fortitudine tueretur: at poenituit statim Eudociam, quod vir hic insolēs rem ad se totam traheret. Vide Egna. lib. 2. Cosmog. Mun. lib. 4.

ROMANVS Diogenes Eudocię vir, imperat Constantinopoli, anno mundi 5032. à Christo nato 1070. duas hic suscepit expeditiones vario rerum successu: prior quidem optimè celsit, posterior autem pessimè: nam vel fugatis, vel cæsis militibus suis ipse Imperator Constantinopolitanus capitur: quod ad eam diem nunquam contigerat. Ferunt tamen Turcam nomine Azan, ad primum huius euentus nuncium, vix credentem cōstitisse: mox ad se adductum Ro. Diogenem, & cognitū, in precio habuisse: ac amplis donatum muneribus, pace in ita, dimisisse. Sed ad primum aduersæ cladis nuncium, vt ferè fit, omnia Cōstantinopoli iam mutata erant: Eudocia nempe relegata est: Romano abdicatum est imperium: Michaël Imperator creatus, Romanum Diogenem victum, deditūque, contra iururandum excolat, ac in insulā deportat, vbi ab vxore Eudocia sepelitur, post annos imperij ferè quatuor. Vide vt supra.

MICHAEL Constantini Ducæ filius, Parapinaceus à fame, quę sub eo inualuit, dictus, imperavit Cōstantinopoli anno mundi 5036. à Christo nato 1074. post Romanum Diogenē vitricum suum. Hic ad imperium administrandum ineptus, studiis tantum literarum intentus, ac sub Psello præceptore versus factitans, à Turcis interim vndecunque premebatur, maximè ab Orientalibus regionibus: quare præfecti etiam, velut coacti, alterum sibi delegerunt Imperatorem: putà Nicephorum, sanè nobilissimum, quem, in principis ignavi inuidiam, facilè ciues admiserunt: Michaële prius, cum vxore & filio, in monasterium detruso, ac monacho facto. Imperavit Michael annos sex. Vide Egna. lib. 2. & Cosmog. Mun. lib. 4.

NICEPHORVS Botaniates, à Phoca Imperatore originem trahens, tanquam omnium nobilissimus, facilè Michaële deturbato, imperium obtinuit Constantinopolitanū, anno mundi 5042. à Christo nato 1080. Hic Constantinum, Constantini Ducę filium, imperium sibi asserere contendentem, cepit: tondit, ac in sacerdotē inūxit. Paulò post Nicephorus qui Comnenorum fratrum forti, fidelique opera vsus fuerat (nā hi Bryennium & Basilacium imperij inuafores sustulerāt) ab illis deiicitur, anno imperij tertio, in cœnobiūque cōiicitur, vbi aliquandiu vixit. Post hunc Alexius Comnenus, natu minor, militibus acceptior, imperat: qui die ipso Paschę Bizātium clam ingressus, hostilem in modum urbem diripit. Vide vt supra.

GOTFRIDVS Bolionius, seu Bilionensis, Lotaringæ Dux, Bulionis Ducatum Sperto Eburonum Episcopo magna vi auri vendidit: primusque Dux huius expeditionis in Iudæâ aduersus Saracenos extitit: quem illustrissimi ac præstantissimi è Gallia principes comitati sunt, diuēditis vel oppigneratis bonis suis. Habuerat siquidem orationem Pontifex Vrbanus secūsus, super hac re in concilio Claromōtano, qua huiusmodi primores ad suscipiendam hanc expeditionem extimularat: id ipsum suaserat Petrus heremita, qui apud Iudæam peregrinatus Christianos à Saracenis valde opprimi renuntiarat. Itaque tercentum hominum millibus cruce signatis comitatus Bolionius, Ierusalē ipsam trigessimono die cepit, idibus Iulij, nēpe ann. mun. 5060. à Christo nato 1098. Corbana Persa victo, cæsa sunt infidelium centū millia: ipse Gotfridus Rex Ierosolimitanus designatus est: attamen auream recusauit coronam, quòd eò loci, corona spinis contexta capiti Christi imposita fuisset. Cōtiguit id post annos ferè quingētos quàm Persæ Ierusalem etiā cœperant, atque ad centum Christianorum millia occiderant: quam urbem exactis decem annis Heraclius receperat, Saraceni quoque post annos 16. expugnant. At verò Dux Bolionius, anno postquam rex creatus fuerat, febre correptus obiit, sepultusque est ad nobile illud Christi sepulchrum. Regnatum est Ierosolymis à Christianis Regibus septem, spacio annorum 88. Vide Blondum lib. 4. decade 2. & Chro. Chronicorum.

BALDWINVS Gotfrido Bolionio fratri in regno Ierosolymitano succedit die natalitio Christi, anno mundi 5061. à Christo nato 1099. atque post suscepta, ac confecta multa bella, in hostes nominis Christiani, mortuus est anno regni 18. Vide vt supra.

ALEXIVS Comnenus Isaacij Imperatoris filius, Constantinopoli post Nicephorum Botaniatem imperat, anno mūdi 5045. à Christo nato 1083. Hic Roberto Guiscardo cum Venetis occurrens, victus, fugatusque est, præterea memorabile illam Gallorum in terra sancta recuperanda expeditionem turbare conatus est: sed Bohemundus Apuliæ Dux, exercitū aduersus eum duxit, ac Dyrachium obsedit. Alexius, eius potentiam reformidans, cum eo fœdus inicit, com meatūque, & aliis rebus adiuturum se Gallos pollicetur. Inde ad pacis artes conuersus orphanotropheion, & Musæum erigit: in altero pueros, puellāsque parentibus orbos, alendos, in altero instituendos curat, sumptus ex regio vestigali suppeditat. ad supplicia minimè præceps, moribusque moderatus fuit. Longo tandem pressus morbo, obiit anno ætatis 70. imperij 33. Vide Aemy. li. 5. Egna. lib. 2. Cos. Mun. lib. 4. & Platinam. fuit omnibus qui egregias artes, virtutēque amplexarentur, quos & euexit.

CALOIOANNES Alexij filius, post patrem imperat anno mundi 5078. à Christo nato 1116. Variis hic expeditionibus in Asiam vsus, Turcas, Persasque aliquot præliis vicit, urbēsque illis non paucas ademit. Gallis & Venetis infestus fuit, qui socia arma iunxerant. Dux tamen Venetus Rhodū, Samum, Lesbū, Andrūmq; cepit. Perit Caloioannes manum faucius, telo à seipso intoxicato, quod in aprū tendebat, anno imperij 25. Hic initio imperij sui dignitatibus suos omnes consanguineos ornauit: Manuelem fratrem natu minorem imperij heredem dixit, cum alterum minus aptum sentiret. Vide vt supra.

LVDOVICVS Crassus mortuo Philippo patre, continuò Aureliani inungitur à Gilberto Senonum Archiepiscopo, causante Remensia sacra expectari, nimis longum: nempe anno à mondo condito 5071. à Christo nato 1109. Nobiles & Principes ab Anglo Rege adiuti in Regem seditionem mouēt, quem diu multumque vexarunt: tandem tamen superior euadit Rex. Tunc cœpit initium belli Anglici, quod sexcentis fœderibus compositum semper renouatur. Gelasius Papa in Galliam venit, opem implorans aduersus Cæsarem. Henricus Cæsar ab Anglo focero impulsus Galliam inuadit: timore perculsus, Regis potētia cognita, domum reuertitur: paulò post in amicitiam cum Rege rediit, re cum Papa composita. Ludouicus iunior Remis presente patre, à Papa Innocentio vngitur in Regem. post sex annos Parisiis obit pater Crassus, anno regni 28.

LVDOVICVS iunior, proximè supradicti filius, succedit patri in regno Franciæ anno mundi 5099. à Christo nato 1137. Hic D. Bernardi consilio, Conradum Imperatorem secutus, exercitum in Saracenos duxit, atque vnà cum vxore per Germaniam & Hungariam, Constantinopolim se contulit: deinde Ierosolymam ipse & Conradus, cladem cum vterque accepisset, ad Regem Balduinum adeūt. tunc coniunctis viribus Damascum oppugnant, sed dissidio ac dolo obsidionem relinquere coguntur. Redit ad suos Conradus. Galli in Syria multa mala patiuntur: Rex in reditu penè captus, Georgij Siculi Regis Prætoris ope euadit. multæ ingentes pugna à nostris in Asia & Ierusalem ante reditum commissæ. Aemyl. li. 5. Regnat an. 43.

LOTARIVS, huius nominis secundus, Saxoniae Dux, ab Electoribus Cæsar creatus est anno mundi 5088. à Christo nato 1126. fuit huic cum Conrado tertio de imperio cōtrouersia, qui cum esset nepos ex sorore, Hērici quinti, vt Lotarium anteuerteteret, Italiam ingressus, Lōgobardiā occupauit, vbi & ferrea corona insignitus est. Interea à Lotario obsessæ sunt & captæ vrbes Spira, Vlma, & Norimberga: exinde persequitur Conradum in Italiam: at vbi rescuit Conradus vrbes Germanicas amissas, nūlque sibi præsidij expectādum è Germania, pacis conditiones Diui Bernardi opera, cum Lotario pactus est, atque vltro impetio celsit: post Lotarium tamen etiam imperauit. bis in Italiam profectus est Lotarius, primū ad compescēdos motus contra Innocentium, alio Pontifice electo, Romæ coortos: deinde contra Rogerium, qui Campaniam & Apuliam inuaserat. Imperat Lotarius hic annos vndecim.

CONRADVS tertius Lotario succedit, imperatque Romæ anno mūdi 5099. à Christo nato 1137. hic mouit in Saracenos, vt iam dictum est in Carolo iuniore. postea in bello cum Catulis gesto, urbem quandam cum cepisset, mulieribus abire permittit cum tanta bonorum sarcina, quantam ferre possent. hæc verò relictis rebus, nobiles pueros omnes asportare malūt: quos cum quidam captiuos retinere vellent (bonorum nō puerorum asportandorum copiam causati) adeò delectatus est Cæsar nobilitium fœminarum virtute, vt eis non solum puerorum, sed & omnium opum copiam fecerit.

MANVEL, siue Emanuel, Caloioannis, vt quidam putât, filius, vt alij volunt, frater, post eum Constantinopoli imperat, anno mûdi 5103. à Christo nato 1141. Ab hoc Conradus Germanus Ro. Imperator, sollicitatus est vt opem ei ferret, siue aduersus Rogerium, vtriusque inuasorem imperij, siue vt in Turcas Conradus ipse moueret: sed mutatus Manuel, fame laborantibus Conradi militibus, gypsum cõtusum farinae immiscet: nec fat illi fuit semel id sceleris perpetrasse: simili fraude Ludouicum Francorum Regem, impius ille, decipit: sic breui magna militum nostrorum vis consumpta est: inde Manuelis nomen Francis odiosum. Rogerius Siciliae Rex, omnem Græciæ oram vastauit: Byzantium etiam per suos duces adeo oppressit, vt sagittas argenteas, aureasq; hortis regiis immiserit. Contra ius gentium Manuel legatum violat Venetum: negotiatores, quos simulata pace euocarat, vno die comprehendit. quare armis pressus Venetis, æquis pensionibus pacem impetrat. Prælium cum Turcis gessit funestissimum, in quo penè captus est. Imperauit annos 38. quibus exactis, monasticam secutus vitam, morbo periit. Vide Blon. lib. 5. deca. 2. Egna. lib. 2. Cof. Mun. lib. 4.

ALEXIVS, Manuelis filius, puer adhuc, patri successit: Andronico Comneno à patre commissus fuit, qui primò tutorem egit, dein imperij consortem, demum Alexium cognatum quindecim annos natum, cum treis à patris morte annos rerum esset potitus, clam miserè necat, capiteque truncato, reliquum cadaver sacco inclusum in mare proicit. Vide vt supra.

FRIDERICVS, huius nominis primus, natione Sueuus, cognomento Aenobarbus, à colore barbæ ruffæ, nepos Conradus ex fratre, post eundem Conradum tertium Romæ imperat anno mundi 5114. à Christo nato 1152. Hic Dertonam (nunc Tortonâ vocat) portas sibi claudere ausam, obsessam capit: inde Româ contendens ab Adriano coronatur. Eversa Derrona quæ in partibus Alexandri stabat, in cuius locum Octavianum Pontificem creat, Mediolanum inde solo æquat: Galliâq; omnem Cisalpinam eadem sentientem vastat: tertio & quarto Italiam intrans Alexandrum fugat. Tandem Friderici filio, nauali prælio victo, vtitur Fridericus summa humilitate: nam pro templi foribus humi prostratus ante Pontificem, pedibus eius se opprimi permittit. Pontifex clamari præcipit, *Super aspidem & basiliscum ambulabis, & conculcabis leonem, & draconem*, ac tum eum absoluit. Fridericus eam à se exhiberi humilitatem Petro, nõ Alexandro, dixit: respondit Alexander, *& mihi & Petro*. Hic deinde Saracenos ac Turcas prostrauit, Sultanum in Aegyptum fugauit. verùm capta iam Armenia, cum in equo rapidum amnem ingreditur, strenuissimus heros perit, anno imperij 37. Egna. li. 3.

HENRICVS Friderici filius post patrem imperat anno mundi 5151. à Christo nato 1189. huic Papa Clemens tertius Constantiam virginem sacram, Rogerij Normani filiam, vxorem dedit. Siciliam obtinuit, Tancredo spurio expugnato. Philippum fratrem, qui postea imperat, cum exercitu in Syriam misit: ducibus etiam Archiepiscopo Maguntino, & Saxonie Duce existentibus. Amy. li. 6. Blond. li. 6. Egna. li. 3. imperat ann. 10.

PHILIPPVS à Deo datus hoc nomine secundus, Ludovici iunioris filius, apud Francos regnat anno mundi 5142. à Christo nato 1180. Hic Aediles, quos Scabinos appellat, Parisiis creandos curat: bonam urbis partem muro cingit, forum venale, Hallas vocant, reedificat. Saltum Vicenarum mœnibus cingit. cum Ricardo Angliæ Regis filio ad recuperandâ Ierusalem, quæ victori Saladino reddita fuerat, expeditionem suscipit: Ptolemaida expugnat. Deinde grassante per exercitum peste, in Galliam reuertitur. Totam Normaniam & Aquitaniâ iure belli recipit 260. an. postquâ Rolloni data fuerat Normaniam. Galli Græcorum imperium, Byzantio recepto, tenent, à Venetis, & quibusdam aliis adiuti, quibus impensas refundunt. Otho quintus, Saxonum Dux, qui post Philippum Henrici sexti fratrem imperat, à rege victus in pugna Bouinensi, fugatur: Ferdinandus, siue Ferrandus, Lusitanus, Flandriæ Comes, in arcem Luparam recens ædificatam, captivus ducitur. Ioannes Brennus Rex Ierusalem, Philippum inuisit, moribundum, à quo 60000. librarum ex testamento accipit. regnat an. 43. quartana febre Medunte interiit: ad fanum D. Dionysij sepultus est. Aemy. li. 6.

LUDOVICVS Octavus, Philippi filius, post patrem apud Francos regnat anno mundi 5185. à Christo nato 1223. Hic cum Anglo Rege fortiter cõfixit, quo tempore pater cum Othone. Cum Friderico Imperatore colloquitur: fœdere inito, fraternum nomen inter Francos & Germanos redintegratur. Albigensium errorem extrirpavit Rex, Auenione capta, & muris deiectis. Regnat an. 3. obiit Montisperij: sepultus est in æde D. Dionysij. Gagu. li. 7. Aemy. li. 7. huic succedit D. Ludouicus.

LIBVSSA, Craci, secūdi Bohemiæ Regis filia, aliquot annos principatum tenuit: tandem cum litem aliquam, quanquam iure ac rectè definiisset, attamen qui causa ceciderat, humi procumbens, clamavit, indignè viros à fœmina gubernari: accurrēs multitudo Regem postulat. Quare hæc Primislao agricolæ, nescio quo modo (vel quòd sic collibuerit, vel forte quadam) nupsit, qui Bohemos rexit, & Pragam primus aggere & muro cinxit circiter annum mundi 5165. à Christo nato 1123. Videto Chronographiâ Ioannis Naucleri, generatione trigesima nona.

VALASCA, vna quidem ex puellis Libussæ, ingentis animi & generosi, Amazonicę gentis virgo, mortua Libussa, accersivit mulieres ac virgines, quas his verbis compellavit: *Heram perdidimus, quæ non passa est nos viris subijci: adeste mihi, & ego vobis imperium polliceor: coniurant in viros singulæ, quos obuios habent ex improviso trucidant: armatæ postea, bella multa feliciter faciunt, virorum semper victrices: & more Amazonum viuere statuunt. Tandem verò Primislai dolo & infidiis captæ, omnes ad internecionem vsque maculantur. Vide vt supra.*

ANDRONICVS Cōnenus, Ifacio, Caloioannis fratre natu maiore, natus, post Alexium cognatum, quem crudeliter necarat, Constantinopoli imperat anno mundi 5144. à Christo nato 1182. huic Gulielmus Siciliae rex, bellū intulit, Alexij mortem vindicaturus, à quo cūm vndiq; premeretur, tandem ab Ifacio Angelo præter suam, omniumq; opinionem, præliovictus, imperio deiicitur, capitur, ignominiosè occiditur. Nam altero effosso oculo, afinæ præposterè imponitur: caput aliorum reste, diadematis loco præcingitur: cauda manibus sceptri vice alligatur: per urbem sic ornatus circumuehitur: vulgi turbæq; tumultu lacer, perit fœdissimè: quippe in cuius faciē pueri, puellæ, viri, fœminæ, præter probra, lutū, stercus, & fœdissima quæq; cōiiciunt ac cōgerūt: deinde laqueo suspensus, vncis à mulieribus frustilla tim discerpitur, anno imperij altero. Vide Eg. li. 2. Cof. Mū. li. 4.

ISACIUS Angelus post Andronicum, Cōnenorum stirpe sublata è medio, Cōstantinopoli imperat anno mundi 5146. à Christo nato 1184. Hic varias multorum tyrannides opprefit: Fridericum Aenobarbum Ro. Imperatorem in Syriam prope rantem magnificè exceptit. Alexium fratrem natu minorè, à Turcis captum, magno redemit: à quo postea, ingratisimo homine, per summum scelus imperio oculisq; priuatus, in carcerem truditur: donec filius Isacij, Alexius alter, & lōgè ab illo dispar, à Frācis ac Venetis opem implorans, patrem lachrymis obtinuit. Sed carcere post longam captiuitatem e ductus, morbo ex aère cōtracto, non diu superuixit. Imperauit annos 16. Vide vt supra.

PHILIPPVS Henrici sexti (Friderici primi filij) frater, mortuo ipso eodem fratre Romanis imperat anno mūdi 5161. à Christo nato 1199. huic fuit de imperio cōtentio cum Othone, cui Innocētius, tertius huius nominis Papa, præterea Angliæ Rex fauebat: Sed Galliae Rex eiusdem nominis, Philippi, Philippo opem tulit, qui fugato sapius Othone, rerum tandem potitur. Hic cūm annos nouem imperasset, ab Othone Comite Palatino (cuius genus celebre & clarū fecerat Fridericus primus) occiditur, die quodā cūm esset ei à medico vena incisa, & nihil iam ab aduersariis suspicaretur optimus princeps. Credo Othonorum nomen illi fatale fuisse. Imperauit annis nouē. Vide Amy, li. 5. Egna. li. 3. & Carionem lib. 3. Philippus Bambergæ occisus, Bambergæ sepelitur: cuius corpus humatum postea Spiram, iubente Friderico secundo, translatum est.

OTHO Saxonum Dux (Comitem Palatinū vocat Aemylus) quem Imperatorem elegerat Innocentius aduersatus Philippo, eidem Philippo maectato surrogatur, & à Papa, omnium cōsensu, ad tollendam discordiam coronatur anno mundi 5170 à Christo nato 1208. Sed cūm hic Pontificiæ ditionis oppida quadam caperet, & Friderici iunioris inuadere cuperet regnum, diris Pontificiis petitus, imperio priuatur anno imperij 3. Fridericusq; Henrici sexti filius, adnitente etiam Innocētio, Imperator creatur: qui cum Philippo Francorum Rege in Othonem arma sumpsit: nec sine manifesta vi numinis, & Gallorum virtute, clade memorabili affectus Otho, etiā ab Anglo adiutus, in patriam inglorius se recipit. neque verò suo tādem supplicio caruit, nam & ipse non multo post trucidatus perit. Vide Amy. li. 5. Egna. lib. 3. Carionem. lib. 3.

ALEXIVS Angelus fratricida, post Isacium Angelū fratrem, Constantinopoli imperat, anno mūdi 5162. à Christo nato 1200. Hic planè impius, maiori fratri imperium per scelus ademit: & Alexium Isacij filium, nepotem suum, voluit perdere: qui fugiens, in Dalmatiámq; delatus, Francorum proceres, Balduinum & Venetos in patrum movit, paciscendo 30000. marcarum auri, & cōmeatum, si eorum ope, vel solus, vel cum patre, qui in carcere agebat, imperio restitueretur. Quare hi proceres classe parata, Byzantiū versus nauigant, expugnant, fracta prius catena, que ab vrbe ad Peram tensa erat. Fratricida fuga salutis suæ consulit: Isacius carcere liberatur: & Alexius iunior, post subitam patris liberati mortem, imperat. Vide Egna. li. 2. Cosmo. Mun. lib. 4.

ALEXIVS iunior, Isacij filius, qua dixi ope, imperio restituitur Cōstantinopolitano, anno eodem quo supra imperasse dicitur Alexius Angelus. In fœdere sanciendo inter hunc, & Gallos, ac Venetos, cautum est vt Patriarcha Cōstantinopolitanus Romano subesset Pōtifici, & damna Francis, Venetisq; à Manuele illata cōpensaret: at mēse post restitutionem vix exacto, cum rerum quas promiserat satageret, à Murziphlo quodam ignobili, quem tamen ad summum dignitatis gradū euexerat, iuuenis admodum necatur. Murziphlus frustra se hostibus opponens, vrbe Byzatio amissa, noctu cū vxore, pellicibus ac thesauro fugit: paulò post in Pelopōneso captus, ac Byzantium retractus, miserè perit. Vrbs Frācis, Venetisq; dedita cum omni milite, ab eis est possessa: & res imperij deinde ad Francos translata: è quibus primus fuit Græcorum Imperator Balduinus. Vide vt supra.

BALDVINVS, Flādriæ Comes, ab omni milite, & exercitu, Flandrensi scilicet, Montis-ferratenſi, Allobrogum & Venetorū, Imperator Cōstantinopolitanus creatur post Alexium iuniorem anno mundi 5162. à Christo nato 1200. hac conditione vt si ex Francis designaretur Imperator, Veneti Patriarcham darent: quod & euenit. Balduinus cuncta præter Adriano-polim recepit: in qua imperauit Theodorus, Alexij Imperatoris pessimi gener, quam & nomine dotis accepit. Cum Franci eam obsiderent ac propè expugnant, captus & mortuus est Balduinus, qui annum imperio vix præfuerat. Vide Egna. li. 2. Ro. prin. & Cosm. Mun. li. 4.

HENRICVS Balduini frater, Imperator post eius mortem creatur, anno mūdi 5163. à Christo nato 1201. Hic expugnationem Adrianopolitanam persequitur, ac repetit: sed irruentibus Saracenis, obsidionem soluit: Constantinopolim rediit, quam & muniit. Fœdere cum Valachis firmato, & filia Ducis eorum in vxorem ducta, domi, forisq; cum prudenter se Henricus gereret, Gulhelmum Bonifacij filium, Regem Theſſaliæ designat, mox moriens, Iolantem filiam, Petro Altisiodorenſi nuptam, hæredem relinquit, anno imperij 13. Vide vt supra.

FRIDERICVS, secundus huius nominis, deturbato Othone quarto, imperat anno mundi 5173. à Christo nato 1211. Vigere in hoc principe corporis animiq; dotes, auro simillimus Aenobarbo, militaris laudis appetētis. fuit: Græcā, Latinā, Germanicam & Saracenicam linguā calluit: bonarū artiū disciplinas promouit: Sed has virtutes animi calliditas ac perfidia, et in Guelphū nomen sēuitia, neq; nō in Pōtificates odiū obscurarunt. Guelphos ac Gibellinos, perniciosissima Italiæ nomina, primus inuexit: hi Imperatori, illi Papæ fauebāt. Mediolanēses, qui stabant à Pōtifice, vicit. A Papa Innocētio quarto, imperio priuatur, ac excomunicatur. Henricus Thuringiæ, dictus Lanthgravius, Imperator dicitur: bona Italiæ pars in Fridericum armatur: Parma ei adimitur: Victoria quoq; vrbs quam condiderat, & multis ornamentis decorarat, diripitur. Hic Ierosolymā profectus, ita negotium confecit, vt à Sultano non solū Ierosolyma, sed & multæ aliæ vrbes ei sint redditæ, coronatūsq; est Ierosolymæ, quam munivit, & Ioppen item aduersus hostium vim. Panormum profectus, Manfredi filij nothi dolo necatur: sunt qui veneno extinctū scribunt, cōscio Pontifice. imperauit an. 35. Vide Egn. li. 3. & Carionem li. 3. & Chr. Phry.

IOLE Ioannis Ierosolymorum Regis filia, nupsit huic Friderico secundo, cui pater in dotem omne ius in Ierosolymæ regnum dedit. inde etiam hodie Sicilia Reges, Ierosolymitanos se Reges vocitant: Nam erat Fridericus Sicilia Rex, & Sueuiæ Dux. Ex hac vxore filium nomine Conradū sustulit Fridericus, quem regnorum hæredem reliquit: & Manfredum nothum Tarentinum principem instituit. Aemyl. li. 7. Blon. li. 7. deca. 2.

PETRVS, Antiodorensis Comes, vxorio innixus iure, Henrico vitrico (quando mascula supererat nulla proles) succedit, imperioque Constantinopolitano præest, anno mūdi 5176. à Christo nato 1214. Hic Roma rediens, vbi imperij insignia sumpterat, Dyrachium in Venetorum gratiam cū frustra tentasset, à Theodoro Lascare, qui se Adrianopolitanum, ac Græcorum Imperatorem dicebat, ac pro tali se gerebat, per asimulationem pacis, præter iurisiurandi religionem & fidē, medio conuiuio obtruncatur. Scribunt alij Lascarem in nemorosis Thessaliæ locis (Tempe ea vocāt) insidias collocasse, captūmq; Petrum abduxisse: tandēmq; eum in vincula coniectum, occidisse. Vide Egn. li. 2. Cosmo. Mun. lib. 4. Imperauit Petrus Antiodorensis annos quinque.

ROBERTVS, Petri supradicti filius, ex Galliis accersitus, ad paternæ calamitatis nuntium, Byzantium aduolans, Imperator dicitur, anno mūdi 5181. à Christo nato 1219. Puellam hic nobili cuidam Burgundo pactam, matrimonio sibi copulauit, quare Burgundus animi impotens, in regiam irrupit, nares puellæ abscidit: matrem, quæ noui erat connubij conciliatrix, proximum in mare proiecit. Nec est ausus ad iniuriam hanc vel mutire quidem Imperator, Romam adiens pro diademate impetrando: at inde rediens iniuriam vlturus, in Achaia morbo decessit, anno imperij 7. Vide vt supra.

BALDVINVS secundus, Roberti Constantinopolitani Imperatoris prædicti, filius, post patrem Imperator creatur anno mundi 5188. à Christo nato 1226. sed cum per atatem haud esset idoneus, Ioannes Brennius Ierosolymitanus quidem nomine solum Rex, Italia euocatus, adiutor ei datur: cuius filiam in vxorem duxit, spreta quæ illi offerebatur Regis Pontici filia: unde bellum atrox obortum. Balduinus multis bellis exhaustus, ac pressus filium, & crucis dominicæ partem Venetis oppignerat, templorum omnium donaria aufert, exercitum ingentem ad Bosphori fauces obiicit: interim Byzantium proditione amittit: profugus cum patriacha, nauis in Euboëam delatus est: ita dum externam vim timet, à domestica opprimitur, anno imperij 33. tunc Græci imperium recipiunt Constantinopolitanum, quod Franci annos 58. tenuerant. Vide Blon. lib. 7. deca. 2. Egnat. lib. 2. Volater. li. 23. Aemyl. li. 7. Cosm. Mun. li. 4.

MICHAEL Palæologus pulso Balduino, Byzantium capit, imperatq; anno mundi 5221. à Christo nato 1259. Hic Ioanni Lascari tutor datus à patre Theodoro moriente, puerum interemit: imperium sibi ac suis destinans, primùm Achaïæ regno Guillelmum spoliat, Genuensium classe fretus: deinde Balduini opes frangit, urbem (vt dixi) capit. Bellum cum Venetis diu gessit, quem facile imperio deturbassent, nisi Genuenses obstitissent. induciis factis Lugdunum ad concilium quod Gregorius decimus indixerat, venit: facilèq; illi cum Pontifice conuenit: unde tantam suæ gentis inuidiam contraxit, vt mortuo sepulturam negarint. mansit tamen imperium in familia eius annis 193. donec in Turcarum manus deuenit, Mahomete, vi capto Byzantio, Constantinum obruncante, anno mundi 5414. à Christo nato 1452. Vide vt supra. regnat an. 34.

D. LVDOVICVS post patrem Ludouicum octauum, Philippi secundi filium, apud Francos regnat anno mundi 588. à Christo nato 1226. huius mater Blanka rector testamento relicta, moderata & sapiens, partim obscuras, partim apertas inimicitias, initio regni exortas sedat, tum vi, tum beneuolentia concilians sibi principes, aliosq; qui secesserant, facta in filium coniuratione. Innocentius quartus Fridericum metuens cum in Galliam fugisset, Lugduni concilium habuit, in quo ruber pileus & purpura primùm Cardinal. data sunt. Spinea corona, & sacrosancta Christi monumenta, quæ Balduinus Venetis oppignauerat, D. Ludouicus redemit hæc apud sacrum palatij sacellum quod Lutetiæ erigebat, asseruanda commisit. Ad iuuandas res Christianas cum ingenti exercitu in Asiam nauigauit: Aegyptum ingressus, Damiatam expugnauit. Christianos barbarorum seruos gregatim vndiq; cogens, redemit. Pastores, ingens manus perditorum hominum, cum Regem captum esse audissent, arma capiunt, sed à Biturigibus, Aurelianensibusq; delentur. Robertus Regis frater, Lutetiæ Sorbonam instituit. Rex histriones & parasitos ab Aula exegit: Magistratum ambitum coercuit: honorum dignitates non erant tunc venales, nec ausi fuissent toto iurisdictionis tractu aut fundos emere, aut sacerdotia liberis accipere: blasphemis in fronte cauterium inuisit. Rex in Africam traiecit, Carthaginè expugnauit, Tunetim obsedit: pestilentia grassante obiit ex profluuio anno regni 44. sepultus est in eade D. Diony. Gag. & Ac. li. 7.

PHILIPPVS D. Ludouici filius, mortuo patre Rex in castris salutatur, postea Remis inungitur anno mundi 5232. à Christo nato 1270. Hoc Rege gesta sunt bella Flusatiu, Hispanicum Castellonense, & Tarraconense. Siculi, die Paschæ, ingenti Gallorum cæde facta, à Carolo Regis patruo deficiunt. Obiit Rex Perpeniani, sepultus est in templo D. Dionysij.

RVDOLPHVS, Comes Habspurgenſis ſeu Habſpur-
gius, Imperator eligitur anno mundi 5234. à Chrifto nato
1272. Interregnum imperij à deturbato Friderico per 26. an-
nos durauit. Hic Othocarum Bohemiæ Regem acie victum oc-
cidit: Pſeudofridericum qui ſe in Sueuis erexerat, combuſit. In
Italiam non eſt profectus Rudolſus, ſolitus Aefopi fabulam reci-
tare de Vulpe, & Leone in ſpelunca ægrotante, apud ſe reputas
maiores ſuos ingreſſos quidem ſæpe magnis copiis Italiam, ſed
male acceptos demũ plerunq; rediſſe. Hic redacta ſub ditionem
Austria, conſtituit in ea Ducem filium ſuum Albertum, à quo ori-
ginem trahunt Auſtriaci principes, ad Carolum quintum vſque,
& Ferdinandum eius fratrem. Venceslao Othocari filio, Bohe-
miæ regnum, humanitate ſumma vſus Rudolſus, reliquit, dedit-
que ei in vxorem filiam ſuam. Imperat annis 19.

ADOLPHVS poſt Rudolphum imperat anno mundi
5253. à Chrifto nato 1291. Hic Comes de Naſſau cùm eſſet,
Imperator eligitur. Sed ab electoribus pertæſis eius fordes ac
ambitionem, imperio deſtituitur, in cuius locum ſubrogatur Al-
bertus Auſtriæ Dux, ac Rudolſi frater: cum quo dum congredi-
tur Adolſus, occumbit anno imperij 7. Conſulito Aemyl. lib. 8.
Egna. lib. 3.

PHILIPPVS Pulcher, poſt patrẽ Philippum apud Fran-
cos regnat anno mundi 5247. à Chrifto nato 1285. Hic Pa-
latium in inſula quam Sequana Lutetiæ facit, extruxit magnifi-
cum: vbi forum eſt quod Parlamentũ vocant. Vniuerſam Flan-
driam Rex, opera Caroli Valeſij ſubigit: Vido Comes cum libe-
ris Lutetiam captiuus adducitur. Rex à Flandris magnificè exci-
pitur. Comes cum filio Hilermo Regi data fide, in patram ad tu-
multus ſedandos proficiſcitur: qui vbi nil promouet, ad Regem
redit, obitq; Compendij. tribus deinde præliis plus 20000. Flan-
drorum caſa ſunt. Certis tandem cõditionibus Roberto Vido-
nis filio maximo, Comitatus Flandriæ redditur. Hoc Rege, Cle-
mens quintus Lugduni in Papã coronatur: ſedes Papalis Roma
Auenionem tranſfertur, vbi 70. conſtitit annos: tribus Cardi-
nalibus miſſis cum poteſtate Senatoria, quorum auſpiciis Roma
& Italia regeretur. Turcis expulſis, D. Ioãnis Hoſpitalarij Rho-
dum capiunt: qui ob id ipſum poſtea vocari cœperunt Equites
Rhodij. Templariorum nomen Papa abolet, quorum reditus D.
Ioãnis Hoſpitalariis cõcedũtur. Obiit Philippus Pulcher ad fon-
tem Blaudi locum natiuitatis, anno regni 28. in æde D. Dionyſij
ſepultus. Gagui. li. 7. Aemy. li. 8.

LVDOVICVS Hutinus Puchri filius, patri ſuccedit, atq;
apud Francos regnat anno mundi 5275. à Chrifto nato 1313.
Hic iam ante matri Ioanæ in regno Nauarræ ſucceſſerat. En-
gerranus Marinius ſuppeditur, eius ſtatua è ſummis palatij gra-
dibus deiicitur. Regnat Hutinus annos ferè duos: ad Vicenarum
ſaltum moritur, ad fanum Dionyſij ſepultus. Vide vt ſupra.

ANDRONICVS, ex tribus maribus, filiis Michaëlis Paleologi, natu maximus, patri in imperio Constantinopolitano succedit, anno mundi 5255. à Christo nato 1293. Andronicus Michaëlem quendam, matre natu Hungarica, generum ac imperij consortem assumpsit: quo mox defuncto, Andronicum Constantinum Despotem iuniorem, ad imperij successorem inuitat: id Michaëlis prædicti filius Andronicus, moleste ferens, in auum insurgit, Genuensium ope fretus, ius omne ad se trahit. At Veneti seniore cum restituisent Andronicum, tandem prægrauantibus Bulgaris & Genuensibus, Venetos destituit, partesque Ligusticas, à nepote coactus, amplectitur: & septuagenario maior tandem moritur, anno postquam imperare cœperat decimo octauo. Vide Egna. lib. 2. Cosmo. Mun. lib. 4.

ANDRONICVS iunior, Michaëlis filius ex superioris Andronici filia, sex & amplius annis cum Andronico auo prædicto, varium ac anceps bellum gessit, sæpe tamen reconciliatis animis, amicorū opera, & gratia malè facta non coeunte. Byzantium tandem clam ingressus, in auū nil molitur: quin illum quoad vixit, secum imperare permisit: quo mortuo, cum aduersus hostes fortem se præstitisset, quinquagenarius obiit, febre capitūsq; dolore intra quadriduum confectus, anno imperij circiter 16. cœpit imperare anno mundi 5273. à Christo nato 1311. Vide vt supra, & Chro. Phry. De hoc Andronico, sequentibusque Imperatoribus ad Constantinum vsque, qui à Mahomete, capto Byzantio, est obrucatus, quot annis imperarint, ac quo anno definito singuli cœperint, nil certi statuunt auctores: ordine tamen vniuscuiusque imago, ac vita, descriptæ sequuntur.

ALBERTVS Rudolphi filius, & Austriae Dux, vt dictū est, deuictō, ac occiso Adolpho, imperat anno mundi 5260. à Christo nato 1298. Noluit primò Bonifacius Papa ratum habere imperium Alberti: postea tamen vltro cōfirmavit in odium Philippi Pulchri Gallorum Regis: quinetiam donatū Albertum titulo regni Gallici, extimulauit eum aduersus eundem Franciæ Regem. At Philippus data filia in vxorem filio Alberti, placauit Albertum. Porro Albertus filium suum Bohemiæ Regem constituit: Bauaros & Magūtinōs hostilia fœdera ineuntes, ita domuit vt parerent imperio. Tandē à Ioanne fratris filio prope Renum interficitur, anno imperij 10. Consulito Aemy. li. 8. Egna. li. 3.

HENRICVS Lucelburgenſis, mortuo Alberto Imperator creatur anno mundi 5270. à Christo nato 1308. Hic Comitem Vuirtembergensem, quod Imperatori patere nollet, iugūque detrectaret, fortunis omnibus exuit. Deinde in Italiam penetrans, Longobardiam capit, & Mediolani ferrea insignitur corona. inde Romam profectus, post diadema acceptum, ab Vrſinis expellitur. Tandem graui obsidione Florentiam premens, veneno in Eucharistia dato, opera Dominici cuiusdam, è medio tollitur, anno imperij 5. Hic Ioanni filio suo Regis Bohemici filiam vxorem dedit: estque hac occasione princeps Lucelburgenſis Caroli quarti pater, Rex Bohemiæ factus. Vide Aemy. lib. 8. Egna. lib. 3.

OTHOMANNVS regnat apud Turcas anno mundi 5261. à Christo nato 1299. Hic primus in e gente hoc nomen tulit, à castello Galatiæ à se capto: primusq; veterem gentis gloriam asserere ausus est: nam gēs ea Ierosolymam ceperat anno mundi 4970. à Christo nato 1008. Sed à Christianis Gothofredo Bolione duce victi, ac pugna non incruenta, fusi, fugatiq; ad Niceam Turcæ, nullum dehinc Ducem cuius extet memoria præcipuum habuere, ad hunc vsq; Othomannum, qui primus neglecta paucorum potentia, Monarchiam inuasit, primusq; in Turcica historia inter Imperatores locum tenet. Hic cum esset obscuriore loco natus, attamen ingenio felix, cautus, diligens, ambitiosus regna semper meditabatur: cui etiam impense fauit fortuna: nam magnam Bithyniæ partem, plurimâq; loca munita Ponto adiacentia subegit: sed egregias suas victorias maximè nobilitauit, expugnata Siva, quæ olim Sebastia dicebatur. Regnat annos 28. obiit affecta ætate anno primo Philippi Valesij Regis. Pau. Iouius, & Munst. in Cosm.

ORCHANES Othomanni supradicti filius, post patrem imperat anno mundi 5289. à Christo nato 1327. Hic noua dignitate auctus, nihil mutatus, nec patri absimilis, quin etiam militaris disciplinæ peritior, liberalitate, facilitate, & dexteritate fauorem & multitudinē vndiq; comparās, rem à patre inchoatam industria, studio, & prudentia auxit, Mysiam, Lycaoniam, Phrygiam & Cariam domuit: Prusiam (quæ nūc Bursa) Regum olim Bithyniæ sedem vicepit, accepto ibi graui vulnere, quo postea interiit, anno primo Ioannis Francorum Regis. Regnat an. 22. Pau. Io. Christoph. Recherius. lib. 1.

LVDOVICVS Bauariæ Dux, Rudolphi Imperatoris ex filia nepos, & Fridericus Austriæ Dux, variantibus Electorum suffragiis, ambo Imperatores eliguntur anno mundi 5276. à Christo nato 1314. His varia fortuna sæpe congressis, tandem anno 8. victor Ludouicus, capto Friderico rerum potitur: sed cum se Imperatorem citra Papæ assensum scriberet, excommunicatur. nihilominus Mediolanū venit, vbi ferreā accipit coronā: deinde Romæ summo acceptus honore à Stephano Columnio coronatur. Petrum Corbariensem in Pontificem creat: & oppidis iuris Pontificij alios dedit præfectos, Pontificem æmulatus, qui & ipse Gallia Cispalinæ multos autoritate sua Regulos præfecerat. Imperauit Ludouicus annos 33. sumendo initium imperij eius ab excessu, & fato venenato Henrici Lucelburgensis. Aemyl. lib. 8. Egna. lib. 3.

CAROLVS quartus Bohemus, Ioannis Lucelburgensis Bohemiæ Regis, de quo dictum est supra in Henrico, filius, post Edoardum Anglum & Guntherū Cæsares electos, Cæsar quoq; designatur: ad hūc Carolum res deuenit, altero subinde post alterum vita functo. Romæ itaq; coronam hac conditione accepit, vt confestim Italia excederet. laudem meruit ob Aureā bullam, in qua multa quæ ad pacem publicam pertinent, complexus est. Rerum Bohemicarum imprimis studiosus fuit: Pragæ gymnasium publicum instituit. obiit anno imperij 32. Venceslao filio prius Cæsare creato, promissa Electoribus pecunia, vectigalique imperij illis obligato. Vide vt supra.

DANTES Aligerus, Florentinus, cum humanioribus tum diuinis literis instructissimus, Philosophus ac Poëta, nulli suo seculo secundus, pulsus patria, in Gallia aliquandiu maximè Parisiis, postea apud Arragonum Regem exulans, de sua calamitate varia edidit opera. Tandem exul etiam apud Rauennam obiit, Ludouico Bauaro Imperante, anno mundi 5283. à Christo nato 1321. Videto Trithemium de Scriptoribus Ecclesiasticis, & Supplementum Chronicorum li. 13.

CANIS Scaliger, à rebus gestis, cognomento Magnus, Veronæ urbis dominium sibi vendicans, rexit eam annos ferè 20. quam etiã variis ac superbis ædificiis ornauit: Picensium & Romandiolam omnem sua potius virtute ac liberali humanitate, quàm armis subegit. Princeps hic eloquens, comis, liberalis, oratoribus, historicis, poëtis, omnibus denique doctis fauens, Dantem Florentinum ad se accersuit, & præmiis ac honoribus eum donauit. Hic sine virili prole moriens, duobus nepotibus, Alberto inquam & Mastino fratribus, urbis tantæ dominium reliquit: obiit Veronæ, atque inibi maxima funeris pompa sepultus est, anno à mundo cõdito 5291. atq; à Christo nato 1329. Videto Chronicorum Supplementum li. 13.

PHILIPPVS Longus Ludouici Hutini Francorũ Regis frater, successit ei in regno Franciæ anno mundi 5277. à Christo nato 1315. Hic Longus dictus est ob corporis proceritatem ac gracilitatem: id vnum mirum est, quòd neque ab ecclesia, neque à populo quæ petebat tributa & vectigalia impetrare potuerit. Puteos elephãtiaci à Iudeis persuasi, veneno infecerunt: quæ res occasionem vt pestis grassaretur præbuit: sed vtrique miserè, dato supplicio, perierunt. Constituerat Rex efficere vt vbiq; ponderis, mensuræ & pecunię ratio eadem esset: sed morte præuentus id præstare non potuit. obiit anno regni, quod per Saliquam legem adeptus erat, quinto, nullis confectis bellis: nam festa pax vndique ridebat. in æde D. Dionysij conditus est. Vide Paulum Aemylum de rebus Francorum lib. 8. Gaguin. lib. 7. & Carionem lib. 3.

CAROLVS huius nominis quartus, cognominatus Pulcher, Philippi Lõgi frater, Nauarræ Rex, quemadmodũ & tres Francorum Reges superiores, succedit fratri in Franciæ regno anno mudi 5282. à Christo nato 1320. Hic in scelera seuerissimè animaduertit, iustitiæ & æquitatis cultor fuit. Aquitaniam ingressus, Regum hic primus Papæ decimas permisit, vt quæstus particeps fieret. has autem colligebat Papa, vt bello laceraret Ludouicum Bauarum Imperatorem, quem hostem scilicet ecclesiæ iudicauerat. Regnat annos septem: moritur ad saltũ Vicenarum, sepultus in æde D. Dionysij, relicta vxore grauida. Vide autores quos supra.

PHILIPPVS Valesius trium superiorū Franciæ Regum patruelis, Carolo Pulchro succedens, regnat apud Frācos anno mūdi 5289. à Christo nato 1327. Flandrià à Gallis profligantur: Casletū capitur, spoliatur, incenditur. Ad Ambianos Regum Franci, Angli, Bohemi, & Balearici fit cōuentus. Anglus cliētem se Franci Regis profitetur. Sacra arma Valesius induit contra fidei Christianæ aduersarios. Petrus Cunerius frustra conatur temporalem Episcopis auferre iurisdictionē. Incipit maximum bellum Anglicum. Iacobus Arteuilla plebeius multas in Flādria excitat turbas contra Flandrēsem Comitem, qui se in Franciam recipit. Galli & Angli Regum acies in conspectum ferè sine conflictu veniūt. Anglus quando Francus prælio abstinet, Flandriā repetit, vbi Arteuillæ consilio, lilia & Regis Franciæ titulum adsumit, quæ hucusq; sibi arrogat. Ad Cresciacū pugnatur tandem à nostris infeliciter. Calitium Anglis deditur, à quibus recuperari nūquam potuit. Trapezitæ Longobardi & Itali capti, pulsi, ac proscripti sunt ex Francia ob immanes vsuras. Rex sortem accipit, inter usurio relicto. Humbertus Princeps vili Delphinatum vendit, ea lege vt primus Regis filius Delphinus vocaretur, & Delphinatum obtineret: itaq; Dominicanum Humbertus profitetur. Initio regni immanes exactiones fuere, ac primū ex sale vestigal institutum. Regnat annis 22. obit ad Nogentum regium, sepultus ad D. Dionysium. Aemy. lib. 8. & 9.

IOANNES Philippi Valesij filius, patri in regno succedit anno mundi 5311. à Christo nato 1349. Hic ab Anglo, capitur, ad quartum lapidem ab vrbe Pictonum, ac post annos 4. liberatur: nec multo post iterum in Angliam traicit vt de suis obsidibus liberandis transigat: at morbo ante reditum præuentus, Londini moritur an. regni. 14. ad D. Diony. Carolus quintus patris Ioannis cadauer transtulit. Aemy. lib. 3.

IOANNES Palæologus, dictus etiam Calo-ioannes, patri Andronico iuniori succedit, licet Ioannes Cantacuzenus, tutor prudens, imperium administret Constantinopolitanum circa annum mundi 5290. à Christo nato 1328. Tutor itaque Cantacuzenus, ac imperij consors Apocauci fraude (viri quidem obscuri, sed solertis & callidi, ac inter principis amicos ob eiusmodi mores, præcipuæ dignationis) & Patriarchæ ambitione, in exilium truditur. iniuriæ impatiens bellum quinquennale aduersus Reginam & Ioannem Cantacuzenum Imperatorem, Andronici filium gerit, Turcarum arma Europæ primus infert. Huic tandem proditur Byzantiū: quod cum occupasset, nulli molestus fuit, imperij tantum consortem egit, filia in vxorem Ioanni tradita. Inde in Genuenses, sociis Venetis & Arragoniis, varia fortuna bellum gerit Cantacuzenus: cui & statim ab Ioanne Palæologo exule prædicto bellū indictum, Turcarū in primis ope geritur, quibus etiam in Europa locum primus inhabitandum tradidit. Cum autem improuisus Byzantium, ex Tenedo soluens, ingressus esset Palæologus, tandem Cantacuzenus imperio relicto, monachū egit. Palæologus Mattheum Cantacuzeni filium participem imperij agere volentem, imperium deponere cōegit. & cum multa bella confecisset Palæologus, moriēs filio Manuelli imperium reliquit. Vide Egna. li. 2. & Cosm. Mun. li. 4.

MANVEL prædicti Ioannis Palæologi filius, post patrem imperat Constantinopoli: septem mares filios hic reliquit, quorum Ioannes natus maximus, morienti successit. Vide vt supra.

AMVRATHES huius nominis primus, Orchanis filius, mortuo patre, apud Turcas imperat anno mundi 5311. à Christo nato 1349. Is auitam paternamq; felicitatem æmulatus est: at verò in Caramanum auum maternum non minus infestus quàm pater fuit, qui socerum occiso eius filio adolescente non minima Ciliciæ parte exuërat. Cæterùm à Constantinopolitano Imperatore Ioãne Palæologo sollicitatus Amurathes 12000. Turcarum ei in auxilium mittit: idq; initium ac origo ruinæ imperij Constantinopolitani fuit. Nam Europeis opibus illectus Amurathes, opis denuo adferēdæ simulatione, potiundæ tamen Græciæ animo, Genuensium nauibus vsus Amurathes, Thurcarum 60000. in Græciam transportat: Hellepontum ad Abydum superat: Callipolim cū aliis oppidis occupat: in ipsum quoq; Imperatorem inexpectatò grauem impetum facit. Postea Seruiam, Bulgariamq; ingressus, Lazarum Seruiæ, & Marcum Bulgariæ principes, cum paratissimis copiis ei occurrentes, ingenti cæde profligat, prius occupata Adrianopoli: sed Lazaro cæso, mox à seruo in domini vindictam Amurathes occiditur, anno regni 23. Vide Egna. li. 2. Pau. Io. & Christop. Richerium de rebus Turcarum li. 1.

SOLIMANVS Amurathis filius, patri in imperio succedens, confestim hæreditariæ dignitati eripitur, atq; per insidias occiditur à fratre æmulo Baiazete: quamobrem à nonnullis inter Turcicos Imperatores minimè annumeratur. Vide vt supra.

CAROLVS quintus, Ioannis Francorum Regis filius, patri in regno succedit anno mūdi 5325. à Christo nato 1363. Hic sapiens cognominatur ob morum probitatem, & egregiam regni administrationem: literas, & literatos coluit: Bibliorum libros syncerè transferri iussit: ius ex æquo vt diceretur in primis curauit, iudiciisq; frequenter adfuit. togatus omnino fuit, nec arma vnquam induit: tantùm loca Lutetiæ vicina peragrans, longinqua & graui negotia, & bella, per fratres ac præfectos suos administrauit: per quos quicquid patri ab Anglis ablatum erat, id omne ferè recuperauit. vt belli impensis sufficeret, vectigal sali, ac promercali vino imposuit. Aduersus Anglos exercitus quinq; potentissimos habuit. Carolus quartus, Imperator, ac Venceslaus filius Cæsar, in Franciam veniunt, vt inter Anglos & Francos pacem componant: sed re infecta redeunt ob Reginæ, ac Isabellæ filie interitum. Lex Regis in Senatu promulgatur, vt Regū Franciæ filij anno 14. inungatur, & coronentur: Bastildæ fundamenta iaciuntur Lutetiæ, Regis sumptibus. obiit an. regni 16. in castro pulchritudinis ad saltum Vicenarum: sepultus ad D. Dionysium. Turlupini, qui se paupertatis societatem vocitabant, delentur. Acmyl. li. 9.

CAROLVS sextus, Caroli quinti filius, adhuc adolescēs, in Regem Franciæ consecratur, anno mundi 5342. à Christo nato 1380. Hic Rex tres tantùm Liliorum flores pro insigni Regū Franciæ gestare instituit. huic pater duodeuicies 100000. aureorum reliquit: initio tamen regni filij, magnæ fisci angustia fuerunt: huius adolescētia & crebra gubernatiū mutatio, tantam vim pecuniæ dissiarat. Armeniæ Rex à Turcis pulsus in Franciam venit. Africum bellum conficitur. Regnat an. 42. ad D. Dionysium sepultus. Vide vt supra.

FRANCISCVS Petrarca, natione Hetruscus, vir doctissimus, Philosophus, Rhetor, & Poëta celeberrimus, literas velut intermortuas quasi ab inferis reuocauit: nec minus sancta conuersatione quàm scientia claruit, multa opera tam in lingua latina, quàm in sua vernacula conscripsit. Amore Christi & Philosophiæ salutaris vitam solitariam elegit, in qua Philosophando, orando & scribendo perseverans, moritur in Eremitorio suo agri Patauini, sub Carolo Imperatore huius nominis quarto, & Gregorio Papa huius nominis vndecimo, anno à mundo condito 5336. à Christo nato 1374. Videto Trithemium.

IOANNES Boccacius Florentinus itidem Poëta, Philosophus, & Astronomus eruditissimus, multa præclara volumina tum Latino, tum vulgari suo idiomate conscripsit. moritur statim post Petrarcam. Videto etiam Trithemium.

IO. GALEATIVS Vicecomes, Galeatij Mariæ filius, anno mundi 5333. à Christo nato 1371. postquam more patrum suorum, annos 17. Mediolani imperauerat, à Ladislao Cesare, Dux Mediolani creatur. Vt autem à suis inciperet, Barnaba patruo occiso, opes eius & imperium occupauit. Hinc Veronam, Vicentiam, & Paduam subiugauit. ad Occidentem, Vercellas, Albam, atq; Astam subegit. ad meridiem debellauit Aquas, Alexandriam, Tortonam, Bubbium, Placētiam, Parmam, Regium, Bononiam, Pisas, Massam, Senas, Grossetum, atque Clusium. & reuertens Perusium, Alsifium, Noceam, Ciuitatem, Bellonā cepit & Feltrū: & (vt velut circulū absolueret) Brixia, Bergamum, Laudem, Cremonam, atque Cremam, subegit. Lucēses in deditiōnem accepit. tota ipsum Italia reformidauit. Ticini ædificauit arcem superbam, ad quartum verò lapidem, septum admodum ingens, ad feras omnis generis asseruandas, cum cænobio magnifico extruxit. fuit pulcher, doctus, & eloquens: sed imprimis sagax. Tandem 55. ætatis anno, post 24. imperij obiit, relicta Valentina, Caroli Regis Fraciæ postea vxore. Paul. Iouius, & Supplementum Chro.

IO. MARIA Vicecomes, adhuc paruulus, & sub materna custodia, anno Salutis 1402. felicis. patri successit. Hic cū adoleuisset, multos innocentes occidit, & non paucos inimicos canibus viuos deuorandos tradidit. Piam matrem detrusit in carcerem, ibiq; eam sæuisimè mori coëgit. Verùm mox quasi Deo vindice, nudatus amplis. bonis paternis, à domesticis, post decem annorum tyrannidem, in templo trucidatur. Paul. Iou. & Supplementum.

BAIAZETES Turcarum Rex quartus, siue Pazaites, huius nominis primus, mortuo patre Amurathe Solimanum fratrem per insidias occidit, solusq; imperio potitur anno mundi 5335. à Christo nato 1373. Hic Marcum Bulgariae principem praelio superatum trucidat, patris mortem ulturus: bonamq; Bulgariae partem debellat: neq; ita multò post, crudelissimas in Hungaria, Albania, & Valachia excursiones fecit: Christianos quàm plurimos ligatos in Thraciam duxit. In negotiis exequendis tanta usus est celeritate, vt Baiazetes Hildrin, id est caeli fulgur cognominaretur. Animi itaq; ac corporis dotibus adiutus totam fera Graeciam subegit. Constantinopolim obsedit annis 8. cuius Imperator in Galliam nauigat, auxilium imploraturus, quod & obtinet. Baiazetes autem Gallos, Hungaros, Germanos ac Seruianos, siue Mysios, semel ac strenuè superat: atque ad obsidionem Constantinopolitanam reuertitur: neq; vlla ratione imperij caput illud feruari poterat, ni Tamberlanes, Orientalis Scythiae Rex, ei occurrisset, qui Baiazetem ad Stellam montem, vbi cum Mithridate Pompeius pugnarat, vicit, catenisq; aureis ligatum, atq; in ferream caueam detrusum, per totam Asiam ac Syriam circunduxit, donec etiam in fata concederet. Vide Egna. li. 3. Pau. Iouium, de re. Tur.

TAMBERLANES Zagataiae Orientalis Scythiae regionis, versus Parthiam ac Sogodiam principis, peditum ac equitum infinita penè multitudine fretus, Turcarum 200000. vnico congressu caecidit, Regemq; eorum Baiazetem, vt dictum est, cepit, circa annum Domini 1397. Vide vt supra.

VENCESLAVS succedit Carolo patri Imperatori huius nominis quarto, imperatque post eum anno mundi 5340. à Christo nato 1378. hic nec patri, nec auo similis fuit: cum patre tamen annos 8. regnarat: tandem solus ignauissimè rem administrat annis 22. Caterùm à Sigismundo fratre captus est, mòxq; Electores ei imperium abrogant, in cuius locum Robertum Bauarum sufficiunt. Porrò Galeatius Vicecomes Mediolanensis bonam Italiae partem suo dominio adiicit, atque à Venceslao, pro Vicecomite, Dux Mediolanensis dicitur. tunc igitur in Ducatum erectus est primùm Vicecomitatus Mediolanensis. Apud fratrem in carcere apoplexia obiit Venceslaus, Blond. lib. 10. deca. 2. Egna. li. 3.

ROBERTVS, qui & Rupertus, Bauariae Dux, deiecto Venceslao, imperat anno mundi 5362. à Christo nato 1400. Hic vt Florentinis gratum faceret, ad comprimendam Galeatij potentiam, in Italiam traicit: verùm cum eo ad Benacum cōgressus, facilè repellitur: vnde mox ad Venetos deflexit: & incassum Florentinis adnitentibus ne Italia exiret, in Germaniam retro abiit, paci, religionique vacaturus, Florentinos interim in magno relinquens discrimine. Obit post annos ex quo imperauit decem. Vide vt supra.

CYRISCELES, quem alij falsò Calapinum dicunt, Baiazetis filius natu maximus, cum fratribus post patris cladem fugiens, Asiàq; à Tamberlane spoliatus, & ad Imperatorē Constantinopolitanum pro singulari præda deductus, regièque apud eum educatus, postea summa Imperatoris clementia solutus est: in Asiàmq; discedēs, paternum imperium recuperat. In restauratis itaq; imperij viribus, aduentanti Sigismundo Hungariæ Regi fortiter se opposuit, qui Salumbezenes campos occuparat, sperans vires non resumpturos Turcas post tantam à Tamberlane acceptam cladem: sed non magis sibi fauente fortuna quàm, cum ad Nicopolim pugnans cum Baiazete, fauerat, fugere cogitur Sigismundus: cuius pedites ante sagittis confossi sunt, quàm in phalangem dispositi cominus cõgredi cum hoste potuerint: equites verò ad primum statim aduentantis hostis impetum terga vertunt. Victor Cyrisceles cum Despotam bello laceffere inciperet, morbo præuentus in ipso atatis flore obiit anno regni 6. Pau. Iouius de rebus Turcicis.

ORCHANES patri Cyriscelebæ, tenella adhuc atate adolescentulus, ac vnicus imperij hæres, ad imperium cum conaretur paucorum studio atque opera admitti, à Mose patruo interficitur. Moses statim dignum illo parricidio exitium tulit, à fratre Mahomete vita bonisque priuatus. Sunt qui hunc Mahometem, nulla prorsus facta de Cyriscelebe, Orchane, & Mose mentione, à morte Baiazetis statim imperasse tradant: quare nullam hinc supputationis annorum rationem habuimus, sicuti nec Chronici. Vide vt supra.

MOSES Orchanē nepotem, cui erat patruus interfecit: ipse quoque à fratre Mahometo vicissim interfectus est. nec connumerantur ambo in serie Turcicorum Imperatorum, quòd paucis admodum diebus imperitarint. Vide Richerium de rebus Turcicis lib. 1.

MAHOMETES huius nominis primus, Mustaphæ & Mosis, eius inquam qui Orchanem ex fratre nepotem è medio sustulerat frater, post Baiazetem Turcis imperat anno mundi 5359. à Christo nato 1397. Sunt qui ea quæ de Cyriscelebe feruntur, huic vni tribuant. Is itaque Bulgaros & Valachos prædis & cladibus afflixit, tributumq; magnum imposuit. Arma deinde in Satrapas Asiæ vertit, loca omnia quæ Tamberlanes occupauerat recepit: nihil generis propinquitate commotus, Turcicę nationis cõplures principes ex Galatia, Põto & Cappadocia pulsos extirpauit: alios autem integros atq; incolumes seruauit. Reuersus in Græciam, Adrianopolim, quæ caput est Thraciæ, sedis imperatoriæ loco habuit, pulsus illinc Christianis. Obiit anno imperij sui 17. regni verò Caroli hoc nomine sexti Francorum Regis 35. Vide Richer. li. 1. & Cosm. Munst. lib. 4.

SIGISMUNDVS, Hungariæ & Bohemiæ Rex, Ven-
ceslai frater, mortuo Alberto communi omnium assensu Impe-
rator creatur anno mundi 5372. à Christo nato 1410. Hic Im-
peratoria planè indolis, sapientia, eruditione, probitate ac libe-
ralitate clarus, doctos fouit, ac dignitatibus ornauit. At tamen ab
Amurathe Turcarum principe graui prælio victus, castris etiam
exiit. Hic per triennium magnam Europæ partem peragravit,
quò schisma Christiano nomini calamitosissimum extirparet:
quare effecit vt reiectis adulterinis tribus Pontificibus qui Bar-
ionæ sedem inuaserant, Oddo Columnius omnium consensu
Pótifex declararetur. obiit Sigismundus nulla relicta virili pro-
le, cum annos 27. imperasset. Vide Egna. li. 3.

ALBERTVS Dux Austriacus, post Sigismundi obitum
Imperator designatur anno mudi 5399. à Christo nato 1437.
Hic Sigismundi gener cum esset, post eius obitum hæres regno-
rum Bohemiæ & Hungariæ factus est. Morauos ac Sarmatas
intra suos fines quiescere compulit. Bohemiæ factiones compe-
scuit: Amurathé Turcam, qui Hungariã inuaserat, fugauit: Syn-
derouiam in ditionem accepit: inde in Græciam contendens,
Theffalonicam expugnauit. Austriam repetens, moritur anno
imperij sui (proh dura fata) secundo. Vide vt supra.

PHILIPPVS Maria, obruncato Ioanne fratre supradic-
to, armis paternum Mediolanensem inquam ducatum repetiit
anno mundi 5379. à Christo nato 1417. Callidus hic in bel-
lo pacem, in pace, bellū poscere visus est. Discēdi audus semper
fuit, callidus, sagax, liberalis, in iniuriis relaxādis facillimus, sta-
tura procerus, vultu formidabilis, maturo consilio, arte, ac vali-
dissimis armis, tyrannos qui suę ditionis ciuitates occupauerant,
è medio sustulit. Recuperauit Comum, Tricium, Bergamum,
Brisiam, Placentiam, Laudem, Cremonam quoq; subegit. Io.
Iacobus Montisferrati Marchio, veritus huius potentiam, Ver-
cellas, Alexandriã, Astãmq; sponte Philippo restituit. Suo præ-
terea dominio Genuam maritimam vrbe[m] potentissimam adie-
cit. Genuenses itaq; subacti, ac eius subditi, Alphonsum Neapoli,
& Io. Navarra Reges, & magnum magistrum S. Iacobi Compo-
stellani fratres, cum alijs primoribus supra 100. & equitibus cla-
rissimis vltra 200. prælio nauali ceperunt: quos ad se perductos
humanissimè excepit: ac multis donatos muneribus dimisit. cum
illorum regnum ac ditionem totam sibi vindicare, aut occupare
facilè potuerit. Tandem fœdissima libidine insanuit. & mutata
fortuna, nulla relicta virili prole, obiit ventris profluuiio anno
salutis 1447. Vide Paul. Iou. & Supple. Chro. li. 14.

BEATRICINA, antea Facini Canis vxor, iam vetula,
nupsit prædicto Philippo, & numerauit dotē aureorū 400000.
hanc postea vt suspectam interfecit. Deinde Mariam Amidei Sa-
baudiæ Ducis filiam in coniugem ductam, præuentus morte, in-
tactam dimisit. Vide autores quos supra.

AMVRATHES, hoc nomine secundus, Mahometis su-
pradiſti filius, patri in Turcarum imperio ſuccedit anno mundi
5376. à Chriſto nato 1414. Hic cognita patris morte, ex Aſia
in Thraciã cupiens traicere, Muſtapham patruum cui Græci fa-
uebant, auxiliũq; ferebant, fundit, ac delet. Primus pro tuitio-
ne corporis, Ianizaros, Chriſtum abnegantes, inſtituit, quorum
viribus & ipſe, & qui ipſi ſucceſſere, totum penè debellarunt O-
rientem. Is Hungariam, Boſinam, Albaniam, Valachiam & Græ-
ciam infeſtauit: Venetis Theſſalonicam ademit. Ladiflaum Polo-
niæ Regem, & Iulianum Cardinalem, ac Huniadem vicit. Re-
gnat annos 34. Vide Riche. li. 1. Pau. Iou. & Coſm. Munſt. lib. 4.

SCANDERBEGVS, ſiue Scanderbechus, ſic dictus à
Turcis inter circuncidendum: antea enim vocabatur Georgius
Caſtriotus, is inquam à patre, Epiri atq; Albanix, ſeu Macedo-
niæ, principe, datur obſes Amurathi Turcarum Regi ſeptimo:
qui eum tandem poſt multa egregia facinora, expeditioni, quam
aduerſus Hungaros parabat, præficit: porrò ad hos cum res ma-
lè Turcis cederet, deſciſcit Scanderbegus, atq; à ſecretario Baſſa
litteras ad Croiæ magiſtratus extorquet, in quibus nomine Amu-
rathis, ciuitas ac præfectura ſibi tradatur. ſic Croiam patriam re-
cipit circiter annum mundi 5409. à Chriſto nato 1447. Cæ-
terum Amurathes Epirum cum ingèti exercitu repetit: at Croia
frustra per aliquot menſes oppugnata, mœrore animi obiit. Vide
vt ſupra. & Marinum Barletium li. 1.

CAROLVS huius nominis ſeptimus Francorum Rex,
vnicus Caroli ſexti filius, patri in regno ſuccedit anno mundi
5384. à Chriſto nato 1422. Tunc regnum Frãcicum turbu-
lentiffimum fuit, nam Anglorum Burgundionũq; bello peti-
tus Carolus, omnibus penè regni finibus amiſſis, ad Bituricen-
ſes ſe contulit, apud quos manſit: quare ab hoſte Bituricenſium
Rex per iocum dictus eſt. Henricus ſororis Caroli filius inter ti-
tulos, Angliæ, Franciæq; Regem ſe ſcribebat: qui etiam Pariſiis
in Franciæ Regem coronatus eſt. Ioanna puella, armis inſtructa,
militis ſubit munus: obſeſſos Aurelianenſes iuuat, hoſtes cogit
obſidionem ſoluere: per loca ab hoſtibus occupata Regem Caro-
lum Remis conſecrandum ducit, multãſq; in itinere vrbes reci-
pit: tandè ab hoſtibus capta, Rothomagi exurit. Lutetia Fran-
corum armis Angli pelluntur. Pragmatica ſanctio in concilio
Baſilienſi ædita, à Rege probatur, & in Senatu Lutetiæ promul-
gatur. Vniuerſam Normaniam Carolus recuperat: Angli expul-
ſi, præter Calitium & vicina aliquot loca nil in Gallia poſſident.
Delphinus ſecundò à patre deficit, aduerſus quem pater bellum
mouet, & ſpoliatum rebus omnibus, ne à quoquam excipiatur
inhibet: porrò ad Burgundiæ Ducem ille profugit. Regnat Ca-
rolus an. 38. Vide Gaguin. li. 9. & 10. & Aemy. li. 10.

LVDOVICVS Caroli ſeptimi filius, apud Burgundio-
nes agens, nuntio paternæ mortis accepto, in Galliam conſeſtim
tranſit, ac Francorum Rex creatur anno mundi 5422. à Chri-
ſto nato 1460. Bellum geritur, bonũ publicum, vulgò dictum,
de quo fuſiffimè tractat Philippus Cominius, & ſynceriſſimè.
nam huic bello interfuit. Regnat Ludo. an. 23.

IOANNES, Manuelis Palæologi filij, filius natu maior, post mortem patris in imperio succedit Cōstantinopolitano, circiter annū mundi 5395. à Christo nato 1433. Paci hic ac concordie magis quàm bello studens, comitatus totius Græciæ comitibus, cum sacris, tum profanis, atque Eugenij huius nominis quarti Pontificis auctoritatem secutus, Ferrariensi, quod deinde Florentiam translatum est, cōcilio interfuit: susceptusque est ab Eugenio Imperatorum more: atq; ex duabus, nempe Græcorum ac Latinorum Ecclesiis, vna facta est. Tunc à Græcis ac Latinis de processione Spiritus sancti damnatus est error. Reuersus Imperator, haud ita diu superuixit. Vide Egna. lib. 2. & Cosmog. Munst. li. 4. Plati. & Volater.

CONSTANTINVS, septimus Manuelis filius, mortuo sine liberis fratre Ioanne suprascripto, Constantinopoli imperat, circiter annum mundi 5409. à Christo nato 1447. hic ab initio Peloponnesi Rex, Draconis cognomen inditum accepit, ob eam quam in Turcas exercebat ferocitatē. At verò à Mahomete Amurathis secundi filio capta Constantinopoli, ipse Constantinus ad portam trepidus se recipiens, fugientium trepidatione oppressus obiit: cuius caput pilo affixum, totis castris ad ludibrium hostis gestauit: anno mundi 5414. à Christo nato 1452. Id mirum, atq; in fati quasi habendum, nempe quòd à Constantino Magno Helenę filio Constantinopolis, vrbs Romę semper æmula, cōdita aut instaurata sit, ac sub Cōstātino, qui eiusdem nominis matrem haberet, capta, Turcarumque iugo ad hanc diem sit subdita. Vide vt supra.

CAROLVS, Philippi Burgundiæ Ducis filius, patri succedens, bellicosus ac strenuus, bellū gessit aduersus Ludouicum Francorum Regem, huius nominis vndecimum, cum quo postea fœdere inito, in Leodienses bellum mouit, quos & debellauit. Nouesum quod alij Nufiam vocant, agri Coloniensis oppidum, diu obsedit, hoc est annum integrum. Huc autem maximè spectabat Carolus, vt imperio Diocesim Coloniensem adimeret: aduersus hunc expeditionem parat Fridericus Imperator: Tandē fœdus hac cōditione ineunt, vt Maximilianus Friderici filius, Mariam Caroli Ducis filiam vnicam, in vxorem accipiat. Pugnauit Carolus semel atque iterum, infeliciter quidem, cum Heluetiis. Cæterum ad Nansen contra Argentinensium Heluetiorumque auxiliares copias dimicans, à Renato Lotaringo victus miserè occubuit, anno mūdi 5437. à Christo nato 1475. Hic antequam pater moreretur, bellum etiam Gandauis intulerat. Vide Chro. Philippi Cominij, & rerum memorabilium Paraleipomena.

BARTOLOMAEVS Coglio siue Coleo, Bergoma, clarissima ortus familia, Dux exercitus Venetorum creatus est, atq; à Carolo Duce Burgundionum suprascripto & Ioanne Andegauensi Duce, per priuilegia autentica in familiis eorum ascriptus. Hic bellicis artibus instructus, consilio item, prudentia, ac humanitate maximè pollebat: huius etiam aulae amplitudo, pompa & gloria, omnium ferè principum aulas æquabat. Videto Supplementum Chronicorum lib. 16.

CALIXTVS Papa huius nominis secundus, in Pontificem eligitur post Gelasium huius nominis secundum, anno mundi 5080. à Christo nato 1118. fuit hic natione Burgundus, frater Ducis Burgundiæ, prius Archiepiscopus Viennensis, diuinarum scripturarum peritissimus, nec ab humanioribus literis abhorrens. Sanctum Iacobum Apostolum coluit: in cuius honorem Compostellanam ecclesiam in Archiepiscopatum erexit. Videto Trithemium: præfuit Ecclesiæ in summo Pontificatu annos ferè sex.

PIVS, huius nominis Papa secundus, creatur Pontifex anno mundi 5419. à Christo nato 1457. Hic Aeneas Syluius antea vocatus, natione Tuscus, patria Senensis, vir vndecunque doctissimus, Philosophus, Orator, & Poëta insignis, multa doctrinæ ac ingenij sui monumenta posteris reliquit. In concilio Basiliensi Præfato cuidam minister fuit: deinde in Scribam Cancellariæ Friderici Imperatoris, huius nominis tertij, assumptus, & Poëta ab eo, Laurea recepta creatus, primò Episcopus, postea Cardinalis, tandem Papa omnium suffragio electus est. Obiit Anconæ, Friderico, huius nominis tertio, imperante. Videto vt supra. Pontificatum gessit annos sex.

PAVLVS, hoc nomine Papa secundus, Pio supradicto in Pontificatu successit, anno mudi 5425. à Christo nato 1463. Hic Petrus Barbarus antea dictus, Eugenij huius nominis quarti Pontificis ex sorore nepos, sedit annis ferè 7. corpore fuit amplo, & maiestatis Pontificiæ digno. Duo bella toto suo Pontificatu in Italia suscepit. Robertum Sigismundi Malatestæ filium aggressus est. Ceterum pauperum curam gessisse perhibetur, imperiosus tamen ac fastu plenus cum esset, odiosus omnibus fuit. Eius prima cura fuit, vt quæ victui essent necessaria, vrbi non deessent. Die quadam cum iucundissimè cœnasset, apoplexia correptus obiit. Vide Chronicorum Supplementum.

SIXTVS huius nominis Papa quartus in locum Pauli supradicti successit, Pontificatumque obtinuit anno mundi 5432. à Christo nato 1470. Hic natione Ligur, ordinis Minorum generalis antea minister, sedit annis tredecim. Hic cum alioqui fuisset vitæ pietissimæ, ac in pauperes & religiosos munificentissimus, attamen suos nimis amauit, eis diuina & humana cōtribuens, idest ecclesiastica & temporalia bona, præter Dei & Romanæ Ecclesiæ dignitatem ac honestatem: & quedam bella iudicio multorum præter æquum suscepit: imprimis contra Laurentium Medicen, & Florentinos, quibus multa damna intulit: & contra Ferdinandum Apuliæ Regem, dein contra Venetos. Tandem febre correptus, cum audisset fœdus ictum inter Venetos & reliquos principes, expirauit. Hic festa seraphici Francisci, conceptionis & præsentationis D. Mariæ, & S. Annæ & Ioseph celebrati iussit. Vide vt supra.

ALEXANDER Targinus de Imola, siue Imolensis, Iureconsultus doctissimus, claruit temporibus Friderici Imperatoris huius nominis tertij, & Sixti Papæ, huius nominis quarti, de quibus supra mentionem fecimus. Hic Alexâder, in vsum eorum qui iuris peritiæ operam dant, aliquot libros cõscripsit, quos nominatim descriptos habes apud Ioannem Trithemium.

ANDREAS Barbatias legum peritissimus, multa præclara in iure edidit opuscula, quorum nomenclaturam potes etiam apud Trithemium legere.

FRIDERICVS Austriæ Dux, post Albertum imperat anno mūdi 5401. à Christo nato 1439. hic pacis atq; otij studiofissimus fuit: seditionem mouentes Austriacos facilè compescuit. bellum à Matthia Pannoniæ inferioris Rege illatum, composuit: in Flandros mouens, qui filium Maximilianum ceperāt, & afferuabant, recepto filio paucorum pœna contentus, omnem discordiarum fomitem sustulit. Romæ vnà cum vxore Heleonora, siue Leonora, Lusitani Regis filia, coronatus, inde Neapolim ad Alphonsum vxoris necessarium ac sanguine cognatum, diuertit, à quo, & ab ipsis postea Venetis, summo honore, & apparatu excipitur. Iterum Romã voti reus petit, priuati more, atq; humili veste indutus: quo voto damnatus ad suos redit: & quiescente Germania, moritur anno imperij 53. Maximiliano prius Cæsare designato. Vide Baptistam Egnatium, Romanorum principum li. 3.

HELEONORA, siue Leonora, supradicta, Lusitaniæ Regis filia, vxorq; Friderici Imperatoris, Romæ cum marito Imperij corona insignitur anno mūdi 5412. à Christo nato 1450. Ex hac Maximilianum, qui postea imperat, sustulit Fridericus. Vide Egnatium ad calcem libri tertij, in Friderici Imperatoris supradicti vita.

RENATVS Lotaringiæ Dux, Apuliæ Regis ex filia nepos, à Venetis sollicitatus spe regni Apuliæ obtinendi, quod sibi hæreditate materna debebatur, Venetias iuit. Fœdere cum Venetis percusso, in Ferrariensem agrum bellum mouet, atq; vrbs ipsius, Ferrariæ inquam, oppugnationem adgreditur. Verùm ab Alphonso Aragonum Rege fortiter pulsus, cum exercitum viribus eneruari, ac se ob aëris intemperiem mala valetudine affici sentiret, inglorius in patriam rediit, circiter annum à mundo condito 5404. à Christi natiuitate 1442. hunc perhibent fuisse probitatis eximiæ principem, nec à maioribus degenerasse, qui verè pij, & synceræ fidei cultores semper sunt habiti. Videto Supple. Chronicorum li. 16.

IOANNES, Calabriae ac Lotaringiæ Dux, primogenitus Siciliae Regis filius, magnanimus, bellicosus, & æquitatis amantissimus extitit. Videto vt supra.

FRANCISCVS Sforza, Sforzæ à Cutiniolâ filius, Philippî Mariæ Vicecomitis gener, ab eodẽ adoptatus est, & angue, insigni familiæ donatus, anno salutis 1430. socero defuncto, proximo statim anno, ob singularem virtutem Mediolani principatum adeptus est. Hic Sforzæ cognomen à Sforza patre bellicoso traxit: qui humilis & abiectus, cum se militiæ tradidisset, per vim ab aliis quicquid cuperet extorquebat, sicq; Sforzæ cognomen assecutus, vt proprium nomen semper postea habuit, & ad posteros cognomen transmisit. Hic per cunctos gradus, ad summum militiæ culmen conscendit. Contra Eugenium Papam, cõtra Florētinos, Venetos, Mediolanēses, nō semel victor, Guelforum, ac Gibellinorum nomen ferè è medio tulit, Italiæ vniuersa propemodum factus terror. Composita cum Venetis pace, multæ Italiæ ciuitates eius exempla secutæ, arma deposuere. Intus forisq; pacatis omnibus, à fundamentis denuò erexit castrum Mediolani, quod Iouis dicitur, à populo antea dirutum. Magnum illud hospitale, ægrotis recipiendis, ædificauit, quod regali censu ditauit, opus in orbe rarum. Vt diui Ambr. tēplum erigeret, multum auri expendit. Tandem verò hic tantus vir, a deo libidine exarsit, vt adolescentum flagitia superarit, rexit an. 16. obiit, sex filiis, duabúsq; filiabus relictis, anno salutis 1466. Vide Supple. li. 15. & Archie. Antoninum.

GALEATIVS Maria, Francisco Sforzæ patri defuncto, statim in Mediolani principatu succedit, pulsa matre quæ rem cum eo administrabat: multis hic se inquinuit flagitiis: quamobrem adulteriis, homicidiis, incestibus, sacrilegiisque pollutus anno administrationis 9. liberis 4. relictis, in æde Diui Stephani vulneribus est confossus. Vide Supple. Chro.

MAHOMETES, hoc nomine secundus, Turcarū verò Rex octauus, Amurathi, etiam huius nominis secundo, succedit anno mundi 5411. à Christo nato 1449. Hic regnum à patricidio auspicatur, fratrem paruulum, ne pater solus sepeliretur, opera Mosis interficit. Impiissimus nullum Deum credidit: Mahometem suum, Pseudoprophetam sui similem dixit: Prophetas ac Patriarchas risit, ac nugas duxit: huic tametsi impio, fauit aliquando fortuna. Nam magni cognomentum Othomannicæ familiæ quæsiuit. Duo Christianorum imperia Constantinopolitanum & Trapezuntinum subuertit: regna 12. ademit: ducentas vrbes Christianas cepit: Ipse colico dolore correptus, quarto demum die moritur, anno ætatis 58. regni 31. Richer. li. 1. Paul. Iou. Egna. li. 2. Cosm. Mun. li. 4.

BAIAZETES hoc nomine secundus, Mahometis supra dicti filius Ianizarorū opera Turcis imperat anno mūdi 5442. à Christo nato 1480. Hic minorē fratrem Zizimū, quem primores Imperatorē exposcebant, vincit ac fugat: qui à Rhodi præfecto ad Carolū octauum in Galliam mittitur. Porrò Baiazetes Caramanno fuso, quæcunq; is cis & trans Taurum Turcis ademerat, recepit: Valachiam subegit: In Sultanum Aegyptium mouit: Sed is potentior, vtpote qui Mamaluchos, post Caramanni cædem fugitiosos exceperat, ac Arabum maximas copias ad suu tuitionem alebat, Baiazetem sæpe debilitat, ac profligat: postea Cerauniorum montium accolas subdit. Venetis Methonē, nunc Modonem, Nepanthum, olim Naupactum, & Dyrrachium ademit. Acomathem primogenitum decrepitus Baiazetes absentem in locum suum substituit: Sed, Ianizaris Zelimo suffragantibus, cogitur pater Zelimum pro Acomathe substituere. paulò post imperio deturbatus à filio Zelimo, ab eodem filio veneno necatur, anno regni 30. Vide vt supra.

SIGISMVNDVS Malatesta Arimini princeps, Pandulphi Malatestæ filius spurius, bellicosus admodum, splendidus & liberalis fuisse perhibetur: interim tamen multis flagitiis inquinatus turpi nota nomen suum inuisit: ideòq; diris & armis Pontificum obnoxius fuit. Hic tres duxit vxores, primam Crimignolæ comitis filiam, quam moruo patre repudiavit: cum tamen dotem ex ea amplissimam percepisset: Secundam Nicolai Estensis, Ferrariæ principis filiam, generosam ac probam: hanc nihilominus paulò post veneno sustulit: tertiam Francisci Sfortiæ filiam, præclaram & modestam, quam tandem propriis etiam manibus, vt mensuram scelerum suorum impleret, apprehenso ac fortiter presso iugulo suffocauit. Vide Supplem. Chro. li. 15.

ROBERTVS Malatesta Sigismūdi filius, etiam nothus, patri in principatu Ariminensi succedit, anno mundi 5428. à Christo nato 1466. Fuit hic moribus patri dissimilis, belli etiã artibus, & præclaris rebus gestis ornatissimus. pro Venetis, sub quorum stipēdiis diu militauit, varia mortis pericula adiit. Cum Galeatio Mediolanensium Duce, & Florentinis suas coniunxit copias, & oppida omnia quæ Pontifex patri in Ariminensi agro ademerat recepit. Hic Alfonso Calabriae Ducem, alioqui fortissimum vicit, ac fugauit: quo in bello, præ ardore pugnae nimio, in dysenteriam incidit, nec ita diu, hoc dolore correptus, superuixit, habuit in vxorem Elifabetam, Urbini Ducis filiam. Vide vt supra.

CAROLVS, huius nominis octauus Frâcorum Rex succedit patri Ludouico, anno mundi 5445. à Christo nato 1483. annum ferè attingens 14. Hic bellum aduersus Britones mouit: ad fanum Albini insignem de Britannis, seu Britonibus victoriam reportauit, vix siquidem dimidia pars exercitus aduersariorum superfuit. Rex religiosè nimis Hispano Regi Ruscinonis, & Perpiniani Comitatus reddidit. Regnum Neapolitanum recuperat, principibus & nobilibus militantibus suis sumptibus: Romæ à Papa Imperator Constantinopolitanus pronuntiat. Alphonfus Portugalliæ Rex, cum filio Ferdinando in Siciliam fugit. Neapolim cum pompa, & triumpho ingreditur Rex. Vniuersi Italiae principes & ciuitates coeunt vt obsessis itineribus Regem intercludât, qui nobilem & ingentem victoriam Forno uensem reportans (cum tamen perquam modicas copias haberet) victor in Franciam rediit. Sed Neapolis ad Ferdinandû post annum defecit. Rex repentina morte obiit Ambœsiæ, nullis relictis liberis, anno regni 14. sepultus est in aede Diui Dionysij ad Parisios. vixit annos ferè 27. porrò mortuus est, dum animi laxandi gratia ex ambulacro cum vxore pila ludentes aspicit. Vide Rober. Gaguin. lib. 10. & 11. & Paul. Aemyl. lib. 10. & vltimo. Latinè scire Carolum pater vetuerat, præter hoc vnum, Qui nescit simulare, nescit regnare. Collegium prostitutarum pœnitentium, hoc Rege, Lutetiæ instituitur: & conuentus trium ordinum in vrbe Turonum fit.

ANNA, Francisci Britanniae Ducis maior natu filia, patre mortuo nupsit Carolo octauo recôciliatis Britonibus, cõplurésq; liberos ex eo peperit, quibus tamẽ omnibus superuixit pater. Cæterùm repudiata Margareta Maximiliani Imperatoris filia, Annam hanc, prius eidem Maximiliano per legatû nuptram, in vxorem duxit Carolus octauus anno salutis 1489.

ALEXANDER, Papa huius nominis sextus, Pontifex creatur anno mundi 5453. à Christo nato 1491. Hic Calixti, huius nominis Papæ tertij, ex fratre nepos fuit, apud eum à puero educatus, atq; institutus. Hunc valde terruit Francorum Rex Carolus, huius nominis octauus, quem postea acceptis conditionibus in vrbe excepit, parauitque ei palatium Diui Martini: ipse verò Põtifex timidus in arcem se recipit vsq; in proximum diem. subiugata itaq; à Carolo Roma, Papa, licet inuitus, eidem Carolo Turcarû Imperatoris fratrem tradidit: atq; Valentinum Cardinalem filium (vt aiunt) obsidem dedit, vrbésq; Neapolitano regno proximas. Hic etiam Carolo Neapoli redeunti, frustra tentedit insidias, inito nouo fœdere cum Hispaniæ Rege, cum Venetis, ac cum Ludouico Sfortia, quorum ope fretus Regem Carolum in reditu intercludere tentabat Papa. Mortuo autem Carolo, pacem pepigit Papa cum Ludouico duodecimo, qui Carolo in regno Franciæ successit. sedit Alexander hic, annis vndecim, Vide Supple. Chro. lib. 15.

CAE. Borgia, dictus Valentinus, Alexandri supradiçti filius, Flaminiã prouinciã, & Vmbriam sibi subiecit: verùm ciues, principis qui fugatus erat, amantissimi, eum hoc Valentino exacto, reuocarunt. hæc sub mortem Alexandri patris eius acta sunt. Videto vt supra. Hic relicto Cardinalitio pileo, galeam assumpsit.

MAXIMILIANVS, Friderici Imperatoris huius nominis tertij filius, post patrem solus imperat anno mūdi 5454. à Christo nato 1492. Hic antequam imperaret, exercitum in Flandriam duxit, & Mariam Burgundam in vxorem accepit: nec multò post cum Ludouico Frācorum Rege, huius nominis vndecimo, graui praelio propter principatum Burgundiæ concreditur, postea cum eo in annos 7. inducias facit. Austriam, quam Matthias Hungariæ Rex occuparat, Maximilianus recuperat. Priore vxore defuncta, Blancam Mariam Galeatij Insu-briæ Ducis filiam, vxorem duxit: Burgundiam statim inuasit, variè pugnatum est, tandèmq; pax inita. Sfortia Mediolanum recipit, Gallis pulsus, quos dum insequitur, incautus capitur, & in Galliam ducitur, anno Domini 1500. Imperauit Maximilianus annos 27. literas, & literatos coluit, profitebatúrque eos se in precio habere qui aliis præstarent. Vide Baptistam Egnatium li. Romanorum principum tertio, & Paul. Aemy. in Ludouico supradicto: item Chro. Reg. Franc. & Chro. Carion. li. 3.

MARIA, Caroli Burgundiæ Ducis filia vnica, Maximiliano antequam imperaret nupsit, ac post annos quinque, relictis Philippo & Margareta liberis, ex equo decidens, fracta ceruice, obiit anno mundi 5443. à Christo nato 1481. Vide vt supra.

LVDOVICVS Sfortia, cognomento Maurus, Franc. Sfor. filius, tutor nepoti Ianni Galeatio à Senatu vnà cum Bona, adolescentis matre, atq; aliis primoribus datus est. Fuit ingenio astuto ac callido: Bonam, tutorésq; alios à principatu statim deturbauit: adolescentem principem vt genio indulgeret permisit: ne administrationi intenderet, dum voluptatibus ac deliciis irretitur. id etiam fortè eo astu fecit, vt inuisum iuuenem populo redderet. Porrò cum adoleuisset Galeatius, atq; administrationi esset idoneus, veneno eum præuenit Ludouicus: arripuitq; principatum & in suam etiam sententiam arte vel maxima Senatuum ac primates traxit, omniumq; suffragia sibi comparauit. Ducem itaq; aut potius tyrannum, enecato adolescente annis 5. egit, ac mensibus 6. Quare ab exercitu Gallorum territus, in Germaniam aufugit: ac post annum reuersus, & cum aliquot Heluetiorum copiis per Nouarram Mediolanum petens, an. D. 1500. à suis proditus est, atque à Gallis captus, in Galliam perductus est, vbi quasi scelerum pœnas luens, priuatus & vinctus interiit. Vide Pau. Iou. Supplem. Chro. li. 16.

MAXIMILIANVS Sfortia Ludouici prædicti filius, in Fládria cum Fráscio fratre educatus, post varias rerū mutationes circa principatū suū, à Carolo quinto tandem reuocatus Mediolano præficitur, eo nomine vt Imperatoris res agat, ac pecuniam ei corradat. Verùm huic fatale fuit, fortè ob scelera paternā, priuatum ac extorrem viuere. Nā vix principatū, ac naturale solum attigerat, cum à Francisco Valesio, qui ius suum armis repetebat, Mediolanum vnà cum Maximiliano capitur an. D. 1515. attamen tanquam ab humanis. & Christianis. Rege, ac consanguineo, datur illi pēsis annua 36000. aureorum: facta potestate vt liberam in Francia vitam ducat: in qua etiam obiit, princeps alioqui non contemnendus. Vide vt supra. 00 31

PHILIBERTVS Sabaudia Dux octauus, succedit patri Philippo anno mundi 5457. à Christo nato 1495. Hic pietatem summopere coluit, magnanimus, speciosissimus, atque omnibus acceptissimus fuit, pulcher etiam ob elegantiam cognominatus. Magaretam coniugem accepit, quam ex Maria Caroli Burgundia Ducis filia susceperat Maximilianus. obiit multa commendatione dignus, nullis interim relictis liberis: quare ei Carolus frater successit. Vide Allobrogum, siue Sabaudia Chro.

MARGARETA Imperatoris Maximiliani filia, ut dictum est, ac Philiberti supradicti relicta, animum pudicum atque amorem erga virum castissimum testata est, tum quod nullum superinduxerit coniugem, vitam perpetuo cœlibem ac laudatissimam ducens: tum quod in vrbe quam vulgo Burgum in Bressia vocat, templum nobile ac celebratissimum extruxerit, quod inter Europæ nuper structa ædificia, tanquam opus rarum ac percelebre prædicatur: nec id quidem ob templi amplitudinem, sed potius ob artis ornamenta ac splendorem, ut omnium conspicientium oculos in admirationem trahat. Verum ædificij decus ac splendorem longè superat sepulchrum candidissimo marmore extructum: ubi extat amantissimi coniugis effigies ad viuum expressa: in quod signum quicquid ars sculpendi vnquam valuit contulisse, ac deprompsisse videtur. hæc Ducis effigies hinc & inde habet duarum Margaretarum marmorea simulachra ad viuum etiam formata: nempe Margaretæ vxoris prædictæ, & Margaretæ alterius, quæ Ducis mater extitit. Vide ut supra.

IASON Maynus, nobilis Mediolanensium Patricius, abso-
lutissimus Iurisconsultus, ac orator facundissimus, Eques auras, & Ducalis Senator, claruit temporibus Friderici & Maximiliani, Imperatorum, apud quos legationes obiit nomine Ludouici Sfortia Mediolanensium Ducis: atque legationis munere egregie defunctus, ab iisdem dona varia cum summis priuilegiis reportauit. Hic intra Oratores ab omnibus Christianis principibus ad Alexandrum sextum hoc nomine Papam missis, dum Pontificatum auspicaretur, palmam facile retulit. facundia, necnon interim facetiis ornatus fuit. Papiæ, Pisæ, ac Paduæ ius interpretatus est annis 50. ex omnibus Europæ finibus clarissimos ac nobilissimos alliciens auditores: tanti enim erat nominis, tantaque scientia percelebris, ut in eius commendatione Lodouicus Cærus medicus ac Poeta clarissimus, sic cecinerit:

*Te quondam in terris hominem nouere priores,
Dum leges aperis, scit aque docta patrum:
At nunc, more Deum, cum des responsa petenti,
Es Deus, oracli Numen ad instar habens.*

In Iure complures libros edidit. Orationes habuit ad Pontifices, & ad Imperatores supradictos: Cæterum feliciter obiit anno ætatis 84. Vide Supplem. Chro. li. 16.

BARTOLOMÆVS Socinus Senensis, domini Marianilegum interpretis celeberrimi filius, Iurisconsultus eximius inter legis interpretes in Hetruria extitit: doctrina siquidem & ingenio plurimum valuisse testantur adhuc plurima eius consilia quæ extant. Claruit eodem tempore quo Iason supradictus. Videto Supplem. Chro. lib. 16.

IOANNES Iacobus Triuulfus Mediolanensis, Franciæ Marefchalus seu Tribunus, ac præfectus militum Franciæ in Italia, deuicta Alexandria Ludouicum Sfortiam Mediolano expulit, ac deinde Nouarra: quam obrem à Francorum Rege cui erat addiçtissimus, Mediolano præficitur anno Domini 1499. Postea Lugdunum Galliæ rexit, vbi diligentissimè, atque accuratissimè præfuit anno Domini 1514. Cæterùm Carnuti obiit non sine omnium planctu, ob synceram eius administrationem, anno ætatis 80. iussitque corpus suum Mediolani sepeliendum deferri.

THEODORVS Triuulfus Marchio Picichitoni, præfectus militum Regis Neapolitani, deinde Dux exercitus Venetorum ac Florentinorum, postea Eques ordinis à Francisco Valerio creatus, Mediolano præficitur: tandèmq; Marefchalus, siue Tribunus militum ab eodem designatus, Lugduni præfuit: vbi summa fide, ac vigilantia, re administrata, eodem quo natus fuerat die obiit septuagenario maior, anno à Christo nato 1533.

PHILIPPVS Archidux Austriæ, Maximiliani filius, ex Maria, vnica Caroli Burgūdiæ Ducis filia, vxorè duxit Ioannā, vnica Ferdinādi Arragonū Regis filiā. Cuius nomine, post mortem Isabellæ focus suæ classe in Hispaniam profectus, Castellæ regnum hæreditario iure obtinuit. Post hæc ad cōpescendum vetus inter Brabantos & Sicābros bellū, anno 1505. in Flandriam reuersus, multas Gueldriæ vrbes partim vi expugnauit, partim ad deditiōem compulit: ducemq; ipsum nomine Carolum pueritiam vixdum egressum, captiuum abduxit, vnāque cum liberis suis in aula sua liberaliter educauit. Flādriæ & Artesiæ comitatus Ludouico duodecimo iure feudi acceptos retulit: idque Atrebatum, delegatis ad id munus Guidone à Rupeforti, Galliæ Cancellario & Ludouico à Lutzemburgo Ligniæ Comite. Rebusque ita compositis, cum denuo instructa classe in Hispaniam contenderet, vi tempestatis in Angliæ littus eiectus, ab Henrico Septimo Anglorū Rege summo honore est exceptus: ita tamen vt exitus ei non patuerit, donec Suffortij ducem qui ex Albæ rosæ familia proximus Angliæ hæres esse putabatur, quemq; Henrici metu patria profugum in Sicambria ceperat, Anglo tradidisset. Post hæc in Hispaniam profectus, non multò post supremum diem obiit, anno à Christo nato 1506. die 27. Septēbris, ætatis 28. Vide Genealogiam Imperatorū, & Chronica Chronicorum.

IOANNA Ferdinandi Hispaniæ Regis & Elifabetæ filia, vxor fuit Philippi supradiçti, quæ peperit ei Carolum quintum Romanorum Imperatorem, & Ferdinandum Bohemiæ ac Hungariæ Regem, filios: & filias Leonoram, Isabellam Mariam & Catharinam, Reginas Lusitaniæ, Galliæ, Daniæ & Hungariæ. Vide vt supra, & Paralip. rerum memorabil.

LVDVICVS duodecimus Carolo octauo in regno Franciæ succedit anno domini 1497. atque ann. 1499. ducibus Io. Iac. Triultio & Albinaco, expeditionem in Insubriam fecit. Hi cum Alexandriam ac Papiam cepissent, timore percussus Ludouicus Sfortia, in Germaniam sese proripuit, Mediolanum illis tanquam bolum relinquens: hoc nuntio accepto Rex in Italiam penetrat, atque ouans Mediolanum ingreditur: inde exiens præfectum reliquit Triultium. Porro Sfortia è Germania rediēs, Mediolanum recipit: statimque armis Francis egredi cogitur: itaque Nouarram se confert, vbi à Francis capitur. Ann. 1502. regno Rex potitur Neapolitano, Duce Albinaco: Fridericus regnū prius occupans, cum vxore ac filio in Galliam captiuus ducitur. Bononiam Rex à Bentiuolo occupatam, Papæ reddit. Præterea ad Aignadellum insignem de Venetis reportat victoriam, capto etiam Bartolemæo d'Aluiano copiis Venetis præfecto, quem in Galliam perduxit: omnem ditionem quæ tum Papæ, tum Mediolanensi Ducatui adempta fuerat, recuperauit: quæ ad Pontificem spectabant, ei reddidit. Tandem ann. 1512. Venetos ad Rauennam debellauit. Hæc victoria maximum principum numerum captiuorum illi cum Rauenna vrbe tradidit. Obiit anno Regni 17. Vide Chro. Reg. Fran.

ANNA, Caroli octauo relicta, nupsit Ludouico duodecimo, ex quo suscepit Claudiam, quæ data est in vxorem Francisco Valefio, tunc Angolis mensium Duci: & Renatam, Ferrariæ Ducis nunc vxorem. Vide vt supra.

PIVS Papa huius nominis tertius, Pontifex creatur anno mundi 5464. à Christo nato 1502. hic natione Hetruscus, Senis oriundus, Pij secundi ex Laodamia sorore nepos, ingenio ac literis claruit, laboris & inediæ patientissimus fuit. Sed Pij auunculi exemplo in Gallos cõiurauit, quod ægrè ferret Apuliam & non modicam Italiæ partem eos subegisse. obiit mense 1. quo in Alexandri Pontificis locum suffectus fuerat. Vide Platinam.

IVLIVS Papa huius nominis secundus, eodem anno Pontificatum obtinet quo Papa Pius suprædictus, cui successit. Fuit hic patria Sauonenfis, quæ vrbs est Genuę subdita, parētibus natus obscuris, verum cum fortunæ beneficio, tum sua industria ad Pontificatum euectus est: acri & versuto ingenio fuit, animoque minimè abiecto. Patrimonium Petri nemo animosius tutatus est, neq; callidius quisquam amplificare instituit. Gallis sub initium Pontificatus fauit: quare à Ludouico duodecimo adiutus, Bononiã Ioanni Bentiuolo eripuit: ingratum tamē Gallis postea se præstitit. Rauennam à Venetis occupatam obsedit, ac expugnauit: Seruiam, Imolam, Fauentiam, Foroliuium à Venetis quoq; eripuit, atque alia non pauca loca: fuit equidem vt laborum patientissimus, sic iniuriarum impatientissimus, ac animo iracundo, quod vitium etiam generosissimos vrget ac rapit. Sedit annis 10. Vide vt supra.

LEO Papa huius nominis decimus, in demortui supradicti Iulij locum successus est anno mundi 5474. à Christo nato 1512. Hic non obscuro loco natus (nempe ex clarissima apud Florentinos Medicum domo) educatus liberaliter fuit, bonisq; à prima ætate literis institutus: præceptoribus usus cum aliis, tum maximè Angelo Politiano: quem Medices familia, sicut & alios complures eruditos, indulgentissimè fouit. Fuit itaq; Leo ut natura, ita disciplina ac consuetudine mansuetus. Doctos amavit, nimirum ipse eleganter doctus. Ducem Urbinate, quandã ob causam, Ducatu priuauit, atq; in eius locum, quem habebat ex fratre nepotem, Laurentium Reginae Francorum parentem substituit. In Ducem Ferrariensem idem tetauit, sed frustra. Sedit annos 9. Vide Platinam.

ADRIANVS huius nominis Papa sextus, Caroli, qui etiã nunc imperat, olim præceptor, Leoni prædicto absens substituitur anno mudi 5483. à Christo nato 1521. Hic summus Theologus doctrinam & grauitatem blanda quadam morum grauitate condit: ut eius scripta testatur: cuius vita cum frugalis esset, parum placuit Romanis non paucis. In conferendis sacerdotiis perquam parcus fuit: quod nullis ea nisi idoneis & doctis danda iudicaret: fuit natione Teutho, è Traiecto, inferioris Germaniæ ciuitate. Pontificem egit annum vnum. Vide ut supra.

FRANCISCVS Valefius, defuncto Ludouico huius nominis duodecimo, nulla relicta prole masculina, ut sanguine propior in Regem inungitur anno mundi 5476. à Christo nato 1514. Hic Mediolanum statim recuperat. Ducem Maximilianum Sfortiam capit: de Heluetiis victoriam reportat insignem. Posthac in Flandriam Imperatorem Carolum quintum fugat anno Domini 1521. Hisdinum eodem anno Borbonio Duce expugnatur, cuius arx tormentis bellicis per aliquot dies concussa, in deditionem regiam venit. Anno sequente Fontarabia, in confinio Hispaniæ capitur, ac præsidio munitur. postea Angli cum Cæsarianis Hisdinensem arcem duobus mensibus frustra obsident: extremamque Picardiæ oram latè populantur. At verò, post annum vnum atque alterum, dum Papiam obsidet Franciscus Valefius, subiugata iam tota ferè Lombardia, à transfugis, qui fidem Imperatori dederant (ò sortem iniquam, ac in re bellica, si vsquam alibi dominantem!) in ipso pugnae calore, fortiter se gerens ac dimicans nihilominus capitur, mense Februario anni à Christo nato 1524. foedus tandem inicitur apud Cameracum, illustrium ac prudentissimarum Heroinarum Gallicarum opera, anno à Christo nato 1529. videlicet inter Franciscum Valefium, Carolum Imperatorem, & Papam Clementem 7. Videte Chro. Reg. Fran. Ioannè Cario. li. 3. & Paralipomena rerum memorabilium.

CLAVDIA, maior natu filia Ludouici, huius nominis duodecimi, Francorum Regis, mense Maio anni mundi 5475. & à Christo nato 1513. Francisco Valefio, qui paulò post regnat, nupsit. erat tunc temporis Franciscus ille Valefius Angolismorum Dux: qui ex ea complures liberos sustulit: inter quos præcipui duo superstites hodie sunt, nempe Henricus Francorum Rex nobilissimus ac potētissimus, & Margareta eius soror illustrissima simul ac pientissima. Vide ut supra.

CAROLVS quintus, Philippi Austriae Archiducis filius, post avum Maximilianum imperat anno mundi 5481. à Christo nato 1519. postea Bononia à Clemente Pontifice imperiali diademate coronatus est anno D. 1529. porrò anno sequente ingentem exercitum per Germaniam in Hungariam duxit adversus Turcam Viennam obsidentem. Inde victoriam reportans in Hispaniam rediit. Anno autem 1535. in Tunetum expeditionem parans, quae olim Carthago erat, eam Solimano Turcae extorquet: Gouletam arcem expugnat: regnumque Tunetum totum recipit, & Regem Altzachenum ante pulsus restituit, multis Christianis captivis liberatis. Fraciam bis retinuit, sed Fracimilites validissimis armis eius impetum forti animo sustinere. Semel in Francia tanquam amicus summo apparatu exceptus est, ex Hispania in Flandriam per Galliam iter sibi faciens. At enim an. 1543. cum potentissimo exercitu Germaniam tandem ingressus, eam ferè totam in suam vertit sententiam, captis etiam aliquot Germanorum Ducibus ac primoribus: à quibus atque ab urbibus Germaniae olim liberis, ingentem auri vim corrasit. Anno verò 1551. in Africam Libyae civitatem exercitum traiecit, principem Doria praefecto, quam feliciter expugnauit, solutis non paucis captivis Christianis. An. 1552. Confederatis aliquot Germanorum Principibus cum Henrico Christiani. Francorum Rege, ea gratia ut eos ab Imperatoris iugo excuteret, pedem in Villacum Carolus quasi coactus retulit: sed intra paucos dies re cum aliquot Germanis primoribus composita, comparato maximo Germanorum exercitu, ipse Mediomatricum, urbem prius ab Henrico Rege captam, ac Fracimilites armis munitam obsedit: ubi nouerim fortunam expertus, obsidionem soluere cogitur, cum non modica suorum strage ac damno, partim ob temporis inclementiam, partim ob Francorum robur ac vigilantiam.

ISABELLA Portugalliae Regis filia, Caroli praedicti vxor, peperit ei liberos quatuor, atque in partu ultimo emoritur.

SELIMVS itaque pulso patre imperat Turcis anno mundi 5472. à Christo nato 1510. Is ad parricidium adiecit fratrum eadem, nepotumque strangulationem. Sophiam vicit ac fugavit: & Sultanos duos, Campsonem & Tomombeium, multis deleuit praeliis. Aegyptum Arabiamque suo adiecit imperio. Reversus Constantinopolim vlcus in renibus contraxit, quod canceris in morem serpens eum extinxit, anno regni 7. Vide Cosm. Munst. lib. 4. Paul. Iou. & Riche. lib. 1.

SOLIMANVS Selimi, sive Zelimi filius vnicus, Imperat Turcis post patrem anno mundi 5480. à Christo nato 1518. eodem ferè tempore quo Carolus, qui nunc imperat, coronatus est. Hic Solimanus qui etiam nunc regnat, Belgradum, Christianorum propugnaculum anno regni 3. expugnat: atque anno 6. Rhodum, cum 400. nauibus ac 200000. Turcarum capit. Anno octavo Hungariam inuadit, igne ferroque deuastat: Ludouicum Regem vincit, Budam in ditionem accipit. Anno verò 14. maximo exercitu Viennam oppugnans, auxilio Dei ac Germanorum virtute, fugatur. Hic natura gloriae cupidus, atque ob victorias quamplurimas imperiumque magnitudinem elatus, Romam, totiusque occidentis imperium ad se spectare contendit, cum Imperatoris Constantini, qui imperium transtulit Constantinopolim, legitimum successorem se profiteatur, sexagies centena aureorum millia quotannis habet: quoties populos censere libet, ex bellis plus lucratur quam in damno sit. plus gemmarum ac thesaurorum possidet, quam ceteri omnes orbis principes simul possideant. Vide Paul. Iou. qui etiam Papae negligentia Rhodum Turcis deditam fuisse scribit.

CHRISTIERNVS Ioannis Daniae Regis filius, post patris obitum Danorum Rex, nullum non lapidem mouit quo regnum Sueciae suo regno adiuiceret: quod & tandem partim vi armorum, partim dolo affecutus est: sed tamen non diu administravit: quinimo tantum abest vt retinere potuerit, vt etiam patrio ac peculiari suo regno Daniae ob tyrannidem deturbaretur, atque exul in Angliam vnà cum vxore profugeret, anno à mūdo condito 5484. à Christo nato 1522. Cæterum cum Daniam recuperare tentaret à Christiano, patruo suo, captus est, atque in carcerem coniectus, vbi diem clausit extremum. Vide Cosmog. Mun. li. 4. de regnis Septentrionalibus: item novam temporum continuationem Germani cuiusdam, ad Euse. Chron. adiectam: præterea Carionis Chro. li. 3. qui loco Daniae scribit Regē Christiernum Daciae: vnde colligendum Daniam, & Daciam, interim cōfundi. nam & Volater. li. 7. sic inquit: Nunc sanè Cimbricam Chersonesum Daciam vocant, cui Rex præest qui Suetiam & Noruegiam, peninsulas, in eodem mari obtinet, Ptolemæo & antiquis minimè positas, quòd ignotæ atque incertæ tunc essent.

ISABELLA Caroli Imperatoris huius nominis quinti soror, nupsit Christierno Daniae Regi supradicto, qui ex ea liberos sustulit, Dorotheam Friderici Palatini vxorem, & Christianam, Lotharingiae Ducissam. Vide vt supra.

FERDINANDVS Philippi Austriae Archiducis ac Castellae Regis minor natu filius, Caroli hoc nomine Imperatoris quinti frater, vxorem accepit Annam Vladislaj Hūgariae ac Bohemiae Regis filiam vnicam, sororemq; eandem Ludouici Hungariae ac Bohemiae Regis vltimi, per cuius obitum iure hæreditario hæc regna possedit. Posthæc in Romanorum Regem Coloniae creatus est anno D. 1530. atq; anno proximè sequente Aquisgrani coronatus est. Porrò an. 1540. expeditionem in Budam suscepit aduersus Georgium Monachum, Vaiuodæ filij tutorem, qui Budam occupabat. Verumenimvero Georgius hic implorato à Solymāno auxilio, Ferdinandū pedem referre coegit: qui saluti suæ cōsulens in transitu Danubij, vt sunt belli euentus varij, bonam exercitus partem amisit. quamobrem hac victoria potitus Solymannus, Budam ipsam occupauit, ac prædictum Georgium Monachum, vnà cum Vaiuodæ filio in Transsylvaniam expulit. Vide Chron. Carionis li. 3. & Paralip. re. memo.

ANNA Hungariae Regis filia, prædicti Ferdinandi vxor, speciosa quidem, proba & viro gratissima fuit: ex quo etiam liberos complures, chara coniugalis amicitiae pignora, suscepit. Vide vt supra.

CAROLVS Sabaudia Dux, ex antiqua ac illustri Saxonia familia oriundus, fratri suo Philiberto cognomine pulchro, qui nulla relicta stirpe obierat, successit. Porro anno à Christo nato 1535. Carolus hic Allobrogum Ducatu, ac maxima Pedemontij parte deturbatus est: nam vrbes atque arces quamplurimas partim expugnat, partim in deditioem accepit Franciscus Valesius: tum quòd Gallicanis expeditionibus infestissima semper hæc gens esset, tum quòd ius suum persequeretur in hæc ipsa Sabaudia territoria. Vide Chron. Sabaudia, & Supplem. Chro.

BEATRIX Portugallia Regis filia, sororq; vxoris ipsius Imperatoris Caroli quinti, liberali ac eleganti forma Princeps, Carolo supradicto Duci nupsit, ex eoque Philibertum, qui Princeps Sabaudie vocatur, suscepit. Ceterum hæc cum deplorata sibi in Sabaudia & Pedemontio res essent, Niciam concessit, ac post paucos annos decessit. Vide Chron.

CLEMENS, huius nominis Papa septimus, Adriano supradicto in Pontificatu successit anno mundi 5484. à Christo nato 1522. Hic antea Iulius vocabatur, sed Cardinalium quorundam suasu, Clementis nomen assumpsit. Fuit Leo decimus huic patruelis. Dicitur Clemens fauisse Francorum Regi Francisco etiam capto, aduersus Cæsarem Carolum: ideòq; Romã ab exercitu Cæsaris, cui præerat Carolus Borbonius, direpta ac expilatam, nihilominus tamen ab hoc coronã accepit Carolus imperialem, præterea sacram vnctionem. fuit rarissimi ac callidissimi ingenij. Francisci Valesij partes iterum secutus, ad Masiliam cum eo conuenit, initumq; est matrimonium proneptis suæ Catharinae Laurentij Medices Ducis Vrbinatis filia, cum Henrico Duce Aurelianense, nunc autem Francorum Rege. Florétiam urbem patriam obsedit, quam post annum obsidionis cepit: Ducemq; in ea constituit Alexadrum Medices, prædicti Laurentij Medices filium naturalem. Aiunt prouocatum à Florentinis id bellum gessisse, qui in cognatos ac necessarios huius Clementis infesti essent; atq; etiam in ipsum Pontificem infesti: vitio tamen illi interim vertitur, quòd in patriam ita sauerit, quam etiam velut sub iugum miserit. sedit annis 12. Vide Iouium, Supplem. Chro. & Platinam.

ODETUS de Foix, dictus Lautretius, Mediolani sub Francisco Valesio præfectus, deinde exercitus Gallici in Italia Dux, Papiã & Alexãdriã expugnauit: Neapolim exercitũ duxit: quòdũ tederet, Clementi, quẽ Aurasiensis Princeps sub custodia tenebat, opẽ attulit: Porro vbi Neapolim peruenit, ariditatis fortunæ occasionẽ captare nesciuit: nã cominus si urbem aggressus esset, hæc facilẽ cepisset: sed interim dum eminus nimis cunctatur, Neapolis auxiliares Hispanos milites recipit. tandem tum ob aeris intemperantiam, tum ob aquas veneno infectas cum multis aliis Gallorũ primoribus periit an. D. 1528. Vide Suppl. & Iouium.

CAROLVS Borbonij Dux, Comitis Gilberti à Montepeserio filius, Ianam Ducatus Borbonij hæredem vnicam, duxit vxorem: hunc Gilbertum præfectum Neapoli reliquit Carolus octauus. Porrò Carolus eius filius Magister equitum, seu Connestabilis, à Francisco Valesio creatus est anno à Christo nato 1516. Fuit quidem princeps hic magnanimus ac bellicosus, sed qui ob factionem quandam ad Imperatorem deficiens, cladem patriæ non minimam attulit: tandemq; in expugnatione Romæ occisus est. Nam ipsi stanti in scalis, globus æneus tormëti parum cautè à suis emissus (vt est plena periculi eius generis armorum tractatio) crus alterû sub femore perfregit, quo ex vulnere post vnum atque alterum diem, animam exhalauit. Vide Chron. Regum Franc. & re. memor. Paral.

ANTONIVS Leua, Mediolano primùm, deinde expeditioni Cæsarianæ præfectus, cum paralyfi laboraret, in cathedra sedens circumferebatur: industrius quidem ille, ac in rebus bellicis arte Pelasga, quasi alter Sinon instructissimus, moritur præ dolore vani ac cæsi in Mafsiliam conatus: cum eius spe potiundæ, à Melforum Principe ad eam recipiendam ex Italia prudenter ac callidè euocatus esset: nempe ea arte vt in Taurinum susceptam ab ipso expeditionem auerteret, anno à Christo Seruatore nato 1535.

ANDREAS Doria, nobili apud Genuenses ortus familia, ineunte ætate nõ vno sub principe stipèdia meruit. Verùm cum se terrestri Marte laudè inuenturû diffideret, ad suû rediit elementû: quatuorq; triremibus à ciuibus suis præfectus, Gallorû primû, mox Pontificis partes fouit: à quo duabus auctus triremibus, denovo sese ad Gallos cõuertit. Nec multò post vniuersæ regiæ classis præfectus, & insigni equitum D. Michaëlis torque exornatus, strenuam aliquandiu Regi operã nauauit. Post hæc Marchione Vasti, aliisq; nõnullis Cæsarianarû partium ducibus, Philippini nepotis sui opera non procul à Neapoli captis, cum Rex eos ad se mitti identidem iuberet, iustûmq; redemptionis pretiû eorum nomine offerret, Doria tantarû rerû successu elatior factus, constanter id recusauit: tandemque Marchionis Vasti suasu ad Cæsarem defecit: qui ob singularem rei naualis peritiam, tantum honoris ei detulit, vt non alio, quàm patris nomine, eum vquam salutauerit. Ciuibus quoq; suis tã charus extitit, vt marmoream illi statuã in foro posuerint, Patrîsq; patriæ appellatione exornarint. Vide Paulum Iouium, & Supplem. Chron.

PHILIPPINVS Doria, edito sub Vrbinatiû Duce singularis suæ virtutis specimine, Comitis dignitatè & prouentum est adeptus. Rebusq; deinde plurimis præclarissimè gestis, tandè Andree patrui, Gallicæ classis præfecti, vice fungens, cum Cæsarianis non procul à Neapoli nauali prælio congressus, insigni victoria potitus est, anno 1527. capto Marchione Vasti, aliisq; nõ paucis tû Itatorû, tû Hispanorû proceribus, triremibusq; aliquot, partim captis, partim deprehsis. Et Biennio post incredibili pöpa copiarû Genuensiu Dux adoptatus, post plurimas Caroli Cæsaris auspiciis feliciter gestas, fatis concessit.

HERCVLES Estensis, Alphonſi Ferrariæ Ducis filius, non tam parentis gloria aut ſtabili illius, pacatõque Principatus ſtatu, quàm ſingulari ſua virtute, ac moribus planè heroïcis, Renatæ Ludouici duodecimi Gallorũ Regis filia coniugio eſt poſitus: quam incredibili apparatu, pompãq; proſus regia vxorem duxit Lutetiæ Pariſiorũ anno 1528. Poſt hæc Alphonſo patre è viuis ſublato, in Principatu ei ſucceſſit anno 1534. multãq; heroïcarum, non modò ſpecimina, verùm etiam exempla edidit. Ditionem ſingulari prudẽtia adminiſtrauit, & inter tot belli tumultus, quibus tota propemodũ concuſſa eſt Italia, tranquillam incolumẽmq; cõſeruauit. Ius ſeuerè & integrè imprimis dicẽdũ curauit: Academiam celeberrimam, diſciplinarum omniũ altricem, Ferrariæ inſtituit, eãmq; accitis vndique maximi nominis profeſſoribus, ſingulari ſtudio ac liberalitate fouit. Sub huius Principatu cùm alijs propemodum innumeri, tum ſingulare illud Italicorum Poëtarum decus, Ludouicus Arioſtus emicuit.

RENATA, è regia Gallorum ſtirpe Princeps prudentiſſima, Ludouici duodecimi filia natu minor, Regiſq; Henrici, qui hodie florentiſſimi Galliarum regni gubernacula tenet, matertera, Herculi Eſtenſi Principi clariſſimo nupſit: cui & multos ſexus vtriuſq; & generoſiſſimæ indolis liberos peperit: è quibus filia natu maxima, Aumalię Principi Guiſiæ Ducis filio nupſit: qui deinde patri è viuis ſublato in Principatu ſucceſſit.

LVDOVICA ex clariſſima Sabaudia Ducũ familia, illuſtriſſimo Angoliſmorũ Duci nupſit: cui & duo præcipua noſtræ ætatis lumina peperit, Franciſcũ Valeſiũ, qui poſt Ludouici 12. mortem Gallici regni habenas tenuit, & Margaritã poſtea Henrici inçlyti Nauarræ Regis vxorem. Hæc tanto ingenio mulier, tantãque in arduis rebus obeundis dexteritate fuit, vt nõ immeritò filius longinquire expeditione ſuſcepta, regni totius adminiſtrationem ampliſſima cum poteſtate ei ſemper crediderit. Ex præclariffimis eius in rem Chriſtianam promeritis, illud præcipuè memoria dignum eſt, quòd anno 1529. mẽſe Auguſto, inito Cameraci cũ Margarita Maximiliani filia colloquio, pacũ ſtabilierit, liberòſque regios, Franciſcum Delphinum, & Hẽricum Aurelianorum id temporis Ducem, paternorum pactorum in Hiſpania obſides, parentis patriæque deſiderio reſtituerit. Supremum diem clauſit 11. Cal. Octob. anno 1531. ſingularis quãdiu vixit, ingeniorum & virtutis faulrix. Vide Chr. Cari. & Gallia.

MARGARITA Auſtriaca, Maximiliani Cæſaris, & Maria Burgundæ filia, anno ſalutis noſtræ 1479. vitæ limen ingreſſa eſt. Nupſit primũ Georgio Hiſpaniarũ Principi, eoque è viuis ſublato, Philiberto Allobrogum Duci, quo præmaturè orbata, cùm in cœlibatu perſiſteret, nomine Caroli quinti, fratris ſui filij, Flandriæ Germaniæque inferioris gubernacula ſuſcepit. Anno deinde 1529. habito Cameraci cum Ludouica Franciſci Regis matre colloquio, compoſitis Principum controuerſiis, lætam ſuis pacem peperit: annõque in ſequenti magno ſuorum deſiderio fatiſ conceſſit. Vide Genealog. Carol. quinti.

MARIA, Philippi Archiducis Austriae, & Ioannae Reginae Hispaniarum filia, & Caroli quinti Imperatoris soror, nupsit admodum puella Ludouico inferioris Pannoniae Regi, qui in ipso statim adolescētia suae limine, anno 1527. cum aduersus Turcas infeliciter pugnasset, fuga sibi salutem quærens, in palude quadam interiit, superincumbentis equi pondere suffocatus. Cuius memoriae tantum tribuit Maria, ut nulla unquam ratione adduci potuerit, ut aut ad secundas nuptias animum adiceret, aut vestem lugubrem cultu amœniore mutaret. Nec multo post à Carolo fratre inferioris Germaniae gubernaculis admota, strenuè in primis munus sibi creditum obiuit: multaq; Cesare absente bella Gallis, Sicambriis, & Menapiis partim vltro intulit, partim ab illis illata sustinuit. In omni denique vite ratione virilem potius, quam muliebrem, animum præ se tulit, à principum mulierum deliciis profus abhorrens. Tandem ut nominis sui memoriae cōsuleret, in Eburonum, & Namurcensium finibus oppidum egregiè munitum condidit, quod de nomine suo Mariae-Burgum voluit appellatum.

CATHERINA, quarta Philippi Archiducis Austriae filia, nupsit Ioanni Emanuelis Lusitaniae Regis filio, qui hodie regni eius sceptrum tenet, quem & quatuor liberorum Emanuelis, Philippi, Mariae, & Isabellae parētem fecit. Hæc præter insignem formam venustatem, eruditionis nomine in primis commēdatur, aliis etiam virtutibus, regia matrona dignis, egregiè dotata.

ALEXANDER Laurentij Medicis Urbinatium Ducis filius, secundo fortunæ flatu, & immodico Clementis Pontificis propinqui sui fauore, primus Florentinorum Dux creatus est anno nostræ salutis 1532. Hic prudentissimorum hominum consiliis parens, quos Clemens ei consiliarios addiderat, summa aliquandiu cum laude patriæ suæ præfuit. Ius summa æquitate dicendum curauit: rebusq; multis per seipsum iudicatis, non obscura & cordati iuuenis, & Medicei sanguinis specimina edidit. Caroli Caesaris filiam, tori consortem sibi adsciuit: ex qua nullos suscepit liberos. Postremò cum neq; tanta fortunæ suæ amplitudine, neq; tam generoso contentus coniugio, pudicis nobilium thalamis insidiaretur, anno 1537. à Laurentino Medice suo propinquo, & in eam usque diem spectatissima erga se fide, fraude circumuentus, multis vulneribus confossus interiit.

COSMVS Medices, secundus Florentinorum Dux, patre natus est Ioannino Medice, viro omnium suæ ætatis rei militaris gloria clarissimo. Hic anno salutis 1537. principatum auspiciatus, subito saluberrimis multis promulgatis legibus (quod ab ea ætate nemo expectarat) ditionis suæ tranquillitatem stabilivit. Scelerum omnium acerrimum se vindicem præbuit: literatos vero, atq; adeo bonos omnes, singulari studio fouit. Academiam Pisinae regia prorsus magnificentia extruxit, præstantissimisque omnium disciplinarum professoribus exornauit: in qua bonæ spei ingenia, rei familiaris angustia à liberalibus studiis exclusa, in sextum usque annum ali voluit. Vxorem duxit Leonoram Proregis Neapolitani filiam, tanto sibi, eoque mutuo amore deuinctam, ut non immerito inter præcipua amantium paria debeant cōnumerari. Hic locis non paucis ditioni suæ adiectis, principatus sui fines non parum propagauit.

FRANCISCVS Valefius Galliarum Rex clariffimus, literarum atque adeò liberaliũ omnium ftudiorũ (quæ ftupiorũ Principum incuria diu neglecta iacuerant) vnicus Meccenas & ftingularis inftaurator extitit. Celeberrimam Pariftorum Academiã, conductis ampliffimis ftipendijs trium linguarũ aliarũ. que difciplinarũ profefforibus, & frequentiore reddidit, & ornatiorem. Quid multa: ea cura, eòque animi conatu in hanc rem incubuit, vt Parẽs literarũ non immeritò debeat appellari. Neque verò rei militaris gloria inferior fuit: cuius non obftura indicia præ fe ferunt præclara aliquot ab eo confcripta de difciplina militari volumina. Poft hæc rebus plerifque iam feliciffimè geftis, Allobrogum Ducatum & bonã Subalpinę regionis partem, quorum ius tum morte Margaritę Borbonię auiã fuã, Philippi Ducis vxoris, tum ex teftamento Comitit Narbonenftit Prouinciã ad fe deuolutum contendebat, finibus fuif adiecit. Denique fuif Landrifij à Cęfare obfeftis, iamque ad extremã rerum omnium penuriam redactis, fuppetias tulit, recentique in hoftit confpectu inuecto comiteatu, ad eam confilij inopiam Cęsarem redegit, vt abiecta fpe potiundi oppiduli, obftidionem foluere fuerit coactus.

LEONORA Philippi Archiducit filia, & Caroli quinti Imperatorit foror natu maxima, primũ Emanueli Lufitanorũ Regi nupfit: eòque è viuifublato, anno 1530, Francisco Valefio Regi fecundit nuptiit coniuncta, non parum ad fedandit viri fratritque difcordiit momentit attulit: eodẽmque anno regni diadema accepit.

SOLYMANVS Turcarum Rex, ex re feliciter prouifa, cui euentus refponderit, nomen tuliffe fertur, quod Salomonem Sapientiã gloria inclytum, immutatis ftyllabit referat. Itaq; Solymano fecus ac patri contigiffe conftat, qui à contrario fenũ Selymus, hoc eft manfuetus, autórque paciit, fit vocatus: quo nemo Othomãnorum ferocior & bellicofior fuerit. Sed Solymani regeftę, paternę famę nomen æquaffe cenferi poffunt. Recepta nanq; Syria, interfecto Gazelle qui rebellarat, Belgradũ fortiter expugnatũ, Rhodus manu capta, Budabit occupata, Auftriacus exercitus in fuga cęfus, Rocandulphi ingenteit copię ad Budam fuperata, expugnatum Strigonium & Alba Regalit præclare Hungariã ciuitateit an. 1543. & paulò antè Hifpani in Dalmatia ad Caftum nouũ expugnati, clafitbit eorum, quę infuperabileit viderentur, ad Leucadem fugatit: hæc, inquã, Solymanum patri, aufũ nec imparem, nec gloriã minus auidum teftabuntur. Affyriã præterea & Mefopotamiã regna, cum Babylonia vrbe, magnę Memphi æquanda, quę fuo Solymanus adiecit Imperio, captę à patre Aegypto opponi poffunt. Quinetiam Solymanus maiorit Armeniã, Mediã, Perfidiitque fineit, vftque ad finũ Perfi cum, vaftauit: Taurim Perfarũ Regiã, bit cepit: Tammafum Sophim, Hifmaëlit filium, refugientem ad montet, fugauit. Verũ quod ad Solymani moreit etiã attinet, fatentur fanè Turcę, euit fubditi, eum fupra ceteroit Othomannorum principeit, qui per ducentoit regnarint annoit, iuftitiã, fobrietatit, & continentiaẽ laude clariffimum. Vide Paulum Iouium.

ROSSA omnium Solymani vxorum pulcherrima, præter formam multit etiam virtutibit dotata eft: quare apud Solymanum præ ceterit omnibit vxoribit maxima pollet gratia, ab eòque vnice amatur, ac colitur.

SOPHI nomine Tammas, Persarum Rex potentiss. vrbe Tauris, ac parte regni pulsus à Solymano anno D. 1534. Punicis artibus voluit hostem circumuenire: nã cum viribus esset inferior, fingens longius aufugere, perduxit Solymanum in loca inuia, ac prærupta, Turcisque ipsis incognita, vnde vix egredi poterit Solymanus, hostẽ 8. dies persecutus. Porrò Sophi per vias quasdam sibi notas iter faciẽs, partem exercitus, nempe 60000. hominum armatorũ, transmisit: Taurinque vrbe, media nocte aggressus, recuperavit, omnibus qui in ea erant Turcis trucidatis. erat autem hæc vrbs Turcicis thesauris non minimis, atque armis aucta & ornata. Solymanus itaque subito quaqua via pedẽ referre coactus est, seque in suã ditionis castellũ quã citissimẽ recipere. Anno autẽ 1549. Solymani primogenitus ad Persas defecit, quòd fratrem suũ à patre in Imperio præferendũ præsentiret. coacto itaque exercitu Persico, in patre infurgit, locaq; paterna, Persis finitima oppugnat. tum verò pater cum 500000. militũ eò profectus Persas metu percussos retrocedere cogit: sed incensis à Persis villis, pagisq; omnibus quacunq; dierum 5. spatio profugiebant, ad tantam rerum penuriã adactus est Solymanus, vt 100000. suorum peste ac fame extinctis, reuerti sit coactus. huius Tammã frater germanus Helcas, ad Solymanum trãsfugit, cuius hortatu bellum renouatũ est, qui cum eius belli Dux esset, vt perfidiã pœnas daret, ad Persicum finem est interceptus. Cæterum ipse Sophi roseo vultu, vegetisq; oculis dignam Imperio faciem præfert, equitandi, & sagittandi peritiss. conaturque in Oriẽte Imperium reparare: egregiisque factis maiorum suorum gloriam reuocare. Vide Iou. Munst. & Cario.

VXOR Sophi speciosissima, more quidem antiquarum Heroinarum incedit, omni cultu ac mundo muliebri ornatissima.

PAVLVS hoc nomine Papa tertius, Alexander Farnesius antea vocatus, vna omnium voce in demortui Clementis septimi locum substituitur anno D. 1534. Hic ab adolescentia literis latinis ac Græcis, liberalibusque disciplinis probè est institutus: atque, ante Pontificatum initum, Petrum Aloysium, & Constantiam, matrem Vidonis Afcanij Cardinalis à S. Flora, peperit. Postea Pontifex creatus, concilium generale indixit, eiq; locum assignauit, primũ Mantuam, deinde Vicentiam, nouissimè Tridẽtum, vbi & inchoatum est. Hic sex expeditas triremes ad Imperatorem aduersus Aenobarbum misit. Præterea cũ Gallia Rege Francisco Valesio, & Imperatore Carolo ad Niciam conuenit: vbi decennales pacte sunt induciã inter Imperatorem & Regem: initum est etiam matrimonium inter Octauium Pauli nepotem, & Imperatoris filiam, Alexandri Medices Florentiẽ Ducis viduam. Deinde assentiente Imperatore, prædictus Petrus Aloysius Parmæ ac Placentiã Dux designatus est: hac quidem conditione vt Papa 12000. peditum ad Imperatorem aduersus Protestantes mitteret: quod præstitit Pontifex: auxiliariisq; hic copiis, quasi Cleri Coryphæus, creatus est Octauius. Sedit Paulus hic annos 16. vixit 84. Vide Iouium.

IVLIVS Papa hoc nomine tertius, Ioãnes Maria de Monte antea vocatus, Pontifex designatur anno D. 1550. Hic cum iam antea valde eruditus ac eloquens esset, concilio Tridentino Pauli Legatus præfederat. Iubilæum statim celebrauit, nam in annum 50. eius electio incidit. Primo etiam Pontificatus sui anno concilium Tridẽtinum inchoatum, sed aliquantisper intermissum, resumẽdum indixit. Aduersus Henricum Regem Christianiss. in Italia ad Parmam ac Mirandulam, bellum aliquandiu gessit: verum tandem res inter eos componitur: cuius foederis componendi autor fuit Cardinalis Turnonius.

FRANC. Sfortia secundus, Mauri filius, Dux vltimus Mediolani, anno Salutis 1523. à Prospero Colonna, generali Duce copiarum Caroli quinti Imperatoris & Leonis decimi Pontificis, atq; ab vniuerso Senatu Tridenti, vbi morabatur, ad Mediolanensem principatum reuocatus est. Nō multo antè ipse populus à Gallo Rege deficiēs, Regium Præsidentem Lautrec omnēque Gallos milites, quōd insolēter viuerent, vnanimiter expulerant. Receptus est summo cum gaudio, & applausu incredibili. Anno verò Salutis 1534. Christiernam Daniæ Sereniss Regis filiam summo Imperatori neptem, vxorem duxit. At post fatales dolores & fugam, populūq; sui graues querelas, ob aurum Cæsari persoluendum, longa alterius oculi ægritudine prægrauatus, quem & amisit, die 24. Octobris 1535. decessit, suos relinquens Cæsareis Præfectibus expilandos. Eo exenterato cor subaridum & inflatum repertum est. Vide Supplem. Chro. & Gazzo.

CHRISTIERNAM Sereniss. Daniæ Regis filia, Carolo quinto Cæsari, ex sorore neptis, anno Salutis, quo supra, Franc. Sfortiæ hoc nomine secundo, & vltimo Mediolanensem Duci, matrimonio iuncta est, applausu sanè incredibili. Verum, tum ob perlongam viri ægritudinem, in qua & oculum perdidit, tum quōd populum vexari ac expilari cerneret, tum demum ob Imperij breuitatē, quandō paulò plus anno principatum tenuit, hæ nuptiæ parùm illi lætæ fuerunt. Nam pullis, lugubribusque cooperata vestibus, gemens ad patriam remeavit: postea nupsit Antonio Lotharingiæ Duci. Vide autores quos supra.

PETRVS Aloysius, Alexandri Farnesij (qui postea ad Pontificatum euectus, Pauli tertij nomine innotuit) filius, opera parentis Parmæ & Placentiæ Principatū consequutus, cum immo-dico Placentinæ vrbs exornandæ studio, edixisset ditionis suæ Comitibus, cæteraq; nobilitati, in eam vsq; diem in villis suis castellisve agere assuetis, vt Placentiam domicilium suum transferrent: agrē id illis ferentibus (vt pote qui sub Pontificum imperio, summæ semper libertati assueuerant) nonnullos non infimæ autoritatis, qui imperium suū detrectabant, exilio multauit, bonāq; eorū fisco adiudicauit. Qua occasione irritatis nobilium animis, illorum coniuratione circūuentus, in arce Placentina multis vulneribus obruncatur: mortuūque corpus in publicum protractū, cōcursu plebis fœdè discerpitur, anno nostræ salutis 1547.

HIERONIMA Ursina, Romanæ castitatis matrona, vnicūq; virtutis omnis exemplar, Petro Aloysio nupsit, Alexandri Farnesij (qui postea Pontifex creatus, Pauli Tertij nomen adsciuit) filio: cui præter Victoriæ filiam, Vrbinatium Duci iam elocatum, quatuor liberos mares peperit, totidem ætatis nostræ lumina: quorū duos hodie omni disciplinarum genere ornatissimos, rarissimo exemplo, in Cardinaliū ordinem videmus cooptatos, Alexandrū nimirum, & Raynutiū Farnesios, ambos amplissimo legatorum munere, illum apud Auenionenses, hunc in Flaminia fungētes. E reliquis duobus, Octauius Parmesius Dux, militaris gloria imprimis illustris, & Caroli quinti gener, remotissimos orbis Christiani angulos nominis sui splendore impleuit. Horatius verò Castri Dux, generosi animi iuuenis, & in ad-eūdis periculis prorsus intrepidus, hoc ipso anno incredibili apparatu, Henrici Regis filiā cōiugē sibi adsciuit: nemini fortitudinis gloria cessurus, nisi nimia hominis virtus, ad manifesta pericula incautius impulsus, præmatura nece eū nobis præripuisset.

HENRICVS Albretius illustrissimus Nauarrorū Rex, Francisci Valesij Regis Christianissimi fidus belli comes, eique semper intimus fuit: cum quo etiam aduersus Cæsarianos ad Papiam strenuè dimicans, captus est. Hic literas, literatōsque semper impensè coluit: Margaritam principem omnium longè illustrissimam, prædicti Regis Valesij sororem vxorem accepit: ex qua filiam vnicā suscepit inclytam nobilissimam, simul ac magnanimi Vindocinensium Ducis vxorem.

MARGARITA Heroinarum omnium in toto orbe facile Princeps, pietate ac doctrina præ cæteris omnibus celebris, Francisci Valesij soror illustrissima, primùm nupsit Alenconio Duci, ex quo nullos peperit liberos: post cuius obitum nupsit secundò, ac in virum accepit illustrissimum Regem prædictum, Henricum Albretium: cui splendidissimam forma ac moribus filiam peperit, nomine Ianam: quæ in coniugem data est clarissimo, simul ac humanissimo Vindocinesiu Duci. Migravit autem Heroïna Margarita ex hac in alteram quam præoptabat vitam, anno Domini 1549. Vide Chro. Fran. Cæterùm, vt de eadem Margarita hoc vnum addam, quisquis sanè, huius Margaritæ seu perlustris vnionis splendorem tentat animo perlustrare, atque oculis, etiam si perspicacissimis, assequi, eadem certè opera diductis ciliis in splendidissimum, simulac ardentissimum solem re-
cta ac illæsa acie contendat.

AENOBARBUS, vulgò Barbarossa vocatus, Rex Algerij, Christiana matre natus, à pueritia per inopiam vrgentem apud Hispanos importandis venum caseolis, aliisque id genus opsoniis victum sibi quærere coactus est. Ex hoc Pirata factus, non mediocriter rem auxit: comparatq; perditissimorum hominum manu, per vim ac insidias, Algerij in Mauritania Regnum occupauit. Mox Turcarum Principi fœdere iunctus, maritima prælia feliciter gessit. Hispanias infestauit, Tuneti Regem sedibus expulit: qui tamen paulò post à Carolo Augusto v. est restitutus: neq; enim tanta erat Aenobarbi Piratæ potentia, vt Imperatori obistere posset. Eius etenim potentia soli Turcarum adminiculo nitebatur. Vide Paulum Iouium & Gazzo.

MVLEASEM suo Tuneti Regno per Barbarossam expulsus, mox per Carolū Cæsarem v. fuit restitutus, anno 1535. Qui anno deinde 1541. huius Muleasem fretus auxiliis, Barbarossam Algerij Principatu frustra deturbare conatus est, traiecit eam in spem Libyco mari, & ciuitate cincta obsidione. At oborta statim tempestate, imbribus densis, & continuis, & ventis colluctantibus, Algeriani occasione arrepta, & fauenti sydere adiuti, eruperunt impetu magno, castraq; Cæsaris assiduis iactata calamitatibus, frigore, siti, & fame debilitata, & pluuiarum inundationibus stagnantia diripuerunt, Cæsare ab obsidione depulso non citra insignem iacturam, cum rerum, tum Illustrium hominum, Ducum exercitus, strenuorūq; militum, & instructissimæ classis. Tāta verò, & tam infesta Cæsari tempestas sauiit eodem anno circa principium Octobris. Vide Gaz. & Iouium.

FRANCISCVS Francisci Regis filius primogenitus, natus anno D. 1517. Franciæ Delphinus indole verè regia, & præsumptis à natura virtutis omnis heroicæ egregiis principiis artium (quæ liberalem Principem decent) præcipuè verò militaris disciplinæ studiosissimus, spè de se dedit mirabilem. Sed dum contra hostilia Cæsaris arma Mafsiliam versus, expeditionem parat, Lugduni obiter confidens, veneno necatus est à Sebastiano quodam Montis Cuculli Comite, qui compræhensus, veneficiùmq; non diffeffus, neq; sceleris conscios, pœnas luit, in quatuor partes membratim helciariis equis distractus. Hic Princeps ad hunc modum veneno intus cruciante malè affectus, ardore tamen adeūdi ad Prouincialia bella patris, vix Turnoné perlatus, magno omnium mœrore expiravit, anno suæ ætatis 20. mense Augusti, 1536. Vide Chro. Fran. & Paulum Iouium.

CAROLVS Aureliæ Dux, Regalium liberorū ex Francisco Franc. Rege natus minimus, adolescens fuit perhumanus, liberalis, & magnanimus, præbito iam de se heroicæ magnanimitatis exemplo, in expugnatione Iuodij, opprefsiōne Arluni, Viretonij, ac Luxemburgi, omniumque locorum, castrorum, & arcium circum circa inuasiōne, munimento, confirmatione, præsidio, & com̄teatu. Anno 1542. Bellicosissimus hic Regis filius, in florentissimo dilectæ iuuentutis decore, acutissima febri præproperè extinctus est anno 1545. Vide vt supra.

MAGDALENA Francisci Valesij filia, Iacobo Scotiæ Regi vxor data est, celebratis Lutetiæ Parisiorum nuptiis, Regalis luxus apparatu, triumphis, & concursibus hippodromicis, & magna vi nummorum per populum sparfa, idque anno nostræ salutis 1536. Postea modico tempore, diem in Scotia clausit.

MARGARETA Francisci Christianis. Franc. Regis filia, & supra memoratæ Magdalenes soror, Dux inclyta Biturigum Princeps est, ac Heroïna prudentissima, atque castissima, adeò virtutis amans, vt omni modo, bonis ac literatis faueat, ipsa etiam & literis, & virtutibus, & moribus qui talem tanti Regis filiam deceant, ac præfertim pietate, maximè commendata. Vt citra controuersiam inter omnes Galliarum Principes fœminas excellere prædicetur.

ALPHONSVS Daualus, Vuasti Marchio ex nobilissima Comitum Aquinatum familia ortus, literis & armis à pueritia exercitus, post mortuum in Prouincia Narbon. Ant. Lauam, Cæsarianæ militiæ in Italia Dux creatus, & Imp. Legatus anno 1536. Casalium, primam Montisferrati urbem à D. Buriano Gallo captam, mirabili celeritate intra biduum illuc quasi peruolans recuperauit. Anno deinde sequenti, multis & magnis rebus gestis suam in rebus bellicis strenuitatem comprobauit. Reparatisque viribus Albam, Carmanolium, Cherium, Montemcalerium, omnemque circa regionem vastans cepit, Pignerolio etiam, ac Taurino obsessis. Verùm adueniens Delphinus Franciæ omnia rursus victor recepit, ipsumque Marchionem longè repulit. Expugnata deinde Montisdiuisi ciuitate munitissima, necnon Saluiliano, & Salutio, aliisque locis, dum Carinianum victus comiteatu instruere molitur, fortunam expertus est admodum sinistram. Nam sub Cerisolorum ignobili pago Franco rû virtute, & auspiciis, Francisci Borbonij Anguiani, acie profligata, & maxima suorum parte cæsa, victus, & in fugam versus est anno 1544. Denique post certas pacis conditiones inter Regem Francorum, & Imperatorem confirmatas, decessit vir maximi animi Alphonsus Daualus, anno 1546. mense Martio. Vide Gazium.

MARIA Tarraconensis, seu Aragonia, Alphonfi Dauali Vuastensis Marchionis vxor, forma eleganti, nec minori gratia fuit. Verùm prudētia longè magis excelluit. Heroïna pudicissima virum fecit pulchra prole parentem, liberis vtriusque sexus eductis, quibus etiam maturè pater viuens prouisum voluit. Vide vt supra.

HENRICVS octauus, Angliæ Rex, patri Henrico septimo successit in Regno, anno Christi 1510. Qui traiccto in Galliam exercitu, Neruiorum urbem Tornacum certis conditionibus recepit: quam quinque post annis Francisco Valefio Regi restituit, pactus filiæ suæ Mariæ connubium, cum Francisco Franciæ Delphino. Postea verò anno 1520. in Galliam reuersus visendi gratia Regis Francisci, pacem cum eo firmavit. Tragœdias verò turbulentissimas quas excitauit, quasque sæuitias exercuit, & in Clerum, & in suas vxores, nunc commemorare non libet: qui fusius hæc videre volet, legat Iouij primum, & secundum tomum, & Supplementum Chronicorum. Regnauit annos 36. & mortuus est anno 1546.

EDVARDVS sextus Angliæ Rex supradicti Henrici filius, annos natus octo patri successit, anno mundi 5508. & à Christo nato 1546. Hic puer fuisse dicitur (quantum tulit ætas) multum eruditus, ac pius: pacis amantissimus, & animo ad tranquillitatem inclinato. Bononiam maritimam Henrico 2. Regi Franciæ reddidit, per annos quinque prius occupatam à patre Henrico octauo. Inter eos denique post grauissima bella de pace conuentum est, iis legibus, vt odiorum veterum inter Gallos, & Britannos perpetua fieret amnestia: idque omnium Magnatum consensu, & populi diutinorum bellorum vtrinque pertæsi. Quæ sanè pax, & concordia omnibus fuit quàm gratissima. Vide Chronica Franciæ & Iouium.

HENRICVS secundus anno 1547. die suo natali Martij ultimo, in regno Franciæ successit patri Francisco Valesio. Sequenti deinde anno, Scotis veteris iure amicitie fœderatis aduersus infestantes Anglos suppetias tulit, hostilémq; exercitum fudit, fœdus cum Eluetiis iam olim à patre initum denuo confirmauit, ac amplificauit. Deinde, arte viribus, & impetu Bononiã maritimam ab Anglis occupatam adgressus est, captis omnibus quæ circumstant arcibus: sic vt Anglorum Regem ad pacem impulerit, dimissa Bononia. Postea verò multorũ precibus allectus Principum Germanorum, qui pro sua libertate vindicanda ipsius opem implorabant: cum eis fœdus iniit: & in Germaniam ipse Rex cum apparatissimo exercitu profectus est: & inter eundem Metas nobilissimam Lotharingiæ ciuitatem sibi subdidit. Redeundo autem Danuillarium, Iuodium, Montemedium, & alia plæraq; oppida, & castella expugnauit, in quibus erat tutissimum hostibus profugium. Interim cum Rege rediit in gratiam Iulius tertius Pont. Max. Idem Rex Mirandulã tutatus est, Parmam stabiliiuit, Senas, expulsis Hispanis, antiquæ restituit libertati. Dum hæc in Italia geruntur: Cæsar qui prudenter retro cesserat, resumptis spiritibus, ad obsidionem Metarum (quas prouidus Rex valētissimo strenuorum Ducum, Equitum, ac Militum præsidio firmarat) reuersus est cum 100000. armatorum, vel amplius. Sed Gallorum virtute recedere iterum coactus est, re infecta, multis suorum ferro, fame, & frigore amissis.

CATHARINA de Medicis, Henrici Regis cõiunx, virtutibus, morum integritate, ac pietate sic excellit, vt tantũ in Heroïna encomion vix cuiquam credibile videatur. Propter quod populis honorata, Principibus grata, Regi suo viro supra modũ est dilecta, quem sex liberorum patrẽ in cõiugalis testimonium amoris iam effecit.

ANTONIVS Borbonius Dux Vindocinensis inclytus Christ. Franc. Regis in Belgica legatus anno 1542. Turnãam arcem vi expugnatam solo æquauit. Ducem Riuũ Atrebatu Gubernatorẽ fugauit, captis plarisq; arcibus, & castellis intra Atrebatensium fines. Anno mox 1543. Insularium, & Bapalmam quantumlibet valido propugnaretur præsidio, simulq; alia quædam munitissima loca subegit, eaque ad tollendum belli nidum, funditus diruit. Anno hinc 1552. cùm intellexisset Dux vigilantissimus supra memoratum Heroa Riuũ Imperatoris vices gerentem satagere ne Morinorum ciuitas annonæ, & cibariorum comœtu in strueretur, comparata ad hoc impediendum numerosa Flandrorum Belgarum expeditione, illi mox occurrit: vbi cæsis quàm plurimis, nonnullisq; captiuis: eodem momento Castellum Comitum vi cœpit. maximum obstaculum hostibus futurum. Regisq; imperio id ipsum subdidit. Sequenti mense Decembri Hedino per Legatum Riuium expugnato, repenti fortissimus Heros tanto impetu, ac ardore adcurrit: vt intra breue temporis spatium in pristinum statũ restituerit. Deniq; inuictus hic, & inclytus Princeps egregios conatus suos tantis animis, prudentia, & strenuitate persequitur adhuc nobis superstes: vt immensæ sublimitatis maiorem in dies spem ostendat.

IOANNA d'Albret Regis Nauarræ, & clarissimæ Principis illius Margaretæ Regiæ sororis filia vnica, Moliniis incredibili nobilium & popularium applausu nupsit suprascripto illustrissimo Duci Vindocinensi. Porrò ea nulla ex parte à tantis, talibusque parentibus degenerat: quin protinus æmulatur moribus, ac virtutibus planè Regiis, & summo amore literarum, ac virtutum, quibus ipsa etiam est ornatissima.

IN EFFIGIEM CHRISTIANISSIMI FRANCORVM REGIS, HENRICI SECVNDI.

*Illud honorandum populo, magnisque timendum,
Et cui iure subest Gallia tota, caput:
Henrici est Regis, rationis Regia, cui plus
Quam linguae est cerebri: mentis imago nota est.*

INDEX SECVNDAE PARTIS huius operis, ordine alphabetico digestus.

A	<i>Esimarus Imp.</i> 116	<i>Alexius Angelus</i> 170	<i>Archelaus Herodis</i>
	<i>Adolfus Imper.</i> 176	<i>Alexius</i> 164	<i>Ascalonitae filius</i> 4
	<i>Aelia Petina</i> 18	<i>Alexius minor</i> 170	<i>Arnulfus Imp.</i> 135
	<i>Aelius Adrianus pater Adriani Imp.</i> 37	<i>Amalafuntha</i> 101	<i>Arria Fadilla</i> 39
	<i>Aelius Adrian. Imp.</i> 38	<i>Amurates primus</i> 186	<i>Ariadna</i> 99
	<i>Aemilia Lepida</i> 16	<i>Amurates secundus</i> 196	<i>Arricia</i> 33
	<i>Aemilianus Imp.</i> 56	<i>Andreas Doria</i> 229	<i>Aulus Vitellius Imp.</i> 30
	<i>Aemilianus tyrann.</i> 68	<i>Andreas Barbat.</i> 202	<i>Aurelius Quintill.</i> 74
	<i>Agnes</i> 153	<i>Andronicus maior</i> 178	<i>Aurelius Fulvius</i> 39
	<i>Agrippa minor</i> 14	<i>Andronicus Comnenus</i> 168	<i>Aurelius Probus Imp. per.</i> 77
	<i>Agrippina Claud. Ces. vxor</i> 21	<i>Andronicus minor</i> 178	<i>Aurelianus Imp.</i> 75
	<i>Agrippina Tiberij Imper. vxor</i> 6	<i>Anna vxor Caroli octavi, & Lodouici duodecimi</i> 218	<i>Aureolus</i> 63
	<i>Agrippina Germanici vxor</i> 11	<i>Anna Hungariae Regis filia, ac Ferdinandi vxor</i> 225	<i>Athalaricus</i> 101
	<i>Albertus Imp. filius Rodolphi</i> 179	<i>Anna vxor Caroli octavi, Franc. Regis</i> 210	<i>Attila</i> 93
	<i>Albertus Dux Austriae, Imp.</i> 194	<i>Anastasius dictus Artemius Imp.</i> 118	B <i>Aiaz etes primus</i> 290
	<i>Albia Terentia</i> 27	<i>Annia Faustina</i> 40	<i>Batazetes secundus</i> 206
	<i>Alexander Tartagnus</i> 202	<i>Annius Tacitus Imp.</i> 76	<i>Balduinus filius Roberti</i> 174
	<i>Alexander de Medicis</i> 233	<i>Annius Verus</i> 41	<i>Balduinus Flandriae Comes</i> 171
	<i>Alexander Imp.</i> 137	<i>Antinous</i> 38	<i>Balduinus Rex Ierusalem</i> 160
	<i>Alexander sextus, Pontifex</i> 211	<i>Antonia</i> 20	<i>Balista</i> 67
	<i>Alfonsus Daual.</i> 244	<i>Antonia minor</i> 15	<i>Barbarossa</i> 245
	<i>Alexius Comnenus</i> 161	<i>Antonius de Leua</i> 228	<i>Bartolomeus Coleo</i> 199
		<i>Antonius Borbonius, Vindocinensium Dux.</i> 247	<i>Bartolomeus Socinus</i> 215
		<i>Arcadius Imp.</i> 92	<i>Basilus Macedo</i> 130
			<i>Basilus & Constantinus fratres</i> 146
			<i>Beatrix Portugalliae</i>

I N D E X.

Regis filia	226	Carolus Pulcher	183	Clodoveus Dagoberti fi-	
Beatricina	195	Catharina de Medicis,		lius	111
Berengarius Imp. pri-		Regina Frã.	246	Clodoveus tertius	114
mus	136	Catharina soror Caroli		Clotarius septimus, Rex	
Berengarius 2. Imp.	136	quinti Imp.	232	Franc.	104
Berengarius 3. Imp.	139	Celsus	72	Clotarius Chilperici fi-	
Bona	208	Censorinus	73	lius	107
C Adiga seu Tadi-		Cesonia	13	Clotarius Clodovei secun-	
ga	109	Cherebertus	104	di filius	113
C. Cesar Caligula	12	Childebertus filius Clo-		Clotarius quartus	119
Caiphaz	7	dovei	102	Cn. Domitius Enobarbus	
Calixtus 2. Papa	200	Childebertus 2.	117	21	
Caloioannes	161	Childericus secundus	113	Cocceius Nerua Imp.	35
Canis Scaliger	182	Childericus Merouei fi-		Conradus Imp.	138
Carolus Dux Borbonius		lius	96	Conradus Francus, Im-	
228		Childericus tertius	121	perat. secund.	149
Carolus quintus, Imp.		Chilpericus frater Che-		Conradus 3. Imper.	163
222		reberti	107	Constans	85
Carolus 8. Rex Frã.	210	Chilpericus secundus	119	Costans filius Heraclij	
Carolus Simplex	134	Christiernus, Rex Da-		112	
Carolus Martellus	120	nie	224	Costantina	106
Carlus grossus seu Graf-		Christierna	239	Costantinus magnus	83
sus Imper.	133	Criades	59	Costantinus minor	84
Carolus sextus	187	Crisceles	192	Costantinus filius Con-	
Carolus Mag. Imp.	126	Claudia vxor Francisci		stantis	112
Carolus quartus Boe-		Vales. Frã. Reg.	221	Costantinus quintus	122
mus, Imp.	181	Claudius Domitius Ne-		Constantinus Leonis fi-	
Carinus	78	ro	22	lius	137
Carolus septimus Franc.		Cl. Tiberius Tiberij Ca-		Costantinus 6. Imp.	123
Rex	197	saris pater	5	Costantinus Ducas.	157
Carolus Dux Sabaudie		Cl. Tiberius Nero tertius		Constantinus Monoma-	
nonus	226	Ro. Imper.	6	chus	154
Carolus Caluus Imp.	131	Claudius Imp. quint.	16	Constantinus vij. Manue-	
Carus Imp.	77	Clemens septimus Papa		lis fil. Imper. Costan-	
Carolus Aurelianensium		227		tinopolitanus	198
Dux	242	Clodius Balbinus seu Al-		Constantia	82
Carolus 5. Frã. Rex	187	binus nmp.	53	Constantius	85
Carolus Burgundie Dux		Clodio	95	Constantius Clorus, & Ga-	
199		Clodoveus primus	102	lerius Max. Imp.	80

Cof

I N D E X.

Cosmus Medices	233	Fla. Vale. Leo Impera-		160	
Crispina	45	tor	98	Gratianus Imp.	90
D Agobertus	111	Flau. Clau. Iulianus Im-		H Elena mater Co-	
Dagobertus se-		perator	87	stantini ma-	
cundus	117	Fla. Vespasianus Imp.		gni	80
Dantes Aligerus	182	32		Heleonora vxor Fride-	
Decentius	86	Fla. Domitianus Imp.		rici Imp.	203
Decius Imp.	54	34		Henricus 1. Imp.	138
Didius Iulianus Im-		Fla. Claudius Imp.	74	Henricus 2. Imp.	148
perator	47	Florianus Imp.	76	Henricus 1. Re. Frã.	150
Diocletianus Imp.	79	Franc. Sfortia secun-		Henric. 3. Niger Im.	153
Dominica	89	dus	239	Henricus 4. Imp.	156
Domitia Longina	34	Franciscus Valesius Frã.		Henricus 5. Imp.	156
Domitia Paulina	37	Rex	221	Henricus Lucem.	179
Domitia Caluilla mater		Franciscus Valesius		Henricus Friderici Im-	
Antonini Philosophi		Fran. Rex	234	per. filius	165
Imp.	41	Franc. Sfortia	238	Henricus Imp. Constan-	
Domitia Caluilla vxor		Franciscus Petrarca		tinopolitanus.	171
L. Ceionij	43	188		Henricus d' Albret Na-	
Drusilla	19	Fridericus Dux Au-		uarre Rex	240
Drusus pater Claudij Ce-		strie Imp.	203	Henricus octauus An-	
saris	15	Fridericus 1. Imp.	165	glia Rex	245
E Doardus sextus,		Frideric. 2. Imp.	172	Henricus secundus, Rex	
Anglie Rex		G Aleatius Ma-		Franc.	246
245		Gria Sfortia		Henricus secundus Rex	
Eudocia Imp.	158	205		Franc. iterum	248
Eudoxia Theod. vx.	93	Galeria	30	Heraclius Imp.	108
F Aramundus	95	Gallienus Imp.	57	Heraclius Constan.	110
Fausta	83	Genfericus	94	Heraclionas	110
Faustina	42	Germanicus, Cesaris Ca-		Hercules Estensis	230
Felix	19	ligule pater	11	Heremianus	71
Ferdinandus Castellæ		Gisla, seu Gifela	149	Herodes Odenati fi.	66
& Hungarie Rex		Glaphyra	4	Herodias	8
225		Gordianus Imp.	52	Herodes Antipas	8
Flacilla	91	Gordianus minor Imp.		Herodes Agrippa	14
Flauia Domicilla	32	53		Hieronima Vrsina	239
Flauia Titiana	46	Gotfridus magnidentis		Hildegandis	126
Fla. Vale. Anastasius		151		Honorius	92
Imp.	100	Gotfridus Bolionius		Hugo Capetus	147

Iason

I N D E X.

I ason Magnus 215	Pij Fran. Reg 127	Liua Florestilla 13
Iesus Christus natus 3	Iulia nouerca Caracal- le 49	Liua Medullina 17
Iesus Christus resur- gens 9	Iulius secundus, Ponti- fex 219	Lodouicus Balbus Im- perator 132
Ingenuus 62	Iulius tertius, Papa 237	Ludouicus Bauariae Dux Imp. 181
Innocentius octauus 209	Iulius Maximinus Im- per. 52	Ludouicus duodecimus 218
Ioanna Ferdinandi Hi- spanie Regis filia 217	Iunia Claudilla, Cali- gule vxor 12	Ludouicus & Carloma- nus fratres 132
Ioanna d' Albret 247	Iustinianus primus 103	Ludouicus Nihili 133
Ioannes Maria Medio. Dux v. 189	Iustinianus secundus Imp. 115	Ludouicus Lotarij fi- lius 142
Ioannes Boccatius 188	Iustinus Imp. 100	Ludouicus Caroli septi- mi filius 197
Ioannes Galeatius 189	Iustinus minor, Imper. 105	Ludouicus octauus Phi- lippi Fran. Regis fi- lius 166
Ioannes Fran. Rex 184	Iuuianus seu Iouianus Imp. 87	Ludoui. Hutinus 177
Ioannes Calabriae & Lo- taringie Dux 204	L epida Domitia 20	Ludouicus Pius Impe- rator 127
Ioannes Manuelis fi- lius 198	Lepida 26	Ludouicus quartus 141
Ioannes Zimisces 143	Leontius Imp. 115	Ludouicus Imp. 129
Ioannes Paleologus 185	Libussa 167	Ludouicus minor 162
Ioannes Maria 208	Licinius 82	Ludouicus Sfortia 213
Ioannes Iacobus Tri- uulfius 216	Licinius minor 84	Ludouicus Crassus 162
Iole filia Ioannis Regis Ierusalem 172	Leo maior 98	Lodouicus Imper. filius Arnolphi 135
Irene 123	Leo iunior 98	Lollia Paulina 13
Isacius Comnenus 157	Leo Isaurus Imp. 118	Lollianus 60
Isabella Caroli quinti vxor 222	Leo decimus Pontifex 220	Laurentius Medices 209
Isabella, seu Elisabet, Caroli quinti, Imp. soror 224	Leo quartus 122	Lotarius Imp. 129
Isacius Angelus 168	Leo Armenius Imp. 125	Lotarius Fra. Rex 142
Iudas Iscariotes 10	Leo filius Basilij 130	Lotarius secundus, Im- perator 163
Iudith vxor Ludouici	Leonora Franc. Valesij vxor 234	Lucilla 44
	Liua Drusilla, Tibe- rij Imp. mater 5	L. Annus Antoninus Verus 44
		L. An.

I N D E X.

L. An. Anto. Conamo- dus Imp. 45	M. S. Otho Imp. 28.	Michael Balbus Imper. 125
L. Seionius Commodus 43	M. Vlpus Traianus Im- per. 36	Michael Calaphates 152
L. Otho pater Othonis Imp. 27	M. Iulius Philippus Im- per. 54	Michael Curoplates Im- per. 124
L. Septimius Seuerus Im- per. 48	Margareta filia Maxi- miliani Imp. 214	Michael Theophili fi- lius 128
L. Vitellius pater Vitel- lij Imp. 29	Margareta Maximilia- ni Im. filia, iteru 231	Michael filius Constan- tini Duce 159
Ludouica 231	Margareta Nauarre Regina 240	Michael Paphlago 152
M acrianus 64	Margareta filia Regis Francisci Valesij 243	Michael Paleologus 174
Macrianus mi- nor 64	Maria Tarraconensis, seu Arago. 244	Michael senior 155
Meonius 66	Maria filia Caroli Bur- gundie Ducis 212	Moses Turca 193
Magdalena Franc. Re- gis filia Scotie Regi- na 243	Maria Caroli quinti Imp. soror 232	Mule asem 241
Magnentius 86	Marius 62	Mummia Achaia 25
Mahometus pseudopro- pheta 109	Martianus Imp. 97	N atiuitas Iesu Christi 3
Mahometes I. hoc no- mine Turc. Imp. 193	Maria Regis Arago- nie filia 146	Nicephorus Imp. 124
Mahometus secundus Rex Turcarum 206	Martia Fulua 33	Nicephorus Phocas 143
Mallia Scantilla 47	Martia 48	Nicephorus Botaniates 159
Mammaea 51	Maxentius 81	Numerianus 78
Manuel 164	Maximianus Herculeus 79	O denatus 65
Manuel Paleologi fi- lius 185	Maximilianus Sfortia 213	Odettus de Foix 227
Manuel Paleologi filij filius 198	M. Aure. Antoninus Basianus Caracalla, Imp. 49	Odo Fran. Rex 134
M. Antonin. Verus 42	M. Aure. Heliogaba- lus Imp. 50	Opilius Maecrinus Impe- rator 50
M. Aure. Antoninus Imp. 49	Mauritius Imp. 106	Orchanes Othomanni fi- lius 180
M. Aure. Alexander Seuerus Imp. 51	Melufina 151	Orchanes filius Cyrisce- lebis 192
	Meroneus 96	Octauia vxor Nero. 22
		Othomannus 180
		Otho Henrici Imper. filius 139
		Otho 169
		Otho

I N D E X.

Otho minor Imp.	144	Poppæa Sabina	23	Sergius Galba Imp.	Gal
Otho tertius, Imp.	146	Posthumus minor	60	bepater	25
P aulus Apostolus	24	Posthumus	59	Sergius Galba Imp.	26
Paulus secundus, hoc no-		P. Aelius Pertinax Im.	46	Sextilia	29
mine Papa	201			Seuerus	81
Paulus tertius Papa	237	Q uietus	65	Seuera	88
Petronia	30	R egillianus	63	Sigismundus Rex Hun-	
Petrus Comes Altisiodo-		Renata	230	garia Imp.	194
rensis Imp. Cōst.	173	Renatus Dux Lotarin-		Sigismundus Malatesta	
Petrus Ludouicus Far-		giæ	204	207	
nesius	239	Robertus Dux Baua-		Solimanus primus	186
Philibertus octauus Sa-		riæ, Imp.	191	Solimanus cum Rossa	
baudie Dux	214	Rodulfus Comes Ha-		vxore	235
Philippinus Doria	229	spurgensis Imp.	176	Sophi cum vxore	236
Philippus hoc nomine		Rodulfus Franc. Rex		Sixtus quartus, Papa	
I. Franc. Rex	150		141	201	
Philippus S. Ludouici		Romanus Constantini fi-		Statilia Messalina	23
filius	175	lius	140	T Amberlanesi	90
Philippus Archidux		Romanus Lecapenus		Tetricus	69
Austriæ	217		140	Tetricus iunior	70
Philippus Deodat.	166	Romanus Argiropilus		Theodora Iustiniiani v-	
Philippus Pulcher	177		145	xor	103
Philippus Longus	183	Romanus Diogenes	158	Theodora Zoes soror	
Philippus Maria	195	Robertus filius Hugo-		155	
Philippus Imp.	169	nis Capeti	147	Theodorus Triuulfus	
Philippus Valesius	184	Robertus Malatesta		216	
Philippus Bardanes Im-			207	Theodoricus primus	
perator	116	Robertus filius Petri Co-		114	
Phocas	108	mitis Altisiodoren-		Theodoricus secundus	
Pilatus	7	sis	173	120	
Pius secundus Papa	200	S abina	38	Theodosius	91
Pius tertius	219	Salonina	57	Theodosius Atramite-	
Pipinus breuis	121	S. Petrus Apostol.	24	nus Imp.	118
Piso	68	San. Ludouicus	175	Theodosius minor	93
Plantia Herculaniilla		Saturninus	69	Theophaia	144
17		Scanderbegus	196	Theophilus	128
Plotina	36	Selimus, seu Zelimus		Tiberius adoptatus à	
		223		Iustino	105
				Timolaus	71
				Ti. Au	

I N D E X.

Ti. Aur. Ful. Bo. Anto-		Valentinianus Imp.	88	lus Imp.	55
ninus Pius Imp.	40	Valentinianus frater		Victoria	72
Titus Flavius Petro-		Gratiani	90	Victorinus	61
ninus, pater Vespasia		Valentinianus Imp. Cō-		Victorinus minor	61
ni Imper.	31	stantij filius	97	Volusianus	55
Titus Tribunus Mau-		Valentinus filius Ale-		Enobia	75
rorum	73	xandri quarti, Pon-		Zeno Imperat.	
Titus Vespasianus Im-		tificis	211	99	
per.	33	Valeria Messalina	18	Zoe	154
Trebellianus	70	Valerianus Imp.	56		
VAlasca	167	Venceslaus Imp.	191		
Valenstyræ.	67	Vespasia Polla	31		
Valens Imp.	89	Vibius, seu Virius Gal			

FINIS.

D. D O M. S.

